

Stjórnartíðindi

1945 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. 258-259.

Gallar á bls. VI, 171, 175-176, og 189.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1945

A-DEILD

REYKJAVÍK 1945
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	12. jan.	Lög um róðrartíma fiskibáta	1
2	S. d.	Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Akranes, nr. 23 20. maí 1942	1—2
3	S. d.	Lög um kirkju- og manntalsbækur (sálmaregistur) ..	2—3
4	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja nokkrar opinberar jarðir	3—4
5	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna	4
6	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um toll- skrá o. fl.	4—8
7	S. d.	Lög um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum	8—13
8	24. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 110/1943, um oliugeyma o. fl.	14
9	S. d.	Lög um stofnun prófessorsembættis í heilbrigðisfræði í læknadeild Háskóla Íslands	14
10	S. d.	Hafnarlög fyrir Hrísey	15—17
11	S. d.	Lög um breyting á l. nr. 65 8. sept. 1931, um hafnargerð á Sauðárkróki	18
12	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 60 28. nóv. 1919, um hafn- argerð í Ólafsvík	18—19
13	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 113 30. des. 1943, um lend- ingarbætur í Grindavík	19
14	S. d.	Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Keflavík, nr. 23 26. febr. 1943	19—20
15	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 106 23. júní 1936, um út- svör	20
16	S. d.	Lög um manneldisráð	20—21
17	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 8 24. marz 1944, um breyt- ing á lögum nr. 44 23. júní 1932, um skipun læknis- héraða, verksvið landlæknis og störf héraðslækna, og	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		lögum um breyting á þeim lögum, nr. 58 7. maí 1940 og nr. 52 30. júní 1942	21—22
18	24. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1945 með viðauka	22
19	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50 27. júní 1941, um gjald-eyrisvarasjóð og eftirlit með erlendum lántökum ...	23
20	30. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1945	23
21	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 102 23. júní 1936, um landssmiðju	24
22	S. d.	Lög um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum ..	24—26
23	S. d.	Lög um heimild fyrir dómsmálaráðherra til þess að veita leyfi til veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar og kappróður	26—27
24	S. d.	Lög um flugvelli og landingarstaði fyrir flugvélar	27—29
51	6. febr.	Auglýsing um loftflutningasamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku	66—70
25	12. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 93 16. des. 1943, um hafnarbótasjóð	30
26	S. d.	Lög um landingarbætur í Þorkötlustaðahverfi í Grindavík	30—32
27	S. d.	Lög um eyðing á rottum	32—33
28	S. d.	Lög um brunamál í Reykjavík	33—35
29	S. d.	Lög um breyting á lögum um orlof, nr. 16 26. febr. 1943	35
30	S. d.	Lög um heimild fyrir Ólafsþjórðarkaupstað til að taka eignarnámi lóðarréttindi nálægt landamerkjum Brimness og Hornbrekku	36
31	S. d.	Lög um stofnun dósentsembættis í guðfræðideild Háskóla Íslands	36
32	S. d.	Lög um prófessorsembætti dr. Sigurðar Nordals	37
33	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 30 19. júní 1933, um sjúkrahús o. fl.	37—38
34	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 106 23. júní 1936, um útsvör	38—41
35	S. d.	Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1945	41
36	S. d.	Lög um framboð og kjör forseta Íslands	41—43
37	15. febr.	Lög um landingarbætur í Grunnavík	43—45
38	S. d.	Lög um stofnun búnaðarmálasjóðs	45—46
39	S. d.	Fjáralög fyrir árið 1941	47—57
40	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 101 30. des. 1943, um Lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins	57—58
41	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 49/1942, um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1921, um stimpilgjald	58
42	23. febr.	Lög um landingarbætur í Flatey á Skjálfanda	59—60
43	S. d.	Lög um breyting á lögum um ítölu, nr. 85 16. des. 1943	61
44	S. d.	Lög um sölu síldarverksmiðjunnar á Sólbakka	61
45	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 13 9. jan. 1935, um hluta-	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
		fjárframlag og ábyrgð ríkisins fyrir h/f Skallagrím í Borgarnesi	62
46	23. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 93 25. sept. 1942, um að reisa nýjar sildarverksmiðjur	62
47	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsaleigu	63
48	S. d.	Lög um skipakaup ríkisins	63
49	S. d.	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1941	64
50	S. d.	Lög um tekjuskattsviðauka árið 1945	65
52	3. marz	Lög um byggingu nokkurra raforkuveitna	71
53	S. d.	Lög um breytingar á lögum um tekjur bæjar- og sveit- arfélaga og eftirlit með fjárstjórn bæjar- og sveitar- stjórna, nr. 69 31. des. 1937	71—73
54	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkissjóð til að kaupa eignir setuliðsins á Íslandi	73—74
55	S. d.	Lög um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	74—78
56	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 104 23. júní 1936, um at- vinnu við siglingar á íslenskum skipum	78—81
57	S. d.	Lög um gjald af söluverði fisks erlendis	81—82
58	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 42 14. apríl 1943, um dýr- tíðarráðstafanir	82
59	12. marz	Lög um aukið húsnaði í þarfir ríkisins og stofnana þess	83
60	S. d.	Lög um laun starfsmanna ríkisins	83—93
61	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 100 23. júní 1936, um stýrimannaskólann í Reykjavík	93—97
62	S. d.	Lög um veltuskatt	97—98
63	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 3 6. jan. 1938, um fast- eignamat	99—100
64	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands	101
65	16. marz	Lög um endurveitingu borgararéttinda	101
66	12. apríl	Lög um útsvör	102—112
67	S. d.	Lög um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga	113—116
68	S. d.	Lög um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum ..	116—130
69	S. d.	Lög um stýrimannaskólann í Reykjavík	130—137
70	S. d.	Lög um fasteignamat	137—141
71	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt	141
77	7. maí	Fyrirmæli um sparisjóðsdeild Búnaðarbanka Íslands ..	146—149
72	31. maí	Bráðabirgðalög um eignarnám á lóðarréttindum og mannvirkjum á Siglufirði	142
73	S. d.	Forsetaúrskurður um skipun og skipting starfa ráð- herra o. fl.	142—143
74	29. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka á leigu geymsluhús Tunnuverksmiðju Siglu- fjarðar s/f	144

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
75	2. ágúst	Forsetaúrskurður um breyting á forsetaúrskurði 31. maí 1945, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.	145
76	S. d.	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að halda niðri dýrtíðarvísitölu með fjárgreiðslum úr ríkissjóði og um áhrif nokkurra landbúnaðar- afurða á vísitöluna	145—146
78	S. d.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir verkfræðideild Háskóla Íslands	149—153
79	20. ágúst	Bráðabirgðalög um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.	153—155
80	23. ágúst	Bráðabirgðalög um togarakaup ríkisins	155
85	3. sept.	Auglýsing um viðskiptasamning, er gerður var í Stokk- hólmi hinn 7. apríl 1945 milli Íslands og Svíþjóðar ..	159—164
86	12. sept.	Auglýsing um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar	164—169
84	13. sept.	Forsetabréf um að reglulegt Alþingi 1945 skuli koma saman til fundar mánudaginn 1. október 1945	158
87	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 48 23. febr. 1945, um skipakaup ríkisins	169
81	29. sept	Bráðabirgðalög um áhrif kjötverðs á framfærsluvísitölu	156—157
82	S. d.	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög frá 20. ág. 1945, um verðlagningu landbúnaðarafurða o.fl.	157
83	22. okt.	Lög um viðauka við lög nr. 45 13. júní 1937, um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi	158
88	7. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 1 16. janúar 1943, um innflutning og gjaldeyrismeðferð	170
92	10. nóv.	Auglýsing um, að Ísland hafi staðfest sáttmálann um stofnun hjálpar- og endurreisnarstofnunar hinna sameinuðu þjóða (UNRRA)	174
93	S. d.	Auglýsing um, að Ísland hafi staðfest bráðabirgðasamkomulag um alþjóðaflug, er gert var á alþjóða- flugmálaráðstefnunni í Chicago í nóvember og des- ember 1944	174
94	S. d.	Auglýsing um, að Ísland hafi staðfest alþjóðasamkomu- lag um viðkomuréttindi flugfara og alþjóðasam- komulag um loftflutninga, er gert var á alþjóðaflug- málaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desember 1944	174
89	23. nóv.	Lög um heimild fyrir Sláturfélag Skagfirðinga til að innkalla stofnbref sín	170—171
90	S. d.	Lög um kaup á nýjum strandferðaskipum	171
91	30. nóv.	Lög um innflutning og gjaldeyrismeðferð	171—173
95	12. des.	Lög um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsa- leigu	175
96	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Búða- hreppi landspildu úr Kjappeyrarlandi	175
97	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 44 19. júní 1933, um stofnun happdrættis fyrir Ísland	176

VII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
98	12. des.	Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 54 4. júlí 1942	176
99	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1946 með viðauka	177
100	20. des.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	177
101	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 37 27. júní 1921, um lesta- gjald af skipum	178
102	S. d.	Lög um breyting á ábúðarlögum, nr. 87 19. júní 1933	178—180
103	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 81 23. júní 1936, um sveitarstjórnarkosningar	180
104	S. d.	Lög um aðstoðarlán til sildarútvegsmanna 1945	181—182
105	21. des.	Lög um þátttöku Íslands í stofnun gjaldeyrissjóðs og alþjóðabanka samkvæmt tillögum Bretton Woods fundarins og um lántöku í því skyni	182—183
120	22. des.	Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Finn- lands	263—266
106	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1946	183—250
107	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 107 11. ágúst 1933, um ullarmat	251
108	S. d.	Lög um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir	251—254
109	S. d.	Lög um togarakaup ríkisins	254
110	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32 11. júní 1942, um vá- tryggingarfélag fyrir vélbáta	254—255
111	S. d.	Lög um tekjuskattviðauka árið 1946	255
112	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Innri Akraneshreppi jörðina Staðarhöfða	256
113	S. d.	Lög um fyrirhleðslu Héraðsvatna norður af Vind- heimabrekku	256—257
114	S. d.	Forsetabréf um starfsháttu orðunefndar	258—260
115	S. d.	Forsetabréf um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu	260
116	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1946	261
117	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 62 27. nóv. 1944, um ný- byggingarráð	261
118	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heim- ild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflun- ar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna	262
119	S. d.	Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1946	262

Yfirlit

eflir stafrófsröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ábúðarlög.	
102	20. des.	Lög um breyting á ábúðarlögum, nr. 87 19. júní 1933	178—180
		Alþingi.	
84	13. sept.	Forsetabréf um að reglulegt Alþingi 1945 skuli koma saman til fundar mánudaginn 1. október 1945	158
100	20. des.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	177
119	31. des.	Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1946	262
		Bankamál.	
55	3. marz	Lög um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	74—78
77	7. maí	Fyrirmæli um sparisjóðsdeild Búnaðarbanka Íslands .	146—149
105	21. des.	Lög um þátttöku Íslands í stofnun gjaldeyrissjóðs og alþjóðabanka samkvæmt tillögum Bretton Woods fundarins og um lántöku í því skyni	182—183
		Bifreiðar.	
22	30. jan.	Lög um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum ..	24—26
		Borgararéttindi.	
65	16. marz	Lög um endurveitingu borgararéttinda	101
		Brunamál.	
28	12. febr.	Lög um brunamál í Reykjavík	33—35
		Búnaðarmálasjóður, sjá landbúnaður.	
		Byggingarsamþykktir.	
108	31. des.	Lög um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir	251—254
		Dýrtiðarráðstafanir.	
5	12. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtiðar og erfiðleika atvinnuveganna	4

IX

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
58	3. marz	Lög um breyting á lögum nr. 42 14. apríl 1943, um dýrtíðarráðstafanir	82
76	2. ágúst	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að halda niðri dýrtíðarvísitölu með fjárgreiðslum úr ríkissjóði og um áhrif nokkurra landbúnaðarafurða á vísitöluna	145—146
79	20. ágúst	Bráðabirgðalög um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.	153—155
81	29. sept.	Bráðabirgðalög um áhrif kjötverðs á framfærsluvísitölu	156—157
82	S. d.	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög frá 20. ágúst 1945, um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.	157
118	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna ..	262
Eignarnám.			
30	12. febr.	Lög um heimild fyrir Ólafsfjarðarkaupstað til að taka eignarnámi lóðarréttindi nálægt landamerkjum Brimness og Hornbrekku	36
72	31. maí	Bráðabirgðalög um eignarnám á lóðarréttindum og mannvirkjum á Siglufirði	142
Eimskipafélag Íslands, sjá skattar, tollar.			
Fálkaorðan.			
114	31. des.	Forsetabréf um starfsháttu orðunefndar	258—260
115	S. d.	Forsetabréf um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu	260
Fasteignamat, fasteignasala.			
4	12. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja nokkrar opinberar jarðir	3—4
63	12. marz	Lög um breyting á lögum nr. 3 6. jan. 1938, um fasteignamat	99—100
70	12. apríl	Lög um fasteignamat	137—141
96	12. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Búðahreppi landspildu úr Kjappeyrarlandi	175
Fiskveiðar.			
1	12. jan.	Lög um róðrartíma fiskibáta	1
57	3. marz	Lög um gjald af söluverði fisks erlendis	81—82
80	23. ágúst	Bráðabirgðalög um togarakaup ríkisins	155
83	22. okt.	Lög um viðauka við lög nr. 45 13. júní 1937, um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi	158
104	20. des.	Lög um aðstoðarlán til sildarútvegsmanna 1945 ...	181—182
109	31. des.	Lög um togarakaup ríkisins	254
110	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32 11. júní 1942, um vátryggingarfélag fyrir vélbáta	254—255

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Fjárlög, fjáráukalög.			
39	15. febr.	Fjáráukalög fyrir árið 1941	47—57
106	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1946	183—250
Flugmál.			
24	30. jan.	Lög um flugvelli og landingarstaði fyrir flugvélar ..	27—29
51	6. febr.	Auglýsing um loftflutningasamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku	66—70
86	12. sept.	Auglýsing um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar	164—169
93	10. nóv.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest bráðabirgðasamkomulag um alþjóðaflug, er gert var á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desember 1944	174
94	S. d.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest alþjóðasamkomulag um viðkomuréttindi flugfara og alþjóðasamkomulag um loftflutninga, er gert var á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desember 1944	174
Gjaldeyrir.			
19	24. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 50 27. júní 1941, um gjaldeyrisvarasjóð og eftirlit með erlendum lántökum	23
88	7. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 1 16. jan. 1943, um innflutning og gjaldeyrismeðferð	170
91	30. nóv.	Lög um innflutning og gjaldeyrismeðferð	171—173
Hafnarmál og landingarbætur.			
2	12. jan.	Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Akranes, nr. 23 20. maí 1942	1—2
10	24. jan.	Hafnarlög fyrir Hrísey	15—17
11	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 65 8. sept. 1931, um hafnargerð á Sauðárkróki	18
12	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 60 28. nóv. 1919, um hafnargerð í Ólafsvík	18—19
13	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 113 30. des. 1943, um landingarbætur í Grindavík	19
14	S. d.	Lög um breyting á hafnarlögum fyrir Keflavík, nr. 23 26. febr. 1943	19—20
25	12. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 93 16. des. 1943, um hafnarbótasjóð	30
26	S. d.	Lög um landingarbætur í Porkötlustaðahverfi í Grindavík	30—32
37	15. febr.	Lög um landingarbætur í Grunnavík	43—45
42	23. febr.	Lög um landingarbætur í Flatey á Skjálfanda	59—60
Happdrætti.			
97	12. des.	Lög um breyting á lögum nr. 44 19. júní 1933, um stofnun happdrættis fyrir Ísland	176

XI

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Háskólinn.			
9	24. jan.	Lög um stofnun prófessorsembættis í heilbrigðisfræði í læknadeild Háskóla Íslands	14
31	12. febr.	Lög um stofnun dósentsembættis í guðfræðideild Háskóla Íslands	36
32	S. d.	Lög um stofnun prófessorsembættis dr. Sigurðar Nordals	37
78	2. ágúst	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir verkfræðideild Háskóla Íslands	149—153
Heiðursmerki, sjá fálkaorðan.			
Heilbrigðismál.			
16	24. jan.	Lög um manneldisráð	20—21
17	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 8 24. marz 1944, um breyting á lögum nr. 44 23. júní 1932, um skipun læknishéraða, verksvið landlæknis og störf héraðslækna, og lögum um breyting á þeim lögum, nr. 58 7. maí 1940 og nr. 52 30. júní 1942	21—22
27	12. febr.	Lög um eyðing á rottum	32—33
33	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 30 19. júní 1936, um sjúkrahús o. fl.	37—38
Héraðsvötn, sjá landbúnaður.			
Húsaleiga, húsnaði.			
47	23. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsaleigu	63
59	12. marz	Lög um aukið húsnaði í þarfir ríkisins og stofnana þess	83
95	12. des.	Lög um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsaleigu	175
Innflutningur.			
88	7. nóv.	Lög um breyting á lögum nr. 1 16. jan. 1943, um innflutning og gjaldeyrismeðferð	170
91	23. nóv.	Lög um innflutning og gjaldeyrismeðferð	171—173
Ítala.			
43	23. febr.	Lög um breyting á lögum um ítölu, nr. 85 16. des. 1943	61
Jarðasala.			
4	12. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja nokkrar opinberar jarðir	3—4
96	12. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Búðahreppi landspildu úr Kjappeyrarlandi	175
112	31. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Innri Akraneshreppi jörðina Staðarhöfða	256

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Jöfnunarsjóður.			
67	12. apríl	Lög um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga	113—116
Kirkjumálefni.			
3	12. jan.	Lög um kirkju- og manntalsbækur (sálnaregistur) ..	1—2
Landbúnaður.			
7	S. d.	Lög um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum	8—13
38	15. febr.	Lög um stofnun búnaðarmálasjóðs	45—46
79	20. ágúst	Bráðabirgðalög um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.	153—155
81	29. sept.	Bráðabirgðalög um áhrif kjötverðs á framfærsluvísitölu	156—157
82	S. d.	Bráðabirgðalög um viðauka við bráðabirgðalög frá 20. ágúst 1945, um verðlagningu landbúnaðarafurða o.fl.	157
98	12. des.	Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 54 4. júlí 1942	176
102	20. des.	Lög um breyting á ábúðarlögum, nr. 87 19. júní 1923	178—180
107	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 107 11. ágúst 1933, um ullarmat	251
113	S. d.	Lög um fyrirhleðslu Héraðsvatna norður af Vindheimabrekkum	256—257
Landssmiðja.			
21	30. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 102 23. júní 1936, um landssmiðju	24
Launalög.			
60	12. marz	Lög um laun starfsmanna ríkisins	83—93
Leigunám.			
74	29. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka á leigu geymsluhús Tunnuverksmiðju Siglu-fjarðar s/f	144
Lendingarbætur, sjá hafnarmál.			
Lífeyrissjóður.			
40	15. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 101 30. des. 1943, um Lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins	57—58
Læknishéruð, landlæknir, sjá heilbrigðismál.			
Manneldisráð, sjá heilbrigðismál.			
Millirikjasamningar.			
51	6. febr.	Auglýsing um loftflutningasamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku	66—70

XIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
85	3. sept.	Auglýsing um viðskiptasamning, er gerður var í Stokk- hólmi hinn 7. apríl 1945 milli Íslands og Svíþjóðar	159—164
86	12. sept.	Auglýsing um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar	164—169
92	10. nóv.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest sáttmálann um stofnun hjálpar- og endurreisnarstofnunar hinna sameinuðu þjóða (UNRRA)	174
93	S. d.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest bráðabirgðasam- komulag um alþjóðaflug, er gert var á alþjóðaflug- málaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desem- ber 1944	174
94	S. d.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest alþjóðasamkomu- lag um viðkomuréttindi flugfara og alþjóðasam- komulag um loftflutninga, er gert var á alþjóðaflug- málaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desem- ber 1944	174
105	21. des.	Lög um þátttöku Íslands í stofnun gjaldeyrissjóðs og alþjóðabanka samkvæmt tillögum Bretton Woods fundarins og um lántöku í því skyni	182—183
120	22. des.	Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands	263—266
Nýbyggingarráð.			
117	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 62 27. nóv. 1944, um ný- byggingarráð	261
Olíugeymar.			
8	24. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 110/1943, um olíugeyma o. fl.	14
Orðunefnd, sjá fálkaorðan.			
Orlof.			
29	12. febr.	Lög um breyting á lögum um orlof, nr. 16 26. febr. 1943	35
Rafmagn.			
52	3. marz	Lög um byggingu nokkurra raforkuveitna	71
Ríkisreikningur.			
49	23. febr.	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1941	64
Ríkisstjórn.			
36	12. febr.	Lög um framboð og kjör forseta Íslands	41—43
73	31. maí	Forsetaúrskurður um skipun og skiptingu starfa ráð- herra o. fl.	142—143
75	2. ágúst	Forsetaúrskurður um breyting á forsetaúrskurði 31. maí 1945, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.	145
Rottueyðing.			
27	12. febr.	Lög um eyðing á rottum	32 - 33

XIV

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Setuliðseignir.			
54	3. marz	Lög um heimild fyrir ríkissjóð til að kaupa eignir setuliðsins á Íslandi	73—74
Siglingar, skip.			
1	12. jan.	Lög um róðrartíma fiskibáta	1
56	3. marz	Lög um breyting á lögum nr. 104 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum	78—81
68	12. apríl	Lög um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum ..	116—130
80	23. ágúst	Bráðabirgðalög um togarakaup ríkisins	155
87	13. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 48 23. febr. 1945, um skipakaup ríkisins	169
90	23. nóv.	Lög um kaup á nýjum strandferðaskipum	171
101	20. des.	Lög um breyting á lögum nr. 37 27. júní 1921, um lestagjald af skipum	178
109	31. des.	Lög um togarakaup ríkisins	254
110	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32 11. júní 1942, um vátryggingarfélög fyrir vélbáta	254—255
Síldarútvegur, síldarverksmiðjur.			
46	23. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 93 25. sept. 1942, um að reisa nýjar síldarverksmiðjur	62
74	29. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka á leigu geymsluhús Tunnuverksmiðju Siglufjarðar s/f	144
Sjúkrahús, sjá heilbrigðismál.			
Skattar, tollar.			
5	12. jan.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna	4
6	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl.	4—8
18	24. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1945 með viðauka	22
20	30. jan.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1945	23
41	15. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 49/1942, um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1921, um stimpilgjald	58
50	23. febr.	Lög um tekjuskattsviðauka árið 1945	65
57	3. marz	Lög um gjald af söluverði fisks erlendis	81—82
58	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 42 14. apríl 1943, um dýrtíðarráðstafanir	82
62	12. marz	Lög um veltuskatt	97—98
71	12. apríl	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt	141
99	12. des.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1946 með viðauka	177

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
101	20. des.	Lög um breyting á lögum nr. 37 27. júní 1921, um lesta- gjald af skipum	178
111	31. des.	Lög um tekjuskattsviðauka	255
116	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1946	261
118	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heim- ild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna	262
Skipakaup.			
80	23. ágúst	Bráðabirgðalög um togarakaup ríkisins	155
87	13. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 48 23. febr. 1945, um skipakaup ríkisins	169
90	23. nóv.	Lög um kaup á nýjum strandferðaskipum	171
109	31. des.	Lög um togarakaup ríkisins	254
Skólamál.			
61	12. marz	Lög um breyting á lögum nr. 100 23. júní 1936, um stýrimannaskólann í Reykjavík	93—97
69	12. apríl	Lög um stýrimannaskólann í Reykjavík	130—137
Sláturfélag Skagfirðinga.			
89	23. nóv.	Lög um heimild fyrir Sláturfélag Skagfirðinga til að innkalla stofnbréf sín	170—171
Strandferðaskip, sjá siglingar, skip.			
Stýrimannaskólinn, sjá skólamál.			
Sveitarstjórnarmál.			
15	24. jan.	Lög um viðauka við lög nr. 106 23. júní 1936, um útsvör	20
34	12. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 106 23. júní 1936, um útsvör	38—41
53	3. marz	Lög um breytingar á lögum um tekjur bæjar- og sveit- arfélaga og eftirlit með fjárstjórn bæjar- og sveitar- stjórna, nr. 69 31. des. 1937	71—73
66	12. apríl	Lög um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga	102—112
67	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 81 23. júní 1936, um sveitarstjórnarkosningar	113—116
103	20. des.	Lög um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir	180
108	31. des.		251—254
Togarakaup, sjá fiskveiðar.			
Tollar, sjá skattar.			
Tunnuverksmiðja, sjá sildarútvegur.			

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
		UNRRA	
92	10. nóv.	Auglýsing um að Ísland hafi staðfest sáttmálann um stofnun hjálpar- og endurreisnarstofnunar hinna sameinuðu þjóða (UNRRA)	174
		Útsvör.	
15	24. jan.	Lög um viðauka við lög nr. 106 23. júní 1936, um útsvör	20
34	12. febr.	Lög um breyting á lögum nr. 106 23. júní 1936, um útsvör	38—41
66	12. apríl	Lög um útsvör	102—112
		Vátryggingarfélög.	
110	31. des.	Lög um breyting á lögum nr. 32 11. júní 1942, um vátryggingarfélög fyrir vélbáta	254—255
		Veðmálastarfsemi.	
23	30. jan.	Lög um heimild fyrir dómsmálaráðherra til þess að veita leyfi til veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar og kappróður	26—27
		Vélbátar, sjá fiskveiðar.	
		Veltuskattur, sjá skattar.	
		Viðskiptasamningar, sjá milliríkjasamningar.	
		Vegamál (sýsluvegasjóðir).	
121	12. des.	Lög um breyting á lögum nr. 102 19. júní 1933, um samþykktir um sýsluvegasjóði	266

L Ö G**um róðrartíma fiskibáta.****FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða með reglugerð brottfarartíma allra þeirra báta til fiskiróðra, sem sækja til fiskjar frá veiðistöðvum við Faxaflóa, svo og setja ákvæði um eftirlitsskip í flóanum og um samband bátanna við þau, eftir því sem þurfa þykir.

2. gr.

Hreppsnefndir og bæjarstjórnir hlutaðeigandi sveitar- og bæjarfélaga skulu hver um sig kjósa 3 bátaformenn til þess, ásamt skipstjórum eftirlitsskipa, að hafa eftirlit með því, að fylgt sé fyrirmælum þeim, er sett kunna að verða samkvæmt ákvæðum 1. gr.

3. gr.

Brot gegn reglugerð, sem sett kann að verða samkvæmt lögum þessum, varða sektum frá kr. 500.00—5000.00. Ítrekað brot getur varðað missi réttinda til skipstjórnar í 6 mánuði. Mál út af brotum skulu sæta meðferð opinberra mála.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

L Ö G**um breyting á hafnarlögum fyrir Akranes, nr. 23 20. maí 1942.****FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrir orðin „kr. 480000 — fjögur hundruð og áttatíu þúsund krónur —“ í 1. gr. laganna kemur: 1280000 — ein millj. og tvö hundruð og áttatíu þúsund krónur —.

2. gr.

Fyrir orðin: „kr. 720000 — sjö hundruð og tuttugu þúsund króna —“ í 2. gr. laganna kemur: 1920000 — einnar millj. og níu hundruð og tuttugu þúsund króna —.

1945

2

2

12. jan.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

3. gr.

Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

3

12. jan.

L Ö G

um kirkju- og manntalsbækur (sálnaregistur).

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í hverju prestakalli skal sóknarprestur færa kirkjubók (ministerialbók) og manntalsbók (sálnaregistur) fyrir allt prestakallið, og varðveitir prestur þær. Auk þess skulu sóknarnefndarformenn í hverri sókn færa slíkar bækur, að því er til sóknarinnar tekur, og geyma þeirra. Heimilt er sóknarnefnd að fela öðrum, er hún telur sérstaklega vel til þess hæfan, að rita bækurnar. Bækur þessar skal rita greinilega og án nokkurrar undanfellingar. Skytt er sóknarpresti að láta sóknarnefndarformanni eða kirkjubókarritari í té alla nauðsynlega vitneskju við færslu framangreindra bóka. Þeir skulu bera bækurnar vandlega saman að minnsta kosti einu sinni á ári, í janúarmánuði ár hvert, en aldrei mega þær vera eina nótt undir sama þaki báðar. Ákvæði þessarar greinar um manntalsbækur taka þó ekki til þeirra kaupstaða, þar sem öðrum en prestum er með lögum falið að skrá manntal.

2. gr.

Kirkjustjórnin skal hlutast til um, að ávallt sé kostur á hentugum kirkju- og manntalsbókum úr vönduðum pappír og í því formi, er tíðkæpt hefur eða hún ákveður síðar. Bækurnar séu gegnþræddar, innsiglaðar og löggiltar af biskupi. Hlutaðeigandi prófastur skal hafa eftirlit með því á yfirreiðum sínum, að þær séu vel og samvirkusamlega færðar, og annast um, að misfellum í því efni verði kippt í lag. Andvirði kirkju- og manntalsbóka greiðist úr ríkissjóði.

3. gr.

Kirkjubækur sóknarpresta skulu sendar þjóðskjalasafninu til varðveislu, áður en 50 ár eru liðin frá löggildingu þeirra, og má aldrei halda þeim lengur en 15 ár, frá því að þær eru fullritaðar.

Kirkju- og manntalsbækur sókna skulu afhentar hlutaðeigandi héraðs- eða kaupstaðarbókasafni til eignar og geymslu, þegar þær eru fullskrifaðar. Nú er ekki til héraðsbókasafn, og skal þá afhenda bækurnar hlutaðeigandi prófasti, sem kemur þeim í örugga geymslu innan héraðs.

Forstöðumanni héraðs- eða kaupstaðarbókasafns er heimilt að gefa fæðingarvottorð og önnur vottorð samkvæmt kirkjubókum safnsins þeim, er þess óska, og gegn sama gjaldi og greitt er til þjóðskjalasafnsins fyrir slík vottorð.

4. gr.

3

Brot gegn lögum þessum varða sektum til rikissjóðs frá 50—1000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum, og skulu mál út af brotum sæta meðferð opinberra mála. 12. jan.

5. gr.

Ráðherra getur sett með reglugerð nánari fyriræli um framkvæmd laga þessara.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og skulu kirkju- og manntalsbækur færðar samkvæmt þeim frá 1. janúar 1945.

Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

4

um heimild fyrir rikisstjórnina til að selja nokkrar opinberar jarðir. 12. jan.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja eftirtalдар jarðir:

1. Kirkjujörðina Laxárdal í Skógarstrandarhreppi í Snæfellsnessýslu ábúandanum, Jóel Gíslasyni.
2. Kirkjujörðina Ymjaberg (Emmuberg) í sama hreppi ábúandanum, Jónasi Guðjónssyni.
3. Kirkjujörðina Prestsbakkakot á Síðu í Vestur-Skaftafellssýslu ábúandanum, Jóni Steingrímssyni.
4. Eyðijörðina Gröf í Staðarsveit í Snæfellsnessýslu Gísla Þórðarsyni, oddvita á Ölkeldu.
5. Kirkjujörðina Eystri-Skóga í Austur-Eyjafjallahreppi í Rangárvallasýslu ábúandanum, Guðmundi Vigfússyni.
6. Eyðijörðina Steinboga í Hjaltastaðahreppi notanda hennar, Geirmundi Eiríkssyni, bónda á Hóli.
7. Eyðijörðina Engjalæk í Hjaltastaðahreppi notanda hennar, Halldóri Guðmundssyni, bónda á Klúku.

Jarðir þær, sem um getur í tölul. 1, 2, 3, 5 og 6, skulu seldar með því skilyrði, að þær verði jafnframt gerðar að ættaróðali samkv. l. nr. 116 1943, um ættaróðal og erfðaábúð.

Eyðijörðin Gröf í Staðarsveit selst með því skilyrði, að hún verði sameinuð jörðinni Ölkeldu í sömu sveit eða hluta af henni, ef jörðinni verður skipt.

Eyðijörðin Engjalækur í Hjaltastaðahreppi selst með því skilyrði, að hún sameinist Klúku eða öðrum helmingi hennar, þegar henni verður skipt í tvær jarðir.

1945

4

4

2. gr.

12. jan.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.***Sveinn Björnsson.**

(L. S.)

Emil Jónsson.

5

L Ö G

12. jan.

um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Heimildir þær, sem ríkisstjórninni voru veittar með ákvæðum 3. gr. laga nr. 98 9. júlí 1941, sbr. lög nr. 20 1944, skulu koma í gildi af nýju 1. janúar 1945 að telja og gilda til loka þess árs.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.***Sveinn Björnsson.**

(L. S.)

Pétur Magnússon.

6

L Ö G

12. jan.

um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á tollskránni í 1. gr. laganna eru gerðar þessar breytingar:

1. 7. kafli orðist svo:

7. kafli.

Grænmeti, nýtt og þurrkað.

	Toll- eining	Vöru- magns- tollur Aurar	Verð- tollur %
1 Ætisveppir	1 kg	7	50
2 Tómsötur	—	7	10
3 Laukur	—	7	10
4 Kartöflur	50 kg	200	

	Toll- eining	Vöru- magns- tollur Aurar	Verð- tollur %	6 12. jan.
Belgávextir, ót. a.:				
5 — nýir	1 kg		8	
6 — þurrkaðir	—		8	
Grænmeti annað, ót. a.:				
7 — nýtt	—	7	10	
8 — þurrkað	—	7	10	
2. Í stað nr. 36—39 í 8. kafla komi:				
36 Hnetur, einnig muldar, ót. a.	—	7	10	
3. Nr. 15 í 11. kafla orðist svo:				
15 Kartöflumjöl og maíssterkja			8	
4. Í stað orðsins „kopra“ í fyrirsögninni að 12. kafla komi orðin: oliufrae, oliurík aldin.				
5. Nr. 8 í 12. kafla orðist svo:				
8 Oliufrae og oliurík aldin, einnig mulin			8	
6. Nr. 3 í 15. kafla orðist svo:				
3 — óleóargaríni	—	2	8	
7. Nr. 26 í 15. kafla orðist svo:				
26 Vax úr jurta- og dýraríkinu, ót. a.	—	7	15	
8. Nr. 11 í 17. kafla falli niður.				
9. Nr. 18 í 17. kafla orðist svo:				
18 Lakkrísvörur og sykraður lakkrís	—	420	35	
10. Nr. 9 í 21. kafla orðist svo:				
9 Litað sykurvafn með kjörnum	—	7	50	
11. Í stað orðanna „ekki greiða verðtoll“ í athugasemd við nr. 5 í 28. kafla komi: hvorki greiða vörumagnstoll né verðtoll.				
12. Nr. 13 í 28. kafla orðist svo:				
13 — aðrar	—	7	8	
13. Nr. 25 í 28. kafla orðist svo:				
25 — annað	—	7	8	
14. Nr. 39 í 28. kafla orðist svo:				
39 — önnur ólífræn sölt, ót. a.	—	7	8	
15. Nr. 41 í 28. kafla orðist svo:				
41 — önnur lífræn sölt, ót. a.	—	7	8	
16. Í stað nr. 1—2 í 38. kafla komi:				
Loðskinn:				
1 — óunnin	1 kg	7	30	
2 — unnin, en ósaumuð	—	7	50	
3 Vörur úr loðskinninum	—	20	70	
17. Á eftir orðunum „fura og greni“ í fyrirsögninni að nr. 1—7 í 40. kafla bætist: þar með talinn hemlockviður.				
18. Á eftir nr. 11 í 40. kafla komi nýtt nr., svo hljóðandi:				
11a — lindiviður	1 fet ³	10	8	
19. Nr. 38 í 40. kafla orðist svo:				
38 Skósmíðaleistar	1 kg	7	15	
20. Orðin „um frystan fisk til útflutnings“ í nr. 33 í 44. kafla falli niður.				
21. Aftan við nr. 20 í 45. kafla komi nýr liður, svo hljóðandi:				
20a Áprentaður pergamentpappír til fiskumbúða	—		8	

		Toll- eining	Vöru- magnus- tollur Aurar	Verð- tollur %
12. jan.	6 22. Nr. 38 í 50. kafla orðist svo: 38 — aðrar, einnig þótt undirlagið sé pappi eða pappír eða án undirlags	—	2	8
	23. Nr. 39 og 40 í 50. kafla orðist svo: 39 — ef vefnaðurinn er úr silki, gervisilki eða öðrum gervipráðum	—	20	40
	40 — annars	—	20	30
	24. Nr. 2 í 52. kafla orðist svo: 2 — regnkápur	—	20	50
	25. Á eftir nr. 42 í 52. kafla komi nýr liður, svo hljóðandi: 43 Aðrar unnar vörur úr vefnaði, ót. a.	—	20	50
	26. Nr. 9 í 54. kafla falli niður.			
	27. Nr. 1 í 60. kafla orðist svo: 1 Gler, glerbrot, mulið gler, glerungur og glerull	—	1	8
	28. Í stað nr. 16—19 í 60. kafla komi: Flöskur, glös, niðursuðuglös, sultukrukkur, brúsar og önnur þvílík glerilát til umbúða, ót. a.: 16 — mjólkurflöskur	—	1	2
	17 — flöskur og glös (sívöl), ót. a., 1 l eða minni	—	2	8
	18 — niðursuðuglös	—	2	8
	19 — annað	—	7	15
	29. Í stað nr. 9 og 10 í 63. kafla komi: 9 Vir úr járni og stáli, ót. a. Aths.: Vir er málmþráður 10 mm í þvermál eða grennri.	—	2	8
	30. Nr. 33 í 63. kafla orðist svo: 33 — snjókeðjur á bifreiðar	—	2	10
	31. Í stað nr. 83 og 84 í 63. kafla komi: 83 Búsáhöld, ót. a.	—	7	30
	32. Nr. 103 í 63. kafla orðist svo: 103 Skósmíðaleistar	—	7	15
	33. Í stað nr. 23 og 24 í 64. kafla komi: 23 Búsáhöld, ót. a.	—	7	30
	34. Í stað nr. 5 og 6 í 65. kafla komi: 5 Búsáhöld, ót. a.	—	7	30
	35. Í stað nr. 9 og 10 í 66. kafla komi: 9 Búsáhöld, ót. a.	—	7	30
	36. Í stað nr. 2 í 71. kafla komi: Borðhnúfar, gafflar og alls konar skeiðar úr ódýrum málum: 2 — með góðmálmshúð	—	7	30
	2a— annað	—	7	30
	37. Nr. 40 í 73. kafla orðist svo: 40 — þvottavélar	—	7	10
	38. Á eftir nr. 40 í 73. kafla komi nýtt nr., svo hljóðandi: 40a — lírærivélar	—	7	10
	39. Nr. 21 í 77. kafla orðist svo: 21 — gasmælar og vatnsmælar	—	7	8
	40. Nr. 2 í 85. kafla orðist svo: 2 Sjálfblekungar, skruðblýantar og pennastengur úr öðru en góðmálum	1 kg	7	30

Aths. Til góðmálma teljast þó ekki vörur þessar, nema bolurinn og/eða hettan að öllu eða verulegu leyti sé úr góðmálmi.

6
12. jan.

2. gr.

m-liður 2. gr. laganna falli niður, en n-liður verði m-liður.

3. gr.

Á eftir d-lið 3. gr. laganna komi fjórir nýir stafliðir, svo hljóðandi:

- e. Að endurgreiða aðflutningsgjöld af filmum, sem notaðar eru til litografprentunar.
- f. Meðan heimildin í 8. lið 1. gr. laga nr. 61 29. apríl 1943 er í gildi, að lækka til samræmis tollana eftir nr. 9 í 21. kafla tollskrárinnar.
- g. Að heimta ekki aðflutningsgjöld af vörum, sem sendar eru hingað til lands til viðgerðar eða annarrar aðvinnslu, eða af vörum, sem settar eru hér á land um stundarsakir til áframhaldsflutnings til annarra landa, enda komi kostnaður tollstjórnarinnar af eftirlitinu með flutningi varanna og geymslu á þá, sem fá undanþágurnar.
- h. Að undanþiggja hvers konar aðflutningsgjöldum efni í tunnur, sem ætlaðar eru til umbúða um innlendar framleiðsluvörur, svo og hampgarn til veiðarfæragerðar. Ráðuneytið getur með reglugerðarákvæðum skilgreint það nánar, hvaða vörur falli undir þessa undanþágu, svo og sett fyrirmæli til þess að tryggja það, að vörur þessar verði raunverulega notaðar í nefndu skyni.

4. gr.

Síðasta málsgrein 13. gr. laganna orðist svo:

Ef nauðsynlegt þykir að ganga úr skugga um það, hvort þeir, sem fá verðtollsvörur frá útlöndum, leggja fram rétt gögn um tollverð varanna, skal tollstarfsmönnum heimilt, hvort sem er við tollskoðun eða síðar, að fengnum skriflegum úrskurði tollýfirvalds, að athuga verzlunarbækur hlutaðeigandi, bréfaviðskipti og önnur skjöl, sem að dómi tollýfirvalds geta veitt upplýsingar um nefnd atriði.

5. gr.

19. gr. laganna orðist svo:

Um gjalddaga og lögvernd aðflutningsgjalda fer eftir ákvæðum laga um tollheimtu og tolleftirlit.

Þó skal, er breyting verður á aðflutningsgjöldum og ekki er sérstaklega mælt fyrir á annan veg, taka hin nýju aðflutningsgjöld af þeim vörum, er eigi hafa verið teknar til tollmeðferðar, er breytingin öðlast gildi, þó að inn hafi verið fluttar fyrir breytinguna. Í þessu sambandi telst vara tekin til tollmeðferðar, er fyrir hendi er eitthvert þeirra tilvika, sem um ræðir í 1.—4. tölulið hér á eftir:

1. Hlutaðeigandi tollstofnun hefur tekið við skjölum þeim yfir vöruna, sem afhenda ber þangað vegna tollmeðferðar hennar, enda fullnægi skjölin þeim skilyrðum, sem þurfa að vera fyrir hendi, til þess að hægt sé að tollafgreiða vöruna þegar í stað.
2. Tollýfirvald hefur afhent eða leyft að afhenda viðtakanda vöruna gegn tryggingu, sbr. 15. gr.
3. Endursendingarskírteini hefur verið gefið út um vöruna samkv. 4. mgr. 31. gr. laga um tollheimtu og tolleftirlit.
4. Tollýfirvald lætur selja vöruna á uppboði til lúkningar aðflutningsgjöldum, sbr. 29. gr. sömu laga.

6. Nú hefur vara komizt í hendur viðtakanda, án þess að hún hafi verið tollafgreidd og án leyfis töllyfirvalds, og skal þá heimilt að innheimta af henni hæstu aðflutningsgjöld, er í gildi hafa verið fyrir vöru þeirrar tegundar á tímabilinu, frá því varan var flutt inn, þar til aðflutningsgjöld eru að fullu greidd af henni.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Með lögum þessum er úr gildi numinn 11. liður, 31. liður og nr. 2 í 44. lið 1. og 2. gr. laga nr. 56 4. júlí 1942, um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl., nr. 36—39 í 1. gr. laga nr. 98 16. des. 1943, um sama efni, svo og önnur lagaákvæði, sem koma í bága við þessi lög.

Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

7

12. jan.

L Ö G

um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I.

Um jarðræktarsamþykktir.

1. gr.

Búnaðarsamböndum er heimilt að setja sér samþykkt um, að sambandið taki að sér ákveðnar jarðræktarframkvæmdir á sambandssvæðinu, til þess að greiða fyrir eflingu jarðræktarinnar og koma til leiðar, að öll heyðflun bænda fari fram á vél-tæku landi. Jarðræktarframkvæmdir þær, sem hér um ræðir, eru:

1. Framræsla.
2. Túnasléttun.
3. Nýrækt.
4. Sléttun engja.

2. gr.

Nú ákveður búnaðarsambandsfundur að koma á jarðræktarsamþykkt fyrir sambandssvæðið, og skal þá stjórn sambandsins semja frumvarp að jarðræktarsamþykkt og senda það formönnum allra hreppabúnaðarféлага innan sambandsins með tilmælum um, að það verði tekið fyrir á almennum fundi í félaginu, — enn fremur tilkynningu um, að frumvarpið verði tekið til fullnaðarafgreiðslu á næsta aðalfundi sambandsins.

Þegar frumvarp að samþykkt hefur fengið áðurgreindan undirbúning og hlotið samþykki meiri hluta hreppabúnaðarféлага á sambandssvæðinu, skal það lagt fyrir aðalfund sambandsins.

Samþykki löglegur aðalfundur frumvarp með að minnsta kosti ⅔ atkvæða atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn sambandsins senda samþykktina Búnaðarfélagi Íslands, er leitar á henni staðfestingar landbúnaðarráðherra.

3. gr.

7

12. jan.

Nú hefur búnaðarsamband neitað að gera jarðræktarsamþykkt samkv. lögum þessum eða það hefur dregið eitt ár, eftir að tillaga hefur komið fram um það á sambandsfundi, og skal þá stjórn sambandsins skylt að gera tillögur um skiptingu sambandsins í samþykktarsvæði, enda liggi fyrir kröfur um það frá einu eða fleiri hreppabúnaðarfélagum innan sambandsins.

Við skiptinguna skal að því stefnt, þegar um búnaðarsambönd er að ræða, er ná yfir tvö eða fleiri sýslufélög, að hvert sýslufélag geti orðið samþykktarsvæði fyrir sig, eftir því sem unnt er og staðhættir leyfa. Jafnframt skal þess gætt, að ekkert byggðarlag á sambandssvæðinu verði útilokað frá þátttöku í ræktunarsamþykkt, sbr. þó 7. lið 5. gr. Lágmarksstærð samþykktarsvæðis skal miða við, að nægileg verkefni séu fyrir hendi að dómi Búnaðarfélags Íslands fyrir eina vélasamstæðu um langt árabíl og tryggt þyki, að vélarnar verði árlega starfræktar að fullu.

Nú hefur sambandsstjórn gert tillögur um skiptingu sambandsins í samþykktarsvæði eða ræktunarfélög, og skal hún þá leita um þær álits og tillagna Búnaðarfélags Íslands og hlutaðeigandi búnaðarféлага. Stjórn sambandsins leggur því næst tillögur sínar ásamt umsögn Búnaðarfélags Íslands fyrir aðalfund sambandsins, sem tekur ákvörðun um skiptinguna. Ályktun sambandsfundar skal send Búnaðarfélagi Íslands til staðfestingar.

Nú telur Búnaðarfélag Íslands, að skiptin brjóti í bága við ákvæði laga þessara, og skal það þá synja um staðfestingu á þeim, þar til er bót hefur verið á því ráðin.

Þegar skiptin hafa hlotið staðfestingu, getur hvert samþykktarsvæði innan þess sambands, er skiptin ná til, sett sér ræktunarsamþykkt að eigin frumkvæði.

Öllum undirbúningi undir þessar samþykktir svo og starfsemi þeirri, sem til er stofnað með þeim, skal haga eftir því, sem við getur átt, svo sem fyrir er mælt í lögum þessum um samþykktir og starfsemi búnaðarsambanda.

Ræktunarfélög þau, er hér um ræðir, skulu velja sérstaka framkvæmdastjórn og starfa undir eftirliti hlutaðeigandi sambands og Búnaðarfélags Íslands.

4. gr.

Í samþykktum skal kveða á um:

1. Verkefni, sem sambandið eða ræktunarfélagið tekur að sér.
2. Skipun og valdsvið framkvæmdastjórnar.
3. Hvernig framkvæmdum skuli hagað, þar á meðal, að þeir, er minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu, eftir því sem við verður komið, sbr. þó 7. lið 5. gr.
4. Að búnaðarsambandið eða ræktunarfélagið taki þær greiðslur fyrir ræktunarstörf, að allur kostnaður fái að fullu greiddur.
5. Fjáröflun og tryggingar fyrir fjárreiðum sambandsins eða ræktunarfélagsins.
6. Reikningshald og endurskoðun.
7. Hvernig samþykkt skuli breytt.
8. Hvernig samþykkt verði felld úr gildi.

Nú telur Búnaðarfélag Íslands, að samþykkt brjóti í bága við lög eða reglugerð eða hún fari í bága við tilgang laga þessara, og skal það þá endursenda hana með áritaðri athugasemd og fresta að leggja hana fyrir ráðherra, unz leiðrétting er fengin.

Þegar ráðherra hefur staðfest samþykktina, gildir hún upp frá því fyrir alla félagsmenn hreppabúnaðarféлага á samþykktarsvæðinu, sbr. þó 7. lið 5. gr.

Ráðherra skipar fyrir um birtingu samþykktarinnar og tiltekur, hvenær hún öðlist gildi.

5. gr.

Stjórn sambandsins annast með aðstoð Búnaðarfélags Íslands um eftirgreindar mælingar og athuganir á hverju samþykktarsvæði:

1. Stærð túna.

- 7 2. Stærð túnþýfis að flatarmáli á hverri jörð, sbr. bráðabirgðaákvæði jarðræktarlaganna frá 4. júlí 1942.
12. jan. 3. Ræktunarástand túnanna.
4. Skilyrði til nýræktar.
5. Framræslu á landi jarðarinnar og hvernig hún skuli unnin (vegna túnanna, fyrirhugaðrar nýræktar, engjaræktar og til hagabóta, ef þess er sérstaklega óskað).
6. Skilyrði til að gera engi véltæk eða auka þau.
7. Hvort einhverjar jarðir og þá hverjar falli undir ákvæði II. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, um búferlaflutning.
- Kostnaður við athuganir og mælingar þær, er hér um ræðir, ásamt nauðsynlegri kortagerð greiðist að helmingi úr ríkissjóði, en hinn hlutinn greiðist að jöfnu af Búnaðarfélagi Íslands og hlutaðeigandi búnaðarsambandi.

6. gr.

Ræktunarframkvæmdir, sem gerðar eru samkvæmt lögum þessum, skulu framkvæmdar eftir fyrirögn trúnaðarmanns, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

Ef jarðeigandi eða ábúandi, sé jörðin í leiguabúð, vill ekki hlíta ákvörðun trúnaðarmanns, getur hann skotið þeim til umsagnar Búnaðarfélags Íslands, sem fellir fullnaðarúrskurð um tilhögun verksins.

7. gr.

Þegar jörð er í leiguabúð, skal stjórn sambandsins gefa leiguliða kost á að gerast þátttakandi í ræktunarstarfinu samkvæmt ákvæðum samþykktarinnar að jarðeiganda frágengnum, og fer þá um rétt ábúanda gagnvart jarðeiganda samkvæmt ákvæðum ábúðarlaganna.

8. gr.

Nú hefur ræktunarsamþykkt verið sett samkvæmt lögum þessum, og skal þá verkfæranefnd ríkisins vera stjórn sambandsins eða framkvæmdastjórn samþykktarsvæðis til aðstoðar og leiðbeiningar um kaup og val nauðsynlegra jarðvinnsluvéla og verkfæra vegna hinna fyrirhuguðu framkvæmda.

Verkfæranefnd ákveður í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands, hve margar vélar af hverri tegund njóti styrks úr framkvæmdasjóði ríkisins á hverju sambands- eða samþykktarsvæði, miðað við eðlilega þörf sambandsins, stærð þess, vélakost og vinnuafköst vélanna.

9. gr.

Verja skal úr framkvæmdasjóði ríkisins allt að 3 millj. kr. til greiðslu helmings af kostnaðarverði þeirra véla og verkfæra, kominna á ákvörðunarstað, er verkfæranefnd ríkisins telur þörf á til ræktunarframkvæmda samkvæmt lögum þessum. Styrkur þessi greiðist, jafnóðum og vélarnar eru keyptar. Styrkur veitist aðeins til kaupa á nýjum og vönduðum vélum og tækjum.

10. gr.

Framkvæmdastjórn samþykktarsvæðis ber að taka þá greiðslu fyrir notkun véla og verkfæra, sem keypt eru og notuð samkv. lögum þessum, að hún nægi fyrir öllum venjulegum rekstrarkostnaði, og sé þar með talið hæfilegt viðhalds- og fyrningargjald, er miðist við, að það nægi til að endurnýja vélar og verkfæri, jafnóðum og þau verða ónothæf. Verkfæranefnd ríkisins ákveður, hvað sé hæfilegt að leggja til hliðar fyrir viðhaldskostnaði, meðan vélarnar eru nýjar og nýlegar, og enn fremur ákveður hún fyrningargjaldið. Nú eru vélar ekki notaðar einhvern tíma,

og ber þá hlutaðeigandi sambandi eða ræktunarfélagi að greiða fyrningargjaldið 7 fyrir þann tíma.

12. jan.

Búnaðarfélag Íslands skal innheimta fyrningargjaldið í lok hvers reikningsárs og leggja það í sérstakan fyrningarsjóð, er verði í vörzlu þess.

Sjóðinn skal ávaxta í Búnaðarbanka Íslands. Búnaðarfélag Íslands annast reikningshald sjóðsins og ávisar úr honum eftir tillögum stjórnar verkfæranefndar ríkisins.

Hvert samband heldur séreign sinni í sjóðnum.

11. gr.

Verkfæranefnd ríkisins skal hafa eftirlit með vélum þeim og verkfærum, sem keypt eru og notuð samkvæmt ákvæðum laga þessara, viðgerð þeirra og viðhaldi svo og, ef þess er óskað, öðrum vélknúnum tækjum, sem notuð eru í sambandi við jarðræktarframkvæmdir í sveitum. Skal hún hafa í þjónustu sinni nægilega marga vélfróða menn til að annast eftirlit þetta. Vanræki búnaðarsamband eða ræktunarfélag viðhald véla þessara að dómi verkfæranefndar eða neiti að hlíta fyrir mælum hennar þar að lútandi, skal það varða sektum eða endurgreiðslu styrksins, ef um miklar sakir er að ræða.

12. gr.

Búnaðarfélag Íslands og verkfæranefnd ríkisins skulu halda námskeið fyrir þá menn, er eiga að vinna með vélknúnum jarðvinnslutækjum, enda hafa þeir menn einir rétt til að vinna með slíkum tækjum, sem eru viðurkenndir til þess hæfir af verkfæranefnd ríkisins. Kostnaður samkvæmt 11. og 12. gr. greiðist úr ríkissjóði.

13. gr.

Heimilt er stjórn sambands eða samþykktarsvæðis, sem hefur sett sér jarðræktarsamþykkt, að láta ræsa fram bithaga, ef eigandi jarðarinnar óskar þess og trúnaðarmaður sá, er framkvæmdi mælingarnar á jörðinni, telur þessa jarðabót nauðsynlega vegna búrekstrar þar.

14. gr.

Nú hefur jarðræktarsamþykkt verið komið á og starfsemi hafin samkvæmt fyrir mælum hennar, og skal þá Búnaðarfélag Íslands senda hlutaðeigandi sambandi jarðræktarstyrk hvers samþykktarsvæðis óskertan til afgreiðslu og úthlutunar að frádregnu fyrningargjaldi samkv. 10. gr., nema sambandsstjórnin geri aðrar ráðstafanir.

II.

Um húsagerðarsamþykktir.

15. gr.

Búnaðarsamböndum er heimilt að setja sér samþykkt um, að þau taki að sér byggingu íbúðar- og útihúsa á sambandssvæðinu á þann hátt, að þau ráði til sín flokka byggingarmanna og leggi þeim til fullkomnar vélar og tæki við vinnuna. Með samþykktinni skal stefnt að því að hraða húsabótum og öðrum byggingarframkvæmdum í sveitum og að bændur fái með þessum hætti svo vönduð, hagkvæm, smekkleg og ódýr hús sem kostur er á. Við framkvæmdir þessar sé þess gætt, að þeir, er hafa mesta þörf fyrir nýbyggingar, sitji fyrir, eftir því sem unnt er.

Byggingarframkvæmdir þær, er hér um ræðir, eru:

1. Íbúðarhús.
2. Peningshús.
3. Hlöður og súrheystóftir.

- 7 4. Haughús, þvaggryfjur og safnþrær.
 12. jan. 5. Geymsluhús.
 Húsin afhendist fókheld, nema öðruvisi sé um samið.
 Um sambönd, sem ná yfir tvö eða fleiri sýslufélög, gilda ákvæði 3. gr.

16. gr.

Nú ákveður sambandsfundur að koma á húsagerðarsamþykkt, og skal þá undirbúningi og framkvæmdum hagað samkvæmt fyrirætlum 2. og 3. gr.

17. gr.

Í húsagerðarsamþykktum skal tekið fram um:

1. Verkefni þau, sem sambandið tekur að sér, sbr. 15. gr.
2. Skipun og valdsvið framkvæmdastjórnar.
3. Hvernig framkvæmdum skuli hagað, þar á meðal, að nauðsynlegt byggingar-efni sé ávallt fyrir hendi, er vinnan hefst.
4. Að búnaðarsambandið taki þær greiðslur fyrir byggingarstörf, að allur kostnaður fáiast að fullu greiddur.
5. Fjáröflun og tryggingar fyrir fjárreiðum sambandsins.
6. Reikningshald og endurskoðun.
7. Hvernig samþykkt skuli breytt.
8. Hvernig samþykkt verði felld úr gildi.

18. gr.

Nú er samþykkt staðfest og undirbúningur hafinn til framkvæmda, og ber þá teiknistofu landbúnaðarins að láta byggingarfróða menn athuga og gera tillögur um, hvar og hvernig húsum verði bezt fyrir komið á þeim jörðum, þar sem óskað er aðstoðar sambandsins um húsagerð og annað, er að byggingu lýtur. Trúnaðarmenn þessir skulu jafnframt leita álits jarðeiganda eða leiguliða, ef um erfðaábúð er að ræða, og taka í tillögum sínum tillit til óska þeirra, eftir því sem fært þykir.

Kostnaður við þessa athugun greiðist af teiknistofu landbúnaðarins.

19. gr.

Byggingar, sem reistar eru samkvæmt ákvæðum laga þessara, skulu gerðar eftir teikningu og fyrirsögn teiknistofu landbúnaðarins eða trúnaðarmanna hennar. Nú er kostnaðarmaður byggingar óánægður með tillögur þær, er fyrir liggja, og getur hann þá skotið þeim til umsagnar Búnaðarfélags Íslands, er fellir um þær fullnaðarúrskurð.

20. gr.

Nú hefur húsagerðarsamþykkt verið sett samkvæmt lögum þessum, og skal þá forstöðumaður teiknistofu landbúnaðarins vera stjórn sambandsins til aðstoðar um kaup og val hentugra veggjamóta ásamt vélum og verkfærum, sem nota þarf við hinar fyrirhuguðu byggingar. Forstöðumaður teiknistofunnar ákveður í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands, hve mörg veggjamót og vélar skal kaupa, miðað við byggingarþörf hvers sambands og afköst vélanna.

Þar, sem rætt er um veggjamót í lögum þessum, er um að ræða mót af varanlegri gerð, sem auðvelt er að flytja milli vinnustaða.

21. gr.

Byggingarsjóður og nýbýlasjóður ríkisins leggja fram sem styrk $\frac{1}{3}$ hvor af kostnaðarverði þeirra veggjamóta, véla og verkfæra, kominna á ákvörðunarstað, er forstöðumaður teiknistofu landbúnaðarins telur samböndunum þörf á til byggingarstarfsemi þeirra. Styrkur veitist aðeins til kaupa á nýjum og vönduðum tækjum.

Framlög þessi endurgreiðist úr ríkissjóði.

22. gr.

7

Reikna skal sérstakt viðhalds- og fyrningargjald af veggjamótum, vélum og verkfærum, sem keypt hafa verið með styrk frá byggingarsjóði og nýbýlasjóði, á sama hátt og segir í 10. gr. Búnaðarfélag Íslands ávísar greiðslum úr fyrningarsjóðnum samkvæmt tillögum forstöðumanns teiknistofu landbúnaðarins. Að öðru leyti skal hlíta um þetta ákvæðum 10. gr., eftir því sem við á.

23. gr.

Verkstjórar vinnuflokka þeirra, sem um ræðir í 15. gr., skulu ráðnir í samráði við forstöðumann teiknistofu landbúnaðarins, sem hefur eftirlit með störfum þeirra.

24. gr.

Styrkir, sem greiddir eru af opinberu fé vegna bygginga í sveitum, skulu, þegar byggingarnar eru reistar samkvæmt samþykktum þeim, sem hér um ræðir, greiðast óskertir — að frádregnu fyrningargjaldi samkv. 22. gr. — til hlutaðeigandi sambandsstjórna, nema þær leggi annað fyrir.

25. gr.

Nú hefur nýbýlasjóður heitið styrk til húsagerðar, er búnaðarsamband hefur tekið að sér samkvæmt lögum þessum, og á þá sambandið kröfu til, að sjóðurinn greiði styrkinn, þegar er verkið er hafið af vinnuflokkum þess, þó ekki hærri fjárhæð en svarar vinnulaunum við að gera húsið fokhelt.

III.

Almenn ákvæði.

26. gr.

Búnaðarsamböndum, sem taka að sér jarðræktar- eða húsagerðarframkvæmdir samkvæmt lögum þessum, ber að tryggja sér fulla greiðslu fyrir framkvæmdir sínar hjá kostnaðarmanni framkvæmdarinnar, áður en vinna hefst.

27. gr.

Skuldir, sem myndast kunna við búnaðarsamband samkvæmt lögum þessum, eru forgangsskuldir, tryggðar með veði í jörð þeirri, er framkvæmdin hefur verið gerð á, næst á eftir þeim lánum, er á jörðinni hvíldu, er framkvæmdin hófst, og vikja aðeins fyrir opinberum gjöldum — og fylgifyrirkröfu, ef um óðalsjarðir er að ræða.

Skuldir þessar má taka lögtaki.

28. gr.

Um nánari framkvæmd laga þessara setur Búnaðarfélag Íslands reglugerð, er landbúnaðarráðherra staðfestir.

29. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerð varðar sektum til rikissjóðs frá 100—5000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Mál út af brotum skulu sæta meðferð opinberra mála.

30. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

8

24. jan.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 110/1943, um oliugeyma o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 4. gr. laganna bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Við álagningu skatta eða annarra opinberra gjalda á olíusamlög eða samband olíusamlaga, er stofnuð kunna að verða samkvæmt lögum þessum, skal gilda sama regla og um samvinnufélög.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Aki Jakobsson.

9

24. jan.

L Ö G

um stofnun prófessorsembættis í heilbrigðisfræði í læknadeild Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Stofna skal prófessorsembætti í heilbrigðisfræði í læknadeild Háskóla Íslands.

2. gr.

Auk kennslu í heilbrigðisfræði í læknadeild háskólans skal prófessorinn í heilbrigðisfræði annast heilbrigðisfræðilegar rannsóknir fyrir ríkisstjórnina, þar á meðal manneldisrannsóknir í samráði við manneldisráð.

3. gr.

Um prófessorinn í heilbrigðisfræði gilda að öllu sömu reglur sem um prófessorana, sem fyrir eru við háskólann.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Brynjólfur Bjarnason.

HAFNARLÖG

10

24. jan.

fyrir Hrísey.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til hafnargerðar í Hrísey veitist úr ríkissjóði $\frac{2}{5}$ kostnaðar, eftir áætlun, sem ríkisstjórnin hefur samþykkt, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum, allt að kr. 376000 — þrjú hundruð sjötíu og sex þúsund — krónur, gegn $\frac{3}{5}$ frá hafnarsjóði Hríseyjarhrepps.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að kr. 564000 — fimm hundruð sextíu og fjöggra þúsund — króna lán, er hafnarsjóður Hríseyjarhrepps kann að fá til hafnargerðarinnar, gegn ábyrgð sveitarsjóðs og sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu. Tillagið úr ríkissjóði og ábyrgð ríkissjóðs er bundin því skilyrði, að yfirumsjón með verkinu og reikningshald sé falið manni, sem atvinnumálaráðuneytið samþykkir.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera höfnina eða undir brautir og vegi í þarfir hafnarinnar, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans hvort heldur er grjót, möl eða önnur jarðefni og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem hafnargerðin hefur í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaður við matið greiðist úr hafnarsjóði Hríseyjarhrepps. Nú vill annar hvor málsaðili ekki una mati, og getur hann heimað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga, frá því að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafist, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, ella greiðist kostnaðurinn úr hafnarsjóði Hríseyjarhrepps.

4. gr.

Hafnarmerki skulu ákveðin í reglugerð.

5. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki né fylla upp eða dýpka út frá landi nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar Hríseyjarhrepps. Sá, sem vill gera eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefnd beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa, í tvennu lagi, og heldur hafnarnefnd öðru eintakinu. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Sá, sem fengið hefur slíkt leyfi, skal skyldur að halda mannvirkinu svo við, að engin hætta stafi af því. Þessi ákvæði gilda og um þær bryggjur og önnur mannvirki, sem þegar hafa verið gerð á hafnarsvæðinu.

Brot gegn þessari grein varða sektum, frá 500—2000 kr., og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

10

24. jan.

6. gr.

Hreppsnefnd Hriseyjarhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálefnnanna undir yfirmumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

7. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd. Í hafnarnefnd sitja 3 menn. Skal nefndin kosin á sama hátt og til sama tíma og aðrar fastanefndir, er hreppsnefnd kýs. Heimilt er þó að kjósa í nefndina menn, er ekki eiga sæti í hreppsnefnd.

8. gr.

Eignum hafnarsjóðs má aðeins verja í þarfir hafnarinnar. Sveitarsjóður ábyrgist skuldir hafnarsjóðs, og hreppsnefnd hefur ábyrgð á eignum hafnarinnar.

9. gr.

Hreppsnefnd má ekki án leyfis ráðuneytisins selja eða veðsetja eignir hafnarsjóðs eða kaupa nokkrar nýjar fasteignir, taka stærri lán eða lán til lengri tíma en svo, að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, né endurnýja slík lán eða fresta afborgunartímanum og ekki heldur gera nein þau mannvirki við höfnina, sem eru svo stórvaxin, að árstekjurnar hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

10. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnarvirkja og til árlegs rekstrarkostnaðar hafnarinnar er heimilt að innheimta gjöld þau, er hér segir:

1. Árlegt gjald af bryggjum og öðrum mannvirkjum, sem gerð eru samkvæmt 5. gr.
2. Af skipum og bátum, er hafna sig á Hriseyjarhöfn, og farni þeirra:
 - a. Lestagjald.
 - b. Vitagjald.
 - c. Vörugjald. — Undanskildar skulu þó vörur þær, er samkvæmt farmskrá skipsins eiga að fara til annarra hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
 - d. Bryggjugjald af skipum, er leggjast við bryggjur hafnarinnar.
 - e. Festargjald af skipum, sem nota festar hafnarsjóðs.
 - f. Allt að 1% af andvirði afla þeirra skipa og báta, sem heimili eiga í kaupþúnu og leggja þar afla á land eða hafa þar uppsátur.

Gjöld þessi, sem og gjöld fyrir afnot af öðrum eignum hafnarinnar, skulu ákveðin í reglugerð, sem hreppsnefnd Hriseyjarhrepps semur og atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið staðfestir, og skal í henni ákveða, hver skuli greiða þau og innheimta.

Herskip og skemmtiskip skulu undanþegin gjöldum til hafnarinnar samkvæmt tölulíð 2. a. og b.

11. gr.

Nú má álíta, að tekjur af gjaldstofnum þeim, sem heimilaðir eru í 10. gr., hrökkvi ekki fyrir árelegum útgjöldum hafnarinnar, og getur þá hreppsnefnd, með sérstöku samþykki atvinnumálaráðuneytisins fyrir hvert ár, ákveðið, að leggja megi aukatoll á aðflutningsgjaldskyldar og útflutningsgjaldskyldar vörur. Gjaldið má þó aldrei fara fram úr 4% af tolli þeim, er greiða ber í ríkissjóð. Gjald þetta innheimtir hafnarnefnd. Gjald þetta, sem og gjöldin samkvæmt 10. gr., má taka lögtaki.

12. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

13. gr.

10

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina fyrir lok nóvembermánaðar og senda hana síðan atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu til samþykktar fyrir árslok ásamt nauðsynlegum skýringum á einstökum gjalda- og tekjuliðum.

24. jan.

14. gr.

Nú hefur hreppsnefnd í hyggju einhverjar meiri háttar aðgerðir við höfnina eða hún vill gera einhverjar þær ráðstafanir, er samþykki atvinnumálaráðuneytisins þarf til, og skal hún þá senda ráðuneytinu sérstaka tillögu um það efni. Skal það gert svo tímanlega, að samþykki ráðuneytisins geti komið til, áður en hún lætur fjárlagsáætlun hafnarinnar fara frá sér.

15. gr.

Komi það í ljós, þegar fram á árið liður, að óumflýjanlegt sé að sinna einhverjum aðgerðum utan áætlunar eða fara fram úr áætluðum fjárhæðum, ber hafnarnefnd að tilkynna það hreppsnefnd í tæka tíð. Fallist hún á tillögur hafnarnefndar, skal þegar leita samþykkis ráðuneytisins, til þess að víkja megi frá áætluninni. Fyrir má ekki framkvæma verkið né stofna til tekjuhallans.

16. gr.

Við lok hvers reikningsárs og ekki síðar en fyrir febrúarlök skal hafnarnefnd gera reikning yfir tekjur og gjöld hafnarinnar á hinu liðna ári og efnahagsreikning hennar. Reikningana skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og reikninga sveitar- sjóðs.

17. gr.

Að öðru leyti skal ákveða með reglugerð, er hreppsnefnd semur og ráðuneytið staðfestir, allt það, er lýtur að greiðri og hættulausri umferð um höfnina, góðri reglu og öðru höfninni viðvíkjandi, er við þykir eiga. Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—1000 kr.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í hafnarsjóð.

18. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum á lögum þessum og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

11

24. jan.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 65 8. sept. 1931, um hafnargerð á Sauðárkróki.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað „kr. 250000 — tvö hundruð og fimmtíu þúsund krónur“ í 1. gr. laganna komi: kr. 400000 — fjögur hundruð þúsund krónur.

2. gr.

Í stað „kr. 370000 — þrjú hundruð og sjötiú þúsund króna“ í 2. gr. laganna komi: kr. 600000 — sex hundruð þúsund króna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

12

24. jan.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 60 28. nóv. 1919, um hafnargerð í Ólafsvík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. l. 60/1919 orðist svo:

Til hafnargerðar í Ólafsvík veitast úr ríkissjóði $\frac{2}{5}$ kostnaðar, eftir áætlun, er ríkisstjórnin hefur samþykkt, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum, allt að kr. 280000 — tvö hundruð og áttatíu þúsund krónum — gegn $\frac{3}{5}$ frá hafnarsjóði Ólafsvíkur. Með framlagi ríkissjóðs teljast fjárveitingar þær, sem þegar hafa verið veittar í fjárlögum, þó þannig, að ákvæði þessi um hlutfallsgreiðslur verki ekki aftur fyrir sig.

2. gr.

2. gr. sömu laga orðist svo:

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að kr. 420000 — fjögur hundruð og tuttugu þúsund króna — lán, er hafnarsjóður Ólafsvíkur kann að fá til hafnargerðarinnar, gegn ábyrgð sýslunefndar Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu. Framlagið úr ríkissjóði og ábyrgð ríkissjóðs er bundin

því skilyrði, að yfirumsjón með verkinu og reikningshald sé falið manni, sem 12
atvinnumálaráðuneytið samþykkir.

24. jan.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

13

24. jan.

um breyting á lögum nr. 113 30. des. 1943, um lendingarbætur í Grindavík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrir orðin „150 þúsund krónum“ í 1. gr. laganna kemur: 225 þúsund krónum.

2. gr.

Fyrir orðin „150 þúsund króna“ í 2. gr. laganna kemur: 225 þúsund króna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

14

24. jan.

um breyting á hafnarlögum fyrir Keflavík, nr. 23 26. febr. 1943.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrir orðin „680000 — sex hundruð og áttatíu þúsund“ í 1. gr. laganna (sbr. 1. gr. l. nr. 112 1943) kemur: 1280000 — ein millj. og tvö hundruð og áttatíu þúsund.

2. gr.

Fyrir orðin „680000 — sex hundruð og áttatíu þúsund“ í 2. gr. laganna (sbr. 2. gr. l. nr. 112 1943) kemur: 1280000 — einnar millj. og tvö hundruð og áttatíu þúsund.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi numin lög nr. 112 1943.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

um viðauka við lög nr. 106 23. júní 1936, um útsvör.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lög nr. 106 23. júní 1936, um útsvör, bætist svo hljóðandi ákvæði til bráðabirgða:

Við ákvörðun útsvarsskyldra tekna skal draga frá hreinum tekjum þeirra, er hlunninda njóta vegna framlags í nýbyggingarsjóð samkvæmt 2. efnismálgrein 3. gr. l. nr. 20 1942, sbr. b- og g-lið 14. gr. sömu laga, þá fjárhæð, sem lögð hefur verið í sjóðinn á því ári.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við útsvör, sem lögð eru á tekjur ársins 1944.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

um manneldisráð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í manneldisráði eiga sæti landlæknir, sem er forseti ráðsins, og fjórir læknar aðrir, er ráðherra skipar til fimn ára í senn, og skal að minnsta kosti einn þeirra vera sérfróður um heilbrigðis- og manneldismál.

Ef manneldisráð telur þörf á, skipar ráðherra samkvæmt tillögum ráðsins einn eða tvo sérfræðinga til viðbótar í ráðið. Menn þessir skulu skipaðir til ráðuneytis um tiltekin viðfangsefni.

2. gr.

16

Það er hlutverk manneldisráðs að vera heilbrigðisstjórninni til ráðuneytis um þau mál, er að manneldi lúta, og gera tillögur um framkvæmdir rannsókna á því sviði.

3. gr.

Manneldisráð semur að hverju ári liðnu skýrslu um starfsemi sína, og skal hún birt í heilbrigðisskýrslum landlæknis.

4. gr.

Ákveða má nánara um starfsháttu manneldisráðs í reglugerð, er ráðið semur og ráðherra staðfestir.

5. gr.

Kostnaður af starfsemi manneldisráðs og manneldisrannsóknum á vegum þess greiðist úr ríkissjóði samkvæmt úrskurði ráðherra.

6. gr.

Lög þessi ganga í gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

17

um breyting á lögum nr. 8 24. marz 1944, um breyting á lögum nr. 44 23. júní 1932, um skipun læknishéraða, verksvið landlæknis og störf héraðslækna, og lög um um breyting á þeim lögum, nr. 58 7. maí 1940 og nr. 52 30. júní 1942.

24. jan.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrsti efnismálsliður 1. gr. laganna orðist svo:

Staðarhérað: Miklaholtshreppur, Staðarsveit og Breiðuvíkurbreppur. Læknissetur á Staðastað.

2. gr.

2. gr. laganna kemur ekki til framkvæmda, meðan yfir stendur endurskoðun læknishéraðaskipunar samkvæmt þingsályktun frá 11. marz 1944.

3. gr.

Annar efnismálsliður 5. gr. laganna orðist svo:

Álafosshérað: Sá hluti Reykjavíkurbkaupstaðar, sem lagður var til lögsagnarumdæmis Reykjavíkur með lögum nr. 52 1943, Seltjarnarneshreppur fyrir ofan Elliðaár, Mosfellshreppur, Kjósarhreppur, Kjalarneshreppur og Þingvallasveit. Læknissetur að Álafossi.

17

4. gr.

24. jan.

Fyrsti efnismálsliður 6. gr. laganna orðist svo:

Við 1. tölulið: Liðurinn orðist svo:

Reykjavíkurhérað: Reykjavíkurborg og Seltjarnarneshreppur að undanskildum þeim svæðum, sem lögð eru til Álafosshéraðs.

5. gr.

Ákvæði 1. gr. um stofnun Staðarhéraðs koma ekki til framkvæmda, fyrr en það hérað verður skipað.

Síðari málsgrein 8. gr. laganna falli niður.

6. gr.

Lög þessi skulu gilda frá 1. jan. 1945.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

18

L Ö G

24. jan.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1945 með viðauka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt til ársloka 1945 að innheimta með 100% viðauka vtagjald, þær aukatekjur ríkissjóðs, sem taldar eru í I.—VI. kafla laga nr. 27 27. júní 1921, stimpilgjald samkvæmt lögum nr. 75 27. júní 1921 og síðari lögum, sem hafa ákvæði um stimpilgjald, leyfisbréfastgjöld og lestagjald.

Enn fremur heimilast ríkisstjórninni að innheimta með 50% viðauka gjöld samkvæmt lögum nr. 60 30. des. 1939, 2. gr., um gjald af innlendum tollvörutegundum, og eignarskatt samkvæmt 14. gr. laga nr. 6 9. jan. 1935.

2. gr.

Viðaukann skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir í 1. gr., en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

3. gr.

Með lögum þessum eru lög nr. 54 12. okt. 1944 numin úr gildi.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

19

um breyting á lögum nr. 50 27. júní 1941, um gjaldeyrisvarasjóð og eftirlit með
erlendum lántökum.

24. jan.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Við 2. gr. laganna bætist ný málsgrein, er hljóðar svo:

Ef bankinn á einhverjum tíma á að dómi ráðherra nægilegar innistæður í er-
lendum gjaldeyri, getur ráðherra leyst bankann undan skyldunni til að leggja til
hliðar erlendan gjaldeyri um óákveðinn tíma.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka
árið 1945.

20

30. jan.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Skemmtanaskatt samky. lögum nr. 56 31. maí 1927 skal allt árið 1945 heimilt að
innheimta af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með
20% álagi. Þó skulu leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna
undanþegnar álagningu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört á Bessastöðum, 30. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Brynjólfur Bjarnason.

21

30. jan.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 102 23. júní 1936, um landssmiðju.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. grein laganna orðist þannig:

Ríkisstjórninni er heimilt að ábyrgjast lán, er landssmiðjan tekur, allt að 1000000.00 króna.

2. gr.

2. málsg. 7. gr. laganna orðist svo:

Landssmiðjan greiðir tekjuskatt eftir sömu reglum og hlutafélög og reiknast fé á höfuðstólsreikningi sem væri það hlutafé.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört á Bessastöðum, 30. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

22

30. jan.

L Ö G

um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Engum er heimilt að hafa með höndum fólksflutninga með bifreiðum, sem stærri séu en svo, að þær rúmi sex farþega, nema hann hafi til þess sérleyfi frá ríkisstjórninni. Slíkt sérleyfi þarf og til þess að hafa á hendi fastar ferðir eða áætlunarferðir til fólksflutninga með bifreiðum, er rúma sex farþega eða færri. Nú verður ágreiningur um, hvað skuli telja fastar ferðir eða áætlunarferðir, og sker þá ráðherra úr.

Ráðuneytinu er heimilt að taka í sínar hendur að nokkru eða öllu leyti póst- og farþegaflutning með eigin bifreiðum á þeim leiðum, er því þykir henta, enda fullnægi bifreiðar þess settum reglum fyrir sérleyfishafa.

Sérleyfi þarf ekki til fólksflutninga endrum og sinnum með bifreiðum, sem skráðar eru til vöruflutninga, enda sé umbúnaður þeirra til öryggis og þæginda farþegum samkvæmt reglum, er ráðherra setur, og hafi bifreiðarstjóri þeirra rétt til að stýra leigubifreið til fólksflutninga.

Ráðherra getur undanþegið frá sérleyfissskyldu á vissum leiðum vörubifreiðar, 22
er flytja að staðaldri framleiðsluvörur bænda, en rúma auk þess allt að átta far- 30. jan.
þegum, enda fullnægi þær að öðru leyti settum reglum fyrir fólksflutningum.
Undanþágan skal veitt til ákveðins tíma í senn. Enn fremur er ráðherra heimilt
að undanskilja sérleyfi fólksflutningsferðir endrum og sinnum á héraðsmót, fjöl-
sóttar skemmtanir, hópferðir og því um líkt.

Sýslu- eða sveitarfélög skulu að öðru jöfnu hafa forgangsrétt til sérleyfa,
þegar þau eru veitt á viðkomandi svæðum og þessir aðilar sækja um þau.

2. gr.

Til þess að gera tillögur til ráðuneytisins um fyrirkomulag og rekstur allan á
flutningum samkvæmt lögum þessum skal vera fimm manna nefnd. Ráðherra skipar
nefndina þannig: Einn að fengnum tillögum Alþýðusambands Íslands, annan að
fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands og tvo að fengnu álitum sérleyfishafa.
Fimmta nefndarmanninn skipar ráðherra án íhlutunar, og er hann formaður.

Nefndin skal skipuð til þriggja almanaksára í senn, enda falli starfs-
tími hennar að mestu saman við sérleyfistímabilið, sbr. a-lið 3. gr. Þóknun fyrir
störf nefndarinnar ákveður ráðherra, og greiðast þau af sérleyfisgjaldinu.

3. gr.

Nú sækir félag eða einstaklingur um sérleyfi til fólksflutninga á einhverri
leið, og er ráðherra þá heimilt að veita það með þeim skilyrðum, er hér segir:

- a. Að sérleyfið gildi fyrir þrjú ár og sé óframseljanlegt.
- b. Að sérleyfið gildi fyrir ákveðna tölu bifreiða á tilteknum leiðum, þó þannig,
að flutningaþörfinni sé fullnægt.

Binda má sérleyfi við ákveðnar gerðir bifreiða.

- c. Að sérleyfishafi noti þær tegundir og gerðir bifreiða og fullnægi að öðru
leyti skilyrðum, er ráðherra setur í reglugerð um búnað bifreiða til öryggis
og þæginda farþegum.
- d. Að sérleyfishafi skuli skuldbundinn til þess að láta bifreiðar sínar vera í
förum samkvæmt áætlunum og reglum og flutningagjaldskrá, er ráðherra
setur.
- e. Að sérleyfishafi sé skyldur að flytja ákveðið magn pósthutnings ókeypis
eftir reglum, er ráðherra setur að fengnum tillögum pósthutnarinnar.
- f. Að bifreiðarstjórnar á bifreiðum, er lög þessi ná til, fullnægi skilyrðum, er ráð-
herra setur í reglugerð um æfingu við akstur o. fl. til öryggis farþegum.

4. gr.

Ráðuneytinu er heimilt að taka í sínar hendur afgreiðslu sérleyfisbifreiða
og bifreiða með undanþágu gegn afgreiðslugjaldi, er það ákveður.

5. gr.

Sérleyfi til fólksflutninga með strætisvögnum í kaupstöðum skal veitt að
fengnum tillögum hlutaðeigandi bæjarstjórnar.

Nú ákveður bæjarstjórn, að bærinn taki í sínar hendur rekstur strætisvagna
innan lögsagnarumdæmisins, sem áður hefur verið veitt sérleyfi til, og er þá
skylt að veita bæjarstjórn einkaleyfi til þess, þegar tímabil sérleyfishafa er út-
runnið, enda hafi bæjarstjórn sótt um það eigi síðar en þrem mánuðum áður en
sérleyfið fellur úr gildi.

6. gr.

Sérleyfis- og undanþáguhafar skulu greiða sérleyfisgjald, 7% — sjö af hundr-
aði — af andvirði afhentra farmaða. Gjald þetta greiðist mánaðarlega eftir á. Sér-

- 22 leyfisgjaldinu skal aðallega varið til að greiða kostnað við eftirlit og stjórn fólksflutninga með bifreiðum samkvæmt lögum þessum svo og til byggingar afgreiðslustöðva fyrir sérleyfisbifreiðar, enda komi ríkisstjórn og sveitarstjórnir sér saman um fjárframlög í þessu skyni.

7. gr.

Ráðuneytið getur falið póststjórninni eða annarri stofnun að hafa með höndum yfirumsjón og eftirlit með fólksflutningum í bifreiðum, er sérleyfi og undanþágu þarf fyrir.

8. gr.

Nánari ákvæði um skipulagningu fólksflutninga með bifreiðum setur ráðherra í reglugerð að fengnum tillögum nefndar þeirrar, sem um getur í 2. gr. þessara laga.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, er samkvæmt þeim verða settar, varða sektum frá 100—10000 kr., nema þyngri hegning liggi við eftir öðrum lögum, og skulu mál út af brotum á þeim sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál. Brjótí sérleyfishafi á einhvern hátt lög þessi eða reglugerðir, sem settar eru samkvæmt þeim, er auk þess heimilt að svipta hann sérleyfinu þegar í stað.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi númerin lög nr. 62 28. janúar 1935, um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum, og lög nr. 36 1. febrúar 1936, um breyting á nefndum lögum, nr. 62 frá 28. janúar 1935.

Gjört á Bessastöðum, 30. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

23

L Ö G

30. jan.

um heimild fyrir dómsmálaráðherra til þess að veita leyfi til veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar og kappróður.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Dómsmálaráðherra er heimilt að veita hestamannafélögum leyfi til þess að reka veðmálastarfsemi við kappreiðar og sjómannadagsráðum leyfi til þess að reka veðmálastarfsemi við kappróður með skilyrðum, er ákveðin verði í reglugerð.

Áskilja skal í reglugerðinni, að 10% af hagnaði hestamannafélaganna af starfsemi þessari skuli varið til reiðvega og 75% af hagnaði, er verður af kappróðri sjómannadagsráðanna, er fari fram á sjómannadaginn, renni í sjóminjasafn.

2. gr.

23

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falli úr gildi lög nr. 109 9. okt. 1941.

30. jan.

Gjört á Bessastöðum, 30. janúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

24

12. febr.

um flugvelli og lendingarstaði fyrir flugvélar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Flugvellir skulu flokkaðir í 4 flokka eftir stærð þeirra, gerð og búnaði til notkunar og rekstrar.

Fullnægja skulu þeir eftirtöldum skilyrðum:

1. flokkur. Rennibrautir skulu vera ekki færri en 3, gerðar úr steinsteypu, malbiki eða með öðru varanlegu slitlagi. Skulu þær fullnægja aðalvindáttum.

Lengd brauta og breidd skal nægileg fyrir stórar millilandaflugvélar. Skulu þar vera byggingar þær, tæki og búnaður, sem nauðsynlegt telst til þess að fullnægja millilandaflugi.

2. flokkur. Rennibrautir skulu vera 3, nema þar sem reynsla sýnir, að 1 eða 2 brautir muni fullnægja í aðalvindáttum. Þær skulu þaktar grassverði eða malbornar. Lengd og breidd brauta svo og gerð þeirra skal nægja til innanlandsflugs. Skulu þar vera byggingar, tæki og búnaður, sem nauðsynlegt þykir til þess að fullnægja innanlandsflugi með flugvélum af allt að 15000 kg þyngd.

3. flokkur. Rennibrautir skulu vera 3, nema þar sem reynsla sýnir, að 1 eða 2 brautir muni fullnægja í aðalvindáttum. Þær skulu þaktar grassverði eða malbornar. Lengd og breidd brauta svo og gerð þeirra skal nægileg fyrir meðalþungar flugvélar, allt að 5000 kg þyngd. Við völlinn skulu vera nauðsynlegustu tæki og búnaður fyrir snögga viðkomu slíkra flugvéla.

4. flokkur. Rennibrautir skulu vera 2, nema þar sem reynsla sýnir, að 1 braut muni nægja eða verða of kostnaðarsamt að gera 2 brautir. Rennibrautir skulu þaktar grassverði eða malbornar. Lengd brauta og breidd skal ætluð aðeins fyrir léttar flugvélar, allt að 3000 kg þyngd, eftir því sem fært þykir kostnaðar vegna. Rennibrautir skulu merktar, og þar skal vera aðgangur að síma, svo og smáskáli fyrir farþega, en yfirleitt ekki annar búnaður.

2. gr.

Flugvellir skulu vera á eftirtöldum stöðum:

a. Í 1. flokki:

1. Í Reykjavík.

2. Á Reykjanesi.

b. Í 2. flokki:

1. Í Eyjafirði.

2. Hjá Egilsstöðum á Völlum.

3. Á Melatanga í Hornafirði.

- 24 c. Í 3. flokki:
 12. febr. 1. Í Borgarfirði.
 2. Hjá Söndum í Miðfirði.
 3. Hjá Blönduósi.
 4. Hjá Sauðárkróki.
 5. Í Vestmannaeyjum.
 6. Nálægt Siglufirði.
 7. Hjá Húsavík.
 8. Hjá Kópaskeri.
- d. Í 4. flokki:
 1. Á Akranesi.
 2. Á Snæfellsnesi.
 3. Á Kambsnesi við Búðardal í Dalasýslu.
 4. Í Austur-Barðastrandarsýslu.
 5. Í Vestur-Barðastrandarsýslu.
 6. Í Önundarfirði.
 7. Á Melgraseyri við Ísafjarðardjúp.
 8. Hjá Hólmavík.
 9. Hjá Raufarhöfn.
 10. Hjá Þórshöfn.
 11. Í Vopnafirði.
 12. Í Borgarfirði eystra.
 13. Við Seyðisfjörð.
 14. Hjá Búðum í Fáskrúðsfirði.
 15. Í Neskaupstað.
 16. Hjá Djúpavogi.
 17. Í Breiðdalsvík.
 18. Í Suðursveit.
 19. Hjá Fagurhólsmýri.
 20. Á Síðu.
 21. Við Mýrdalssand að austan.
 22. Í Mýrdal.
 23. Á Skógasandi.
 24. Í Landeyjum.
 25. Á Rangárvöllum.
 26. Í Árnessýslu (efra og neðra).

3. gr.

Flugvélaskýli og dráttarbrautir fyrir sjóflugvélar skulu vera:

- a. Í Reykjavík.
- b. Í Ísafjarðarkaupstað.
- c. Á Akureyri.
- d. Á Austfjörðum.
- e. Á Vestfjörðum.

4. gr.

Til öryggis flugsamgöngum skulu vera þráðlausar talstöðvar á 1. og 2. flokks flugvöllum, svo og annars staðar, er nauðsyn krefur.

5. gr.

Atvinnumálaráðuneytinu er heimilt að gera samninga við einstaka landeigendur til þess að tryggja landingarstaði fyrir smáflugvélar á landi, sem til þess henta, án þess að gerðar verði rennibrautir.

6. gr.

24

Kostnaður við gerð, rekstur og viðhald þeirra flugvalla og lendingarstaða, sem um getur í lögum þessum, ásamt nauðsynlegum mannvirkjum, tækjum og búnaði, greiðist úr ríkissjóði eftir því, sem fé verður veitt til í fjárlögum.

Áður en fé er veitt til nefndra framkvæmda, skal hafa farið fram nákvæm rannsókn og liggja fyrir kostnaðaráætlun um framkvæmd verksins.

7. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherra skal setja á stofn sérstaka stjórn flugmála, þegar tímabært þykir, og fellur þá niður starf flugmálaráðunautar ríkisins. Forstöðumaður þessarar stofnunar nefnist flugmálastjóri. Þar til þessi skipan verður gerð, hefur atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið stjórn þeirra mála, sem greinir í lögum þessum, og er vegamálastjóri og flugmálaráðunautur ráðuneytinu til aðstoðar við framkvæmd þeirra.

Ríkisstjórnin setur með reglugerð ákvæði um afnot og rekstur þeirra flugvalla og lendingarstaða, sem um getur í lögum þessum.

Kostnaður við stjórn flugmála og rannsóknir og undirbúning þeirra framkvæmda, er í lögum þessum getur, greiðist úr ríkissjóði.

8. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka eignarnámi vegna loftferða lóðir, lóðaréttindi og mannvirki.

Landeiganda er skylt, gegn hæfilegu endurgjaldi, að láta af hendi jarðefni til nauðsynlegra mannvirkja vegna loftferða.

9. gr.

Bætur fyrir eignarnám á landi og mannvirkjum til flugvallargerðar í Reykjavík skulu metnar af dómurum hæstaréttar ásamt tveimur mönnum, er hæstiréttur nefnir. Að öðru leyti skal fara eftir lögum nr. 61 14. nóv. 1917 um framkvæmd eignarnáms á landi og mannvirkjum svo og um bætur fyrir jarðrask samkvæmt 8. gr.

10. gr.

Landeigandi á bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning, en sé jörð leigð öðrum, skal matsnefnd meta, hve mikill hluti bótanna skal ganga til leiguliða.

11. gr.

Skaðabóta, er leiðir af gerð mannvirkja, er um ræðir í lögum þessum, skal krefjast innan árs frá því, er verk það var unnið, sem skaðanum olli, ella fellur réttur til skaðabóta niður.

12. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög nr. 20 28. maí 1941, um breyting á lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 93 16. des. 1943, um hafnarbótasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

4. gr. laganna skal orða svo:

Til þess að flýta aðkallandi hafnarbótum á þeim stöðum, sem hafizt er handa um framkvæmdir og framlög úr ríkissjóði samkvæmt fjárlögum að hverju sinni hrökkva ekki til að greiða að þeim hluta, sem ákveðið er í hafnarlögum viðkomandi staðar, er ríkisstjórninni heimilt að leggja fram úr hafnarbótasjóði viðbótarframlag, jafnóðum og verkinu miðar áfram, þó aldrei herra en svo, að framlagið í heild nemi þeirri hlutfallsupphæð af verkkostnaði, er hafnarlög staðarins ákveða.

Slik framlög úr sjóðnum mega þó aldrei nema hærri fjárhæð en $\frac{2}{3}$ höfuðstóls hans.

Framlög, sem þannig eru greidd úr hafnarbótasjóði, skulu endurgreidd honum úr ríkissjóði á næstu þrem árum.

2. gr.

Á eftir 4. gr. laganna kemur ný grein, sem verður 5. gr., svo hljóðandi:

Sjóðurinn skal vera í umsjá fjármálaráðherra og ávaxtast í Landsbanka Íslands, enda sé fé hans jafnan handbært, sbr. þó 1. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

um lendingarbætur í Þorkötlustaðahverfi í Grindavík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til lendingarbóta í Þorkötlustaðahverfi í Grindavík í Gullbringusýslu skal úr ríkissjóði veita helming kostnaðar, eftir áætlun, sem atvinnumálaráðherra samþykkir, þegar fé er til þess veitt í fjárlögum, allt að 75 þúsund krónum, gegn jafnmiklu framlagi annars staðar að. Fjárhæð þessi greiðist lendingarsjóði Þorkötlustaðahverfis að jafnri tiltölu og lendingarsjóðurinn leggur fram til lendingarbótanna.

2. gr.

26

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að 75 þúsund króna lán, er hreppsnefnd Grindavíkurhrepps kann að taka í innlendri lánsstofnun til lendingarbótanna. 12. febr.

Lánsábyrgðin skal bundin því skilyrði, að umsjón verksins og reikningshald sé falið manni, er atvinnumálaráðherra telur til þess færan.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera lendingarbæturnar eða undir brautir og vegi í þarfir þeirra, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans, hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni, og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem lendingarbæturnar hafa í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr lendingarsjóði Grindavíkurhrepps.

Nú vill annar hvor málsaðili ekki una mati, og getur hann þá heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga, frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæma á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsfjárhæðinni verður ekki breytt meir en um 10% frá hinni ákveðnu endurgjaldsfjárhæð, annars greiðist kostnaðurinn úr lendingarsjóði.

4. gr.

Meðfram strandlengju þorpsins, eftir því sem nánar verður til tekið í reglugerð, má ekki gera neitt mannvirki til lendingarbóta né heldur halda þar úti bátum til útgerðar, nema samþykki lendingarsjóðsstjórnar og hreppsnefndar Grindavíkurhrepps komi til.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum frá kr. 1000.00 til 10000.00 kr.

5. gr.

Framkvæmd lendingarmála og eftirlit með lendingunni hafa þrír menn, er hreppsnefnd Grindavíkurhrepps kys. Skulu þeir kosnir á fyrsta fundi nýkosinnar hreppsnefndar, og gildir kosning þeirra jafnlengi og hreppsnefndarinnar.

Til sama tíma skulu kosnir jafnmargir varamenn. Hreppsnefnd Grindavíkurhrepps, sú sem nú situr, fer með framkvæmd þessara mála, unz hreppsnefndarkosningar fara næst fram.

6. gr.

Eignum lendingarsjóðs má aðeins verja í þágu lendingarinnar. Hreppssjóður Grindavíkurhrepps ábyrgist skuldir sjóðsins, og hreppsnefndin er ábyrg fyrir eignum lendingarinnar.

7. gr.

Hreppsnefndin má ekki án leyfis atvinnumálaráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir lendingarsjóðs, kaupa nýjar fasteignir eða taka lán til lengri tíma en svo, að þau verði greidd upp af tekjum næsta árs, né endurnýja slík lán og ekki heldur gera mannvirki við lendinguna svo stórvaxin, að árstekjur hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

8. gr.

Til að standast kostnað við byggingu og viðhald lendingarvirkjanna og til árlegs rekstrarkostnaðar lendingarinnar er heimilt að innheimta í lendingarsjóð Þorkötlustaðahverfis allt að 6% af brúttóverði afla hvers báts, sem haldið er

- 26** úti til fiskveiða frá Þorkötlustaðahverfi, vörugjald af vörum, sem fluttar eru í
12. febr. land eða úr landi innan takmarka hreppsins, svo og önnur gjöld, er ákveðin kunna að verða í reglugerð samkvæmt 12. gr. Heimilt er að innheimta gjöld í lendingarsjóð, þegar byrjað er á verkinu.

Gjöld þessi má taka lögtaki, og ganga þau fyrir sjóveðum.

9. gr.

Reikningsár lendingarsjóðs er almanaksárið.

10. gr.

Fyrir 15. desember ár hvert skal stjórn lendingarsjóðs semja áætlun um tekjur og gjöld lendingarsjóðs næsta ár og senda hana atvinnumálaráðuneytinu til samþykktar.

11. gr.

Stjórn lendingarsjóðs skal í ársbyrjun gera reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins á liðna árinu. Reikninginn skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og sveitarsjóðsreikninga.

12. gr.

Í reglugerð, sem hreppsnefnd Grindavíkurhrepps semur og atvinnumálaráðuneytið staðfestir, skal kveða á um allt það, sem lýtur að stjórn lendingarsjóðs, viðhaldi lendingarbóta, umferð og góðri reglu í lendingunni, upphæð vörugjalds, báta- og bryggjugjöld o. fl. Í reglugerð má ákveða um sektir fyrir brot gegn henni, 20—10000 kr., og renni sektir í lendingarsjóð.

13. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar kunna að verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

27

12. febr.

L Ö G

um eyðing á rottum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Bæjar- og sveitarstjórnir skulu gangast fyrir því undir yfirstjórn heilbrigðisstjórnarinnar, að rottum sé eytt.

2. gr.

Eyðing á rottum skal fara fram tvisvar á ári, haust og vor, í öllum sveitarfélögum á landinu, þar sem þeirra verður vart. Bæjar- og sveitarstjórnir láta framkvæma

eyðinguna á kostnað bæjar- eða sveitarsjóðs, en þriðjungur kostnaðar endurgreiðist úr ríkissjóði eftir reikningi, er stjórnarráðið úrskurðar. 27

12. febr.

Á öðrum tímum árs skal eyðing fara fram eftir ákvörðun bæjar- eða sveitarstjórnar eða fyrirmælum heilbrigðisstjórnarinnar. Fer þá um greiðslu kostnaðar svo sem segir í 1. mgr.

3. gr.

Rottum skal eyða með eitrun eða á annan hátt, er heilbrigðisstjórnin ákveður. Við eitrun skal aðeins nota þær eiturtegundir, sem óskaðlegar eru mönnum og skepn- um, sem þyngri eru en eitt kílógramm. Þó getur heilbrigðisstjórnin leyft notkun sterk- ari eiturtegunda, þar sem rottufaraldur er mjög mikill eða erfiður viðfangs, svo sem í skipum, sorphaugum og afgirtum geymslusvæðum.

4. gr.

Þær einar eiturtegundir má nota og hafa til sölu, er heilbrigðisstjórnin hefur leyft. Um meðferð og notkun eiturs skal fara eftir þeim reglum, er nú gilda eða settar kunna að verða.

Rottueitur skal vera til sölu í lyfjabúðum og hjá héraðslæknum, þar sem ekki eru lyfjabúðir.

5. gr.

Bæjar- og sveitarstjórnir skulu árlega senda stjórnarráðinu skýrslur um eyðingu á rottum í sveitarfélaginu. Skal þar lýst eyðingarstarfinu, getið eiturtegunda og eitur- magns, kostnaðar og árangurs, ef kostur er.

6. gr.

Nú vanrækir bæjar- eða sveitarfélag að láta framkvæma eyðingu á rottum þrátt fyrir skipun heilbrigðisstjórnarinnar, og er heilbrigðisstjórninni þá heimilt að láta framkvæma eyðinguna á kostnað bæjar- eða sveitarfélagsins eingöngu.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

28

12. febr.

um brunamál í Reykjavík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam- bykki mínu:

1. gr.

Yfirstjórn brunamála í Reykjavík er í höndum bæjarstjórnar Reykjavíkur.

2. gr.

Bæjarráð Reykjavíkur hefur á hendi framkvæmd brunamála bæjarins, að svo miklu leyti sem hún er ekki falin slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra. Bæjarráð

28 skal hafa eftirlit með því, að framfylgt sé ákvæðum laga þessara og reglugerðar, 12. febr. er sett skal samkvæmt þeim.

3. gr.

Bæjarstjórn setur reglugerð um brunamál í Reykjavík, er ráðherra staðfestir. Í reglugerðinni skulu vera almenn ákvæði um:

1. Skipun slökkviliðs bæjarins og starfsreglur þess, einkennisfatnað og tæki þess.
2. Notkun vatns, þegar bruna ber að höndum.
3. Meðferð elds og ljóss.
4. Gerð og útbúnað reykháfa og eldfæra, hreinsun þeirra og eftirlit með þeim.
5. Öryggistæki í húsum.
6. Sérstakar varúðarráðstafanir í húsum, þar sem er óvenjumikil hættu af eldi vegna margmennis, sökum starfrækslu, sem þar á sér stað, eða af öðrum orsökum, svo sem í samkomuhúsum, skólum, sjúkrahúsum, barna- og elliheimilum, bifreiðaskýlum, verksmiðjum, vinnustofum og vörugymsluhúsum.
7. Geymslu á timbri.
8. Uppskipun, geymslu- og dreifingu eldfimra efna og sprengiefna.
9. Nú þykir ástæða til að kveða á um atriði í reglugerð, er eigi verður talið til neins töluliðar hér að framan, og skal þá eigi að síður heimilt að taka ákvæðið upp í reglugerðina, ef það er sambærilegt við þau ákvæði, sem talin eru í fyrri töluliðum þessarar greinar.

4. gr.

Slökkviliðsstjóranum í Reykjavík er heimilt að kveðja svo marga menn til aðstoðar við að slökkva eld sem hann telur þörf fyrir, og getur enginn skorast undan þeirri skyldu. Þeir, sem taka þannig þátt í slökkvistarfi, skulu inna það af hendi endurgjaldslaust, en hafa sama skaðabótarétt á hendur bæjarsjóði sem slökkviliðsmenn.

5. gr.

Sérhver, sem verður eldsvoða var, skal tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað. Vegfarendur skulu víkja úr vegi fyrir slökkviliðinu og stöðva ökutæki sín. Bifreiðarstjórum er skylt að aka slökkviliðsmanni á brunastað gegn venjulegu gjaldi.

6. gr.

Slökkviliðið hefur frjálsan aðgang að húsum og lóðum á brunastað og í nágrenni hans. Það hefur rétt til að láta ryðja í burtu mannvirkjum, svo sem húsum, girðingum og öðru, sem torveldað getur starf þess, og gera hverjar ráðstafanir aðrar, er stjórn þess telur nauðsynlegar til þess að slökkva eldinn eða hindra útbreiðslu hans.

Slökkviliðið hefur rétt til að nota öll tæki og áhöld bæjarbúa, sem til næst og að gagni geta komið við slökkvistarfið.

7. gr.

Það tjón, sem hlýzt af ráðstöfunum slökkviliðsins samkv. 6. gr., skal skoða sem brunatjón. Verði það ekki bætt af váttryggingarfélögum, skal bæjarsjóður bæta tjónið eftir samkomulagi eða samkvæmt mati tveggja óvilhallra manna, er borgardómari kveður til.

8. gr.

Lögreglusveit úr lögregluliði Reykjavíkur skal ávallt vera viðstödd bruna og aðalæfingar slökkviliðsins. Lögreglustjóri ákveður, í samráði við slökkviliðsstjóra, hve fjölmenn lögreglusveitin skuli jafnaðarlega vera.

9. gr.

Lögreglusveitinni er skylt að halda uppi aga og góðri reglu við bruna og æfingar. Hún skal, í samráði við slökkviliðsstjóra, sjá slökkviliðinu fyrir greiðum aðgangi að brunastað, stöðva umferð um nærliggjandi götur, afgirða svæði, sem slökkviliðið þarf fyrir áhöld sín, fjarlægja þaðan allt óviðkomandi fólk og taka í sína umsjá muni, sem bjargað er frá bruna, þar til þeir eru afhentir réttum aðilum.

10. gr.

Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum eða reglugerð, er sett verður samkvæmt þeim, skal fara sem opinber lögreglumál. Brot varða sektum, allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkv. öðrum lögum.

Sektarfé rennur í bæjarsjóð Reykjavíkur.

11. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög nr. 20 15. okt. 1875, um brunamál í Reykjavík.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

um breyting á lögum um orlof, nr. 16 26. febr. 1943.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

19. gr. laganna orðist þannig:

Ef eigi er öðruvísi ákveðið í lögum þessum, skulu öll mál út af réttindum og skyldum samkvæmt þeim og til fullnægingar öllum kröfum í því sambandi sæta almennri meðferð einkamála, þó þannig, að nægilegt er, að dómari leiti þar sáttu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

30

12. febr.

L Ö G

um heimild fyrir Ólafsfjarðarkaupstað til að taka eignarnámi lóðarréttindi nálægt landamerkjum Brimness og Hornbrekku.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ólafsfjarðarkaupstað heimilast að taka eignarnámi leigulóðarréttindi að landspildu, sem er 60 faðmar á lengd í norður og suður, 20 föðmum norðan en landamerki eru milli Brimness og Hornbrekku, og 20 faðma á breidd austur frá sjávarmáli, samkvæmt leigusamningi, dags. 11. júlí 1896, og viðbótarsamningi, dags. 1. júní 1922, við Gudmanns Efterfólgers verzlun á Akureyri, og skal eignarnámið taka til mannvirkja þeirra, sem á lóðinni eru, nema eigendur þeirra kjósi að flytja þau af lóðinni.

2. gr.

Um framkvæmd eignarnáms samkv. heimild í 1. gr. fer eftir lögum nr. 61 1917.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

31

12. febr.

L Ö G

um stofnun dósentsembættis í guðfræðideild Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Þar til stofnsett verður sérstök undirbúningsdeild fyrir prestaefni (Pastoral Seminarium), skulu vera tvö dósentsembætti við guðfræðideild Háskóla Íslands, enda verði séra Björn Magnússon prófastur að Borg skipaður í annað þeirra.

2. gr.

Jafnframt skal auka kennslu í deildinni í trúarbragðasögu, kirkjurétti og sál-gæzlu. Guðfræðideildin skiptir verkum milli kennaranna eftir því, sem hagkvæmast þykir.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Brynjólfur Bjarnason.

L Ö G

um prófessorsembætti dr. Sigurðar Nordals.

32

12. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Þegar dr. Sigurður Nordal lætur af prófessorsembætti því, er nú gegnir hann í heimspekideild Háskóla Íslands, skal honum gerður kostur á að hafa áfram á hendi prófessorsembætti í deildinni í islenskum fræðum með öllum þeim réttindum, er fylgja prófessorsembættum, en undanþeginn skal hann kennsluskyldu og ákvæðum laga um aldurshámark opinberra starfsmanna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Brynjólfur Bjarnason.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 30 19. júní 1933, um sjúkrahús o. fl.

33

12. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 9. gr. laga nr. 30/1933 komi ný grein, svo hljóðandi:

Ríkissjóður greiðir sveitar-(bæjar-, sýslu-)félögum allt að tveim fimmtu kostnaðar af að reisa almenn sjúkrahús, sjúkraskýli eða læknisbústaði, sem reistir verða samkvæmt ákvæðum laga þessara, enda fallist ráðherra á þörf þeirra framkvæmda og meti þær við hæfi.

Ef í hlut eiga sjúkrahús, er ráðherra viðurkennir sem fjórðungssjúkrahús, eitt á Vestfjörðum, annað á Norðurlandi og hið þriðja á Austurlandi, greiðir ríkissjóður allt að þrem fimmtu byggingarkostnaðar. Ef bæjar- eða sýslufélag það, sem fjórðungssjúkrahús er reist í, óskar þess, er ráðherra heimilt að gera það að skilyrði viðurkenningar sinnar, að öll þau sveitarfélög í grennd sjúkrahússins, er ætla má, að hafi þess samsvarandi not, takist á hendur eign og ábyrgð fyrirtækisins og gerist aðilar að rekstri þess samkvæmt ákvæðum laga þessara.

Ríkissjóður greiðir fjórðungssjúkrahúsum árlega eftir á rekstrarstyrk, er nemi 100 krónum á sjúkrarúm, auk viðurkenndrar verðstuðulsuppbótar á hverjum tíma, og að auki allt að þeirri fjárhæð, er nemi þeim halla, sem sjúkrahús bíður af viðskiptum við innlenda sjúklinga, sem heimilisfastir eru utan þeirra sveitarfélaga, er

- 33** að sjúkrahúsinu standa, miðað við það, að daggjöld sjúkrahússins fyrir þá sjúklinga séu ekki lægri en daggjöld landsspítalans á sama tíma. Þessi hluti rekstrarstyrksins má þó aldrei ná þeirri fjárhæð, að sjúkrahús beri meira úr bótum fyrir vist utansveitarsjúklinga en nemi kostnaði í sambærilegu ríkissjúkrahúsi eða sjúkrahúsdeild.

Ráðherra er heimilt að greiða öðrum sjúkrahúsum (sveitar-(bæjar-, sýslu-) félaga en fjórðungssjúkrahúsum samsvarandi rekstrarstyrk vegna halla af viðskiptum við utansveitarsjúklinga, enda nemi þau viðskipti verulegum hluta af heildarviðskiptum sjúkrahússins.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

34

12. febr.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 106 23. júní 1936, um útsvör.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 25. gr. laganna bætist nýr töluliður, er verði töluliður 2, og breytist liðatalan samkvæmt því:

2. Er að vísu voru teknir á aðalskrá, en síðan hefur orðið víst um, að framtöl þeirra til skatts voru að verulegu leyti ófullnægjandi eða aðrar upplýsingar um hagi þeirra.

2. gr.

- Á eftir 27. gr. laganna komi 3 nýjar greinar, svo hljóðandi, er verði 28., 29. og 30. gr., og breytist greinatalan samkvæmt því:

28. gr.

Hreppsnefndum og bæjarstjórnnum er heimilt að ákveða aðra gjalddaga á útsvörum en í 27. gr. segir, eftir þessum reglum:

- a. Með fjórum jöfnum greiðslum, er falla í gjalddaga 1. marz, 1. apríl, 1. maí og 1. júní, má innheimta til greiðslu upp í útsvar yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, jafnháa allt að helmingi þess útsvars, sem honum bar að greiða næstliðið ár. Hreppsnefndir og bæjarstjórnir setja nánari reglur um þessar greiðslur fyrir 15. febr. ár hvert og auglýsa þær á þann hátt, er venjulegt er um almennar auglýsingar á hverjum stað.

Nú hafa tekjur gjaldanda á útsvarsárinu verið lægri en á næsta ári áður, svo að nemi 30% eða þar yfir, eða ástæður hans versnað með öðrum hætti svo mjög, að vænta megi þess, að mun lægra útsvar verði lagt á hann en árið áður, og getur hann þá krafizt lækkunar á útsvarsgreiðslum samkv. þessum staflið. Hreppsnefnd eða niðurjöfnunarnefnd ákveður lækkunina.

Nú verður ljóst, þegar niðurjöfnun útsvara lýkur, að gjaldandi hefur þegar greitt meira en álagt útsvar, og skal þá endurgreiða það, sem ofgreitt var, ásamt $\frac{1}{2}\%$ vöxtum fyrir hvern mánuð eða hluta úr mánuði, sem féð var í vörzlum sveitarsjóðs. 34
12. febr.

- b. Álagt útsvar við aðalniðurjöfnun að fráðregnu því, sem greiða ber samkv. a-lið, ber gjaldanda að greiða með þremur eða fjórum jöfnum greiðslum á tímabilinu frá 1. ágúst til 1. nóvember, eftir ákvörðun sveitarstjórnar, 1. ágúst, 1. sept., 1. október og 1. nóvember. Heimilt er sveitarstjórn þó að leyfa kaupgreiðendum að greiða þennan hluta útsvars fastra starfsmanna sinna með sex jöfnum greiðslum, þannig að gjalddagar verði einnig 2. janúar og 1. febrúar næsta ár eftir gjaldárið.
- c. Allar greiðslur samkv. þessari grein skulu inntar af höndum í heilum krónum eða heilum eða hálfum tug króna, eftir ákvörðun sveitarstjórnar.
- d. Vangreiðsla á útsvarshluta samkv. þessari grein veldur því, að allt útsvar gjaldandans á gjaldárinu fellur í eindaga 15 dögum eftir gjalddagann, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar, eftir að niðurjöfnun er lokið.

29. gr.

- a. Kaupgreiðendur ábyrgjast, að útsvarsgjaldendur, sem þeir greiða kaup, standi skil á útsvari sínu, álögðu á gjaldárinu, á gjalddögum, sem ákveðnir verða samkv. 27. eða 28. gr., eða þegar kaup fellur til útborgunar eftir gjalddaga, og er kaupgreiðanda rétt og skylt að halda eftir af kaupinu til útsvarsgreiðslunnar, enda hafi áður komið fram krafa frá sveitarstjórn til kaupgreiðanda um, að hann haldi eftir af kaupinu fyrir útsvarsgreiðslunni.
- b. Vilji sveitarstjórn haga innheimtunni á þann veg, sem segir í a-lið, skal hún senda hverjum kaupgreiðanda í tæka tíð tilkynningu um útsvör þeirra gjaldenda, sem kaupgreiðandi hefur í þjónustu sinni og ætlazt er til, að kaupgreiðandi greiði, og senda jafnframt tvírtaða kvittanaeyðublaðabók, er sýni glögg, að um útsvarsgreiðslur sé að ræða. Skal kaupgreiðandi láta útsvarsgreiðanda í té slíka kvittun í hvert sinn, er hann greiðir upp í útsvar sitt. Samriti af kvittuninni ber kaupgreiðanda að skila, um leið og hann afhendir útsvarsgreiðsluna til bæjar- eða hreppssjóðs.
- c. Orðið kaup tekur til hvers konar kaups, launa, aflahlutar eða annarrar þóknunar, þ. á m. eftirlauna, hvort sem greitt er samkvæmt vinnusamningi, ákvæðisvinnusamningi eða öðrum samningum eða ákvörðunum.
- d. Kaupgreiðandi telst sérhver sá, sem innir framangreindar greiðslur af hendi, hvort heldur fyrir sjálfan sig eða aðra, þ. á m. kaupgreiðslustöðvar. Taki hlutarmaður aflahlut sinn og selji öðrum, telst kaupandinn kaupgreiðandi.
- e. Sveitarstjórn getur og gert kröfu um, að kaupgreiðendur haldi eftir af kaupi kaupþega til greiðslu á eldri útsvarsskuldum ásamt dráttarvöxtum og kostnaði.
- f. Til lúkningar greiðslum samkv. e-lið skal þó ekki haldið eftir meira en $\frac{1}{5}$ af því kaupi, sem til útborgunar á að koma hverju sinni, hjá útsvarsgjaldanda, sem á fyrir heimili að sjá, en ella $\frac{1}{3}$. Ekki má krefja útsvarshluta af manni samkvæmt e- og f-liðum, ef kaup hans fullnægir ekki brýnustu lífsþörfum hans, að dómi framfærslunefndar.
- g. Allir kaupgreiðendur skulu, þegar sveitarstjórn krefst þess, skyldir til að láta henni í té skýrslu, munnlega eða skriflega, eftir því sem sveitarstjórn óskar, um nöfn starfsmanna, sem taka kaup hjá þeim, stöðu þeirra, fæðingardag og ár, heimilisfang, launakjör, upphæð kaups, hvernig kaup er greitt, gjalddaga og önnur atriði, sem sveitarstjórn óskar að fá vitneskju um vegna innheimtu útsvara af kaupi.

Sveitarstjórn getur krafist um framangreindar skýrslur með munnlegri

34

12. febr.

kröfu eða skriflegri svo og með almennri auglýsingu, og setur sveitarstjórn kaupgreiðendum frest til að skila skýrslum.

- h. Allir, sem hafa með höndum atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuaflí verka-fólks, skulu að kröfu sveitarstjórnar skyldir til að senda henni kaupskrár sínar eða afrit af þeim það snemma, að unnt sé að gera kröfu um útsvarsgreiðslur þeirra, er við kaupi eiga að taka, áður en til útborgunar kemur.
- i. Kaupgreiðandi, sem skyldur er að halda eftir af kaupi samkvæmt því, er í grein þessari segir, skal við hverja útborgun, þar með taldar hvers konar greiðslur upp í kaup, draga af kaupi útsvarsgjaldanda fjárhæð, er nægir til greiðslu samkvæmt a-lið og heimilt er að draga af kaupi samkvæmt e- og f-liðum, svo og 10% af kaupi daglaunafólks, þó ekki af lægri kaupupphæð en 100 krónum, og skila sveitarstjórn því, sem þannig er haldið eftir, innan sex virkra daga frá útborgunardegi, og er sú greiðsla bindandi fyrir útsvarsgjaldandann. Nú er kaup greitt að einhverju leyti í öðru en peningum, svo sem með fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, og skulu þá þessi hlunnindi talin með kaupgreiðslu á því verði, sem þau eru almennt metin til skatts á hverjum stað.
- j. Nú hættir útsvarsgjaldandi að taka kaup hjá kaupgreiðanda, er krafinn hefur verið um greiðslu upp í útsvar hans, áður en umkrafinn útsvarsskuld er að fullu greidd, og skal kaupgreiðandi þá tafarlaust tilkynna sveitarstjórn brottför útsvarsgreiðanda.
- k. Útsvarsgjaldandi og kaupgreiðandi mega ekki slíta vinnusamningi fyrir það eitt, að krafizt hefur verið útsvarsgreiðslu af kaupi gjaldanda.
- l. Ef kaupgreiðandi
 1. vanrækir að láta sveitarstjórn í té umkrafðar skýrslur og upplýsingar um útsvarsgjaldendur innan tiltekins frests,
 2. greiðir útsvarsgjaldanda kaup án þess að halda eftir þeirri fjárhæð, sem skylt var samkv. þessari grein,
 3. skilar eigi til sveitarstjórnar eða umboðsmanna hennar, svo sem hér segir í i- og j-liðum,
 4. tilkynnir ekki brottför útsvarsgreiðanda, svo sem segir í j-lið,
 þá ábyrgist hann sem geymslufé þá fjárhæð, sem var haldið eftir hjá útsvarsgjaldanda upp í skuld hans, en sem eigin útsvarsskuld það, sem halda hefði mátt eftir, ef kaupgreiðandi hefði ekki vanrækt skyldur þær, sem honum bar að rækja samkvæmt þessari grein.

Má gera lögtak hjá kaupgreiðanda til tryggingar þessum skuldum eftir sömu reglum og gera hefði mátt lögtak hjá útsvarsgjaldanda sjálfum.
- m. Útsvarsgjaldandi, sem ofgreitt hefur útsvar til kaupgreiðanda samkv. þessari grein, á rétt til endurgreiðslu beint úr sveitarsjóði, hvort sem kaupgreiðandi hefur greitt sveitarsjóðnum útsvarið eða ekki.
- n. Sveitarstjórn setur nánari reglur um innheimtu útsvara eftir þessari grein.

30. gr.

Á sama hátt og með sömu viðurlögum og í 29. gr. segir getur sveitarstjórn eða innheimtumaður, er hún setur fyrir sig, krafizt útsvarsgreiðslu af kaupi gjaldþegns hjá kaupgreiðanda í öðru sveitarfélagi svo og skýrslna um starfsmenn, shr. g- og h-liði, þó ekki með almennri auglýsingu.

3. gr.

2. mgr. 29. gr. (er verður 32. gr.) orðist svo:

Kaupgreiðandi þeirra, er í 6. gr. B 1 getur, ábyrgist sem sjálfs sín útsvarsskuld útsvar slíkra manna án tillits til þess, hvernig kaupgjaldi og kaupgreiðslum er

varið, og er kaupgreiðanda heimilt að halda eftir af kaupi, er hann geldur, fjárhæð, 34
er nægi til greiðslu útsvarsins, enda sé honum tilkynnt um útsvarsálagninguna svo 12. febr.
fljótt sem unnt er.

4. gr.

Með lögum þessum er úr gildi felld 3. mgr. 27. gr. laganna, lög nr. 23 12. febr.
1940, svo og önnur lagaákvæði, er brjóta í bág við lög þessi.

Þegar lög þessi hafa öðlast staðfestingu forseta Íslands, skal færa þau inn í
meginmál laga um útsvör, nr. 106 23. júní 1936, og gefa þau út svo breytt.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

35

um samkomudag reglulegs Alþingis 1945.

12. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Reglulegt Alþingi 1945 skal koma saman 1. dag októbermánaðar, hafi forseti
Íslands eigi tiltekið annan samkomudag fyrir á árinu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

L Ö G

36

um framboð og kjör forseta Íslands.

12. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Við kjör forseta Íslands skal fara eftir gildandi kjörskrár yfir alþingis-
kjósendur.

36

12. febr.

Undirkjörstjórnir og yfirkjörstjórnir eru hinar sömu og við alþingiskosningar, en auk þessara kjörstjórna hefur hæstiréttur þau störf með höndum, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

3. gr.

Forsetakjör skal fara fram síðasta sunnudag í júnimánuði fjórða hvert ár, sbr. þó 2. mgr. Forsætisráðherra auglýsir kosninguna í útvarpi og lögbirtingablaði eigi síðar en þrem mánuðum fyrir kjördag og tiltekur hámarks- og lágmarkstölu meðmælenda forsetaefnis úr landsfjórðungi hverjum í réttu hlutfalli við kjósendatölu þar.

Nú deyr forseti eða lætur af störfum, áður en kjörtíma hans er lokið, og skal þá innan árs kjósa nýjan forseta til 31. júlí á fjórða ári frá þeirri kosningu. Ákveður forsætisráðherra þá kjördag, en að öðru leyti fer eftir fyrirmælum laga þessara.

4. gr.

Framboðum til forsetakjörs skal skila í hendur dómsmálaráðuneytinu ásamt samþykki forsetaefnis, nægilegri tölu meðmælenda og vottorðum yfirkjörstjórna um, að þeir séu á kjörskrá, eigi síðar en 5 vikum fyrir kjördag, og auglýsir dómsmálaráðuneytið með sama hætti og segir í 3. gr. innan viku, hverjir séu í kjöri til forsetaembættisins, en afgreiðir til hæstaréttar öll áðurnefnd skjöl.

5. gr.

Dómsmálaráðuneytið sér um gerð og prentun kjörseðla og sendingu þeirra til yfirkjörstjórna, sem síðan annast framsending þeirra til undirkjörstjórna með sama hætti og kjörseðla til alþingiskosninga.

Á kjörseðla skal prenta skýru letri nöfn forsetaefna í stafrófsröð.

6. gr.

Um kosningaathöfnina sjálfa sem og undirbúning hennar, atkvæðagreiðslu utan kjörstaða og á kjörstað, fer að öðru leyti samkvæmt lögum um kosningar til Alþingis.

7. gr.

Nú deyr forsetaefni, áður en kosning fer fram, en eftir að framboðsfrestur er liðinn, og má þá annað forsetaefni gefa kost á sér í stað hins, ef fullur helmingur meðmælenda hins látna er meðal meðmælenda hans.

Annars úrskurðar hæstiréttur um það, hvort fresta þarf kosningu vegna andláts forsetaefnis og undirbúa kosningu af nýju.

8. gr.

Kjörstjórnir nota sömu gerðabækur og við alþingiskosningar, en hæstiréttur notar sérstaka gerðabók um þessi efni.

9. gr.

Að lokinni kosningu senda undirkjörstjórnir oddvita yfirkjörstjórnar tafarlaust atkvæðakassana og ónotaða og ónýtta kjörseðla í þeim umbúðum, er segir í lögum um alþingiskosningar. Á áður auglýstum stað og stund opnar yfirkjörstjórn atkvæðakassana, og fer síðan talning atkvæða fram með sama hætti og segir í lögum um kosningar til Alþingis, svo og um það, hvort kjörseðill telst gildur eða ekki, og um meðferð ágreiningssæðla.

10. gr.

Að lokinni talningu atkvæða sendir yfirkjörstjórn hæstarétti eftirrit af gerðabók sinni ásamt þeim kjörseðlum, sem ágreiningur hefur verið um.

11. gr.

Þegar hæstiréttur hefur fengið í hendur eftirrit gerðabóka allra yfirkjörstjórna og ágreiningssæðla, boðar hann forsetaefni eða umboðsmenn þeirra til fundar, þar sem hann úrskurðar um gildi ágreiningssæðlanna, lýsir úrslitum kosninganna og gefur út kjörbréf handa því forsetaefni, sem hæstri atkvæðatölu hefur náð.

36

12. febr.

Nú er ágreiningur um kjörgengi forsetaefnis, og sker þá hæstiréttur úr.

12. gr.

Nú hefur aðeins einn maður verið í kjöri til forsetaembættisins, og er hann þá rétt kjörinn forseti Íslands án atkvæðagreiðslu, enda fullnægi hann kjörgengis-skilyrðum. Gefur hæstiréttur út kjörbréf handa honum þegar að liðnum framboðs-fresti.

13. gr.

Staðfest eftirrit af kjörbréfi forseta sendir hæstiréttur forsætisráðherra og forseta sameinaðs Alþingis.

14. gr.

Ákvæði 134. gr. og XVII., XXI. og XXII. kafla laga um kosningar til Alþingis gilda um kosningar samkvæmt lögum þessum að svo miklu leyti sem við getur átt.

Kæfur um ólögmæti forsetakjörs, aðrar en refsikærur, skulu sendar hæstarétti eigi síðar en 5 dögum fyrir fund þann, er í 11. gr. getur.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

Stjórnartíðindi 1945, A. 3.

L Ö G

um lendingarbætur í Grunnavík.

37

15. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til lendingarbóta í Grunnavík í Grunnavíkurbreppi í Norður-Ísafjarðarsýslu skal úr ríkissjóði veittur helmingur kostnaður eftir áætlun, sem atvinnumálaráðherra hefur samþykkt, þegar fé er til þess veitt í fjárlögum, allt að 15 þús. kr., gegn jafnmiklu tillagi annars staðar að. Fjárhæð þessi greiðist lendingarsjóði Grunnavíkurborps að jafnri tiltölu og lendingarsjóðurinn leggur fram til lendingarbótanna.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að 15 þúsund króna lán, er hreppsnefnd Grunnavíkurbrepps kann að taka í innlendri

- 37 lánsstofnun til lendingarbótanna. Lánsábyrgðin skal bundin því skilyrði, að umsjón verksins og reikningshald sé falið manni, er atvinnumálaráðuneytið telur til þess færán.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera lendingarbæturnar eða undir brautir og vegi í þarfir þeirra, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans, hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni, og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem lendingarbæturnar hafa í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr lendingarsjóði Grunnavíkurborps. Nú vill annar hvor málsaðili ekki una mati, og getur hann heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsfjárhæðinni verður ekki breytt meira en nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsfjárhæð, ella greiðist kostnaðurinn úr lendingarsjóði.

4. gr.

Meðfram strandlengju þorpsins, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð, má ekki gera neitt mannvirki til lendingarbóta né heldur halda þar úti bátum til útgerðar, nema samþykki lendingarsjóðsstjórnar og hreppsnefndar Grunnavíkurhrepps komi til.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum frá 1000—10000 kr.

5. gr.

Framkvæmd lendingarmála og eftirlit með lendingunni hafa þeir menn, er hreppsnefnd Grunnavíkurhrepps kys. Skulu þeir kosnir hvert sinn að afloknum hreppsnefndarkosningum, og gildir kosning þeirra til loka kjörtímabils hreppsnefndarinnar. Til sama tíma skulu kosnir jafnmargir varamenn. Hreppsnefnd Grunnavíkurhrepps fer með framkvæmd þessara mála, unz hreppsnefndarkosningar fara næst fram.

6. gr.

Eignum lendingarsjóðs má aðeins verja í þarfir lendingarinnar. Hreppssjóður Grunnavíkurhrepps ábyrgist skuldir sjóðsins, og hreppsnefndin er ábyrg fyrir eignum lendingarinnar.

7. gr.

Hreppsnefnd má ekki án leyfis atvinnumálaráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir lendingarsjóðs, kaupa nýjar fasteignir eða taka lán til lengri tíma en svo, að þau verði greidd af tekjum næsta árs, né endurnýja slík lán og ekki heldur gera mannvirki við lendinguna svo stórvaxin, að árstekjur hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

8. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald lendingarvirkjana og til árlegs rekstrarkostnaðar lendingarinnar er heimilt að innheimta í lendingarsjóð Grunnavíkurborps allt að 6% af brúttóverði afla hvers báts, er haldið er úti til fiskveiða frá Grunnavík, vörugjald af vörum, sem fluttar eru í land eða úr landi innan takmarka Grunnavíkurlendingar, svo og önnur gjöld, er ákveðin kunna að verða í reglugerð samkvæmt 12. gr. Heimilt er að innheimta gjöld í lendingarbótasjóð, þegar byrjað er á verkinu.

Gjöld þessi má taka lögtaki, og ganga þau fyrir sjóveðum.

9. gr.

37

15. febr.

Reikningsár lendingarsjóðs er almanaksárið.

10. gr.

Fyrir 1. dag desembermánaðar ár hvert ber stjórn lendingarsjóðs að semja áætlun um tekjur og gjöld sjóðsins næsta ár og senda hana atvinnumálaráðuneytinu til samþykktar.

11. gr.

Fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert skal stjórn lendingarsjóðs gera reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins á liðnu ári. Reikninginn skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og sveitarsjóðsreikninga.

12. gr.

Í reglugerð, sem hreppsnefnd Grunnavíkurhrepps semur og atvinnumálaráðuneytið staðfestir, skal kveða á um allt það, er lýtur að stjórn lendingarsjóðs, viðhaldi lendingarbóta, umferð og góðri reglu í lendingunni, upphæð vörugjalds, báta- og bryggjugjöld og fleira, ef þurfa þykir.

Í reglugerð má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—10000 kr. Sektir renna í lendingarsjóð.

13. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 15. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

38

15. febr.

um stofnun búnaðarmálasjóðs.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins, sem um ræðir í 2. gr., og rennur það í sjóð, er nefnist búnaðarmálasjóður. Sjóður þessi skal vera í vörzlu Búnaðarfélags Íslands, er hefur á hendi alla stjórn hans og reikningshald. Fé sjóðsins skal verja til stuðnings og eflingar sameiginlegum nauðsynjamálum bændastéttarinnar samkvæmt ákvörðun búnaðarþings, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til. Gjald til búnaðarmálasjóðs er ½% af því verði, sem framleiðendum er greitt fyrir vörum á hverjum tíma.

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1941.

39

15. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem veitt eru í fjárlögum fyrir árið 1941, eru veittar kr. 4 385 470.31 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2. gr., og kr. 15 390 242.63 til þeirra gjalda, sem talin eru í 3.—13. gr. hér á eftir, samtals kr. 19 775 712.94.

2. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 3. gr. er veitt:

A.

1. Póstsjóður:

1. Póststjórnarkostnaður	kr.	36 951.66
2. Pósthúsið í Reykjavík	—	169 718.64
3. Önnur pósthús	—	94 765.25
4. Póstflutningur	—	228 948.08
5. Önnur gjöld	—	17 448.52

samtals kr. 547 832.15

af kr. 1 014 416.47 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

2. Landssíminn:

a. Til einkasíma í sveitum	kr.	37 506.60
b. 1. Aðalskrifstofa landssímans	—	75 360.53
2. Ritsímastöðin í Reykjavík	—	301 646.04
3. Loftskýtastöðin í Reykjavík	—	24 736.66
4. Stuttbylgjustöðin í Reykjavík	—	62 630.40
5. Bæjarsíminn í Reykjavík og Hafnarfirði	—	408 257.31
6. Áhaldahúsið	—	20 455.80
7. Ritsímastöðin á Akureyri	—	79 945.95
8. — á Seyðisfirði	—	67 592.80
9. — á Ísafirði	—	28 510.76
10. Símastöðin á Borðeyri	—	13 571.30
11. — í Vestmannaeyjum	—	24 373.48
12. — á Siglufirði	—	24 303.16
13. Til annarra símastöðva og eftirlitsstöðva	—	99 370.27
c. Eyðublöð, prentkostnaður, ritföng o. fl.	—	32 924.92
d. Viðbót og viðhald stöðvanna	—	201 017.63
e. Kostn. við ferðalög vegna starfrækslunnar ..	—	108.14
f. Viðhald landssímanna	—	307 566.27
g. Framhaldsgjald	—	34 191.48

39	j.	Ýmis gjöld	kr.	6 218.92
15. febr.	k.	Fyrning á húsum og áhöldum	—	9 858.62

samtals kr. 1 860 147.04

af kr. 2 273 602.38 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

Eignabreytingar:

I.	Afborganir af lánum	kr.	115 426.31
II.	Til viðauka simakerfa	—	22 279.22
III.	Til talstöðva í bátum og skipum	—	137 635.76
IV.	Til fyrningarsjóðs	—	49 858.62

samtals kr. 325 199.91

3. Áfengisverzlun ríkisins:

II.	1.	Laun starfsmanna	kr.	108 290.18
	2.	Útsvar	—	18 924.85
	4.	Annar kostnaður	—	5 401.54
	6.	Flutningskostnaður	—	10 603.75

samtals kr. 143 220.32

af kr. 476 864.78 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

4. Tóbakseinkasala ríkisins:

II.	1.	Laun starfsmanna	kr.	75 413.52
	2.	Annar kostnaður	—	50 846.47
	3.	Útsvar og tap á útistandandi skuldum ..	—	64 951.72

samtals kr. 191 211.71

af kr. 1 570 116.29 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

5. Ríkisútvarpið:

II.	a.	1.	Starfsmannalaun	kr.	167 902.54
		2.	Útvarpsefni	—	16 280.08
		5.	Skrifstofukostnaður	—	19 030.49
		6.	Húsaleiga, ljós og hiti	—	8 630.67
		9.	Óviss gjöld	—	5 358.31

samtals kr. 217 202.09

af kr. 780 288.80 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

III. Viðtækjaverzlun ríkisins:

b.	Gjöld 1.—8.	kr.	90 003.19
----	------------------	-----	-----------

af kr. 610 799.87 brúttóhagnaði.

6. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg:

II.	1.	Vinnulaun	kr.	116 967.36
	2.	Efnivörur	—	99 219.66
	4.	Vextir	—	2 050.71
	6.	Fyrning á húsum og vélum	—	6 087.78
	7.	Lagt í lífeyrissjóð	—	5 775.50
	8.	Lagt til hliðar fyrir skatti í bæjarsjóð ..	—	5 110.54
	9.	Áætlað tap á útistandandi skuldum ..	—	2 240.29
	10.	Halli á rekstri fasteigna	—	14 178.95

samtals kr. 251 630.79

af kr. 914 368.57 brúttóhagnaði prentsmiðjunnar.

7. Landssmiðjan:

II. 1. Laun forstjóra og skrifstofufólks	kr.	32 941.50
2. Afsláttur og skuldatöp	—	3 000.00
3. Annar rekstrarkostnaður	—	31 263.41
4. Fyrning á húsum og vélum	—	14 223.66
samtals		kr. 81 428.57

af kr. 473 503.31 brúttóhagnaði smiðjunnar.

8. Bifreiðaeinkasala ríkisins:

II. 1. Laun starfsmanna	kr.	17 967.65
2. Húsaleiga, ljós og hiti	—	396.68
3. Vextir	—	42 888.92
4.—7. Annar kostnaður	—	75 381.72
Samtals		kr. 136 634.97

af kr. 1 103 362.08 tekjum umfram fjárlagaáætlun.

9. Vífilsstaðabúið:

II. Gjöld 1.—7.	kr.	90 024.07
----------------------	-----	-----------

af kr. 112 513.96 brúttótekjum búsins.

10. Kleppsbúið:

II. Gjöld 1.—7.	kr.	86 463.05
----------------------	-----	-----------

af kr. 108 365.17 brúttótekjum búsins.

11. Skólabúið á Hólum:

II. Gjöld	kr.	81 907.74
-----------------	-----	-----------

af kr. 84 565.23 brúttótekjum búsins.

13. Grænmetisverzlun ríkisins:

II. Gjöld 1.—5.	kr.	129 152.73
----------------------	-----	------------

af kr. 343 837.29 brúttóhagnaði.

14. Áburðarsala ríkisins:

II. Gjöld 1.—3.	kr.	92 712.83
----------------------	-----	-----------

af kr. 181 420.42 brúttóhagnaði.

15. Raftækjaeinkasala ríkisins:

II. Gjöld 1.—3.	kr.	49 074.75
----------------------	-----	-----------

af kr. 116 543.14 brúttóhagnaði.

B.**2. Arnarhvoll:**

II. Gjöld 1.—3.	kr.	11 624.40
----------------------	-----	-----------

af kr. 69 996.00 brúttótekjum.

3. gr.

Til viðbótar gjöldunum í 7. gr. er veitt:

Vextir af lánum ríkissjóðs:

1. Innlend lán	kr.	1 175.90
2. Dönsk lán	—	40 478.22

39	3. Ensk lán	kr.	57 795.00	
15. febr.	4. Lán í dollurum	—	77 197.26	kr. 176 646.38

4. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 10. gr. er veitt:

I. Stjórnarráðið, ríkisféhirðir, ríkisbókhald o. fl.:

1. c. Húsaleiga utanríkisráðherra	kr.	3 000.00
3. a. Laun starfsmanna stjórnarráðsins ..	—	88 735.47
b. Annar kostnaður við stjórnarráðið ..	—	37 010.27
4. a. Laun starfsmanna í ríkisfjárhirzlu og ríkisbókhaldi	—	8 800.00
b. Annar kostnaður s. st.	—	4 970.52
5. Pappír, prentun og hefting ríkisreiknings ..	—	1 529.95
6. b. Pappír, prentun og hefting stjórnartíðinda	—	9 254.60
7. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu og ráðherrabústaðnum	—	49 095.73

II. Hagstofan:

1. Laun samkvæmt launalögum	—	3 150.00
2. Önnur laun og aðstoð	—	23 376.15
3. Pappír, prentun og hefting hagskýrslna ..	—	2 710.35

III. Utanríkismál o. fl.

1. Til sendiráðs í Kaupmannahöfn:		
d. Til skrifstofuhalds	—	14 070.96
2. Til meðferðar utanríkismála	—	261 824.02
3. Ríkisráðskostnaður	—	31.18
5. Kostnaður vegna samninga við erlend ríki ..	—	36 200.00

543 759.20

5. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 11. gr. er veitt:

A. Dómgæzla og lögreglustjórn:

2. Laun sýslumanna, bæjarfógeta og lögreglustjóra	kr.	54 087.67
3. Laun hreppstjóra	—	9 285.12
4. Skrifstofukostn. lögmansins í Reykjavík:		
a. Laun og aðstoð	—	37 067.08
b. Húsaleiga, hiti, ljós, ræsting	—	1 935.00
5. Skrifstofukostnaður tollstjórans í Reykjavík:		
a. Laun og aðstoð	—	62 988.50
b. Húsaleiga, ljós og hiti	—	17 048.22
c. Ýmis gjöld	—	51 735.11
6. Skrifstofukostn. lögreglustjórans í Reykjavík:		
a. Laun og aðstoð	—	15 199.80
b. Ljós, hiti, ræsting	—	6 222.88
c. Ýmis gjöld	—	4 152.11
7. Skrifstofukostnaður sakadómara:		
a. Laun og aðstoð	—	35 953.70
b. Húsaleiga, ljós og hiti	—	5 732.66
c. Ýmis gjöld	—	11 170.54

8. Toll- og löggæzla:

39

15. febr.

a. Í Reykjavík:

1. Laun og aðstoð	kr.	53 295.50
2. Annar kostnaður	—	50 003.96

b. Utan Reykjavíkur:

1. Laun	—	5 400.00
2. Annar kostnaður	—	8 106.07

c. Vegaeftirlit:

1. Laun	—	4 180.00
2. Annar kostnaður	—	3 335.94

9. Bifreiðaeftirlit:

a. Laun	kr.	7 600.00
b. Annar kostnaður	—	18 696.85

kr. 26 296.85

÷ Prófgjöld og skoðunargjöld,

er fóru fram úr áætlun — 17 030.40

10. Hluti rikissjóðs af lögreglukostnaði	—	9 266.45
11. Skrifstofukostnaður sýslumanna, bæjar- fógeta og lögreglustjóra	—	466 161.85
12. Til landhelgisgæzlu	—	42 694.00
13. Til hegningarhússins í Reykjavík og til við- haldskostnaðar fangelsa	—	413 426.30
14. Til vinnuhælisins á Litla-Hrauni	—	12 470.68
16. Borgun til sjóðómsmanna	—	39 813.53
17. Til setu- og varadómara	—	3 570.00
18. Löggildingarstofan	—	4 140.10
19. Kostnaður við sáttatilaunir í vinnudeilum	—	9 509.88
20. Kostnaður vegna laga nr. 85 1936, um með- ferð einkamála í héraði	—	10 160.65
21. Kostnaður vegna laga nr. 85 1936, um með- ferð einkamála í héraði	—	4 044.20
22. Kostnaður vegna laga nr. 62 1938, um bókhald	—	11 169.85

kr. 1 463 327.35

B. Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur:

1. b. Fyrir embættisskeyti	kr.	79 830.70
3. Til embættiseftirlitsferða	—	3 331.90
4. a. Skattstofan í Reykjavík	—	41 334.94
b. Skattanefndir	—	78 280.74
c. Fasteignamat	—	77 534.60
5. Til rikisskattanefndar	—	21 719.99
6. Eyðublöð, bókband og auglýsingar	—	64 787.58

366 820.45

6. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 12. gr. er veitt:

Til læknaSKIPUNAR og heilbrigðismála:

1. Laun héraðslækna	kr.	9 440.32
2. Skrifstofukostnaður landlæknis	—	219.00
6. Landsspítalinn	kr.	160 848.12
÷ tekjur umfr. áætlun	—	43 366.37
	—	117 481.75

39 12. Önnur gjöld:			
15. febr.	a. Styrkur til að reisa læknaþústaði og sjúkraskýli	kr.	5 000.00
	d. Bólusetningarkostnaður	—	4 627.81
	e. Gjöld samkv. lögum nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	—	4 087.50
	h. Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum	—	2 181.75
	j. Styrkur til heilsuverndarstöðva í kaupstöðum	—	10 250.00
	l. Viðbótarlaun yfirsetukonu í Grímsey	—	300.00
13.	Hluti ríkissjóðs af launum ljósmæðra	—	8 504.83
14.	Kostnaður vegna laga nr. 21 1937, um störf héraðslækna	—	600.00
15.	Kostnaður vegna laga nr. 114 1940, um lífeyrissjóð ljósmæðra	—	23 500.00
			kr. 186 192.96

7. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 13. gr. er veitt:

A. Vegamál:

I. Stjórn og undirbúningur vegagerða:			
	2. Laun aðstoðarverkfræðings	kr.	400.00
	3. Laun skrifstofustjóra	—	450.00
	4. Ferðakostnaður og fæðispeningar	—	4 527.29
	5. Til aðstoðarmanna og mælinga	—	26 876.29
	6. Skrifstofukostnaður	—	6 653.41
II. Þjóðvegir:			
	a. Til nýrra akvega	—	232 726.44
	b. Viðhald og endurbætur	—	1 016 027.06
	c. Til þjóðvega af benzínskatti	—	734 657.26
III. Til brúargerða		—	237 024.14
IV. Til fjallvega		—	6 349.93
VI. Til sýsluvega:			
	1.—2. Til akfærra sýsluvega	—	51 225.11
	3. Til sýsluvegasjóða	—	49 916.35
VIII. Til ferjuhalds		—	550.00
XI. Til fyrrv. vegaverkstjóra		—	200.00
XII. Iðgjöld til slysatryggingarinnar		—	17 406.60
			— 2 384 989.88

B. Samgöngur á sjó:

1. Til strandferða:			
	a. Ríkissjóðs	kr.	810 478.27
2. Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum ..		—	18 400.00
			— 828 878.27

C. Vitamál og hafnargerðir:

I. Stjórn og undirbúningur vita- og hafnarmála:			
	2. Laun aðstoðarverkfræðings	kr.	400.00
	3. Húsaleiga, ljós og hiti	—	1 905.27
II. Laun vitavarða		—	7 563.40
III. Rekstrarkostnaður vitanna		—	17 818.36

V. Sjómerki og viðhald sæluhúsa	kr.	635.99	39
VII. Ýmislegt	—	7 066.90	15. febr.
IX. 4. Til bryggju á Bíldudal	—	100.00	
XIII. Til sjómælinga	—	11 113.06	
XIV. Fyrning	—	5 450.00	
XV. Til öldubrjóts í Hafnarfirði	—	40 000.00	
XVI. Til hafnargerðar við sunnanverðan Faxaflóa	—	54 000.00	
XVII. Til lendingarbóta í Grindavík	—	23 000.00	
XVIII. Til sjóvarnargarðs á Sauðárkróki	—	10 046.29	
		kr.	179 099.27

8. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 14. gr. er veitt:

A. Kirkjumál:

a. Biskupsdæmið:

2. Húsaleigustyrkur	kr.	2 094.00
3. Skrifstofukostnaður og risna	—	2 000.00
b. 5. Embættiskostnaður presta	—	629.17
6. Til húsabóta á prestssetrum	—	1 427.33
10. Kostnaður vegna laga nr. 62 1932, um kirkjugarða	—	1 850.00
11. Kostnaður vegna laga nr. 98 1933, um læknishéraða- og prestakallasjóði	—	5 000.00
12. Kostnaður vegna laga nr. 76 1940, um skipting Reykjavíkur í prestaköll	—	66 667.00
13. Kostnaður vegna laga nr. 73 1941, um söngmálastjóra þjóðkirkjunnar	—	3 160.00
14. Framlag til prestsbústaðar í Reykjavík	—	85 000.00
15. Til húsabóta á prestssetrum	—	24 000.00
		191 827.50

B. Kennslumál

I. Háskólinn	kr.	79 403.85
II. Námsstyrkur erlendis	—	15 625.28
IV. Fræðslumálastjórnin:		
2. Til eftirlitsferða	—	1 147.50
3. Skrifstofukostnaður	—	3 392.18
V. Menntaskólinn í Reykjavík	—	18 248.60
VI. Menntaskólinn á Akureyri	—	41 987.81
VII. Kennaraskólinn	—	16 636.69
VIII. Stýrimannaskólinn	—	11 275.12
X. Bændakennsla:		
1. Til bændaskólans á Hólum	—	13 123.94
2. Til bændaskólans á Hvanneyri	—	25 152.73
3. Garðyrkjuskólinn á Reykjum	—	11 604.47
XII. b. Kostnaður við próf löggiltra endurskoðenda	—	100.00
XIV. Almenn barnafræðsla:		
1. Laun kennara við fasta skóla	—	15 808.63
2. Laun farkennara	—	35 163.67
3. Til aukakennslu og eftirlits með heimafræðslu	—	8 744.76
6. Ráðskonukaup við heimavistarskóla	—	5 970.00

39 15. febr.	XV. Unglinga- og alþýðuskólar:		
	1. Til alþýðuskólans á Eiðum	kr.	7 804.57
	3. Til héraðsskóla, stofnkostnaður ...	—	17 000.00
	5. Til Snorrargarðs í Reykholti	—	14 000.00
	6. Til gagnfræðaskóla skv. l. nr. 48 1930	—	31 415.47
	7. Til gagnfræðaskóla Reykvikinga ..	—	2 500.00
	XVI. Húsmæðrafræðsla:		
	1. Til húsmæðraskóla samkvæmt lögum	—	25 637.94
	XVII. Til kennslu heyrnar- og málleysingja ..	—	11 579.77
	XXIII. Til Björns Jakobssonar, Laugarvatni, til íþróttakennslu og leikfimisprófs ..	—	900.00
	XXVIII. Til Skáksambands Íslands	—	800.00
	XXX. Kostnaður vegna laga nr. 57 1937, um lestrarfélög og kennslukvikmyndir	—	54 362.48
	XXXI. Kostnaður vegna laga nr. 96 1938, um iðnaðarnám	—	3 082.75
	XXXII. Kostnaður vegna íþróttalaga, nr. 25 1940	—	8 619.50
	XXXIII. Kostnaður vegna laga nr. 33 1940, um héraðsskóla	—	2 500.00
	XXXIV. Styrkur til Handiðaskólans	—	8 728.80
			kr. 492 316.51

9. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 15. gr. er veitt:

1. Landsbókasafnið	kr.	14 700.00
2. Þjóðskjalasafnið	—	2 293.72
4. Náttúrufræðifélagið	—	4 600.00
5. Safnahúsið	—	17 494.77
13. Til lesstofu sjómanna á Siglufirði	—	1 000.00
26. Til Hins íslenzka fræðafélags	—	12.48
36. Til tónlistarskólans	—	4 000.00
46. Styrkur til skálda og listamanna	—	10 114.94
49. Til jökulmælinga	—	120.00
50. Til listasafnshúss Einars Jónssonar	—	1 582.69
53. Kostnaður við friðun Þingvalla	—	10 467.33
56. Til Þjóðræknisfélags Íslendinga	—	875.00
58. Til Örlygs Sigurðssonar	—	2 400.00
62. Til Haralds Ásgeirssonar, til náms í sements- gerð	—	3 600.00
63. Kostnaður vegna handritageymslu á Flúðum	—	3 260.93
64. Til leikskóla Lárusar Pálssonar	—	600.00

77 121.86

10. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 16. gr. er veitt:

2. Til Búnaðarfélags Íslands	kr.	95 666.39
5. Til sandgræðslu	—	10 000.00
7. b. Til verkfærakaupasjóðs	—	10 000.00
8. Til búfjárræktar samkv. lögum nr. 32 1931	—	28 000.00
15. Til skógræktar:		
a. Laun	—	9 033.33
b. Skógræðsla	—	30 000.00

16. Til mannvirkja á Flóaáveitusvæðinu	kr.	3 220.23
17. Til áveitufélags Ölfusinga	—	15 000.00
18. Til dýralækna:		
c. Til Guðbr. Hlíðar, til dýralækninganáms	—	309.37
d. Til Páls Pálssonar, til dýralækninganáms	—	412.50
23. Til búreikningaskrifstofu	—	2 000.00
25. Til rannsóknarstofu atvinnuveganna:		
a. Iðnaðardeild	—	4 593.28
b. Landbúnaðardeild	—	99.09
c. Fiskideild	—	5 702.24
d. Matvælaeftirlit	—	13 621.50
e. Sameiginlegur kostnaður	—	95.48
(Tekjur, er runnu til rannsóknarstofunnar, fóru kr. 46 380.45 fram úr áætlun.)		
27. Til rannsóknarstofu háskólans:		
a. Laun	—	21 608.94
b. Annar kostnaður	—	41 015.31
(Tekjur rannsóknarstofunnar fóru kr. 55 872.17 fram úr fjárlagaáætlun.)		
28. Til Veðurstofu Íslands:		
a. Laun	—	900.00
b. Til aðstoðar	—	6 140.50
d. Til veðurskeyta o. fl.	—	26 810.05
f. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting	—	274.86
29. Rafmagnseftirlit ríkisins:		
a. Laun	—	2 435.00
b. Annar kostnaður	—	53 949.61
(Tekjur eftirlitsins fóru kr. 57 595.54 fram úr áætlun.)		
32. Til Fiskifélagsins	—	10 000.00
34. Til klaksjóðs	—	162.91
35. Til loðdýraræktar	—	1 000.00
38. Laun yfirmatsmanna o. fl.:		
a. 5 fiskiyfirmatsmenn	—	6.00
b. 4 ullarmatsmenn	—	800.00
c. 3 kjötmatsmenn	—	750.00
39. Eftirlit með skipum og bátum:		
a. Laun skipaskoðunarstjóra	—	1 200.00
d. Ferðakostnaður	—	393.40
42. Kostnaður vegna laga um fiskimatsstjóra	—	697.85
61. Til vinnumiðlunar	—	13 697.54
66. Til Dýraverndunarfélags Íslands	—	200.00
69. Húsameistari ríkisins:		
b. Skrifstofukostnaður	—	24 537.00
71. Til skuldaskilasjóðs útvegsmanna	—	20 948.00
72. Til frystihúsa	—	13 783.87
77. Kostnaður vegna mæðiveikinnar:		
A. Til varnar útbreiðslu veikinnar	—	584 936.53
B. Til stuðnings bændum á mæðiveikisvæðinu:		

39

15. febr.

39 15. febr.	1. Til að styrkja bændur	kr.	263 954.30	
	2. Nefndarkostnaður	—	12 212.70	
	78. Til rannsókna og varna gegn garnaveiki ..	—	226 901.61	
	79. Kostnaður við verðlagsnefnd	—	34 750.00	
	80. Kostnaður við Skömmtunarskrifstofu ríkis- ins	—	23 090.10	
	81. Kostnaður við kauplagsnefnd	—	1 982.36	
	82. Kostnaður við húsaleigunefnd	—	29 776.65	
	85. Kostnaður vegna laga nr. 57 1928, um at- vinnuleysisskýrslur	—	385.22	
	86. Kostnaður vegna laga nr. 46 1930, um fisk- veiðasjóð	—	910 000.00	
	87. Kostnaður vegna laga nr. 1 1935, um með- ferð og sölu mjólkur og rjóma	—	900.00	
	88. Kostnaður vegna laga nr. 12 1935, um iðn- lánasjóð	—	917.00	
	89. Kostnaður vegna laga nr. 93 1935, um eftirlit með skipum og bátum	—	1 800.00	
	90. Kostnaður vegna laga nr. 9 1936, um fiski- mat	—	2 000.00	
	91. Kostnaður vegna laga nr. 66 1936, um eyðing svartbaks	—	538.95	
	92. Kostnaður vegna laga nr. 53 1938, um matéssíldarmat	—	15 075.17	
	93. Kostnaður vegna laga nr. 28 1940, um friðun hreindýra	—	1 997.50	
	94. Kostnaður vegna laga nr. 64 1940, um rann- sóknir og tilraunir í þágu landbúnaðarins ..	—	2 902.93	
	95. Kostnaður vegna laga nr. 72 1940, um eftirlit með verksmiðjum og vélum	—	21 026.30	
	96. Kostnaður vegna laga nr. 37 1941, um vá- tryggingafélög fyrir fiskiskip	—	50 000.00	
	97. Kostnaður vegna laga nr. 50 1941, um gjald- eyrisvarasjóð og eftirlit með lántökum er- lendis	—	76 312.50	
	98. Kostnaður vegna laga nr. 82 1941, um gjald- eyrisverzlun	—	11 825.00	
	99. Rekstrarkostnaður rannsóknarstöðvar bú- fjársjúkdóma á Keldum	—	53 789.16	
	100. Til kaupa á jarðbor	—	15 000.00	
	101. Kostnaður vegna skógræktar undanfarin ár ..	—	23 749.35	
	102. Kostnaður við athugun og eftirlit með raf- veitum	—	6 429.67	
				kr. 2 841 317.25

11. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 17. gr. er veitt:

1. Styrkur til berklavarna:		
a. Til berklasjúklinga	kr.	250 295.33
b. Annar kostnaður	—	23 989.00
2. Styrkur til sjúklinga, sbr. lög nr. 78 1936 ..	—	152 209.98

3. Gjöld vegna laga um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna	kr.	7 914.29	
4. Gjöld skv. framfærslulögum, nr. 135 1935 ..	—	2 084.72	
5. Til alþýðutrygginga	—	459 338.53	
8. Til barnaheimila og barnaverndar	—	2 384.75	
12. Til hjálpar nauðstöddum Íslendingum erlendis	—	7 773.20	
14. Til áfengismálaráðunautar	—	200.00	
39. Kostnaður vegna laga nr. 69 1937, um jöfnunarsjóð bæjar- og sveitarfélaga	—	703 665.00	
40. Kostnaður vegna framfærslulaga, nr. 52 1940 ..	—	13 200.00	
41. Til sumardvalar barna	—	175 543.71	
			kr. 1 798 598.51

12. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 18. gr. er veitt:

Eftirlaun og styrktarfé	kr.	7 989.31	—	7 989.31
-------------------------------	-----	----------	---	----------

13. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 19. gr. er veitt:

1. Verðlagsuppbót	kr.	2 947 806.85	
2. Óviss útgjöld	—	903 551.08	—
			3 851 357.93
		Samtals	kr. 15 390 242.63

Gjört í Reykjavík, 15. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 101 30. des. 1943,
um Lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 12. gr. laganna bætist ný málsg., svo hljóðandi:

Upphæð ellilífeyris má þó aldrei nema meiru en 75% af launum þeim, er á hverjum tíma fylgja embætti því eða starfi, er sjóðfélaginn lét af.

2. gr.

Aftan við 5. málsg. 14. gr. laganna bætist ný málsg., svo hljóðandi:

Lífeyrir eftirlifandi maka má þó aldrei nema meiru en 50% af launum þeim, er á hverjum tíma fylgja embætti því eða starfi, er hinn látni lét af.

40

15. febr.

3. gr.

Aftan við 17. gr. laganna komi ný málsg., svo hljóðandi:

Þeir, sem urðu sjóðfélagar 1. júlí 1944, en höfðu eigi keypt sér eða ekkjum sínum lífeyri samkvæmt lögum nr. 51 27. júní 1921, öðlast réttindi eftir lögum þessum, og miðast réttur þeirra þá við allan starfstíma þeirra, enda greiði þeir sjóðnum jafnhá iðgjöld sem þeim hefði horið að greiða samkvæmt lögum nr. 51 1921, ef þeir þá hefðu verið tryggingarskyldir, um allt að 10 ára tíma. Um tilhögun iðgjaldagreiðslu þessarar fer eftir nánari fyrirmælum stjórnar sjóðsins. Ríkissjóður greiðir lífeyrissjóðnum það, sem á kann að vanta, að iðgjöld þessara manna hrökkvi fyrir útgjöldum sjóðsins þeirra vegna. Lífeyrissjóður Íslands endurgreiðir þeim starfsmönnum, sem greiða Lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins iðgjöld fyrir liðinn starfstíma samkv. þessari grein, upphæðir þær án vaxta, sem þeir hafa greitt til sjóðsins fyrir sama tímabil.

4. gr.

Á eftir 17. gr. komi ný gr., er verður 18. gr., svo hljóðandi, og breytist greinatalan samkvæmt því:

Bætur, sem sjóðfélagi, eftirlifandi maki hans eða börn fá greiddar samkvæmt lögum um alþýðutryggingar, skulu koma til frádráttar lífeyrisgreiðslum samkvæmt lögum þessum.

Gjört í Reykjavík, 15. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

41

15. febr.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 49/1942, um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1921, um stimpilgjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „tvöfalt fasteignamat“ í 1. gr. laganna komi: fimmfalt fasteignamat.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 15. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

42

23. febr.

um lendingarbætur í Flatey á Skjálfanda.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til lendingarbóta í Flatey á Skjálfanda í Suður-Þingeyjarsýslu skal úr ríkissjóði veittur helmingur kostnaðar, eftir áætlun, sem atvinnumálaráðherra hefur samþykkt, þegar fé er til þess veitt í fjárlögum, allt að 105 þús. kr., gegn jafnmiklu tillagi annars staðar að. Fjárhæð þessi greiðist lendingarsjóði Flateyjarþorps að jafnri tiltölu og lendingarsjóðurinn leggur fram til lendingarbótanna.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að 105 þúsund króna lán, er hreppsnefnd Flateyjarhrepps kann að taka í innlendri lánsstofnun til lendingarbótanna. Lánsábyrgðin skal bundin því skilyrði, að umsjón verksins og reikningshald sé falið manni, er atvinnumálaráðuneytið telur til þess færan.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera lendingarbæturnar eða undir brautir og vegi í þarfir þeirra, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans, hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni, og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem lendingarbæturnar hafa í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr lendingarsjóði Flateyjarþorps. Nú vill annar hvor málsaðili ekki una mati, og getur hann heimt að yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafist, ef matsfjárhæðinni verður ekki breytt meira en nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsfjárhæð, ella greiðist kostnaðurinn úr lendingarsjóði.

4. gr.

Meðfram strandlengju þorpsins, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð, má ekki gera neitt mannvirki til lendingarbóta né heldur halda þar úti bátum til útgerðar, nema samþykki lendingarsjóðsstjórnar og hreppsnefndar Flateyjarhrepps komi til.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum frá 1000—10000 kr.

5. gr.

Framkvæmd lendingarmála og eftirlit með lendingunni hafa þrír menn, er hreppsnefnd Flateyjarhrepps kys. Skulu þeir kosnir hvert sinn að afloknum hreppsnefndarkosningum, og gildir kosning þeirra til loka kjörtímabils hreppsnefndarinnar. Til sama tíma skulu kosnir jafnmargir varamenn. Hreppsnefnd Flateyjarhrepps fer með framkvæmd þessara mála, unz hreppsnefndarkosningar fara næst fram.

42

23. febr.

Eignum lendingarsjóðs má aðeins verja í þarfir lendingarinnar. Hreppssjóður Flateyjarhrepps ábyrgist skuldir sjóðsins, og hreppsnefndin er ábyrg fyrir eignum lendingarinnar.

7. gr.

Hreppsnefnd má ekki án leyfis atvinnumálaráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir lendingarsjóðs, kaupa nýjar fasteignir eða taka lán til lengri tíma en svo, að þau verði greidd af tekjum næsta árs, né endurnýja slík lán og ekki heldur gera mannvirki við lendinguna svo stórvaxin, að árstekjur brökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

8. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald lendingarvirkjanna og til árlegs rekstrarkostnaðar lendingarinnar er heimilt að innheimta í lendingarsjóð Flateyjarhrepps allt að 6% af brúttóverði afla hvers báts, er haldið er úti til fiskveiða frá Flatey, vörugjald af vörum, sem fluttar eru í land eða úr landi innan takmarka Flateyjarlendingar, svo og önnur gjöld, er ákveðin kunna að verða í reglugerð samkvæmt 12. gr. Heimilt er að innheimta gjöld í lendingarbótasjóð, þegar byrjað er á verkinu.

Gjöld þessi má taka lögtaki, og ganga þau fyrir sjóveðum.

9. gr.

Reikningsár lendingarsjóðs er almanaksárið.

10. gr.

Fyrir 1. dag desembermánaðar ár hvert ber stjórn lendingarsjóðs að semja áætlun um tekjur og gjöld sjóðsins næsta ár og senda hana atvinnumálaráðuneytinu til samþykktar.

11. gr.

Fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert skal stjórn lendingarsjóðs gera reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins á liðnu ári. Reikninginn skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og sveitarsjóðsreikninga.

12. gr.

Í reglugerð, sem hreppsnefnd Flateyjarhrepps semur og atvinnumálaráðuneytið staðfestir, skal kveða á um allt það, er lýtur að stjórn lendingarsjóðs, viðhaldi lendingarbóta, umferð og góðri reglu í lendingunni, upphæð vörugalds, bátar og bryggjugjöld og fleira, ef þurfa þykir.

Í reglugerð má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—10000 kr. Sektir renna í lendingarsjóð.

13. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

43

23. febr.

um breyting á lögum um ítölu, nr. 85 16. des. 1943.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. mgr. 2. gr. laganna skal orða svo:

Nú berst hreppsnefnd krafa frá a. m. k. $\frac{1}{4}$ búenda innan sveitarfélags um, að ítölumat verði framkvæmt á jörðum í sveitinni eða á afréttarlöndum hreppsins, og skal þá boða til fundar búenda um málið, en búendur teljast allir þeir, er jörð hafa eða tiltekinn jarðarhluta til ábúðar eða fullra nytja. Skal þess geta í fundarboði, hvert mál verði þar til umræðu. Fundur telst lögmætur, ef meira en helmingur búenda hreppsins sækir fundinn og greiðir þar atkvæði. Enginn einn maður hefur meira en eitt atkvæði, þótt hann nýtji eða búi á tveim eða fleiri jörðum. Þess skal geta í fundargerð, hve margir búendur séu í sveitarfélaginu og hve margir hafi mætt á fundinum og tekið þátt í atkvæðagreiðslu um fundarefnið.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

44

23. febr.

um sölu síldarverksmiðjunnar á Sólbakka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að selja síldarverksmiðjuna á Sólbakka við Önundarfjörð.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

45

23. febr.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 13 9. jan. 1935, um hlutafjárframlag og ábyrgð ríkisins fyrir h/f Skallagrím í Borgarnesi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Ríkisstjórnin ábyrgist lán, allt að kr. 750000 — sjö hundruð og fimmtíu þúsund krónum — fyrir h/f Skallagrím í Borgarnesi til þess að láta endursmíða og stækka m/s Laxfoss til að annast flutninga milli Reykjavíkur, Akraness og Borgarness og annarra þeirra staða, er henta þykir að dómi félagsins og samgöngumálaráðuneytisins. Lánið sé einnig tryggt með 1. veðrétti í skipinu.

2. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Ríkissjóður leggur fram viðbótarhlutafé, allt að 150 þúsund krónum, þó ekki yfir $\frac{1}{8}$ á móti framlagi annars staðar að.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

46

23. febr.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 93 25. sept. 1942, um að reisa nýjar síldarverksmiðjur.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Til byrjunarfrankvæmda samkvæmt 1. gr., sem hefjist svo fljótt sem ástæður leyfa, heimilast ríkisstjórninni að taka lán innan lands, fyrir hönd ríkissjóðs, að upphæð allt að 20 milljónir króna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

L Ö G**47**

23. febr.

um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsaleigu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eftir 1. mgr. 1. greinar laganna komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Enn fremur getur ríkisstjórnin sagt upp leigusamningum um húsnæði, sem ríkið hefur eignazt fyrir 9. september 1941, sé aðkallandi nauðsyn á að rýma fyrir opinberum starfsmanni eða starfsfólki, sem lögskytt er eða óhjákvæmilegt að sjá fyrir húsnæði, eða ef brýn þörf er fyrir húsnæðið vegna skrifstofuhalds eða annarrar starfrækslu í opinbera þágu eða vegna nýbygginga eða breytinga á húseignum ríkisins.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G**48**

23. febr.

um skipakaup ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta smíða eða kaupa fiskiskip erlendis með það fyrir augum, að þau verði seld einstaklingum, félagssamtökum eða bæjar- og sveitarfélögum í hendur til útgerðar.

2. gr.

Til framkvæmda samkv. 1. gr. er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 15 millj. króna lán, er greiðist upp, er skipin hafa verið seld.

Þá er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 2 millj. kr. lán til ráðstöfunar samkvæmt XXIV. lið 22. gr. fjárlaga fyrir árið 1945.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

L Ö G

um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1941.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Ríkisreikningurinn fyrir árið 1941 samþykkist með eftirgreindum niðurstöðutölum:

I. Innborganir:				Áætlun kr.	Reikningur kr.
1. Tekjur samkvæmt 2. gr. fjárlaga				14 799 000.00	41 436 236.43
2. — — 3. — A —				3 097 090.00	7 916 855.62
3. — — 3. — B —				8 000.00	371.60
4. — — 4. — —				524 083.00	500 421.91
5. — — 5. — —				50 000.00	528 557.06
6. Eignahreyfingar samkv. 20. gr. fjárlaga				522 322.00	29 005 385.17
	Greiðslujöfnuður			557 563.00	
				Kr. 19 558 058.00	79 387 827.79
II. Útborganir:				Áætlun kr.	Reikningur kr.
1. Gjöld samkvæmt 7. gr. fjárlaga				1 936 178.00	1 841 293.54
2. — — 8. — —				75 000.00	
3. — — 9. — —				245 920.00	549 061.98
4. — — 10. — —				680 026.00	1 145 216.49
5. — — 11. — A —				1 568 610.00	3 020 164.90
6. — — 11. — B —				410 000.00	758 758.11
7. — — 12. — —				866 100.00	850 352.68
8. — — 13. — A —				1 897 302.00	4 271 565.69
9. — — 13. — B —				390 900.00	1 219 778.27
10. — — 13. — C —				705 500.00	869 293.01
11. — — 13. — D —				30 000.00	27 775.51
12. — — 14. — A —				438 600.00	590 348.74
13. — — 14. — B —				2 087 079.00	2 506 811.44
14. — — 15. — —				329 410.00	392 328.48
15. — — 16. — —				3 859 900.00	6 057 656.19
16. — — 17. — —				1 712 750.00	3 510 748.51
17. — — 18. — —				332 988.00	340 977.31
18. — — 19. — —				450 000.00	4 301 357.93
19. Eignahreyfingar samkvæmt 20. gr. fjárlaga				1 541 795.00	36 100 257.15
20. Greiðslujöfnuður					11 034 081.86
				Kr. 19 558 058.00	79 387 827.79

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um tekjuskattsviðauka árið 1945.

50

23. febr.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Auk skatta þeirra, sem í 6. gr. laga nr. 6 1935, sbr. 1. gr. laga nr. 20 1942, og í lögum nr. 21 1942 getur, skal árið 1945 leggja á tekjur ársins 1944 skattaauka samkvæmt eftirfarandi reglum:

Af skattskyldum tekjum lægri en 8000 kr. greiðist enginn skattauki.

Af skattskyldum tekjum yfir 8000 kr., en undir 9000 greiðist 2%.

Af	9—10 þús. kr. greiðist	20 kr. af	9 þús. kr. og	4% af afgangi.
— 10—12 — — —	60 — — —	10 — — —	5% — — —	—
— 12—14 — — —	160 — — —	12 — — —	6% — — —	—
— 14—17 — — —	280 — — —	14 — — —	7% — — —	—
— 17—20 — — —	490 — — —	17 — — —	8% — — —	—
— 20—25 — — —	730 — — —	20 — — —	9% — — —	—
— 25—30 — — —	1180 — — —	25 — — —	10% — — —	—
— 30—40 — — —	1680 — — —	30 — — —	11% — — —	—
— 40—100 — — —	2780 — — —	40 — — —	12% — — —	—
— 100—125 — — —	9980 — — —	100 — — —	10% — — —	—
— 125—150 — — —	12480 — — —	125 — — —	7% — — —	—
— 150—200 — — —	14230 — — —	150 — — —	5% — — —	—
— 200 — — —	16730 — — —	200 — — —	— — —	—

2. gr.

Um álagningu, gjalddaga, lögtaksrétt, viðurlög og innheimtu þessa skatts fer að lögum um eignar- og tekjuskatt (sbr. lög nr. 20 20. maí 1942, 14. gr. a.).

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

51

6. febr.

AUGLÝSING

um loftflutningasamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku.

Samkvæmt heimild í ályktun Alþingis, hinn 24. janúar 1945, hefur með erindum utanríkisráðherra Íslands og sendiherra Bandaríkjanna í Reykjavík, dags. 27. janúar 1945, verið gerður samningur um loftflutninga milli Íslands og Ameríku. Í erindum þessum er ákveðið að samningurinn öðlist gildi hinn 1. febrúar 1945.

Fara erindin hér á eftir í íslenskum og enskum texta.

Herra sendiherra.

Ég leyfi mér hér með að viðurkenna móttöku á erindi yðar, dagsettu í dag, þar sem þér tilkynnið mér orðalag til-lagna yðar um gagnkvæman loftflutninga-samning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku, eftir samkomulagi okkar í umræðum þeim er undanfarið hafa fram farið okkar á milli og nú er lokið.

Efni samnings þessa er, samkvæmt tilkynningu yðar, sem hér segir:

Loftflutningasamningur milli Íslands og Bandaríkja Ameríku.

Með tilliti til ályktunar þeirrar, sem undirrituð var 7. desember 1944 á alþjóðflugmálaráðstefnunni í Chicago, Illinois, um að upp yrði tekið allsherjar samningsform um bráðabirgðaloftleiðir og flugrekstur, og með því að æskilegt er að örva gagnkvæmt og stuðla að heilbrigðri efnalegri þróun loftflutninga milli Íslands og Bandaríkjanna, eru stjórnir beggja ríkja, sem aðilar eru að samningi þessum, ásáttar um, að stofnun og þróun flugrekstrar milli landa þeirra skuli hlíta þeim ákvæðum, er hér segir:

1. gr.

Samningsaðilar veita þau réttindi, er greind eru í viðbæti við samning þennan og nauðsynleg eru til að koma á þeim millilandaloftleiðum og flugrekstri, sem þar segir fyrir um, hvort heldur sem slíkur rekstur hefst þegar í stað eða síðar,

Excellency:

I have the honor to refer to our negotiations for the conclusion of a reciprocal air transport agreement between the United States of America and Iceland.

It is my understanding that these negotiations, now terminated, have resulted in the following agreement:

Agreement between the United States of America and Iceland relating to Air Transport Services.

Having in mind the resolution signed under date of December 7, 1944, at the International Civil Aviation Conference in Chicago, Illinois, for the adoption of a standard form of agreement for provisional air routes and services, and the desirability of mutually stimulating and promoting the sound economic development of air transportation between the United States and Iceland, the two Governments parties to this arrangement agree that the establishment and development of air transport services between their respective territories shall be governed by the following provisions:

Article 1

The contracting parties grant the rights specified in the Annex hereto necessary for establishing the international civil air routes and services therein described, whether such services be inaugurated immediately or at a later date at the option

samkvæmt ósk þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

of the contracting party to whom the rights are granted.

51
6. febr.

2. gr.

a) Flugrekstur, sem þannig er lýst, skal látinn hefjast, þegar er þeim samningsaðila, er veitt hafa verið réttindin samkvæmt 1. gr. til að tilnefna flugfélag eða flugfélög til að starfa á viðkomandi loftleið, hefur löggilt flugfélag fyrir slíka loftleið, og sá samningsaðili, sem réttindin veitir, skal samkvæmt ákvæðum 6. gr. þessa samnings skyldur að veita viðkomandi flugfélagi eða flugfélögum slíkt rekstrarleyfi, sem um er að ræða, að því tilskildu, að krefjast megi af flugfélögum þeim, er á þennan hátt hafa verið tilnefnd, að þau sanni hæfni sína gagnvart þar til bærum flugmálayfirvöldum þess samningsaðila, er réttindin veitir, samkvæmt þeim lögum og reglugerðum, sem að jafnaði er beitt af slíkum yfirvöldum, áður en þeim er heimilað að takast á hendur rekstur þann, sem fyrirhugaður er í samningi þessum; enn fremur að því tilskildu, að á ófriðar- og hernámssvæðum eða svæðum, þar sem áhrifa þessa gætir, sé upphaf loftferða háð samþykki réttra hernaðaryfirvalda.

b) Það er undirskilið, að hvor samningsaðili, sem veitt eru viðskiptaréttindi með samningi þessum, skuli neyta þeirra svo fljótt sem hagkvæmt þykir, nema svo standi á, að honum sé það ókleift um stundarsakir.

3. gr.

Til þess að koma í veg fyrir misskipti í framkvæmd, og til að tryggja jafnræði í meðferð, samþykkja báðir aðilar:

a) að hvorum samningsaðila um sig heimilast að leggja á, eða leyfa að lögð verði á, réttmæt og sanngjörn gjöld fyrir afnot opinberra flughafna og annarra þæginda, sem hann hefur yfir að ráða. Hvor samningsaðili samþykkir þó, að þessi gjöld skuli eigi vera hærri en þau, sem greidd væru fyrir afnot slíkra flughafna og þæginda af hálfu innlendra loftfara, sem fást við sams konar rekstur.

b) Eldsneyti, smurningsoliur og vara-

Article 2

(a) Each of the air services so described shall be placed in operation as soon as the contracting party to whom the rights have been granted by Article 1 to designate an airline or airlines for the route concerned has authorized an airline for such route, and the contracting party granting the rights shall, subject to Article 6 hereof, be bound to give the appropriate operating permission to the airline or airlines concerned; provided that the airlines so designated may be required to qualify before the competent aeronautical authorities of the contracting party granting the rights under the laws and regulations normally applied by these authorities before being permitted to engage in the operations contemplated by this agreement; and provided that in areas of hostilities or of military occupation, or in areas affected thereby, such inauguration shall be subject to the approval of the competent military authorities.

(b) It is understood that either contracting party granted commercial rights under this agreement should exercise them at the earliest practicable date except in the case of temporary inability to do so.

Article 3

In order to prevent discriminatory practices and to assure equality of treatment, both contracting parties agree that:

(a) Each of the contracting parties may impose or permit to be imposed just and reasonable charges for the use of public airports and other facilities under its control. Each of the contracting parties agrees, however, that these charges shall not be higher than would be paid for the use of such airports and facilities by its national aircraft engaged in similar international services.

(b) Fuel, lubricating oils and spare

51 hlutir, sem fluttir eru inn á landssvæði
6. febr. annars samningsaðila af hinum samningsaðila eða þegnum hans og ætluð eru eingöngu til notkunar loftfara þess samningsaðila, skal fara með í samræmi við reglur um meðferð slíkra vara til innlendra aðila eða aðila að samningum um beztu kjör, hvað snertir álag tolla, skoðunargjalda eða annarra innlendra gjalda eða álaga af hálfu þess samningsaðila, er ræður yfir því landssvæði, er slíkar vörur eru fluttar inn í.

c) Eldsneyti það, smurningsoliur, varahlutir, venjulegur útbúnaður og loftfaraforði, sem geymdur er um borð í loftfari flugfélags annars samningsaðila, sem heimild hefur til að starfrækja loftleiðir og flugrekstur, og sem lýst er í viðbæti, skal, við komu og brottför frá landssvæði hins samningsaðilans, undanþegið tolli, skoðunargjöldum eða þess háttar gjöldum og álögum, jafnvel þótt slíkum forða sé eytt eða hans neytt af loftfarinu á flugi innan landssvæðisins.

4. gr.

Loftfærisskírteini, hæfnivottorð og leyfisbréf, sem gefin eru út eða gerð eru gildandi af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd gild af hinum samningsaðilanum, um starfrækslu leiða þeirra og flugrekstrar, sem getið er í viðbætinum. Hvor samningsaðili áskilur sér þó rétt til þess að synja viðurkenningar um flug yfir eigið landssvæði, á hæfnivottorðum og leyfisbréfum, sem gefin eru þegnum hans af öðru ríki.

5. gr.

a) Lög og reglugerðir annars samningsaðila um för lofffars, sem rekið er í millilandaflugi, til eða frá landssvæði hans eða um starfrækslu og stjórn slíks lofffars, meðan það er innan landssvæðis hans, skulu gilda um loftför hins samningsaðilans, og skulu slík loftför hlýða þeim, þegar þau koma til landssvæðis hins fyrrnefnda samningsaðila, fara frá því eða eru innan landssvæðis hans.

parts introduced into the territory of one contracting party by the other contracting party or its nationals, and intended solely for use by aircraft of such other contracting party shall be accorded national and most-favored-nation treatment with respect to the imposition of customs duties, inspection fees or other national duties or charges by the contracting party whose territory is entered.

(c) The fuel, lubricating oils, spare parts, regular equipment and aircraft stores retained on board civil aircraft of the airlines of one contracting party authorized to operate the routes and services described in the Annex shall, upon arriving in or leaving the territory of the other contracting party, be exempt from customs, inspection fees or similar duties or charges, even though such supplies be used or consumed by such aircraft on flights in that territory.

Article 4

Certificates of airworthiness, certificates of competency and licences issued or rendered valid by one contracting party shall be recognized as valid by the other contracting party for the purpose of operating the routes and services described in the Annex. Each contracting party reserves the right, however, to refuse to recognize, for the purpose of flight above its own territory, certificates of competency and licences granted to its own nationals by another State.

Article 5

(a) The laws and regulations of one contracting party relating to the admission to or departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory, shall be applied to the aircraft of the other contracting party, and shall be complied with by such aircraft upon entering or departing from or while within the territory of the first party.

b) Lögum og reglugerðum annars samningsaðilans um komu farþega, áhafnar eða farms loftfars til landssvæðis hans eða brottför frá því, svo sem reglum um komu, afgreiðslu, innflutning fólks, vegabréf, tollskoðun og lækniskoðun, skal fylgt af eða vegna farþega, áhafnar eða farms við komu til, brottför frá eða viðstöðu á landssvæði hins fyrrgreinda aðila.

6. gr.

Hvor samningsaðili geymir sér rétt til að halda eða afturkalla vottorð eða leyfi til flugfélags hins aðilans í sérhverju tilviki, þegar hann telur eigi nægilega upplýst, að þegnar annars hvors samningsaðila hafi yfir að ráða verulegum eignarrétti og fullnægjandi eftirliti, eða þegar flugfélag fullnægir eigi ákvæðum laga þess ríkis, er það starfrækir flug sitt yfir, svo sem lýst er í 5. gr. þessa samnings, eða leysir eigi af hendi skyldu sína samkvæmt samningi þessum.

7. gr.

Þessi samningur og allir samningar í sambandi við hann skulu skrásettir hjá Bráðabirgðastofnum alþjóðaflygsamgangna.

8. gr.

Hvor aðili getur sagt upp réttindum þeim til flugrekstrar, sem hann hefur veitt með samningi þessum, með því að senda hinum aðilanum uppsögn með eins árs fyrirvara.

9. gr.

Nú álitur annar hvor samningsaðila æskilegt að breyta þeim leiðum eða skilmálum, sem settir eru í viðbæti þeim, sem samningi þessum fylgir, og getur hann þá krafizt samningaumleitana milli réttra yfirvalda beggja samningsaðila, og skulu slíkar samningsumleitanir hefjast innan 60 daga, frá því að slík krafa er gerð. Komi þessi yfirlönd sér gagnkvæmt sam-
an um nýja eða endurskoðaða skilmála, er hafa áhrif á viðbættinn, skulu tillögur þeirra í þessu efni ganga í gildi, þegar þær hafa verið staðfestar með skiptum á diplómatiskum nótum.

(b) The laws and regulations of one contracting party as to the admission to or departure from its territory of passengers, crew, or cargo of aircraft, such as regulations relating to entry, clearance, immigration, passports, customs, and quarantine shall be complied with by or on behalf of such passengers, crew or cargo of the other contracting party upon entrance into or departure from, or while within the territory of the first party.

Article 6

Each contracting party reserves the right to withhold or revoke a certificate or permit to an airline of the other party in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control are vested in nationals of either party to this agreement, or in case of failure of an airline to comply with the laws of the State over which it operates as described in Article 5 hereof, or to perform its obligations under this agreement.

Article 7

This agreement and all contracts connected therewith shall be registered with the Provisional International Civil Aviation Organisation.

Article 8

Either contracting party may terminate the rights for services granted by it under this agreement by giving one year's notice to the other contracting party.

Article 9

In the event either of the contracting parties considers it desirable to modify the routes or conditions set forth in the attached Annex, it may request consultation between the competent authorities of both contracting parties, such consultation to begin within a period of sixty days from the date of the request. When these authorities mutually agree on new or revised conditions affecting the Annex, their recommendations on the matter will come into effect after they have been confirmed by an exchange of diplomatic notes.

51 Viðbætur við loftflutningasamning milli
6. febr. Íslands og Bandaríkja Ameríku.

A. Flugfélögum Bandaríkjanna, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Íslands, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort heldur er farþegar, farmur eða póstur, í Keflavík, eða annarri hæfilegri flughöfn, á eftirfarandi leið:

Bandaríkin til Íslands og stöðvar handan þeirra endastöðva, með viðkomu á millistöðvum, í báðar áttir.

B. Flugfélögum Íslands, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Bandaríkjanna, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort heldur er farþegar, farmur eða póstur, í New York eða Chicago, á þessari flugleið:

Ísland til New York eða Chicago, með viðkomu á millistöðvum, í báðar áttir.

Sem svar við tilmælum yðar leyfi ég mér hér með að tilkynna yður, herra sendiherra, að ríkisstjórn Íslands fellst á orðalag samningsins, sem lýst er hér að framan.

Það er undirskilið að lagafyrirmæli sem Bandaríkjaping kann að setja, muni geta haft áhrif á efni samningsins.

Enn fremur leyfi ég mér að tilkynna yður, að fallið er á, að samningurinn öðlist gildi hinn 1. febrúar 1945, og að ríkisstjórn Íslands muni skoða samninginn gildandi frá þeim degi að telja.

Ég leyfi mér að votta yður, herra sendiherra, sérstaka virðingu mína.

Ólafur Thors.

Herra sendiherra
Louis G. Dreyfus,
Reykjavík.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 6. febrúar 1945.

Ólafur Thors.

Annex to Air Transport Agreement between the United States of America and Iceland.

A. Airlines of the United States authorized under the present agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of Iceland, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail at Keflavik or other suitable airport, on the following route:

The United States to Iceland and points beyond, via intermediate points; in both directions.

B. Airlines of Iceland authorized under the present agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of the United States, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail at New York or Chicago, on the following route:

Iceland to New York or Chicago, via intermediate points; in both directions.

You will, of course, understand that agreement may be affected by subsequent legislation enacted by the Congress of the United States.

I shall be glad to have you inform me whether it is the understanding of your Government that the terms of the agreement resulting from the negotiations are as above set forth. If so, it is suggested that February 1, 1945 become the effective date. If your government concurs in this suggestion the Government of the United States will regard it as becoming effective at such time.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Louis G. Dreyfus jr.

His Excellency
Ólafur Thors,
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavik, Iceland.

L Ö G**52**

3. marz

um byggingu nokkurra raforkuveitna.**FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að koma upp á árinu 1945 rafveitu, aðalorkuveitu, frá Hafnarfirði til Keflavíkur og Njarðvíkur, Grindavíkur, Gerða-, Miðnes- og Hafnahreppa og annast rekstur hennar fyrst um sinn. Einnig er ríkisstjórninni heimilt að koma upp á árinu 1945 eða 1946 rafveitu, aðalorkuveitu, frá Sogsvirkjuninni til Selfoss, Hveragerðis, Eyrarbakka og Stokkseyrar í Árnessýslu og Þykkvabæjar í Rangárvallasýslu svo og að annast rekstur þeirrar veitu fyrst um sinn. Enn fremur er ríkisstjórninni heimilt að koma upp á árunum 1945—1946 orkuveitum frá Akureyri til Dalvíkur með línu til Hríseyjar og frá Laxárvirkjuninni til Húsavíkur og Reykjahverfis. Ríkisstjórninni heimilast að annast rekstur á þessum veitum fyrst um sinn.

Rekstur á raforkuveitum þessum getur ríkisstjórnin falið rafmagnseftirliti ríkisins eða öðrum opinberum aðila, bæjarfélagi eða hreppsfélagi.

2. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að taka allt að 12 millj. króna lán til framkvæmda þeirra, er um ræðir í 1. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G**53**

3. marz

um breytingar á lögum um tekjur bæjar- og sveitarfélaga og eftirlit með fjárstjórn bæjar- og sveitarstjórna, nr. 69 31. des. 1937.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

10. gr. laganna orðist þannig:

Ríkissjóður greiðir árlega 700 þúsund krónur til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga.

Gjald dagar á tillagi ríkissjóðs eru 1. júlí og 1. október ár hvert.

Fé Jöfnunarsjóðs skal geymt og ávaxtað í tryggri lánsstofnun.

11. gr. laganna orðist þannig:

Hlutverk Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga er:

1. Að jafna framfærslukostnað samkvæmt VIII. kafla framfærslulaga, nr. 52 12. febr. 1940.
2. Að greiða fram úr fjárhagsörðugleikum bæjar- og hreppsfélaga samkvæmt III. kafla laga nr. 90 14. maí 1940, um eftirlit með sveitarfélögum.
3. Að leggja út greiðslur þær milli sveitarfélaga, sem ríkissjóður ber ábyrgð á samkvæmt framfærslulögunum, þar til þær hafa verið endurgreiddar af því sveitarfélagi, sem þær hafa verið inntar af hendi fyrir.

12. gr. laganna orðist þannig:

Árlega skal verja tekjum Jöfnunarsjóðs, að því leyti sem þörf krefur eða þær hrökkva til, til jöfnunar á framfærslukostnaði milli bæjar- og sveitarfélaga samkvæmt ákvæðum VIII. kafla framfærslulaga.

Því af tekjum Jöfnunarsjóðs, sem ekki verður árlega varið til jöfnunar milli sveitarfélaga samkvæmt framansögðu, getur ráðherra ákveðið, að fengnum tillögum eftirlitsmanns sveitarstjórnarmálefna, að varið skuli til að greiða fram úr erfiðleikum sveitarfélaga, sem í fjárþröng eru.

Ráðherra getur og ákveðið, að úr Jöfnunarsjóði megi verja fé til hvers þess, sem miðar að því að koma betra skipulagi á stjórn og framkvæmdir sveitar- og framfærslumálefna og til að styrkja samstarf sveitarfélaga, ef fé er fyrir hendi í sjóðnum.

Þá ákveður ráðherra einnig, hvort árlegum eftirstöðvum jöfnunarfjárins skuli skipt upp milli sveitarfélaga eða þær skuli geymdar til síðari ráðstöfunar. Þegar eftirstöðvum jöfnunarfjár er skipt milli sveitarfélaga, skal það gert í réttu hlutfalli við árlegan kostnað þeirra af fátækraframfærslu.

13. gr. laganna orðist þannig:

Félagsmálaráðherra hefur á hendi yfirstjórn sjóðsins og sér um, að í hann sé greitt á réttum gjalddögum fé það, er sjóðnum ber.

14. gr. laganna orðist þannig:

Árlega skal semja reikning Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga, og skal hann endurskoðaður af yfirskoðunarmönnum ríkisreikninganna.

15. gr. laganna orðist þannig:

Nánari ákvæði um starfrækslu Jöfnunarsjóðs setur félagsmálaráðherra með reglugerð, ef hann telur þess þörf.

Kostnaður við starfrækslu sjóðsins greiðist úr honum sjálfum.

Fyrirsögn II. kafla laganna verði:

Um Jöfnunarsjóð sveitarfélaga.

Fyrirsögn laganna verði:

Lög um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga.

9. gr.

53

3. marz

Lög þessi öðlast þegar gildi.

10. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlzt staðfestingu forseta, skal færa breytingarnar inn í meginmál þeirra og gefa þau út í heild svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

54

3. marz

um heimild fyrir ríkissjóð til að kaupa eignir setuliðsins á Íslandi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að kaupa fyrir ríkissjóðs hönd eignir setuliðsins á Íslandi.

2. gr.

Ráðstöfun og sala þeirra eigna, sem yfirteknar verða skv. heimild í 1. gr., skal framkvæmd af 5 manna nefnd, sem ríkisstjórnin skipar. Fjórir nefndarmanna séu tilnefndir af stjórnmalaflokkunum, einn af hverjum, en ríkisstjórnin skipar formann, og sé hann jafnframt framkvæmdastjóri.

Forgangsrétt til kaupa á fasteignum eiga, að öðru jöfnu, bæjarfélög og sveitarfélög, þar sem fasteignin er.

3. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að fela hæstarétti að nefna þriggja manna matsnefnd til að ákveða bæt看ur handa landeigendum hér á landi vegna landspjalla, er þeir hafa orðið fyrir af völdum setuliðsins.

Hæstiréttur ákveður, hver matsmanna fer með formennsku í nefndinni, og skal hann vera lögfræðingur.

4. gr.

Úrskurðir nefndarinnar eru fullnaðarákvarðanir um bæt看ur.

5. gr.

Nú tekur ríkisstjórnin til umráða eða eignar mannvirki, sem setuliði á hér á landi, og er þá ríkisstjórninni heimilt að fengnu samþykki hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarstjórnar að láta þau vera áfram þar, sem þau eru, gegn bótum, sem nefnd sú, er um getur í 3. gr., ákveður.

6. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja nánari fyrirmæli um allt, er lýtur að framkvæmd laga þessara, og getur hún ákveðið í þeim, að bótanefndin geti stefnt fyrir

54 sig með opinberri innköllun í Lögbirtingablaðinu, innan tiltekins tíma, kröfuhöf-
3. marz um að viðlögðum kröfumissi (preclusion).

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

55

3. marz

L Ö G

um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka
bankavaxtabréfa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Veðdeild Landsbankans skal vera heimilt að gefa út bankavaxtabréf, allt að 30 milljónum króna. Vaxtabréfunum má skipta í flokka, og nefnist sá þeirra, er fyrst kemur til framkvæmda, 16. flokkur veðdeildarinnar og hinir í áframhaldandi töluröð þar á eftir. Ráðherra ákveður, hvenær hverjum flokki skuli lokið, er stjórn Landsbankans hefur gert tillögur um það. Heimilt er með samþykki ráðherra að hafa 3 flokka með mismunandi vöxtum starfandi í senn, en eigi má hver flokkur vera stærri en 10 milljónir króna.

2. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf, er hljóða á handhafa (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Stjórn Landsbankans kveður á um lögum, útlit og fjárhæð bankavaxtabréfanna. Ráðherra og bankastjórnar Landsbankans undirskrifa bankavaxtabréfin.

Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum en nemur fjárhæð þeirri, er veðdeildin á í veðskuldabréfum.

3. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildin fær frá lántakendum, skal trygging fyrir vaxtabréfum þessara flokka vera:

1. Varasjóður hvers flokks.

2. Sameiginleg ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10%, sbr. 8. gr.

3. Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til trygginganna 1—3, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.

4. gr.

Í reglugerð fyrir hvern flokk, er bankastjórnin semur og ráðherra staðfestir, skal ákveðið, hversu háum vöxtum skuli svarað af bankavaxtabréfunum og hvar þeir skuli greiddast, svo og hvernig haga skuli auglýsingum um greiðslu þeirra.

Vaxtamiðar, sem komnir eru í gjalddaga, skulu gjaldgengir til lúkningar skött-

um og öðrum gjöldum til ríkissjóðs, og skulu gjaldheimtumenn ríkissjóðs innleysa þá, ef þeir hafa fé fyrir hendi, er greiðast á í ríkissjóð. 55

3. marz

5. gr.

Veðdeildin er undanþegin öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Svo á hún rétt til að fá ókeypis eigna- og veðbókarvottorð til afnota fyrir sjálfa sig.

6. gr.

Fé veðdeildarflokkanna má lána gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum og húseignum með lóð, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð, en gegn veði í húseignum því aðeins, að þær séu vátryggðar í vátryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda.

Lánsupphæðin má ekki fara fram úr $\frac{3}{4}$ af virðingarverði fasteignarinnar.

7. gr.

Eignir þær, sem veðdeildarflokkarnir taka að veði, skal á kostnað lánþega virða á þann hátt, er nánar verður tiltekið í reglugerð fyrir flokkana. Í reglugerðinni má meðal annars ákveða, að stjórn Landsbankans megi nefna til þá menn, er virða skuli veðin, og að hreppsnefnd eða bæjarstjórn sú, er í hlut á, samþykki virðinguna. Svo skal lántakandi að minnsta kosti á hverjum fimm ára fresti, meðan lánið stendur, sýna skirteini, sem bankastjórnin tekur gild, fyrir því, að veðið hafi eigi rýrnað í verði, svo að veðdeildarflokknum geti verið nein hættu búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda bankastjórn Landsbankans þetta skirteini, má stjórn bankans láta skoðunargerð af innanhéraðsmönnum fara fram á kostnað lántakanda.

8. gr.

Lántakendur veðdeildarflokkanna skulu, auk þess að bera ábyrgð á sínum eigin skuldum, ábyrgjast sameiginlega (in solidum) skuldbindingar hvers flokksins, þó eigi meira en 10% af því, sem lán þeirra námu á síðasta gjalddaga, áður en taka þurfti til ábyrgðarinnar. Skal í reglugerð deildarinnar ákveða, hvenær grípa skuli til þessarar sameiginlegu ábyrgðar og hvernig henni að öðru leyti skuli vera fyrir komið.

9. gr.

Eigi má lána nema gegn 1. veðrétti. Minnsta lán skal vera 1000 kr., og skulu lán jafnan standa á hundraði króna.

Lánstíminn má vera allt að 40 árum, sé veðið jarðeign eða vandað steinsteypuhús eða steinhús, og allt að 30 árum, sé veðið vandað timburhús.

10. gr.

Lán þau, sem veðdeildin veitir, má hún greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefur rétt til að heimta, að bankastjórnin annist um að koma bankavaxtabréfunum í gjaldgenga peninga, ef þess er kostur, en borga verður hann kostnað þann, sem af því leiðir, og verðfall.

Veðdeildin hefur þó jafnan rétt til að greiða lánin í peningum með þeirri upphæð, sem hún getur fengið fyrir þau, að frádregnum öllum kostnaði. Semja má um sölu bankavaxtabréfa þessara flokka fyrir fram í einu eða fleiru lagi, enda samþykki ráðherra söluverðið.

11. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsupphæðinni í varasjóð flokksins, um leið og hann tekur lánið.

55 Þó er heimilt að ákveða í reglugerð, að lántökugjaldið greiðist í tvennu eða fernu 3. marz lagi.

Heimilt er veðdeildinni við hver eigendaskipti að heimta lánið borgað aftur að öllu eða nokkru leyti.

Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildinni, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin.

12. gr.

Vilji nýr kaupandi taka að sér greiðslu á láni úr þessum flokkum, skal hann leita samþykkis Landsbankastjórnarinnar um það. Samþykki hún, að hinn nýi kaupandi taki lánið að sér, skal hann innan sex mánaða frá kaupdegi sanna eignarrétt sinn fyrir bankastjórninni og taka lánið að sér. Slík yfirtaka er ekki stimpilskyld.

13. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undirgengizt. En ef ákvæðisgjöld hans verða ekki greidd á réttum gjalddaga eða veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal, eða haldi skuldunautur ekki váttrygðum húseignum, er að veði eru og talin eru með í matinu, eða falli á veðið eftirstöðvar af sköttum eður afgjöldum, er ganga fyrir kröfum veðdeildarinnar, eða nýr kaupandi vanrækir að taka lán að sér, er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga undireins án uppsagnar.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu greiða vexti, afborganir og tillög til að borga kostnað við þessa flokka og til varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð samtals hvern gjalddaga. Árlegt tillag til að borga kostnað við flokkana og til varasjóðs er $\frac{1}{2}\%$ á ári af upphæð lánsins eins og það var fyrir hvern gjalddaga. Á ákveðnum gjalddögum má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir af skuld sinni, þó svo, að ávallt standi á 100 krónum, eða endurborga hana að öllu leyti. Gjald þetta má hann greiða með bankavaxtabréfum hlutaðeigandi flokks eftir ákvæðisverði þeirra. Á öðrum tíma árs má og borga lán að fullu, ef bankastjórnin samþykkir, þó því aðeins, að það sé veðdeildarflokknum að skaðlausu.

15. gr.

Heimilt er í reglugerð að ákveða dráttarvexti á afborgunum og vöxtum, sem ekki greiðast á gjalddaga.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa skuldabréf þau, er hlutaðeigandi veðdeildarflokkur hefur gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherra til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur fram farið, skal auglýsa með níu mánaða fyrirvara tölurnar á bankavaxtabréfum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Nánari ákvæði um auglýsingar þessar skal setja í reglugerð veðdeildarflokkanna. Bankinn má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabréf í stærri stíl.

17. gr.

Eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðn-

um gjalddaga, og er eigi skylt að greiða vexti af höfuðstólnum upp frá því. Sama 55
rétt hafa handhafar bréfanna, þótt eigi séu eigendur. 3. marz

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð hlutaðeigandi veðdeildarflokks, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

19. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í samsvarandi auglýsingablöðum erlendis, þar sem ætla má, að bréfin séu í umferð. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildinni. — Um ógilding annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum lögum.

20. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má eigi framfar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins ásamt vaxtamiðum og stofnum þeirra á þann hátt, að þau með því verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu deildarinnar, og svo skal við lok næsta reikningsárs eyðileggja þau í viðurvist endurskoðenda ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið það reikningsár.

21. gr.

Vaxtamiða og vaxtabréf, sem komin eru í gjalddaga, skal borga út í veðdeildinni í Reykjavík.

Í reglugerð veðdeildarflokkanna skal ákveða, á hvern hátt borga skuli út erlendis vaxtamiða og bankavaxtabréf, sem komin eru í gjalddaga.

22. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga (sbr. 13. gr.), hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum í tilskipun um fjárforráð ómyndugra, 18. febr. 1847, 10. gr., eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á. — Veðdeildin þarf ekki að láta neinn vera fyrir sína hönd við uppboðið, og skal þar ekki taka mótmæli skuldunauts til greina, nema þau séu auðsjáanlega á rökum byggð, og eigi er heldur hægt að stöðva eða ónýta uppboðið með neins konar dómskoti.

Veðdeildin hefur aftur á móti ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga, og skuldunaut er frjálst að höfða mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefur skaðast á uppboðinu, og öllum málskostnaði að skaðlausu. Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fram fara í skrifstofu uppboðshaldara.

23. gr.

Fé ómyndugra manna og opinberra stofnana og sjóða má verja til að kaupa bankavaxtabréf þessara veðdeildarflokka, en þó eigi hærra verði en á skráðu gangverði þeirra hjá Landsbanka Íslands.

55

24. gr.

3. marz

Þá er lokið er skuldbindingum hvers þeirra veðdeildarflokka, er stofnaðir verða samkvæmt lögum þessum, rennur varasjóður hans til næsta flokks og svo áfram. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins, rennur varasjóðurinn til þess eða þeirra veðdeildarflokka eða veðlánsstofnana, sem stofnsettar verða til að halda áfram veðlánastarfseminni, eftir að lokið er síðasta flokki samkvæmt þessum lögum. Verði slíkum nýjum flokkum eða veðlánastofnunum fengin aðgreind starfssvið, skiptist varasjóðurinn milli þeirra, svo að hvert starfssvið njóti réttar itölu þeirrar, er varasjóðnum hefur þaðan aflazt.

25. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn Landsbankans og reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum þess banka.

26. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

56

L Ö G

3. marz

um breyting á lögum nr. 104 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

d-liður 2. gr. laganna falli burt, og aðrir liðir greinarinnar breytist eftir því.

2. gr.

Orðin „og flutningaskipum“ í fyrirsögn II. kafla laganna falli burt.

3. gr.

4. gr. laganna breytist sem hér segir:

Upphaf greinarinnar orðist svo:

Rétt til að vera skipstjóri eða stýrimaður í innanlandssiglingum á íslensku skipi, 6—30 rúmlestir að stærð, hefur sá einn, er leggur fram vottorð frá siglingafróðum manni, tilnefndum af atvinnuáráðuneytinu til 5 ára í senn eftir tillögum skólastjóra Stýrimannaskólans í Reykjavík, um að hann:

a-liður verði svo hljóðandi: Þekki á áttavita og kunni að leiðrétta stefnur og miðanir fyrir segulskekkju og misvísun.

Orðin „eftir seguláttum“ í c-lið falli burt.

Í stað „handlóð“ í d-lið komi: djúpmæli.

i-liður verði svo hljóðandi: hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svivirðilegt er að almenningsáliti.

Á eftir j-lið kemur nýr liður, sem verður k-liður, svo hljóðandi: sé 18 ára 56 að aldri, en sé skipið stærra en 15 rúmlestir, skal aldurstakmarkið vera 21 ár, 3. marz enda hafi hann þá verið stýrimaður á skipi yfir 15 rúmlestir í 6 mánuði eða formaður á skipi yfir 6 rúmlestir í 6 mánuði.

Í stað síðustu málsgre. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Gegn slíku vottorði og vottorði um sundkunnáttu gefur lögreglustjóri út skirteini, sem veitir rétt til að vera skipstjóri á skipum allt að 15 rúmlestir og stýrimaður á skipum allt að 30 rúmlestir, eða skipstjóraskirteini á skipi allt að 30 rúmlestir samkv. þessari grein.

4. gr.

5., 6., 7. og 8. gr. laganna falli burt.

9. gr. laganna verði 5. gr.

10. gr. laganna verði 6. gr. og breytist sem hér segir:

Orðin „hið meira“ í a-lið falli burt.

b-liður verði svo hljóðandi: hefur verið í 18 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir;

eða: hefur verið 12 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður og 12 mánuði undirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir;

eða: hefur verið 12 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir og skipstjóri á skipi yfir 15 rúmlestir í 6 mánuði;

eða: hefur verið einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir í 6 mánuði og skipstjóri á skipi yfir 15 rúmlestir í 12 mánuði.

11. gr. laganna verði 7. gr.

12. gr. laganna verði 8. gr. og breytist sem hér segir:

Orðin „hið meira“ í a-lið falli burt.

b-liður verði svo hljóðandi: hefur verið 36 mánuði háseti á skipi eftir 16 ára aldur og af þeim tíma verið að minnsta kosti 18 mánuði háseti á skipi yfir 60 rúmlestir;

eða: hefur verið 6 mánuði skipstjóri eða 12 mánuði stýrimaður á skipi yfir 15 rúmlestir og 12 mánuði háseti á skipi yfir 60 rúmlestir.

5. gr.

13. gr. laganna verði 9. gr.

14. gr. laganna verði 10. gr. og breytist sem hér segir:

Í stað „10. gr.“ komi: 6. gr.

Orðin „eða á flutningaskipi“ falli burt.

Í stað „60 rúmlestir“ komi: 30 rúmlestir.

Orðin „eða á flutningaskipi í 12 mánuði“ í enda greinarinnar falli burt.

15. gr. laganna verði 11. gr.

16. gr. laganna verði 12. gr. og breytist sem hér segir:

Í stað „12. gr.“ komi: 8. gr.

Í stað „60 rúmlestir“ komi: 30 rúmlestir.

Síðasta setning greinarinnar „Ofangreindur stýrimannstími ...“ falli burt.

6. gr.

17.—19. gr. laganna verði 13.—15. gr.

20. gr. laganna verði 16. gr. og breytist sem hér segir:

Í stað „60 rúmlestir“ í b-lið komi: 30 rúmlestir.

21.—48. gr. laganna verði 17.—44. gr.

56

3. marz

7. gr.

49. gr. laganna verði 45. gr. og breytist sem hér segir:
Orðin „á flutningaskipum“ í a-lið falli burt.
50.—53. gr. laganna verði 46.—49. gr.

8. gr.

54. gr. laganna verði 50. gr. og breytist sem hér segir:
Greinatölurnar 4., 6., ... 48. verði þannig:
4., 6., 8., 10., 12., 14., 16., 17., 18., 21., 23., 25., 27., 29., 30., 32., 34., 36., 38., 40.,
42. og 44.

Í stað „Skirteini, er veitir rétt til formennsku á skipi, 6—15 rúmlestir, kr. 2.00“
komi:

Skirteini, er veitir rétt til skipstjórnar á skipi, 6—15 rúmlesta, og til stýrimennsku
á skipi allt að 30 rúmlestir, kr. 2.00.

Skirteini, er veitir rétt til skipstjórnar á skipi allt að 30 rúmlesta, kr. 5.00.

Orðin „Hið minna skipstjóraskirteini á fiskiskipi, kr. 10.00“ falli burt.

Orðin „Hið minna stýrimannsskirteini á fiskiskipi, kr. 5.00“ falli burt.

9. gr.

55.—58. gr. laganna verði 51.—54. gr.

59. gr. laganna falli burt, en í stað hennar komi ný gr., sem verði 55. gr. og
hljóði svo:

Atvinnumálaráðherra er heimilt, þegar skortur er á vélstjórum, að veita
æfðum kyndurum leyfi til þess að gegna undirvélstjórastarfi við eimvél í skipum
allt að 300 hestafla og aðstoðarmannsstarfi á eimskipum með vél allt að 800 hestafla.

Áður en undanþága er veitt, skal leita umsagnar skipaskoðunarstjórans og
Vélstjórafélags Íslands.

60.—63. gr. laganna verði 56.—59. gr.

10. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 11 13. jan. 1938, um viðauka við
l. nr. 104 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, og l. nr. 85
14. maí 1940, um breyt. á þeim lögum.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, en heimilt er ríkisstjórninni að fresta framkvæmd
þeirra, þar til er Stýrimannaskólinn tekur til starfa í nýju húsnæði.

12. gr.

Á eftir 59. gr. laganna (áður 63. gr.) komi eftirfarandi

Ákvæði til bráðabirgða.

Í næstu 5 ár, eftir að lagabreytingar þessar koma til framkvæmda, skal þeim,
er lokið hafa hinu minna fiskimannaprófi samkv. lögum nr. 104 frá 1936 eða
smáskipaprófi samkv. lögum nr. 40 frá 1922, gefinn kostur á að ganga undir sér-
stakt próf við Stýrimannaskólann í Reykjavík, er veiti sömu réttindi og núver-
andi meira fiskimannapróf, enda hafi þeir siglt sem skipstjórar eða stýrimenn
í 36 mánuði að minnsta kosti og hafi náð 30 ára aldri.

Atvinnumálaráðherra setur reglugerð um próf þetta, að fengnum tillögum
skólastjóra Stýrimannaskólans í Reykjavík og fulltrúa frá Farmanna- og fiski-
mannasambandi Íslands.

6. gr.

56

Um gjalddaga, lögtaksrétt, viðurlög og innheimtu gjalds þess, sem um ræðir í lögum þessum, fer að lögum um tekju- og eignarskatt, nr. 6 9. jan. 1935.

Þeir menn, sem öðlast hafa skipstjórnarréttindi samkv. l. nr. 104 23. júlí 1936 á skipum allt að 75 rúmlestum, eru 35 ára, hafa verið skipstjórar eða stýrimenn á skipi yfir 30 rúmlestir í 5 ár, þegar lög þessi öðlast gildi, skulu öðlast rétt til að vera skipstjórar eða stýrimenn á skipi allt að 85 rúmlestum.

13. gr.

Þegar lög þessi koma til framkvæmda, skal fella meginmál þeirra og 1.—4. gr. l. nr. 97 11. júní 1938 inn í lög nr. 104 23. júní 1936 og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

57

um gjald af söluverði fisks erlendis.

3. marz

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Einstaklingar og félög, sem selt hafa ísvarinn fisk erlendis á árinu 1944, skulu greiða gjald í rikissjóð samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í lögum þessum.

2. gr.

Af heildarsöluverði þess fiskafla, sem veiddur hefur verið í skip, er siglt hefur með hann sjálft til sölustaðar erlendis, skal greiða gjald, er nemi 2%.

3. gr.

Heildarsöluverð samkv. 2. gr. telst sú upphæð, sem erlendur kaupandi greiðir fyrir fiskinn án frádráttar umboðslauna eða nokkurs annars sölukostnaðar.

4. gr.

Þeir aðilar, sem gjaldskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skulu senda skattstjórum eða skattanefndum skýrslu um gjaldskylda sölu sína á árinu 1944, og skal hún fylgja framtali til skatts fyrir það ár. Um frest til afhendingar á skýrslum þessum gilda sömu ákvæði og um framtöl til tekju- og eignarskatts.

Gefi gjaldandi ekki skýrslu um sölu sína á tilskildum tíma, er skattstjórum og skattanefndum heimilt að miða upphæð gjaldsins við skýrslur þær, sem Fiskifélag Íslands fær um sölu fisks erlendis, sbr. reglugerð nr. 13 16. jan. 1934.

5. gr.

Gjald það, sem um ræðir í lögum þessum, er ekki frádráttarbært við ákvörðun skatts á tekjur.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

7. gr.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 42 14. apríl 1943, um dýrtíðarráðstafanir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við lögin bætist svo hljóðandi:

BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI.

1. Hækkun sú á verði landbúnaðarafurða eftir verðlagsvísitölu samkvæmt lögum um dýrtíðarráðstafanir frá 14. apríl 1943, sem ganga átti í gildi 15. sept. 1944, skal falla niður og verð landbúnaðarafurða á tímabilinu 15. sept. 1944 til jafnlengdar 1945 reiknast eftir vísitölu næsta tímabils á undan, sbr. þó 2. lið.
2. Verði hækkun á kaupgjaldi á tímabilinu 15. sept. 1944 til 15. sept. 1945, sem áhrif hefur á vísitölu landbúnaðarafurða eða vinnslu- og sölukostnað þeirra samkvæmt útreikningi hagstofunnar, skal verðlagið hækkað í samræmi við það. Breytingar þessar skal hagstofan reikna út fyrir lok tímabilsins, og skulu þær teknar til greina, þegar verðlagið er gert upp.
3. Ríkisstjórnin leggur fram fé úr ríkissjóði, eftir því sem með þarf, til þess að halda óbreyttu útsöluverði á landbúnaðarafurðum á innlendum markaði til 15. sept. 1945. Fjárframlag ríkissjóðs í þessu skyni greiðist mánaðarlega eftir áætlun og að öðru leyti á sama hátt og verið hefur.
4. Fyrir sama tímabil og til er tekið í 3. tölulið skal ríkisstjórnin kosta kapps um, að verðlagsvísitalan fari ekki yfir 272 stig, enda skal ríkisstjórninni heimilt að verja í því skyni fé úr ríkissjóði, eftir því sem með þarf.
5. Ríkisstjórnin greiðir verðuppbætur á útfluttar landbúnaðarafurðir á tímabilinu 15. sept. 1944 til jafnlengdar árið 1945, eftir því sem með þarf, til þess að framleiðendur fái verð fyrir þær samkvæmt 1. og 2. lið þessara laga. Ef vörur, sem framleiddar eru á framangreindu tímabili eða fyrr, eru eigi fluttar út á því ári, enda þótt þær séu tilbúnar til útflutnings, skulu þær verðbættar, þegar út eru fluttar, eins og gert mundi hafa verið á því ári, er þær voru framleiddar. Verðuppbæturnar greiðist útflytjendum, um leið og kaupendur borga vörurnar.
6. Bráðabirgðaákvæði þessi halda gildi sínu til 15. sept. 1945 þrátt fyrir ákvæði 3. málgr. 4. gr. laganna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 3. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um aukið húsnæði í þarfir ríkisins og stofnana þess.

59

12. marz

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni skal heimilt að reisa hús, áfast Arnarhváli í Reykjavík, fyrir skrifstofur ríkisins og stofnanir þess, enda verði byggingunni hagað þannig, að hæstiréttur geti fengið þar hæfilegt húsnæði fyrst um sinn, ef henta þykir.

2. gr.

Til þeirra framkvæmda, er ræðir um í 1. gr. þessara laga og í 1. gr. laga nr. 9 13. febr. 1943, um breyting á lögum nr. 36 28. nóv. 1919, um þingfararkaup alþingismanna, er ríkisstjórninni heimilt að taka fyrir hönd ríkissjóðs nauðsynlegt lán.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

um laun starfsmanna ríkisins.

60

12. marz

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Launaflokkar ríkisins eru 16, og ákveðast laun í hverjum flokki þannig:

I. flokkur	Byrjunarlaun	Hámarkslaun
.....	kr. 15000	kr. 15000
II. —	— 14000	— 14000
III. —	— 13000	— 13000
IV. —	— 12000	— 12000
V. —	— 11100	— 11100
VI. —	— 10200	— 10200
VII. —	— 7200	— 9600
VIII. —	— 6600	— 9000
IX. —	— 6000	— 8400
X. —	— 6000	— 7800

60		Byrjunarlaun	Hámarkslaun
12. marz	XI. flokkur	kr. 5400	kr. 7200
	XII. —	— 4800	— 6600
	XIII. —	— 4800	— 6000
	XIV. —	— 4200	— 5400
	XV. —	— 3300	— 4800
	XVI. —	— 3600	— 3600

2. gr.

Launahækkun eftir þjónustu og starfsaldri skal haga þannig:

Í VII. og VIII. launaflokki árleg hækkun	kr. 600 í 4 ár.
Í IX. launaflokki árleg hækkun	— 400 í 6 ár.
Í X., XI. og XII. launaflokki árleg hækkun	— 300 í 6 ár.
Í XIII. og XIV. launaflokki árleg hækkun	— 200 í 6 ár.
Í XV. launaflokki árleg hækkun	— 300 í 5 ár.

Þegar starfsmenn í XV. launaflokki hafa verið eitt ár á hámarkslaunum flokksins, skulu þeir færast í XIV. flokk og taka síðan aldurshækkunar þess flokks.

Í XVI. launaflokk koma aðeins iðnkonur eftir 4 ára starf.

3. gr.

Laun ráðherra og stjórnarráðsstarfsmanna ákveðast þannig:

	Árslaun
1. Ráðherrar	kr. 15000
2. Skrifstofustjórar og aðalendurskoðandi ríkisins	— 12000
3. Ríkisbókari og ríkisfóhirðir	— 11100
4. Deildarstjóri í utanríkisráðuneyti	— 10200
5. Fulltrúar I. flokks, skjalavörður í utanríkisráðuneyti og eftirlitsmaður sveitar- og bæjarfélaga	— 7200— 9600
6. Fulltrúar II. flokks	— 6600— 9000
7. Ráðuneytisbókarar og bókarar í ríkisfjárhirzlu og bókhaldi	— 6000— 7800
8. Húsvörðir	— 4800— 6600
9. Ritarar I. flokks	— 4800— 6000
10. Bifreiðarstjórar	— 4800— 6000
11. Sendimenn	— 4200— 5400
12. Ritarar II. flokks	— 4200— 5400
13. Ritarar III. flokks	— 3300— 4800

4. gr.

	Árslaun
1. Sendiherrar	kr. 12000
2. Sendifulltrúar og aðalræðismenn	— 10200
3. Sendiráðsritarar I. flokks og ræðismenn	— 7200— 9600
4. Sendiráðsritarar II. flokks, attachés og vararæðismenn	— 6600— 9000

5. gr.

	Árslaun
1. Skrifstofustjóri Alþingis	kr. 12000
2. Fulltrúi í skrifstofu Alþingis I. flokks	— 7200— 9600
3. Fulltrúi í skrifstofu Alþingis II. flokks	— 6600— 9000
4. Húsvörður Alþingis	— 4800— 6000

6. gr.

	Árslaun
1. Hagstofustjóri	kr. 12000
2. Fulltrúi	— 7200— 9600

3. Fulltrúi II. flokks	kr. 6600— 9000	60
4. Bókarar	— 6000— 7800	12. marz
5. Ritarar I. flokks	— 4800— 6000	
6. Ritarar II. flokks	— 4200— 5400	
7. Ritarar III. flokks	— 3300— 4800	

7. gr.

Árslaun

1. Hæstaréttardómarar	kr. 15000
2. Hæstaréttarritari	— 7200— 9600

8. gr.

Starfsmenn dómgæzlu, löggæzlu og tollgæzlu hafa að árslaunum:

1. Borgardómari, borgarfégeti, lögreglustjóri, sakadómari og tollstjóri í Reykjavík	kr. 12000
2. Bæjarfégetar, sýslumenn og skattamáladómari	— 10200
3. Fulltrúar I. flokks	— 7200— 9600
4. Aðalféhirðir og aðalbókari tollstjóra	— 6600— 9000
5. Skrifstofustjórar lögreglustjóra og sakadómara í Reykjavík og lögreglustjórar í kaupþúnum	— 6000— 8400
6. Fulltrúar II. flokks	— 6000— 8400
7. Skatttritarar I. flokks, tollritarar og sýsluskrifarar	— 6000— 7800
8. Tollverðir og bátsformenn á tollbát	— 6000— 7800
9. Ríkislögregluþjónar	— 6000— 7800
10. Fangaverðir í Reykjavík og á Litla-Hrauni	— 6000— 7800
11. Skatttritarar II. flokks, þar með taldir þeir innheimtumenn hjá tollstjóra, er jafnframt gegna skatttritarastörfum	— 5400— 7200
12. Bókari í skrifstofu lögreglustjóra og eftirlitsmaður með útlendingum	— 5400— 7200
13. Gæzlumenn á Litla-Hrauni	— 5400— 7200
14. Gjaldkeri og firmaskrásetjari hjá borgarfégeta	— 5400— 7200
15. Innheimtumenn tollstjóra	— 4800— 6000
16. Gjaldkeri borgardómara	— 4200— 5400
17. Ritarar I. flokks	— 4800— 6000
18. Ritarar II. flokks	— 4200— 5400
19. Ritarar III. flokks	— 3300— 4800

9. gr.

Eftirtaldir löggæzlu- og eftirlitsmenn hafa að árslaunum:

1. Skipaskoðunarstjóri	kr. 10200
2. Aðstoðarmenn skipaskoðunarstjóra	— 5400— 7200
3. Eftirlitsmaður véla og verksmiðja	— 10200
4. Aðstoðarmaður hans	— 6000— 7800
5. Eftirlitsmaður brunavarna	— 6000— 7800
6. Yfireftirlitsmaður bifreiða	— 6000— 8400
7. Fulltrúi við bifreiðaeftirlit	— 6000— 7800
8. Bifreiðaeftirlitsmenn	— 5400— 7200
9. Forstöðumaður löggildingarstofu	— 6000— 7800
10. Viðgerðarmenn í löggildingarstofu	— 4800— 6000
11. Löggæzlumenn á vegum	— 6000— 7800

Eftir tveggja ára starfstíma færast aðstoðarmenn skipaskoðunarstjóra og bifreiðaeftirlitsmenn í X. launaflokk og njóta þá aldurshækkana þess flokks.

60

12. marz

10. gr.

Starfsmenn heilbrigðisstjórnar og ríkisspítala hafa að árslaunum:

1. Landlæknir	kr.	13000
2. Berklayfirlæknir	—	12000
3. Yfirlæknar á Vífilssstöðum, Kleppi, Kristnesi, Landsspítala ..	—	11100
4. Aðstoðarlæknar á ríkissjúkrahúsum og berklayfirlæknis	—	10200
5. Héraðslæknar í Reykjavík og á Akureyri	—	11100
6. Héraðslæknar í héruðum III. flokks	—	10200
7. Héraðslæknar í héruðum II. flokks	—	7200— 9600
8. Héraðslæknar í héruðum I. flokks	—	6000— 7800
9. Aðstoðarlæknar héraðslækna, sbr. lög nr. 52/1942	—	9600

Ráðherra sá, er fer með heilbrigðismál, setur, að fengnum tillögum landlæknis og Læknafélags Íslands, reglugerð um skiptingu læknishéraða í þrjá flokka samkvæmt framansögðu, og skal við þá flokkun einkum farið eftir fólksfjölda, samgöngum og þéttbýli, með hliðsjón af því, hvar erfiðast hefur reynzt að fá lækna í héruðin.

Reglugerð þessa skal endurskoða á fimm ára fresti, enda skulu fjárlög jafnan bera með sér, hve margir héraðslæknar eru í hverjum flokki.

10. Landlæknisritari	—	6000— 7800
11. Matvælaeftirlitsfulltrúi héraðslæknis í Reykjavík	—	5400— 7200
12. Yfirhjúkrunarkonur í sjúkrahúsum með yfir 50 sjúklinga ...	—	8400
13. Aðstoðaryfirhjúkrunarkonur og yfirhjúkrunarkonur í sjúkrahúsum með færri en 50 sjúklinga	—	6000— 7800
14. Ráðskonur í ríkisspítölum og yfirljósmóðir í Landsspítala ..	—	6000— 8400
15. Deildar-, röntgen-, skurðstofu- og næturhjúkrunarkonur	—	5400— 7200
16. Aðstoðarhjúkrunarkonur	—	4800— 6600
17. Skrifstofustjóri ríkisspítalanna	—	10200
18. Féhirðir	—	6600— 9000
19. Bókari II. flokks	—	5400— 7200
20. Umsjónarmaður Landsspítala	—	4800— 6600
21. Ritari I. flokks	—	4800— 6000
22. Ritarar III. flokks	—	3300— 4800
23. Ráðsmaður í Kristneshæli	—	6000— 8400
24. Bústjórar á Kleppi og Vífilssstöðum	—	6000— 7800

11. gr.

Árslaun

1. Yfirdýralæknir	kr.	6000— 8400
2. Dýralæknar	—	6000— 7800

12. gr.

Árslaun

1. Biskupinn yfir Íslandi	kr.	13000
2. Vigslubiskupar, prófastar, biskupsritari og söngmálastjóri þjóðkirkjunnar	—	9000
3. Sóknarprestar	—	6000— 8400
4. Ritari III. flokks í skrifstofu biskups	—	3300— 4800

13. gr.

Starfsmenn Háskóla Íslands hafa að árslaunum:

60

12. marz

1. Prófessorar í læknisfræði, sem jafnframt eru yfirlæknar við Landsspítalann, og forstöðumaður Rannsóknarstofu háskólans	kr.	14000
2. Aðrir prófessorar og háskólabókavörður	—	11100
3. Dósentar	—	10200
4. Háskólaritari	—	7200— 9600
5. Húsvörður	—	4800— 6000

14. gr.

Starfsmenn eftirtalinna visindastofnana hafa að árslaunum:

1. Framkvæmdastjóri rannsóknaráðs	kr.	10200
2. Deildarstjórar í atvinnudeild	—	10200
3. Sérfræðingar í atvinnudeild	—	7200— 9600
4. Aðstoðarmenn I. flokks í atvinnudeild	—	6000— 7800
5. 1. aðstoðarlæknir í rannsóknarstofu	—	10200
6. 2. aðstoðarlæknir í rannsóknarstofu	—	7200— 9600
7. Aðstoðarmenn I. flokks í rannsóknarstofu	—	6000— 7800
8. Aðstoðarmenn II. flokks í rannsóknarstofu	—	4800— 6000
9. Gjaldkeri í atvinnudeild	—	4200— 5400
10. Húsvörður í atvinnudeild	—	4800— 6000
11. Ritari III. flokks í rannsóknarstofu	—	3300— 4800
12. Forstjóri veðurstofu	—	11100
13. Fulltrúi	—	10200
14. Veðurfræðingar	—	7200— 9600
15. Loftskeytamenn	—	6000— 7800
16. Ritari III. flokks	—	3300— 4800
17. Landsbóka-, þjóðskjala- og þjóðminjaverðir	—	11100
18. Bóka- og skjalaverðir og aðstoðarmaður þjóðminjavarðar	—	7200— 9600
19. Húsvörður safnahúss	—	4800— 6000

Ef sérfræðingur atvinnudeildar hefur á hendi kennslu við háskólann án sérstakra launa, er ráðherra heimilt að ákveða, að hann taki sömu laun og prófessorar (11100).

15. gr.

Árslaun

1. Fræðslumálastjóri	kr.	12000
2. Skólastjórar við barnaskóla, þar sem eru fleiri en 20 kennarar	—	10200
3. Fulltrúar fræðslumálastjóra, íþróttafulltrúi, námsstjórar	—	7200— 9600
4. Skólastjórar við barnaskóla, þar sem eru 10—20 kennarar	—	9600
5. Skólastjórar við barnaskóla, þar sem eru 5—10 kennarar, og heimavistarbarnaskólastjórar	—	9000
6. Skólastjórar við barnaskóla, þar sem eru 1—4 kennarar	—	6000— 8400
7. Barnakennarar	—	6000— 7800
8. Ritari II. flokks í fræðslumálaskrifstofu	—	4200— 5400
9. Ritari III. flokks	—	3300— 4800

Farkennarar, sem ekki hafa kennararéttindi, fá $\frac{3}{4}$ af launum annarra barnakennara, miðað við jafnlangan starfstíma.

Af grunnlaunum kennara og skólastjóra endurgreiðist ríkissjóði $\frac{1}{3}$ hluti úr bæjarsjóði og $\frac{1}{4}$ hluti úr sveitarsjóði viðkomandi skólahverfis.

60

16. gr.

12. marz

Skólastjórar og kennarar menntaskóla og sérskóla hafa að árslaunum:

1. Rektorar (skólameistarar)	kr.	11100
2. Menntaskólakennarar	—	7200— 9600
3. Skólastjórar kennaraskóla, stýrimannaskóla, vélaskóla og búnaðarskóla	—	10200
4. Kennarar sömu skóla	—	6600— 9000
5. Húsverðir kennaraskóla, stýrimannaskóla og menntaskóla ..	—	4800— 6000
6. Skólastjórar við húsmæðrakennaraskólann, íþróttakennaraskólann, dauðdumbraskólann og garðyrkjuskóla	—	9600
7. Kennarar sömu skóla	—	6000— 8400
8. Skólastjóri við alþýðuskólann á Eiðum	—	9000
9. Kennarar skólans	—	6000— 7800

17. gr.

Starfsmenn við ríkisútvarpið hafa að árslaunum:

1. Útvarpsstjóri	kr.	12000
2. Skrifstofustjórar útvarps og útvarpsráðs	—	9600
3. Fréttastjóri	—	7200— 9600
4. Aðalféhirðir	—	6000— 8400
5. Hljómsveitarstjóri	—	6000— 8400
6. Forstöðumaður viðtækjasmiðju	—	6000— 8400
7. Stöðvarverðir á Eiðum, Vatnsenda, aðalmagnaravörður, þulir ..	—	6000— 8400
8. Fréttaritarar	—	6000— 8400
9. Útvarpsvirkjar I. flokks	—	6000— 7800
10. Fulltrúi í skrifstofu útvarpsráðs	—	6000— 8400
11. Fulltrúi í skrifstofu útvarps	—	6000— 8400
12. Bókari í skrifstofu útvarps	—	5400— 7200
13. Afgreiðslumaður og bókari viðtækjasmiðju	—	5400— 7200
14. Gæzlumaður plötusafns, afgreiðslumaður auglýsinga, iðnaðar- maður, afgreiðslumaður viðtækjasmiðju, útvarpsvirkjar II. flokks	—	4800— 6600
15. Innheimtumenn	—	4800— 6000
16. Ritara II. flokks	—	4200— 5400
17. Ritara III. flokks	—	3300— 4800

18. gr.

Starfsmenn skattheimtu hafa að árslaunum:

1. Skattstjóri í Reykjavík	kr.	11100
2. Skattstjórar utan Reykjavíkur og skrifstofustjóri skattstofu Reykjavíkur	—	10200
3. Skrifstofustjóri ríkisskattaneftndar	—	7200— 9600
4. Fulltrúar í skattstofu Reykjavíkur	—	6000— 8400
5. Bókarar í skattstofu Reykjavíkur og hjá ríkisskattaneftnd I. flokks	—	6000— 7800
6. Bókarar í skattstofu II. flokks	—	5400— 7200
7. Ritari í skattstofu II. flokks	—	4200— 5400
8. Ritari í skattstofu III. flokks	—	3300— 4800

19. gr.

60

Starfsmenn vegamála, vita- og hafnarmála og byggingarmála hafa að árs- 12. marz
launum:

1. Vegamálastjóri, vita- og hafnarmálastjóri og húsameistari ríkisins	kr.	13000
2. Yfirverkfræðingar, skipulagsstjóri og skrifstofustjóri vegamála	—	10200
3. Verkfræðingar	—	7200— 9600
4. Húsameistarar I. flokks	—	7200— 9600
5. Húsameistarar II. flokks	—	6600— 9000
6. Féhirðir vegamálastjóra	—	6000— 8400
7. Land- og sjómælingamenn I. flokks	—	7200— 9600
8. Land- og sjómælingamenn II. flokks	—	6000— 8400
9. Bókari og féhirðir vita- og hafnarmálastjóra	—	6000— 8400
10. Birgða- og efnisverðir vega- og vitamála	—	6000— 8400
11. Aðalverkstjórar vega, vita og hafna	—	6000— 7800
12. Bókari II. flokks vegamálastjóra	—	5400— 7200
13. Kafari vitamálastjóra	—	5400— 7200
14. Ritarar II. flokks	—	4200— 5400
15. Ritarar III. flokks	—	3300— 4800

20. gr.

61

Starfsmenn við rafmagnseftirlit hafa að árslaunum:

1. Forstöðumaður	kr.	11100
2. Verkfræðingur	—	7200— 9600
3. Rafvirkjar	—	6000— 7800
4. Ritarar II. flokks	—	4200— 5400
5. Ritarar III. flokks	—	3300— 4800

21. gr.

Starfsmenn pósts og síma hafa að árslaunum:

1. Póst- og símamálastjóri	kr.	14000
2. Yfirverkfræðingur og skrifstofustjóri landssímans, skrifstofustjóri póstmála, bæjarsímastjórinn í Reykjavík, ritsímastjórinn í Reykjavík og póstmeistarinn í Reykjavík	—	10200
Á meðan yfirverkfræðingur landssímans starfar jafnframt sem yfirverkfræðingur útvarpsins, skal greiða honum 11100 kr. árslaun.		
3. Póstmálafulltrúi, póstmeistarinn á Akureyri, aðalbókari landssímans, aðalgjaldkeri landssímans, umdæmisstjórnir á Akureyri, Borðeyri, Ísafirði, Siglufirði og Seyðisfirði, símastjórinn í Vestmannaeyjum og verkfræðingar	—	7200— 9600
4. Innheimtuféhirðir landssímans, fulltrúar I. flokks, umsjónarmaður sjálfvirku símastöðvarinnar í Reykjavík, símafræðingar og símastjórinn í Hafnarfirði	—	6600— 9000
5. Varðstjórnir á stuttbylgjustöðinni í Gufunesi og á Vatnsenda, birgðastjóri landssímans í Reykjavík, efnisvörður landssímans, fulltrúar II. flokks, aðalteiknari, ritsímavarðstjórar, verkstæðisverkstjórar og verkstjórar bæjarsíma Reykjavíkur	—	6000— 8400
6. Símrítarar, loftskýtamenn, símvirkjar, póstafgreiðslumenn í Reykjavík, iðnaðarmenn I. flokks, línuverkstjórar, bókarar, bréfrítari aðalskrifstofu og umsjónarmaður bíla landssímans	—	6000— 7800

60	7. Næturvörður við landssímastöðina í Reykjavík	kr. 5400— 7200
12. marz	8. Iðnaðarmenn II. flokks, teiknarar, línurnenn og bréffberar í Reykjavík	— 4800— 6600
	9. Bílstjórar, ritarar I. flokks, varðstjóri við langlínumiðstöð og sendimenn símans í Reykjavík	— 4800— 6000
	10. Talsímakonur og ritarar II. flokks	— 4200— 5400
	11. Ritara III. flokks	— 3300— 4800

Með reglugerð, sem ráðherra setur að fengnum tillögum póst- og símamálastjórnarinnar, skal, eftir því sem við verður komið, ákveða laun símastjóra á I. fl. B. og II. fl. stöðvum fyrir rekstur stöðvanna svo og laun póstafréiðslumanna, sem ákvæði þessarar greinar ná ekki til. Launin séu ákveðin þannig, að þessir starfsmenn fái hlutfallslega sömu laun og aðrir, sem nefndir eru í þessari grein, miðað við þau störf, er þeir hafa með höndum.

22. gr.

Starfsmenn Skipaútgerðar ríkisins hafa að árslaunum:

1. Forstjóri	kr. 13000
2. Skrifstofustjóri	— 10200
3. Aðalbókari og aðalféhirðir	— 6600— 9000
4. Afgreiðslustjóri, innkaupastjóri og verkstjóri við skipaafgreiðslu	— 6000— 8400
5. Bókari I. flokks	— 6000— 7800
6. Bókarar II. flokks	— 5400— 7200
7. Ritara II. flokks	— 4200— 5400
8. Ritara III. flokks	— 3300— 4800

23. gr.

Starfsmenn við iðnaðarfyrtæki ríkisins hafa að árslaunum:

1. Forstjóri landssmiðju og ríkisprentsmiðjunnar Gutenberg	kr. 11100
2. Skrifstofustjórar	— 6600— 9000
3. Féhirðir landssmiðju	— 6000— 8400
4. Bókarar landssmiðju I. flokks	— 6000— 7800
5. Bókarar landssmiðju II. flokks	— 5400— 7200
6. Ritara Gutenbergs III. flokks	— 3300— 4800

24. gr.

Starfsmenn við áfengisverzlun og tóbakseinkasölu ríkisins hafa að árslaunum:

1. Forstjórar og lyfsölustjóri	kr. 11100
2. Útsölustjóri í Reykjavík	— 10200
3. Skrifstofustjórar	— 6600— 9000
4. Lyfjafræðingur	— 6600— 9000
5. Aðalbókarar og aðalféhirðar	— 6000— 8400
6. Bréfitara	— 6000— 7800
7. Sölumenn	— 5400— 7200
8. Birgðavörður tóbakseinkasölu	— 6000— 7800
9. Afgreiðslumenn tóbakseinkasölu	— 4800— 6600
10. Innheimtumaður tóbakseinkasölu	— 4800— 6000
11. Bókarar III. flokks í tóbakseinkasölu og áfengisverzlun	— 4800— 6600
12. Ritara II. flokks í tóbakseinkasölu og áfengisverzlun	— 4200— 5400
13. Ritara III. flokks í tóbakseinkasölu og áfengisverzlun	— 3300— 4800
14. Útsölustjórar áfengisverzlunar á Akureyri, Ísafirði, Vestmannaeyjum, Siglufirði og Seyðisfirði	— 6000— 8400

15. Aðalverkstjóri í birgðahúsi áfengisverzlunar	kr. 6000— 8400	60
16. Aðstoðarverkstjóri í birgðahúsi áfengisverzlunar	— 5400— 7200	12. marz
17. Aðstoðarmenn í birgðahúsi áfengisverzlunar	— 4800— 6000	
18. Bifreiðarstjórar	— 4800— 6000	
19. Iðnkonur, er unnið hafa 4 ár	— 3600	
20. Verkstjóri tóbaksgerðar	— 5400— 7200	
21. Blöndunarmaður tóbaksgerðar	— 4800— 6600	
22. Aðstoðarmenn	— 4800— 6000	

25. gr.

Starfsmenn áburðar- og grænmetisverzlunar ríkisins hafa að árslaunum:

1. Forstjórar	kr. 10200
2. Skrifstofustjórar	— 9000
3. Útvarpsvirki I. flokks	— 6000— 7800
4. Sölumenn	— 5400— 7200
5. Gjaldkeri áburðar- og grænmetisverzlunar	— 6000— 7800
6. Verkstjóri áburðar- og grænmetisverzlunar	— 5400— 7200
7. Bókari III. flokks og útvarpsvirkjar II. flokks hjá viðtækja- verzlun, afgreiðslumaður og iðnaðarmaður	— 4800— 6600
8. Aðstoðarmenn í vöruhúsi áburðar- og grænmetisverzlunar og bifreiðarstjóri grænmetisverzlunar	— 4800— 6000
9. Ritara III. flokks	— 3300— 4800

26. gr.

Árslaun

1. Fiskimatsstjóri	kr. 10200
2. Yfirfiskimatsmenn	— 5400— 7200
3. Sildarmatsstjóri og freðfiskmatsstjóri	— 8400

27. gr.

Árslaun

1. Skógræktarstjóri	kr. 10200
2. Sandgræðslustjóri	— 9600
3. Skógarverðir	— 6000— 7800
4. Loðdýraræktarráðunautur	— 8400
5. Tilraunastjórar	— 6000— 8400

28. gr.

Árslaun

Eftirlitsmaður sparisjóða	kr. 6600
---------------------------------	----------

29. gr.

Skólastjórar og kennarar gagnfræða- og héraðsskóla hafa að árslaunum:

1. Skólastjórar gagnfræðaskóla með yfir 200 nemendur	kr. 10200
2. Skólastjórar gagnfræðaskóla með 125—200 nemendur	— 9600
3. Skólastjórar gagnfræðaskóla með undir 125 nemendur	— 9000
4. Skólastjórar héraðsskóla með yfir 75 nemendur	— 9600
5. Skólastjórar héraðsskóla með undir 75 nemendur	— 9000
6. Skólastjórar húsmæðraskóla	— 8400
7. Kennarar gagnfræðaskólanna	— 6600— 9000
8. Kennarar héraðsskóla og húsmæðraskóla	— 6000— 7800

30. gr.

Heilsuverndarhjúkrunarkonur hafa að árslaunum	kr. 6000— 7800
---	----------------

60

12. marz

Árslaun kennara samkv. 15., 16. og 29. gr. og barnaskólastjóra eru miðuð við 9 mánaða kennslutíma minnst, en lækka um $\frac{1}{6}$ hluta heildarlaunanna fyrir hvern mánuð, sem kennslutíminn er skemmri.

31. gr.

32. gr.

Laun stundakennara skulu ákveðin með reglugerð, er kennslumálaráðherra setur, og vera sem næst 80% af launum fastra kennara við þá skóla, er þeir starfa við, miðað við fullan kennslustundafjölda hjá báðum.

33. gr.

Á grunnlaun samkvæmt lögum þessum skal greiða verðlagsuppbót eins og hún er á hverjum tíma samkv. útreikningi kauplagsnefndar.

34. gr.

Pegar einhver hluti launa er greiddur í friðu, svo sem jarðarafnotum, húsnæði, ljósi, hita, fæði og öðru, skulu þessi hlunnindi metin árlega af yfirskattanefnd í því umdæmi, sem launþegi er búsettur í, og matsverðið dregið frá heildarlaunum.

Ákvörðun yfirskattanefndar má skjóta til ríkisskattanefndar, sem fellir fullnaðarúrskurð í málinu. Húsnæði ráðherra og risnufé, sem ákveðið er í fjárlögum, telst ekki til embættislauna. Með reglugerð skal ákveða, hverjir ríkisstarfsmanna skuli fá ókeypis einkennisfatnað.

35. gr.

Við samning reglugerða samkv. lögum þessum svo og við endurskoðun þeirra skal jafnan gefa Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja kost á að fylgjast með og fjalla fyrir hönd félaga sinna um ágreiningsatriði þau, sem upp kunna að koma.

36. gr.

Við skipun í starfsflokka og flutning milli launaflokka skulu konur að öðru jöfnu hafa sama rétt og karlar.

37. gr.

Um leið og lög þessi taka gildi, skulu niður falla hvers konar greiðslur fyrir aukastörf, sem rétt er að telja til aðalstarfsins, svo og greiðsla skrifstofufjár embættismanna, sem ætlað hefur verið til launa starfsfólks, er lög þessi taka til.

Ríkisstjórnin, Bandalag starfsmanna ríkis og bæja og hæstiréttur tilnefna einn mann hvert í nefnd, sem skal úrskurða um, hver aukastörf rétt sé að telja til aðalstarfs og hver beri að launa sérstaklega.

Lögmælt innheimtulaun af verðtolti, stimpilgjaldi, skipagjöldum og lífeyrissjóðsgjöldum skulu hér eftir renna í ríkissjóð.

Endurgreiða skal starfsmanni útlagðan kostnað vegna starfs hans eftir reikningi, er ráðherra samþykkir.

Bæjarfógetar, sýslumenn og tollstjórinn í Reykjavík fá gjald af innheimtum ríkissjóðstekjum sem hér segir:

1. Af 100 þús. kr. eða minna greiðist	1 %
2. — 100—500 þús. kr. greiðist	$\frac{1}{2}$ %
3. — 500—1000 þús. kr. greiðist	$\frac{1}{4}$ %
4. — 1—5 millj. kr. greiðist	1 ‰
5. — 5—10 millj. kr. greiðist	$\frac{1}{2}$ ‰
6. — 10 millj. kr. og þar yfir greiðist	$\frac{1}{4}$ ‰

Héraðslæknar og prestar taka greiðslur fyrir embættisverk samkvæmt gjaldskrá, er hlutaðeigandi ráðherrar setja. Um leið og gjaldskrá er sett fyrir héraðslækna, skal semja við Læknafélag Íslands um afslátt, þegar sjúkrasamlag annast greiðslu. Gjaldskrár þessar skal endurskoða, þegar ástæða þykir til, í fyrsta sinn þegar eftir gildistöku laga þessara.

38. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numinn II. kafli laga nr. 71 28. nóv. 1919, um laun embættismanna, launaákvæði laga nr. 75 28. nóv. 1919, um skipun barnakennara og laun þeirra, svo og öll önnur lagaákvæði, er fara í bága við lög þessi.

39. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1945.

40. gr.

Bráðabirgðaákvæði.

Þar til sett hafa verið lög um réttindi og skyldur embættismanna og starfsmanna hins opinbera, skal ríkisstjórnin setja með reglugerð ákvæði um vikulegan vinnutíma starfsmanna ríkisins í sem fyllstu samræmi við það, sem gildir í hverri starfsgrein í árslok 1944.

Ráðningu starfsmanna skal einnig þennan tíma hagað á sama hátt og verið hefur hjá hlutaðeigandi stofnunum.

Launauppbætur greiddar árið 1944 skulu einnig greiðast á árinu 1945, þar til lög þessi öðlast gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

61

12. marz

um breyting á lögum nr. 100 23. júní 1936, um stýrimannaskólann í Reykjavík.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Orðin „hið minna og meira“ í 1. gr. laganna falli niður.

2. gr. sömu laga skal orða þannig:

Skólinn starfar í þremur deildum, tveggja ára deild fyrir fiskimannapróf, þriggja ára deild fyrir farmannapróf og auk þess í sérstakri deild fyrir skipstjóra-
próf á varðskipum ríkisins.

2. gr.

4. gr. laganna skal orða þannig:

Í skólanum skulu vera þessi burtfararpróf: Fiskimannapróf, farmannapróf og skipstjóra-
próf á varðskipum ríkisins.

5. gr. laganna skal orða þannig:
Til fiskimannaprófsins útheimtist:

I. *Stærðfræði* (skrifleg):

1. Í reikningi: Kunnátta í fræðinni um heilar tölur, almenn brot, tuga-brot, hlutföll talna, veldi og rót og notkun logaritma.
2. Í flatarmálsfræði: Beinar línur, horn, hringurinn, marghyrningur, sporbaugur, reglur um hliðar og horn í þríhyrningum og samhliðungum, réttthyrndur þríhyrningur, einslaga og samfalla þríhyrningar, flatarmál hrings og marghyrninga, uppdráttur og útreikningur flatarmáls einföldustu flata.
3. Í þríhyrningafræði: Þekking á grundvallaratriðum þríhyrningafræðinnar og á útreikningi flatra réttthyrndra þríhyrninga samkvæmt henni.
4. Í rúmfræði: Útreikningur rúmtaks ferstrendings og sívalnings.

II. *Siglingafræði* (skrifleg og munnleg):

1. Þekking á jarðhnettinum, lögum hans og stærð, bauganeti hans, lengd og breidd; kompáslinur og kompásstrik.
2. Þekking á kompásnum og notkun hans, á misvísun og halla (inklination), segulskekkju og hvernig hún verður fundin með jarðlægum athugunum; þekking á hallasegulskekkju; kunna að finna misvísun eða segulskekkju með viks-(amplitude-)athugun sólar og með azimutathugun sólar eða stjarna og staðarákvarðana með radiomiðunum.
3. Þekking á sjókortum, innihaldi þeirra og notkun; að búa til vaxandi kort.
4. Þekking á skriðmæli, vegmæli, grunn- og djúplóði; þekking á leiðar-reikningi, straumi, drift; að setja stefnu skipsins og að finna stað skipsins í kortinu.
5. Þekking á dagbókarhaldi; kunna að finna, hvenær flóð verður og fjara.
6. Þekking á sextanti og notkun hans.
7. Þekking á himinhvolfinu og daglegri hreyfingu þess, á bauganeti þess, á því að ákveða afstöðu himinhnatta, á sólinni og hreyfingu hennar.
8. Þekking á mælingu tímans og skiptingu hans.
9. Kunna að finna ristíma, hágöngutíma og hvarftíma himinhnatta.
10. Þekking á hæðarleiðréttingum himinhnatta og að kunna að finna breiddina með athugun sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug.

III. *Sjómennska* (munnleg og verkleg):

1. Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og neyðarbendingum og á hjargtækjum og notkun þeirra.
2. Þekking á notkun alþjóða-merkjabókar og að geta lesið og gefið ljós- og hljóðmerki eftir Morse-stafrófi.
3. Þekking á hirðingu og meðferð á skipum, siglum, reiða, seglum, köðlum og vírum og samsetningu þeirra og öðru, sem þar að lýtur, enn fremur meðferð og hirðingu veiðarfæra.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í almennri sjómennsku.

IV. *Íslenzka* (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum og geta skýrt það nokkurn veginn. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orð og orðatiltæki, er að sjómennsku lúta. Nemendur skulu kunna nokkurn veginn lögskipaða rétttritun og geta samið stutta ritgerð um einfalt efni, þannig að orðfæri sé sæmilegt og lesmerki rétt sett.

V. *Danska* (munnteg):

61

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti í 12. marz lausu máli og ljóðum, sérstaklega um líf og störf sjómanna, og að geta talað dönsku nokkuð, einkum um það, er snertir sjómennsku.

VI. *Enska* (munnteg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti, einkum um sjómennsku, og geta talað ensku nokkuð, einkum um það, er gerist á sjó.

VII. *Sjóréttur* (munnteg):

Að þekkja helztu lagaákvæði, er snerta rétt og skyldur skipstjóra.

VIII. *Hjúkrunarfræði* (munnteg):

Að hafa fengið yfirlit yfir það helzta, er stendur í lækningabókum sjómanna, og sé einkum lögð áherzla á þessi atriði:

1. hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu sjúkdóma;
2. samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim;
3. næma sjúkdóma og sóttvarnarreglur, sem skipum er skylt að hlýða;
4. almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur í skipum, hirðingu þeirra og umgengni, matvæli og fæði skipverja.

IX. *Vélfæði* (munnteg):

Einföldustu atriði mótorfræðinnar ásamt yfirliti yfir algengustu vélar, notkun þeirra, umhirðu og eldsneyti.

X. *Bókhald*:

Að kunna það bókhald, er staðan útheimtir.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í veðurfræði.

4. gr.

6. gr. laganna falli niður, og greinatalan breytist eftir því.

5. gr.

7. gr. laganna, sem verður 6. gr., breytist sem hér segir:

- a. Alls staðar þar, sem orðin „meira fiskimannapróf“ koma fyrir í greininni, falli orðið „meira“ ásamt ákveðna greininum niður.
- b. Orðin „að búa til vaxandi kort“ í kaflanum um siglingafræði falli niður.
- c. Í stað orðsins „segulskekkjumælinum“ komi: stefnumagnsmælinum.
- d. Aftan við kaflann komi ný málsg., svo hljóðandi:
Þekking á stórbaugskortum og siglingu eftir stórbaug.
- e. Aftan við greinina komi ný málsgrein, er hljóði svo:

Ráðherra er heimilt, að fengnum tillögum skólastjóra, að ákveða, að aðeins skuli kennd tvö af hinum erlendu tungumálum til farmannaprófs.

6. gr.

Í stað orðanna í 10. gr. laganna „er segir í 1.—5. lið 12. gr. þessara laga“ komi: er segir í 1.—5. lið 11. gr. þessara laga.

7. gr.

11. gr. laganna, sem verður 10. gr., orðist þannig:

Þeir, sem staðizt hafa burtfararpróf við stýrimannaskólann, skulu fá prófskírteini, er sýni aðaleinkunn þeirra og séreinkunnir.

Prófskírteinin skulu gefin út á islenzku og að minnsta kosti einu stórbjóðamáli.

61

12. marz

8. gr.

15. gr. laganna, sem verður 14. gr., orðist þannig:

Við stýrimannaskólann skulu auk skólastjóra vera að jafnaði þrír skipaðir kennarar, tveir kennarar í siglingafræði og tungumálakennari, og stundakennarar eftir þörfum.

Laun fastra kennara við skólann skulu ákveðin í launalögum.

9. gr.

16. gr. laganna, sem verður 15. gr., breytist sem hér segir:

Í stað „aðstoðarkennari“ komi: fastur kennari.

10. gr.

19. gr. laganna, sem verður 18. gr., orðist þannig:

Námskeið, er veiti þá fræðslu, sem þarf til þess að öðlast skipstjórnarréttindi samkv. 4. gr. l. nr. 104 frá 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, með áorðnum breytingum, og þá fræðslu, sem þarf til þess að setjast í II. bekk í fiskimannadeild stýrimannaskólans í Reykjavík, skal atvinnumálaráðuneytið fela skólastjóra stýrimannaskólans að láta halda á eftirfarandi stöðum, þegar næg þátttaka er fyrir hendi: Á Ísafirði, Akureyri, Norðfirði og í Vestmannaeyjum.

Námskeiðin skulu haldin annað hvert ár á hverjum stað, en þó eigi nema á tveim stöðum sama árið. Skulu þau standa yfir frá byrjun októbermánaðar og eigi skemur en til janúarloka. Heimilt er að hafa námskeiðin á öðrum tíma árs, en jafnan skulu þau standa yfir minnst 4 mánuði.

Í reglugerð skal ákveðið nánar um þátttöku, inntökuskilyrði, kennslufyrirkomulag og próf við námskeiðin, en verkefni til prófs, sem réttindi veitir til II. bekkjar stýrimannaskólans, skulu send frá stýrimannaskólanum í Reykjavík og úrlausnir dæmdar þar.

Kostnaður við námskeiðin greiðist úr ríkissjóði.

11. gr.

Í stað 20. gr. laganna, sem verður 19. gr., komi eftirfarandi

Ákvæði til bráðabirgða.

Í næstu 5 ár, eftir að stýrimannaskólinn hefur fengið til þess nægan húsakost, skal þeim, er lokið hafa hinu minna fiskimannaprófi samkv. lögum nr. 104 frá 1936 eða smáskipaprófi samkv. lögum nr. 40 frá 1922, gefinn kostur á að ganga undir sérstakt próf við stýrimannaskólann í Reykjavík, er veiti sömu réttindi og fiskimannapróf, enda fullnægi þeir ákvæðum laga um siglingatíma og hafi náð 30 ára aldri.

Próf þetta nefnist fiskiskipapróf, og setur atvinnumálaráðherra um það reglugerð að fengnum tillögum skólastjóra stýrimannaskólans í Reykjavík og fulltrúa frá Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

12. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númin lög nr. 37 30. júní 1942.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

14. gr.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu, skal fella meginmál þeirra inn í lög 12. marz nr. 100 23. júní 1936 og gefa þau út svo breytt.

Gjört i Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

61

12. marz

L Ö G

um veltuskatt.

62

12. marz

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Einstaklingar og félög, sem hafa með höndum skattskyldan atvinnurekstur, skulu greiða skatt í ríkissjóð af veltu ársins 1945 eftir reglum þeim, sem settar eru í lögum þessum.

2. gr.

Velta merkir í lögum þessum heildarandvirði seldrar vöru og þjónustu, hverju nafni sem nefnist, án frádráttar nokkurs kostnaðar, þar með talið andvirði vöru seldrar í umboðssölu að tilboðasöfnun meðtalinni, úttekt eigenda og skipti gegn vöru eða þjónustu. Sala fasteigna, skipa, einkaleyfa, verðbréfa, krafna eða annarra slíkra verðmæta og iðgjaldatekjur váttryggingafélaga teljast þó ekki velta í þessu sambandi og ekki heldur sala eigin vinnu. Til veltu telst hins vegar andvirði vinnu, sem seld er með álagningu (smíði, viðgerðir o. þ. h.), andvirði vinnu, sem gjaldandi hefur umsjón með gegn álagningu (málun, raflögn, trésmíði o. þ. h.), greiðslur til verk-taka, flutningsgjöld og afgreiðslugjöld, heildartekjur prentsmíðja, bókaútgefenda, þvottahúsa, fatapressana, rakara- og hárgreiðslustofa og þess háttar fyrirtækja, sala klæðskeraverkstæða og saumastofa, sala matsölu- og veitinga- og gistihúsa, aðgangs-eyrir að skemmtunum, sem skemmtanaskattur er greiddur af, og yfirleitt heildar-tekjur þeirra fyrirtækja, sem selja vöru, efni, vinnu eða aðra þjónustu með álagningu.

3. gr.

Skattur sá, sem um ræðir í 1. gr., skal nema sem hér segir:

1. af heildsölu- og umboðssölu $1\frac{1}{2}\%$, þó aldrei yfir 25% af fengnum umboðs-launum;
 2. af smásöluveltu 1%;
 3. af veltu iðju- og iðnfyrirtækja sem og allra annarra fyrirtækja, sem hafa gjaldskylda veltu samkvæmt 2. gr., 1%.
- Eigi skal þó greiða skatt af veltu þeirri, sem hér segir:
1. a. andvirði vöru, sem seld er úr landi;
 - b. andvirði mjólkur og mjólkurafurða, kjöts, nýs, frosins, reyktis og saltaðs, fisks, nýs, frosins og saltaðs, að sild meðtalinni, þegar vörur þessar eru seldar af framleiðanda þeirra eða í heildsölu;
 2. veltu þeirra, sem eru ekki bókhaldsskyldir, sbr. lög um bókhald, nr. 60 11. júní 1938.

62

12. marz

4. gr.

Fyrirtæki þau, sem skattskyld eru samkvæmt lögum þessum, skulu innan tveggja vikna eftir 30. júní, 30. september og 31. desember senda skattstjóra eða skattanefnd skýrslu um veltu sína á undangengnu tímabili. Skulu hinir síðarnefndu ákveða gjaldið innan tveggja vikna og það síðan greiðast tollstjóranum í Reykjavík eða sýslumönnum og bæjarfógetum utan Reykjavíkur fyrsta dag næsta mánaðar. Hafi skatturinn eigi verið greiddur innan eins mánaðar frá gjalddaga, reiknast af honum dráttarvextir, $\frac{1}{2}\%$ á mánuði, og telst hver byrjaður mánuður sem heill.

5. gr.

Skattstjórum og skattanefndum er heimilt að krefjast af gjaldendum hverra þeirra gagna, sem telja má nauðsynleg til skýringar á veltuframtalinu. Gefi gjaldandi ekki skýrslu um veltu sína á tilskildum tíma eða telji skattstjóri eða skattanefnd framtali ábótavant, skal þeim heimilt að áætla veltu gjaldandans og ákveða gjaldið eftir því. Komi í ljós, að veltuskatturinn hafi verið ákveðinn á röngum forsendum, er skattstjórum og skattanefndum heimilt að breyta fyrri ákvörðun sinni. Telji gjaldþegn gjald það, sem honum er gert að greiða, ranglega ákveðið, hefur hann rétt til að áfrýja þeirri ákvörðun til yfirskaðanefndar og ríkisskaðanefndar.

6. gr.

Ef skattstjóri eða skattanefnd telur það nauðsynlegt til að geta áætlað veltu gjaldanda eða til skýringar á framtali hans, skal þeim heimill aðgangur að skýrslum þeim um þessi efni, sem viðskiptaráð og verðlagsstjóri hafa undir höndum.

7. gr.

Veltuskatt þann, sem um ræðir í lögum þessum, er óheimilt að telja í kostnaðarverði vöru eða taka á annan hátt tillit til hans við verðákvörðun.

8. gr.

Samvinnufélögum og samvinnusamböndum er ekki skylt að leggja í varasjóð gjald af viðskiptaveltu sinni á árinu 1945, sbr. lög um samvinnufélög, nr. 46 13. júní 1937.

9. gr.

Skattur þessi er ekki frádráttarbær við ákvörðun skatta á tekjur.

10. gr.

Ráðherra er heimilt að ákveða í reglugerð, að vissir flokkar gjaldenda auk þeirra, sem áður voru nefndir, skuli undanþegnir veltuskatti, ef álagning hans er talin sérstökum erfiðleikum bundin. Í reglugerð skal og ákveða um meðferð kærna og kæru-frest.

11. gr.

Um viðurlög fyrir brot gegn lögum þessum fer að lögum um tekju- og eignarskatt, nr. 9 6. jan. 1935.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

63

12. marz

um breyting á lögum nr. 3 6. jan. 1938, um fasteignamat.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Allar jarðeignir, lóðir og hús á landinu skal meta til peningaverðs tuttugasta og fimmta hvert ár. Næsta aðalmat samkvæmt lögum þessum skal hefja svo tímanlega, að því sé að fullu lokið fyrir 1. janúar 1965.

Nú breytist verðgildi peninga að verulegu leyti á milli þess, að aðalmat fer fram, og má þá með lögum ákveða breyting á matsverði allra fasteigna í landinu í samræmi við það.

2. gr.

Í stað orðanna „yfirmsatsnefndar, en hún“ í 2. mgr. 4. gr. laganna komi: fjármálaráðherra, sem.

3. gr.

Í stað orðanna „og veiðiréttindi“ í 4. mgr. 4. gr. laganna komi: veiðiréttindi og jarðhitaréttindi.

4. gr.

9. gr. laganna orðist svo:

Til að framkvæma aðalmat skipar fjármálaráðherra þrjá menn í undirfasteignamatsnefnd í hverri sýslu og hverju bæjarfélagi. Tveir nefndarmanna skulu skipaðir eftir tilnefningu sýslunefndar eða bæjarstjórnar, en hinn þriðja skipar fjármálaráðherra án tilnefningar, og skal hann vera formaður nefndarinnar. Á sama hátt skal skipa varamenn, er taka sæti í nefndinni í forföllum hinna, eftir því sem reglugerð kveður nánar á um.

5. gr.

10. gr. laganna orðist svo:

Fjármálaráðherra skipar þrjá menn í yfirfasteignamatsnefnd og þrjá til vara. Hann tilnefnir formann nefndarinnar.

Hlutverk nefndarinnar er að hafa eftirlit með störfum undirmatsnefnda undir yfirmsjón fjármálaráðherra. Hún skal endurskoða og samræma mat allra fasteigna. Ef henni þykir eitthvað óljóst eða rangt, getur hún heimtað nánari skýringar hjá undirmatsnefnd og eiganda eða notanda fasteignar.

Yfirmsatsnefnd ákveður gerð eyðublaða undir lýsingar fasteigna og sendir þau til undirmatsnefnda í tæka tíð.

6. gr.

12. gr. laganna verði svo:

Milli þess, er aðalmat fer fram, sbr. 1. gr., skal meta öll ný hús svo og fasteignir, sem vegna einhverra sérstakra ástæðna breytast verulega að verðmæti. Mat þetta skulu úttektarmenn framkvæma, hver í sínum hreppi, en í kaupstöðum og annars staðar, þar sem ekki eru til úttektarmenn, skal til þess starfa kveðja tvo menn. Nefnir fjármálaráðherra annan, en hreppsnefnd eða bæjarstjórn kýs

63 hinn. Fjármálaráðuneytið hefur eftirlit með því, að aukamat fari fram, þegar
12. marz ástæða er til, og skal það annast endurskoðun á matinu. Skal framkvæma matið eftir sömu grundvallarreglum sem fylgt var við síðasta aðalmat.

Niðurstöður allra matsgerða, sem framkvæmdar eru samkvæmt þessari grein, skal þegar í stað tilkynna eigendum fasteignanna.

7. gr.

13. gr. laganna orðist svo:

Laun matsmanna og annan kostnað af matinu, þar með talinn ferðakostnaður, síma- og ritfangakostnaður, skal greiða úr ríkissjóði. Fjármálaráðherra ákveður laun matsmanna.

Kostnaður af aukamati greiðist að hálfu úr ríkissjóði, en að hálfu úr viðkomandi bæjar- eða sveitarsjóði.

8. gr.

16. gr. laganna orðist svo:

Að loknu hverju aðalmati skal fjármálaráðuneytið svo fljótt sem við verður komið gefa út sundurliðaða skrá yfir matsverð allra fasteigna í landinu. Skal bókin löggilt af fjármálaráðherra og send ókeypis öllum þeim mönnum og stofnunum, sem fá Stjórnartíðindi án endurgjalds.

9. gr.

17. gr. laganna orðist svo:

Fjármálaráðuneytið leggur úrskurð á kærur út af aukamati. Slíkar kærur skulu vera skriflegar og komnar í hendur ráðuneytisins, áður en 4 mánuðir eru liðnir, frá því að mat var tilkynnt eiganda fasteignar.

Fjármálaráðuneytið skal halda skrá um allt aukamat, og skal jafnóðum tilkynna yfirvöldum þeim, sem hlut eiga að máli, breytingar á fasteignamati við aukamat.

10. gr.

18. gr. laganna orðist svo:

Nú óskar einhver endurmats á fasteign sinni milli þess, að aðalmat fer fram, og skal hann þá senda fjármálaráðuneytinu um það rökstudda beiðni. Ráðuneytið úrskurðar síðan, hvort matið skuli fram fara.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

12. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlzt staðfesting, skal fella meginmál þeirra inn í lög nr. 3 6. janúar 1938, um fasteignamat, og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

64

12. marz

um framlenging á gildi laga nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu
h/f Eimskipafélags Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands, skulu gilda árin 1945 og 1946, enda verji félagið tekjuafgangi sínum, þá er það hefur greitt hluthöfum 4% arð, venjuleg sjóðstillög og útsvar samkvæmt framangreindum lögum, til kaupa á skipum eða á annan hátt í þágu samgöngumála og láti á yfirstandandi ári fara fram nafnskráningu hlutabréfa félagsins og birtingu hluthafaskrár.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

65

16. marz

um endurveitingu borgararéttinda.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Dómsmálaráðherra heimilast að veita þeim, sem sviptir hafa verið borgara- og atvinnuréttindum með dómi eða vegna afleiðinga refsisdóms fyrir afbrot framin fyrir 17. júní 1944, réttindi sín aftur án umsóknar, enda hafi ekki hlotizt heilsutjón af verknaði þeirra og málsbætur séu fyrir hendi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. marz 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

um útsvör.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 4. gr. laga nr. 34 12. febrúar 1945, um breyting á lögum nr. 106 23. júní 1936, um útsvör, hef látið færa téð lög ásamt öðrum breytingum, sem gerðar hafa verið á lögum nr. 106 23. júní 1936, síðan þau voru sett, inn í meginmál þeirra laga og gef þau hér með út með áorðnum breytingum sem lög um útsvör:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í lögum þessum merkja:

Atvinnusveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem gjaldþegn hefur rekið eða stundað atvinnu án þess að eiga þar lögheimili.

Dvalarsveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem aðili hefur orðið útsvarsskyldur vegna dvalar án þess að hann eigi þar lögheimili.

Gjaldár: Það ár, er niðurjöfnun útsvara fer fram.

Heimilissveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem gjaldþegn á lögheimili.

Niðurbjörgunarnefnd: Niðurbjörgunarnefnd í kaupstöðum og hreppsnefnd í sveitum, nema sérstaklega sé öðruvísi um mælt.

Sveit: Bæði hrepp og kaupstað.

Sveitarstjórn: Bæði hreppsnefnd og bæjarstjórn.

Útsvarsár: Árið næsta á undan niðurbjörgun.

2. gr.

Reikningsár sveita er almanaksárið.

Fyrir lok nóvembermánaðar ár hvert skulu bæjarstjórnir gera áætlun um tekjur og gjöld kaupstaðar næsta reikningsár. Ræða skal áætlun á tveim fundum með að minnsta kosti viku millibili. Við síðari umræðu skal athuga áætlun lið fyrir lið, og greiða skal atkvæði bæði um hverja grein fyrir sig og áætlun í heild sinni. Áætlun skal liggja til sýnis almenningi 2 vikur í desembermánuði á hentugum stað, er bæjarstjórn tiltekur.

Í hreppum skal hreppsnefnd semja áætlun fyrir yfirstandandi ár áður en niðurbjörgun útsvara hefst.

Áætlun samkvæmt 1. og 2. málsg. skal síðan vera regla um upphæð gjalda í sveitinni og fjárstjórn hennar á reikningsárinu.

3. gr.

Að því leyti, sem aðrar tekjur sveitar hrökkva ekki til að greiða gjöldin, skal jafna niður á gjaldþegna hennar því, er á vantar, að viðbættum 5%—10%, og heitir gjald það útsvar. Það má ekki nokkru sinni nema meiru en meðaltali útsvara í i sveitinni 3 síðustu árin, að viðbættum fimmtungi, nema sýslunefnd veiti hreppsnefndum til þess samþykki sitt, en atvinnumálaráðherra bæjarstjórnnum.

Nú þykir sveitarstjórn sýnt á gjaldárinu, að innheimtar tekjur hrökkvi ekki til greiðslu gjalda, og getur þá sveitarstjórn, að fengnu samþykki áðurnefndra

stjórnarvalda, ákveðið framhaldsniðurjöfnun til greiðslu þess er á vantar, þannig 66
að því verði bætt við útsvar hvers einstaks gjaldanda eftir ákveðnu hundraðs- 12. apríl
hlutfalli.

II. KAFLI

Um útsvarsskyldu.

4. gr.

Útsvar skal leggja á eftir efnum og ástæðum. Skal þá til greina taka:

1. Eignir aðilja, hverjar þær eru og hversu verðmætar, hversu miklar skuldir hvíla á aðilja og hversu miklar eignir hann á afgangi skuldum. Ef eigi er lagt sérstakt útsvar á konu manns, þá skal með sama hætti athuga eignir hennar og skuldir, þegar lagt er á hann.
2. Tekjur aðilja, þær er hann hafði síðastliðið ár, og að því leyti sem útlenda gjaldþegna varðar (6. gr. B. 1—2) á tekjur þær, er þeir hafa haft á gjaldárinu, nema á þá verði lagt útsvar á næsta ári eftir almennum reglum. Þá skal athuga, í hverju tekjurnar voru fólgnar, hversu mikil fyrirhöfn, kostnaður og áhætta var samfara öflun þeirra.
3. Ástæður aðilja að öðru leyti, svo sem fjölskyldu hans, heilsufar hans og þeirra, sem á vegum hans eru, höpp eða óhöpp, sem hann hefur orðið fyrir, svo sem slys, dauðsföll, fjárskaða af sjó, veðri eða vötum, sérstakan uppeldiskostnað eða menningarkostnað barna hans, er nauðsynlegan má telja eða venjulegan, tap á ábyrgðum og sérhvað annað, er telja má máli skipta um gjaldþol hans og með sanngirni má til greina taka til hækkunar útsvari hans eða lækkunar.

5. gr.

Ef gjaldþegn telur ekki fram eignir sínar og tekjur eða veitir ekki að öðru leyti þá fræðslu um hagi sína, er niðurjöfnunarnefnd krefur hann, þá skal hún áætla honum riflegar eignir og tekjur, svo að áreiðanlegt megi telja, að hann vinni ekki á því að halda upplýsingum fyrir nefndinni.

6. gr.

Útsvarsskyldir eru:

A. Aðiljar heimilisfastir á Íslandi:

- I. Allir einstaklingar, karlmenn sem konur, ungir sem gamlir, í hverri stöðu sem þeir eru, svo framarlega sem þeir verða taldir færir um að greiða að minnsta kosti 5 króna útsvar. Enginn verður útsvarsskyldur eftir þessum lið (I.), nema hann hafi á útsvarsárinu haft hér á landi heimilisfang að minnsta kosti 3 mánuði.

Undanþegnir eru útsvari:

 - a. Fyrirsvarsmenn annarra ríkja hingað sendir og þjónustufólk þeirra, sem er annarra ríkja þegnar.
 - b. Sendimenn íslenzka ríkisins, sem erlendis dveljast meira en 9 mánuði á útsvarsárinu, enda þótt þeir teljist að lögum heimilisfastir á Íslandi.
 - c. Konur, sem giftar eru þegar niðurjöfnun fer fram. Þó má leggja útsvar á gifta konu:
 1. Ef hún hefur séreign eða hjúskapareign, er gefa arð svo að um muni.
 2. Ef hún hefur atvinnu.
 3. Ef hún hefur slitið samvistir við bónda sinn.
- II. Félög. Þar til teljast:
 1. Félög með ótakmarkaðri ábyrgð og félög með takmarkaðri ábyrgð, svo sem

66

12. apríl

hlutafélög og gagnkvæm ábyrgðarfélög. Þegar útsvar hefur verið lagt á félag, má ekki leggja útsvar á félagsmann þess vegna eignar hans í félaginu og tekna.

2. Samvinnufélög. Þau greiða útsvar af arði síðasta útsvarsárs, sem leiðir af skiptum við utanfélagsmenn, eftir sömu reglum og kaupmenn sama staðar. Skattanefnd ákveður arð þennan, enda láti félagið nefndinni í té glögga skýrslu um skipti sín með utanfélagsmenn og ágóða af þeim. Annarskostar áætlar skattanefnd arð af skiptum þessum, og byggist útsvarið á því.

Úrskurði skattanefndar má skjóta til yfirskattanefndar og rikisskattanefndar, eftir sömu reglum og gilda um áfrýjun útsvara, hvort heldur er sérstökum eða ásamt kæru yfir aukaútsvari því, sem niðurrjöfnunarnefnd hefur lagt á arð af þessum viðskiptum.

Undanþegin útsvari eru:

- a. Félög, sem leyst eru undan útsvarsskyldu með lögum.
- b. Félög, sem enga atvinnu reka, svo sem félög til eflingar listum og vísindum, skemmtifélög, líknarfélög, stjórnmalafélög, trúbragðafélög o. s. frv.
- c. Félög, sem að vísu reka atvinnu, en verja öllum ágóða af starfsemi sinni beinlínis til almenningsheilla samkvæmt samþykktum sínum.

III. Sjóðir og stofnanir.

Undanþegnir eru þó útsvarsskyldu:

- a. Ríkissjóður og aðrir sjóðir, sem standa undir umsjón ríkisstjórnarinnar, svo sem ræktunarsjóður, söfnunarsjóður, Thorkillisjóður, o. s. frv. Um útsvör annarra ríkisstofnana fer eftir lögum nr. 47 4. júní 1924.
- b. Sjóðir og stofnanir, sem enga atvinnu reka.
- c. Sjóðir og stofnanir, sem verja tekjum sínum samkvæmt skipulagsskrá sinni beinlínis til almenningsheilla, þar með taldar bústofnslánadeildir.
- d. Landsbanki Íslands og útibú hans.
- e. Sparisjóðir.

IV. Bú, er skiptameðferð sæta og tekjur hafa.

B. Aðiljar heimilisfastir erlendis:

1. Þeir, er verið hafa á gjaldárinu sjómenn á skipi, skrásettu hér á landi eða gerðu út héðan 3 mánuði á gjaldárinu eða lengur, eða hafa stundað hér atvinnu eða dvalizt hér ekki skemmri tíma.
2. Þeir, er reka hér atvinnu í landi eða landhelgi á gjaldárinu, svo sem verzlun, sjávarútveg, fiskverkun, eða hafa hér laxveiði til atvinnu eða laxár á leigu, afnot af jörð, eigi hér eignir, er arð gefa, o. s. frv.
3. Erlend tryggingarfélag.

Heimilt er atvinnumálaráðherra að undanþiggja útsvari björgunarstarfsemi á sjó, er einstaklingar eða félög reka.

7. gr.

Nú hefur aðili dvalizt hér svo lengi, að hann verður útsvarsskyldur (6. gr. A. I. niðurl. og B. 1), og skal þá leggja á hann útsvar hlutfallslega eftir dvalartíma hans. Ef aðili stundar hér atvinnu (6. gr. B. 1) eða rekur hér atvinnu eða á hér eignir (6. gr. B. 2), þá skal einungis leggja á þá atvinnu, er hann hafði hér á landi á gjaldárinu, og eignir hans hér og tekjur af þeim.

Útsvör erlendra tryggingarfélaga skal miða við skattskyldar tekjur þeirra hér á landi á útsvarsárinu og iðgjöld þessa árs af tryggingum, er þeir hafa tekizt á hendur fyrir milligöngu umboðsmanna sinna hér.

III. KAFLI

Hvar leggja skal á gjaldþegn hvern og hvaða sveit fær útsvar hans.

66

12. apríl

8. gr.

Þar skal leggja útsvar á gjaldþegn, sem hann hafði heimilisfang vitanlega eða samkvæmt manntali næst á undan niðurjöfnun. Nú á aðili hvergi heimilisfang, og skal þá leggja á hann þar, sem hann dvelst, þegar niðurjöfnun fer fram. Nú er heimilislaus maður skráður á skip, sem hér á heimili eða héðan er gert út, og skal þá leggja útsvar á hann í heimilissveit skipseiganda, ef hann gerir skip út, en ella í heimilissveit útgerðarmanns, ef innlendur er, en annars í útgerðarstað skips hér á landi.

Leggja skal samkvæmt 1. málsg. á allar eignir manns og tekjur á útsvarsárinu, hvar sem þeirra er aflað; þó má leggja á gjaldþegn á fleiri stöðum en einum:

- a. Ef hann hefur heimilisfasta atvinnustofnun, svo sem útibú, viðar en í einni sveit, enda má þá ekki leggja á hann að því leyti í heimilissveit hans.
- b. Ef hann hefur leiguliðaafnot af landi, þótt ekki fylgi ábúð, þar með talin laxveiði, ábúð á jörð eða jarðarhluta, lóðarafnot, ef þau gefa arð, enda má þá ekki leggja á hann að því leyti í heimilissveit hans.
- c. Ef hann er erlendis búsettur og rekur atvinnu hér á landi á einum stað eða fleirum, eða stundar hér atvinnu eða dvelst hér á gjaldárinu. Á hverjum stað má þó aðeins leggja á þær eignir, sem þar eru, og þær tekjur, sem þaðan eru fengnar, eða í hlutfalli við dvöl þar.
- d. Ef maður hefur lögheimili á fleirum stöðum en einum. Aðili á þó heimting á því, að hann verði felldur af útsvarsskrá á öðrum staðnum jafnskjótt sem hann sannar, að á hann hafi verið lagt á hinum, enda hafi hann eigi krafizt þess, að hann yrði þar einnig felldur af skrá.
- e. Þar skal leggja á erlend tryggingarfélag, sem aðalumboðsmaður þeirra hér á landi er heimilisfastur.

9. gr.

Þar í sveit skal útsvar gjalda, sem það var á lagt, enda á hún allt útsvarið. Þó skal skipta útsvari milli sveita:

1. a. Ef aðili rekur atvinnu í fleirum sveitum en einni, enda taki fyrirmæli 8. gr., a—c-liðir, eigi til, og sé atvinnan ekki skemur rekin en 8 vikur.
- b. Ef skip leggur upp afla sinn utan heimilissveitar útgerðarmanns eða eiganda að minnsta kosti samtals 3 mánuði af útsvarsárinu.
- c. Ef rekin hefur verið utan heimilissveitar verzlun, selveiði, hvalveiði, síldar kaup, síldarsala, síldarverkun eða síldarbræðsla, verksmiðjuíðnaður hvers konar sem hann er, enda þótt skemur sé rekið en 4 vikur.
2. Ef maður stundar atvinnu utan heimilissveitar sinnar að minnsta kosti samtals 3 mánuði á útsvarsárinu í sömu sveit og hefur fengið kaup, að minnsta kosti 3000 kr., þar með talið fæði og önnur hlunnindi, er hann kann að hafa haft, reiknað eins og skattaneftnd í þeirri sveit telur þau til tekjuskatts.
3. Ef maður er lögskráður á skip utan heimilissveitar að minnsta kosti 3 mánuði af útsvarsárinu samfleytt í sömu sveit og hefur fengið kaup, að minnsta kosti 5000 kr., þar í talin hlunnindi þau, er getur um í 2. tölulið, reiknuð eins og þar segir.
4. Ef gjaldþegn flyzt búferlum milli sveita eða á samtímis lögheimili í tveimur sveitum á útsvarsárinu, en þó fær engin sveit hluta af útsvari, nema aðili hafi að minnsta kosti átt þar heima 3 mánuði á útsvarsárinu.
5. Ef erlend tryggingarfélag hafa umboðsmenn á fleirum en einum stað hér á

66
12. apríl

landi, og skal þá skipta útsvari í hlutfalli við iðgjöld þess árs af tryggingum á hverjum stað.

Á meðan vísitala kauplagsnefndar er hærri en 110, miðað við grunntöluna 100 í jan.—marz 1939, skulu fjárhæðir þær, sem um getur í 2. og 3. tölulið, hækkaðar sem nemur meðalframfærslukostnaði á skattárinu samkvæmt vísitölu kauplagsnefndar.

10. gr.

Nú skal skipta útsvari eftir 9. gr. 1. tölul., og skal það þá gera með hliðsjón til eigna aðilja í atvinnusveit hans og hversu mikill hluti tekna hans sé þaðan fenginn. Ef svo er ástatt, sem í 9. gr. 2. og 3. tölul. getur, þá skal skipta útsvari með hliðsjón af því, hversu mikill hluti af tekjum gjaldþegns stafar frá atvinnu hans í atvinnusveit. Þó skal heimilissveit aðilja aldrei fá minna en $\frac{1}{3}$ hluta af útsvari hans.

Þegar svo er farið, sem í 9. gr. 4. tölul. segir, skal skipta útsvari í hlutfalli við þann tíma, er aðili hefur átt heima eða dvalizt í hvorri eða hverri sveit.

11. gr.

Öllum þeim, er í 8. gr. a. og b. og 9. gr. segir, er skylt að senda sveitarstjórn í atvinnusveit eða dvalarsveit skýrslu um atvinnu sína þar og dvöl, eignir sínar þar og tekjur, atvinnutíma og dvalartíma o. s. frv., eftir því sem við á, þeim, er í 8. gr. getur, fyrir febrúarlök, en hinum áður en þeir hverfa aftur úr atvinnusveitinni.

Öllum þeim, er hafa í þjónustu sinni utansveitarmenn, er skylt að senda sveitarstjórn sinni fyrir hver áramót skrá yfir þá með þeim upplýsingum, er í 1. málsg. getur. Atvinnumálaráðherra getur lagt dagsektir við, ef á brestur.

Atvinnumálaráðherra setur reglur um eyðublöð undir skýrslur þessar og annað, er að þessum atriðum lýtur, enda er honum heimilt að setja reglur um dagsektir, ef brestur verður á skýrslum.

12. gr.

Ef útsvör verða talin hlutfallslega hærri, svo að nema 10% eða meira, í heimilissveit gjaldþegns en atvinnusveit, og útsvörum á að skipta milli þeirra, skal draga frá þeim hluta útsvara, er gjalda skal atvinnusveit, þá upphæð, sem ætla má, að aðili mundi minna hafa goldið, ef hann hefði átt heima í atvinnusveit, enda skal heimilissveit hans endurgjalda honum þá upphæð. Með samsvarandi hætti skal bæta við þann hluta, er greiða skal atvinnusveit, ef útsvör þar verða talin hlutfallslega hærri, svo að 10% eða meira nemi, en í heimilissveit, enda greiði aðili þá heimilissveit það, er á vantar. Sömu meðferð skal hafa, ef gjaldþegn flyzt búferlum milli sveita eða á lögheimili víðar en í einni sveit, þó svo, að ef útsvör eru hærri í þeirri sveit, sem í er flutt, getur niðurjöfnunarnefnd þar jafnað útsvarsaukanum á gjaldþegn með aukaniðurjöfnun.

13. gr.

Útsvar, sem ekki nemur meiru en 20 krónum, fellur alltaf óskipt til heimilissveitar gjaldþegns.

Ef upphæð sú, er greiða skyldi af einstöku útsvari, nemur ekki 5 krónum, þá fellur útsvar þar óskipt til heimilissveitar gjaldþegns.

14. gr.

Sveitarstjórn gerir um hver áramót skrár yfir þá gjaldþegna, er hún hyggur sig eiga að fá hluta af útsvörum þeirra frá annarri sveit, ásamt upplýsingum um atvinnu hvers, kaup, tekjur og eignir þar í sveit, vinnutíma og dvalartíma o. s. frv. Sendir sveitarstjórn síðan skrárnar til viðkomandi sveitarstjórna. Sveitarstjórnir

senda hver sína skrá að lokinni aðalniðurjöfnun til viðkomandi yfirskattanefndar með athugasemdum sínum, og skiptir hún síðan útsvörum innan tveggja mánaða, nema skipti verði að dragast lengur vegna nýrra upplýsinga.

Skjóta má málum þessum til ríkisskattanefndar.

15. gr.

Sveit, þar sem á aðilja er lagt, greiðir atvinnusveit þann hluta af útsvörum, er henni ber, 2 mánuðum eftir að skipti á útsvörum hafa farið fram samkvæmt 14. gr. 1. málsg. nema sannað sé með árangurslausu lögtaki eða með öðrum hætti, er atvinnumálaráðherra metur, ef ágreiningur verður, að útsvar sé ófáanlegt. Ef útsvar heimtist síðar, skal það af því gjalda, er eftir stóð.

IV. KAFLI

Um niðurjöfnun útsvara.

16. gr.

Utan kaupstaða jafnar hreppsnefnd niður útsvörum.

Heimilt er sýslunefnd að ákveða þóknun fyrir niðurjöfnunarstörf í hreppum, þó ekki yfir 5 kr. á dag til hvers nefndarmanns. Þóknun þessi greiðist úr hrepps-
sjóði.

17. gr.

Í kaupstöðum jafnar niðurjöfnunarnefnd niður útsvörum. Utan Reykjavíkur er formaður skattanefndar einnig formaður niðurjöfnunarnefndar. Auk þess eiga sæti í nefndinni fjórir menn, kosnir hluthundnum kosningum af bæjarstjórn í nóvembermánuði ár hvert til eins árs í senn. Í Reykjavík kys bæjarstjórn á sama hátt og til sama tíma fimm menn í niðurjöfnunarnefnd, og einn þeirra formann nefndarinnar. Með sama hætti skal kjósa fjóra — í Reykjavík fimm — menn til vara, er taka sæti í nefndinni í forföllum aðalmanna. Kjörgengir eru þeir, sem kjörgengir eru til bæjarstjórna. Skytt er hverjum manni, sjálfum sér ráðandi, yngri en 60 ára, heilum og hraustum, konum jafnt sem körlum, að starfa í niðurjöfnunarnefnd, en óskytt er þó sama manni að sitja í henni samfleytt lengur en 6 ár, enda þarf hann ekki að taka við endurkjöri fyrr en 6 ár eru liðin síðan hann sat síðast í nefndinni. Í Reykjavík skal skrifstofustjóri skattstjóra aðstoða við starf niðurjöfnunarnefndarinnar og veita allar upplýsingar, sem hægt er.

Áður en niðurjöfnunarnefndarmaður tekur í fyrsta skipti til starfa í nefndinni, vinnur hann skriflegt drengskaparheit um að rækja starfið með alúð og samvizku-semi.

Bæjarstjórn ákveður þóknun niðurjöfnunarnefndar.

18. gr.

Niðurjöfnunarnefnd skal eiga aðgang að framtölum manna til tekjuskatts og eignarskatts. Einnig er henni rétt að krefja aðilja skýrslna um sérhvað það, er hún telur skipta máli um útsvar hans.

Alla þá, er veita öðrum atvinnu, svo og banka og sparisjóði, getur nefndin krafði skýrslna um kaup vinnuþiggjanda og innieign í sparisjóði eða banka. Stjórnarvöldum er skytt að veita nefndunum upplýsingar eftir þörfum og eftir föngum. Nú er skýrslu samkvæmt þessari málsgrein haldið fyrir nefndinni, og skal þá atvinnumálaráðherra, ef nefndin krefst þess, leggja fyrir aðilja, að viðlögðum dagsektum, að svara skýrslunni, ef ráðuneytið telur hann geta það og vera það skytt. Þessi atriði verða ekki borin undir dómstóla.

Niðurjöfnunarnefndarmönnum er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum

- 66** almennra hegningarlaga um embættis- og sýslunarmenn, að skýra óviðkomandi
12. apríl mönnum frá því, er þeir komast að sökum starfa síns um efnahag gjaldþegna.

19. gr.

Nefndin gerir skrá yfir alla þá, er hún leggur útsvör á, í stafrófsröð eða eftir boðleið, og útsvarshæð fyrir aftan hvert nafn, enda skal nefndin undirrita skrána, þá er henni er lokð.

20. gr.

Niðurfjöfnunarnefnd er ályktunarfær, ef meira en helmingur nefndarmanna er á fundi. Skytt er öllum nefndarmönnum að greiða atkvæði, nema mál varði sjálfa þá, maka þeirra, frændur þeirra að feðgatali eða niðja eða systkin og jafnnána að mægðum. Afl atkvæða ræður úrslitum. Nú eru atkvæði jöfn, og skal þá sá hlutinn ráða, sem formaður fylgir.

Hjón mega aldrei sitja saman í niðurfjöfnunarnefnd né foreldrar og börn.

21. gr.

Aðalniðurfjöfnun útsvara fer fram á tímabilinu febrúar—maí, að báðum mánuðum meðtöldum, eftir nánari ákvörðun sýslunefnda og bæjarstjórna. Þó getur atvinnumálaráðuneytið heimilað hreppsnefnd, eftir beiðni hennar, að láta aðalniðurfjöfnun útsvara fram fara síðar á árinu, ef ríkar ástæður mæla með því. Útsvarsskrá skal liggja frammi á þingstað hrepps eða öðrum hentugum stað í hreppnum, en í kaupstöðum í skrifstofu bæjargjaldkera eða öðrum hentugum stað, 4 vikur í hreppum og 2 vikur í kaupstöðum, enda skal auglýsa framlagning skrár í blöðum á staðnum eða með öðrum hætti.

22. gr.

Rétt er manni að finna að útsvari sínu eða að því, ef honum hefur verið sleppt af skrá, eða að útsvör annarra manna séu of lág, samanborið við hans, eða að öðrum mönnum hafi verið sleppt af skrá. Kærur skulu bréflégar vera, stílaðar til niðurfjöfnunarnefndar og komnar í hendur formanni hennar áður liðinn er sá tími, er niðurfjöfnunarskrá á að liggja frammi. Skal nefndin úrskurða kærur svo fljótt, sem unnt er, og ekki síðar en 14 dögum eftir kærufrest. Nefnd er heimilt að breyta útsvörum bæði til hækkunar og lækkunar, enda hafi aðilja verið send tilkynning um það, að annar gjaldandi hafi borið sig saman við hann, eða að nefndin hafi í hyggju að hækka útsvar hans, enda þótt enginn gjaldenda hafi borið sig saman við hann. Enn fremur er heimilt að hækka útsvar kæranda, enda þótt hann hafi kært það til lækkunar, enda hafi honum verið sú fyrirætlun tilkynnt og honum gefinn kostur á að gæta réttar síns.

Nefndin skal jafnan, svo fljótt sem þess er kostur, senda aðilja tilkynning, ef hún tekur mann á skrá samkvæmt kæru eða breytir útsvari manns eða kæru hans er ekki sinnt.

Ef útsvari manns er breytt samkvæmt þessari grein, er honum heimilt að kæra það fyrir yfirséttarnefnd, enda þótt hann hafi ekki kært til hreppsnefndar eða niðurfjöfnunarnefndar.

23. gr.

Nú vill maður ekki una úrskurði niðurfjöfnunarnefndar, og er honum þá rétt að bera málið til úrskurðar fyrir viðkomandi yfirséttarnefnd, enda sé kæran komin í hendur formanns yfirséttarnefndar áður liðnar séu 4 vikur frá dagsetningu úrskurðar í hreppum og 2 vikur í kaupstöðum. Yfirséttarnefnd úrskurðar kærur á næstu tveim vikum, frá lokum kærufrests talið, nema draga verði úrskurð af því að afla þurfi frekari upplýsinga. Niðurfjöfnunarnefnd lætur yfirséttarnefnd í té

útsvarsskrá eða eftirrit af henni. Fyrirmæli 18. og 22. gr. taka og til yfirska- 66
nefndar, enda er hreppsnefnd og niðurjöfnunarnefnd skylt að veita yfirska- 12. apríl
upplýsingar um útsvarsálagning sína eftir föngum.

Yfirska- nefnd fær þóknun fyrir störf sín samkvæmt þessum lögum, og skal reikna hana eftir lögum um tekjuskatt og eignarskatt. Þóknun greiðist úr sýslu-
sjóði eða bæjarsjóði.

Ef ágreiningur verður um þóknun yfirska- nefndar, þá sker atvinnumála-
ráðherra úr.

24. gr.

Sá gjaldandi og sú sveitarstjórn, er ekki vill hlíta úrskurði yfirska- nefndar, getur næstu 2 almanaksmánuði eftir dagsetningu úrskurðar hennar skotið honum til ríkisska- nefndar. Ríkisska- nefnd skal hafa lokið úrskurði eigi síðar en 2 mánuðum eftir að kæra kemur til nefndarinnar. Ríkisska- nefnd hefur sama rétt til þess að krefjast upplýsinga sem yfirska- nefnd, en nefndin breytir aðeins þeim útsvörum, sem úrskurður yfirska- nefndar hefur gengið um og síðan hefur verið áfrýjað til hennar.

Úrskurður ríkisska- nefndar er fullnaðarúrskurður um útsvarsupphæð.

25. gr.

Aukaniðurjöfnun fer fram í lok júní, september og desember ár hvert. Sveitar-
stjórn getur vikið frá þessum ákvæðum eftir þörfum. Þá skal leggja útsvör á þá:

1. Er teknir skyldu hafa verið á aðalskrá, en hefur verið sleppt.
2. Er að vísu voru teknir á aðalskrá, en síðan hefur orðið víst um, að framtöl þeirra til skatts voru að verulegu leyti ófullnægjandi eða aðrar upplýsingar um hagi þeirra.
3. Er útsvarsskyldir hafa orðið síðan aðalniðurjöfnun fór fram og leggja skal á í þeim hreppi eða kaupstað, sbr. 6. gr. B. 1—2.
4. Er flutzt hafa búferlum á gjaldárinu, en eigi var lagt á þá útsvar í fyrri heim-
ilissveit þeirra.

Skrá skal gera með sama hætti sem aðalskrá. Um framlagning hennar, kærur og úrskurði fer með sama hætti sem fyrr segir um aðalniðurjöfnun.

26. gr.

Kærum, sem koma eftir kærufrest, verður ekki sinnt. Ekki má yfirska-
nefnd eða ríkisska- nefnd heldur breyta útsvari, nema svo reynist, að það hafi verið að minnsta kosti 10% of hátt eða of lágt.

V. KAFLI

Um gjalddaga útsvara, ábyrgð á þeim, innheimtu o. fl.

27. gr.

Gjalddagar útsvara eftir aðalniðurjöfnun skulu vera tveir. Í hreppum skal greiða annan helming útsvara 15. júlí, en hinn helminginn 15. október. Í kaup-
stöðum skal greiða annan helming útsvara fyrsta virkan dag næsta mánaðar eftir lok niðurjöfnunar, en hinn helminginn 1. september. Eigi getur gjaldandi vegna kæru eða áfrýjunar losast undan að greiða útsvarið á ákveðnum gjalddaga, en verði það fært niður, skal mismunurinn endurgreiddur honum. Nú er heimilað að jafna síðar niður en 15. júlí, sbr. 21. gr., og ákveður þá hreppsnefnd gjalddaga.

Eindagi útsvara eftir aukaniðurjöfnun fer eftir ákvörðun niðurjöfnunar-
nefndar, en má þó ekki síðar vera en 1. október, ef útsvar var lagt á fyrir þann dag, en ella ekki síðar en 31. desember.

66 Eindagi á öllu útsvari erlendis búsettra gjaldþegna (6. gr. B. 1—3) skal ávallt 12. apríl vera sá dagur, er útsvarsálagningu á þá er hverju sinni lokið.

28. gr.

Hreppsnefndum og bæjarstjórnnum er heimilt að ákveða aðra gjalddaga á útsvörum en 27. gr. segir, eftir þessum reglum:

- a. Með fjórum jöfnum greiðslum, er falla í gjalddaga 1. marz, 1. apríl, 1. maí og 1. júní, má innheimta til greiðslu upp í útsvar yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, jafnháa allt að helmingi þess útsvars, sem honum bar að greiða næstliðið ár. Hreppsnefndir og bæjarstjórnir setja nánari reglur um þessar greiðslur fyrir 15. febr. ár hvert og auglýsa þær á þann hátt, er venjulegt er um almennar auglýsingar á hverjum stað.

Nú hafa tekjur gjaldanda á útsvarsárinu verið lægri en á næsta ári áður, svo að nemi 30% eða þar yfir, eða ástæður hans versnað með öðrum hætti svo mjög, að vænta megi þess, að mun lægra útsvar verði lagt á hann en árið áður, og getur hann þá krafist lækkunar á útsvarsgreiðslum samkv. þessum staflið. Hreppsnefnd eða niðurjöfnunarnefnd ákveður lækkunina.

Nú verður ljóst, þegar niðurjöfnun útsvara lýkur, að gjaldandi hefur þegar greitt meira en álagt útsvar, og skal þá endurgreiða það, sem ofgreitt var, ásamt $\frac{1}{2}\%$ vöxtum fyrir hvern mánuð eða hluta úr mánuði, sem féð var í vörzlum sveitarsjóðs.

- b. Álagt útsvar við aðalniðurjöfnun að frádregnu því, sem greiða ber samkv. a-lið, ber gjaldanda að greiða með þremur eða fjórum jöfnum greiðslum á tímabilinu frá 1. ágúst til 1. nóvember, eftir ákvörðun sveitarstjórnar, 1. ágúst, 1. sept., 1. október og 1. nóvember. Heimilt er sveitarstjórn þó að leyfa kaupgreiðendum að greiða þennan hluta útsvars fastra starfsmanna sinna með sex jöfnum greiðslum, þannig að gjalddagar verði einnig 2. janúar og 1. febrúar næsta ár eftir gjaldárið.
- c. Allar greiðslur samkv. þessari grein skulu inntar af höndum í heilum krónum eða heilum eða hálfum tug króna, eftir ákvörðun sveitarstjórnar.
- d. Vangreiðsla á útsvarshluta samkv. þessari grein veldur því, að allt útsvar gjaldandans á gjaldárinu fellur í eindaga 15 dögum eftir gjalddagann, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar, eftir að niðurjöfnun er lokið.

29. gr.

- a. Kaupgreiðendur ábyrgjast, að útsvarsgjaldendur, sem þeir greiða kaup, standi skil á útsvari sínu, álögðu á gjaldárinu, á gjalddögum, sem ákveðnir verða samkv. 27. eða 28. gr., eða þegar kaup fellur til útborgunar eftir gjalddaga, og er kaupgreiðanda rétt og skylt að halda eftir af kaupinu til útsvarsgreiðslunnar, enda hafi áður komið fram krafa frá sveitarstjórn til kaupgreiðanda um, að hann haldi eftir af kaupinu fyrir útsvarsgreiðslunni.
- b. Vilji sveitarstjórn haga innheimtunni á þann veg, sem segir í a-lið, skal hún senda hverjum kaupgreiðanda í tæka tíð tilkynningu um útsvör þeirra gjaldenda, sem kaupgreiðandi hefur í þjónustu sinni og ætlazt er til, að kaupgreiðandi greiði, og senda jafnframt tvírtaða kvittanaeyðublaðabók, er sýni glögg, að um útsvarsgreiðslur sé að ræða. Skal kaupgreiðandi láta útsvarsgreiðanda í té slíka kvittun í hvert sinn, er hann greiðir upp í útsvar sitt. Samriti af kvittuninni ber kaupgreiðanda að skila, um leið og hann afhendir útsvarsgreiðsluna til bæjar- eða hreppssjóðs.
- c. Orðið kaup tekur til hvers konar kaups, launa, aflahlutar eða annarrar þókn.

- unar, þ. á m. eftirlauna, hvort sem greitt er samkvæmt vinnusamningi, ákvæðisvinnusamningi eða öðrum samningum eða ákvörðunum.
- d. Kaupgreiðandi telst sérhver sá, sem innir framangreindar greiðslur af hendi, hvort heldur fyrir sjálfan sig eða öðra, þ. á m. kaupgreiðslustöðvar. Taki hlutarmaður aflahlut sinn og selji öðrum, telst kaupandinn kaupgreiðandi.
 - e. Sveitarstjórn getur og gert kröfu um, að kaupgreiðendur haldi eftir af kaupi kaupþega til greiðslu á eldri útsvarsskuldum ásamt dráttarvöxtum og kostnaði.
 - f. Til lúkingar greiðslum samkv. e-lið skal þó ekki haldið eftir meira en $\frac{1}{5}$ af því kaupi, sem til útborgunar á að koma hverju sinni, hjá útsvarsgjaldanda, sem á fyrir heimili að sjá, en ella $\frac{1}{3}$. Ekki má krefja útsvarshluta af manni samkvæmt e- og f-liðum, ef kaup hans fullnægir ekki brýnustu lífþörfum hans, að dómi framfærslunefndar.
 - g. Allir kaupgreiðendur skulu, þegar sveitarstjórn krefst þess, skyldir til að láta henni í té skýrslu, munnlega eða skriflega, eftir því sem sveitarstjórn óskar, um nöfn starfsmanna, sem taka kaup hjá þeim, stöðu þeirra, fæðingardag og ár, heimilisfang, launakjör, upphæð kaups, hvernig kaup er greitt, gjalddaga og önnur atriði, sem sveitarstjórn óskar að fá vitneskju um vegna innheimtu útsvara af kaupi.
- Sveitarstjórn getur krafist um framangreindar skýrslur með munnlegri kröfu eða skriflegri svo og með almennri auglýsingu, og setur sveitarstjórn kaupgreiðendum frest til að skila skýrslum.
- h. Allir, sem hafa með höndum atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuafli verka-fólks, skulu að kröfu sveitarstjórnar skyldir til að senda henni kaupskrár sínar eða afrit af þeim það snemma, að unnt sé að gera kröfu um útsvarsgreiðslur þeirra, er við kaupi eiga að taka, áður en til útborgunar kemur.
 - i. Kaupgreiðandi, sem skyldur er að halda eftir af kaupi samkvæmt því, er í grein þessari segir, skal við hverja útborgun, þar með taldar hvers konar greiðslur upp í kaup, draga af kaupi útsvarsgjaldanda fjárhæð, er nægir til greiðslu samkvæmt a-lið og heimilt að draga af kaupi samkvæmt e- og f-liðum, svo og 10% af kaupi daglaunafólks, þó ekki af lægri kaupupphæð en 100 krónum, og skila sveitarstjórn því, sem þannig er haldið eftir, innan sex virkra daga frá útborgunardegi, og er sú greiðsla bindandi fyrir útsvarsgjaldandann. Nú er kaup greitt að einhverju leyti í öðru en peningum, svo sem með fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, og skulu þá þessi hlunnindi talin með kaupgreiðslu á því verði, sem þau eru almennt metin til skatt á hverjum stað.
 - j. Nú hættir útsvarsgjaldandi að taka kaup hjá kaupgreiðanda, er krafinn hefur verið um greiðslu upp í útsvar hans, áður en umkrafin útsvarsskuld er að fullu greidd, og skal kaupgreiðandi þá tafarlaust tilkynna sveitarstjórn brottför útsvarsgreiðanda.
 - k. Útsvarsgjaldandi og kaupgreiðandi mega ekki slíta vinnusamningi fyrir það eitt, að krafist hefur verið útsvarsgreiðslu af kaupi gjaldanda.
 - l. Ef kaupgreiðandi
 1. vanrækir að láta sveitarstjórn í té umkrafðar skýrslur og upplýsingar um útsvarsgjaldendur innan tiltekins frests,
 2. greiðir útsvarsgjaldanda kaup án þess að halda eftir þeirri fjárhæð, sem skylt var samkv. þessari grein,
 3. skilar eigi til sveitarstjórnar eða umboðsmanna hennar, svo sem hér segir í i- og j-liðum,
 4. tilkynnir ekki brottför útsvarsgreiðanda, svo sem segir í j-lið, þá ábyrgist hann sem geymslufé þá fjárhæð, sem var haldið eftir hjá útsvars-

66
12. apríl

gjaldanda upp í skuld hans, en sem eigin útsvarsskuld það, sem halda hefði mátt eftir, ef kaupgreiðandi hefði ekki vanrækt skyldur þær, sem honum bar að rækja samkvæmt þessari grein.

Má gera lögtak hjá kaupgreiðanda til tryggingar þessum skuldum eftir sömu reglum og gera hefði mátt lögtak hjá útsvarsgjaldanda sjálfum.

m. Útsvarsgjaldandi, sem ofgreitt hefur útsvar til kaupgreiðanda samkv. þessari grein, á rétt til endurgreiðslu beint úr sveitarsjóði, hvort sem kaupgreiðandi hefur greitt sveitarsjóðnum útsvarið eða ekki.

n. Sveitarstjórn setur nánari reglur um innheimtu útsvara eftir þessari grein.

30. gr.

Á sama hátt og með sömu viðurlögum og í 29. gr. segir getur sveitarstjórn eða innheimtumaður, er hún setur fyrir sig, krafist útsvarsgreiðslu af kaupi gjaldþegns hjá kaupgreiðanda í öðru sveitarfélagi svo og skýrslna um starfsmenn, sbr. g- og h-liði, þó ekki með almennri auglýsingu.

31. gr.

Hjón bera ábyrgð á útsvarsgreiðslu hvors annars, enda húi þau saman, þegar niðurföfnun fer fram.

32. gr.

Umboðsmaður erlends tryggingarfélags ber ábyrgð á útsvari þess, eins og það væri sjálfs hans útsvar.

Kaupgreiðandi þeirra, er í 6. gr. B 1 getur, ábyrgist sem sjálfs sín útsvarsskuld útsvar slíkra manna án tillits til þess, hvernig kaupgjaldi og kaupgreiðslum er varið, og er kaupgreiðanda heimilt að halda eftir af kaupi, er hann geldur, fjárhæð, er nægi til greiðslu útsvarsins, enda sé honum tilkynnt um útsvarsálagninguna svo fljótt sem unnt er.

Eignir erlendis búsetts atvinnurekanda, þær, er hann á hér á landi, skulu vera að lögveði til tryggingar útsvari, sem lagt er á hann hér á landi, næst á eftir sköttum, er á þeim kunna að hvíla til ríkissjóðs Íslands, enda má kyrrsetja þær til tryggingar útsvarsgreiðslum, án þess að beiðandi þurfi að setja trygging, og halda kyrrsetningarmáli til laga fyrir bæjarþingi eða aukarétti á kyrrsetningarvarnarþingi.

33. gr.

Ef útsvar er ekki greitt áður en 2 mánuðir eru liðnir frá gjalddaga, skal greiða hreppsjóði eða bæjarsjóði dráttarvöxtu af því, sem ógreitt er, 1% fyrir tvo fyrstu mánuðina og 1% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem liður þar fram yfir frá gjalddaga, unz gjaldið er greitt.

34. gr.

Útsvör og dráttarvöxtu má taka lögtaki.

Ákvæði til bráðabirgða.

Við ákvörðun útsvarsskyldra tekna skal draga frá hreinum tekjum þeirra, er hlunninda njóta vegna framlags í nýbyggingarsjóð samkvæmt 2. efnismálgrein 3. gr. l. nr. 20 1942, sbr. b- og g-lið 14. gr. sömu laga, þá fjárhæð, sem lögð hefur verið í sjóðinn á því ári.

Ákvæði þetta öðlast þegar gildi og kemur til framkvæmda við útsvör, sem lögð eru á tekjur ársins 1944.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

67

12. apríl

um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 10. gr. laga nr. 53 3. marz 1945, um breytingar á lögum um tekjur bæjar- og sveitarfélaga og eftirlit með fjárstjórn bæjar- og sveitarstjórna, nr. 69 31. desember 1937, hef látið færa hin fyrrnefndu lög inn í meginmál hinna síðarnefndu laga nr. 69 31. desember 1937, með öðrum áorðnum breytingum frá því þau voru sett, og gef þau hér með út að nýju svo breytt sem lög um fasteignaskatt til bæjar- og hreppsfélaga og Jöfnunarsjóð sveitarfélaga:

I. KAFLI

Um fasteignaskatt.

1. gr.

Í kaupstöðum og hreppsfélögum er heimilt að leggja árlega fasteignaskatt á húseignir og önnur mannvirki, lóðir og lendur, og skal hann vera eins og hér segir:

1. Af byggingarlóðum, byggðum og óbyggðum, allt að 2%.
2. Af húseignum og öðrum mannvirkjum allt að 1%.
3. Af túnnum, görðum, reitum, erfðafestulöndum og öðrum lóðum og lendum allt að 0,5%.

2. gr.

Skattur sá, sem í 1. gr. getur, skal lagður á eftir fasteignamati, og annast bæjarstjórnir og hreppsnefndir innheimtu hans.

Eigandi greiðir skattinn, nema um leigujarðir, leigulóðir eða önnur samningsbundin jarðarafnot sé að ræða. Þá greiðist skatturinn af ábúanda eða notanda.

3. gr.

Bæjarstjórnir og hreppsnefndir ákveða með reglugerð upphæð skattsins til 5 ára í senn, innan þeirra takmarka, er í 1. gr. segir, og má skatturinn vera mismunandi á hinum ýmsu tegundum lóða. Heimilt er og að hafa skattinn mismunandi eftir því, til hvers eignirnar eru notaðar, og af húseignum enn fremur mismunandi eftir verðmæti þeirra, miðað við fasteignamatsverð og íbúðafjölda, allt eftir nánari ákvæðum í reglugerð. Þar skal og galddagi ákveðinn. Reglugerðir kaupstaðanna skulu staðfestar af atvinnumálaráðherra og birtar í Stjórnartíðindunum, en reglugerðir hreppanna skulu staðfestar af viðkomandi sýslunefnd og færðar inn í sýslufundargerðina.

4. gr.

Undanþegnar skatti samkvæmt 1. gr. eru allar fasteignir bæjar- og sveitar-sjóða, nema leigulóðir og jarðir í leiguábúð. Enn fremur eru undanþegnar kirkjur, samkomuhús og íþróttahús, sem ekki eru leigð út til skemmtana, skólahús, barnahæli, sjúkrahús, elliheimili, þinghús og hús annarra ríkja, að svo miklu leyti sem þau eru notuð af sendimönnum þeirra í milliríkjaerindum. Hið sama er um lóðir, sem fylgja slíkum húsum, og lóðir, sem eru til opinberra þarfa.

- 67 Á sama hátt eru undanþegnar skatti þessum jarðræktartilraunastöðvar þær, sem 12. apríl reknar eru með opinberum styrk og undir opinberu eftirliti.

Ef ágreiningur verður um skattskyldu fasteignar, sker ráðherra úr, en heimilt er aðiljum að skjóta málinu til dómstólanna.

5. gr.

Skatt þann, er í 1. gr. getur, skal telja af heilum hundruðum króna af virðingarverði, en því, sem umfram er, skal sleppa, og nái virðing ekki 100 kr., greiðist enginn skattur.

Skatturinn rennur til bæjarsjóðs eða sveitar, þar sem hin skattskylda fasteign er.

6. gr.

Fasteignaskattinum fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem hann er lagður á, og skal ásamt dráttarvöxtum í 2 ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum, en á eigninni hvíla. Ef hús brennur eftir að skatturinn er fallin í gjalddaga, er sami forgangsréttur fyrir honum í brunabótafjárhæð hússins.

7. gr.

Ef bæjarstjórn í kaupstað eða hreppsnefnd í kaupsýni leggur á húseignir skatt, sem er helmingur eða meira þess hámarks, sem heimilað er í 1. gr., skal bæjarsjóður á sinn kostnað annast í kaupstaðnum sóthreinsun, sorphreinsun, salernahreinsun, en um vatnsskatt, gjald til holræsa, gangstétta og brunatrygginga fer eftir ákvæðum þeim, sem nú gilda eða síðar verða sett.

8. gr.

Skatt samkvæmt 1. gr. má fyrst leggja á árið 1938.

Af fasteignaskatti, sem eigi er greiddur að fullu 2 mánuðum eftir gjalddaga, skal greiða sömu dráttarvexti og greiddir eru af útsvörum.

9. gr.

Nú er sýsluvegasjóðsgjald innheimt í hreppi, og má þá samanlagt sýsluvegasjóðsgjald og fasteignaskattur til sveitarsjóðs eigi fara yfir hámark það, er í 1. gr. segir.

II. KAFLI

Um Jöfnunarsjóð sveitarfélaga.

10. gr.

Ríkissjóður greiðir árlega 700 þúsund krónur til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga. Gjald dagar á tillagi ríkissjóðs eru 1. júlí og 1. október ár hvert. Fé Jöfnunarsjóðs skal geymt og ávaxtað í tryggri lánsstofnun.

11. gr.

Hlutverk Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga er:

1. Að jafna framfærslukostnað samkvæmt VIII. kafla framfærslulaga, nr. 52 12. febr. 1940.
2. Að greiða fram úr fjárhagsörðugleikum bæjar- og hreppsfélaga samkvæmt III. kafla laga nr. 90 14. maí 1940, um eftirlit með sveitarfélögum.
3. Að leggja út greiðslur þær milli sveitarfélaga, sem ríkissjóður ber ábyrgð á samkvæmt framfærslulögunum, þar til þær hafa verið endurgreiddar af því sveitarfélagi, sem þær hafa verið inntar af hendi fyrir.

12. gr.

67

12. apríl

Árlega skal verja tekjum Jöfnunarsjóðs, að því leyti sem þörf krefur eða þær hrökkva til, til jöfnunar á framfærslukostnaði milli bæjar- og sveitarfélaga samkvæmt ákvæðum VIII. kafla framfærslulaga.

Því af tekjum Jöfnunarsjóðs, sem ekki verður árlega varið til jöfnunar milli sveitarfélaga samkvæmt framansögðu, getur ráðherra ákveðið, að fengnum tilögum eftirlitsmanns sveitarstjórnarmálefna, að varið skuli til að greiða fram úr erfiðleikum sveitarfélaga, sem í fjárþröng eru.

Ráðherra getur og ákveðið, að úr Jöfnunarsjóði megi verja fé til hvers þess, sem miðar að því að koma betra skipulagi á stjórn og framkvæmdir sveitar- og framfærslumálefna og til að styrkja samstarf sveitarfélaga, ef fé er fyrir hendi í sjóðnum.

Þá ákveður ráðherra einnig, hvort árlegum eftirstöðvum jöfnunarfjárins skuli skipt upp milli sveitarfélaga eða þær skuli geymdar til síðari ráðstöfunar. Þegar eftirstöðvum jöfnunarfjár er skipt milli sveitarfélaga, skal það gert í réttu hlutfalli við árlegan kostnað þeirra af fátækraframfærslu.

13. gr.

Félagsmálaráðherra hefur á hendi yfirstjórn sjóðsins og sér um, að í hann sé greitt á réttum gjalddögum fé það, er sjóðnum ber.

14. gr.

Árlega skal semja reikning Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga, og skal hann endurskoðaður af yfirskoðunarmönnum ríkisreikninganna.

15. gr.

Nánari ákvæði um starfrækslu Jöfnunarsjóðs setur félagsmálaráðherra með reglugerð, ef hann telur þess þörf.

Kostnaður við starfrækslu sjóðsins greiðist úr honum sjálfum.

III. KAFLI

Niðurlagsákvæði.

16. gr.

Skatta og gjöld samkvæmt lögum þessum, þar með taldir dráttarvextir, má taka lögtaki.

17. gr.

Frá 1. janúar 1939 falla úr gildi þessi lagaákvæði:

1. Lög nr. 26 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn Vestmannaeyja, 20. gr. 3. mgr.
2. Lög nr. 61 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Seyðisfirði, 16. gr.
3. Lög nr. 16 27. júní 1921, um breyting á lögum 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri.
4. Lög nr. 22 19. júní 1922, um skatt til sveitarsjóðs af lóðum og lendum í Húsa-
víkurhreppi.
5. Lög nr. 36 4. júní 1924, um bæjargjöld í Reykjavík, að því leyti sem þau eru ekki áður úr gildi felld.
6. Lög nr. 23 15. júní 1926, um bæjargjöld í Vestmannaeyjum.
7. Lög nr. 31 15. júní 1926, um skatt af lóðum og húsum í Siglufjarðarkaupstað.
8. Lög nr. 44 15. júní 1926, um breytingar á lögum nr. 36 4. júní 1924, um bæjargjöld í Reykjavík.

- 67 9. Lög nr. 11 6. júlí 1931, um skatt af húseignum í Neskaupstað.
 12. apríl 10. Lög nr. 124 31. des. 1935, um bæjargjöld á Ísafirði.
 Svo og öll önnur lagafyrirmæli, er fara í bága við þessi lög.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

68

12. apríl

L Ö G

um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 13. gr. laga nr. 56 3. marz 1945, um breyting á lögum nr. 104 23. júní 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, hef látið fella meginmál þessara breytingarlaga og 1.—4. gr. laga nr. 97 11. júní 1938, inn í téð lög nr. 104 23. júní 1936, og gef þau hér með út svo breytt sem lög um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum:

I. KAFLI

Inngangur og orðaskýringar.

1. gr.

Hverjum íslenskum ríkisborgara, sem fullnægir þeim skilyrðum, sem sett eru í lögum þessum, er heimilt að leita sér atvinnu við siglingar á íslenskum skipum. Sama gildir um þá erlenda ríkisborgara, sem jafnrétti hafa við íslenska ríkisborgara að lögum.

2. gr.

- a. *Skip* merkir í lögum þessum hvert það far, sem er 6 rúmlestir eða stærra og skráð er á skipaskrár, án tillits til þess, hvort það gengur fyrir seglum eða vél eða hvorutveggja.
- b. Rúmlest er brúttó-rúmlest = 100 teningsfet ensk = 2,83 teningsmetrar.
- c. Mánuður er 30 náttu mánuður, eins og ákveðið er með sjómannaalögum, nr. 41 19. maí 1930, um kaupgreiðslur á sjó.
- d. *Fiskiskip* merkir hvert það skip, sem skrásett er sem fiskiskip, án tillits til stærðar, og notað er mestan hluta ársins til veiða, þótt það sé jafnframt notað til flutninga til útlanda á eigin afla eða keyptum afla.
- e. *Verzlunarskip* merkir hvert það skip, sem skrásett er sem verzlunarskip, án tillits til stærðar, og siglir með varning frá landinu og til þess og milli hafna innanlands eða flytur farþega eða hvorttveggja.
- f. *Innanlandssigling* er sigling og fiskveiðar við strendur Íslands og á hafinu kringum landið allt að 60 sjómílu frá sjálfu landinu.
- g. *Útanlandssigling* er hver sú ferð, sem farin er til annarra landa eða til fiskimiða annarra landa, þótt hafna sé ekki leitað.
- h. *Fullgildur háseti* á verzlunarskipi eða varðskipi er sá einn, er sannar með sjóferðabók, að hann hafi siglt sem skipsdrengur, óvaningur eða viðvaningur á verzl-

unarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 36 mánuði samtals, þó þar 68 af eigi skemur en 12 mánuði sem viðvaningur og eigi lengur en 6 mánuði 12. apríl sem skipsdrengr, eða að hann hafi siglt sem háseti á skipi yfir 60 rúmlestir í 30 mánuði og sem viðvaningur á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 12 mánuði.

Siglingatími sem timburmaður eða bátsmaður telst jafngildur siglingatíma sem fullgildur háseti.

- i. Á meðan engar sérstakar reglur eru til hér á landi um útreikning *hestafla* eimvéla eða mótorá í skipum, skal við framkvæmd þessara laga fara eftir framleiddum (indiceret) hestöflum, skammstafað f. h. ö., þegar um eimvélar er að ræða, en virkum (effectiv) hestöflum, skammstafað v. h. ö., þegar um mótör er að ræða, og skal reiknað með mesta hestaflafjölda, sem vélin getur haft, miðað við 4 klukkustunda siglingu.

Verði reglur settar hér á landi um útreikning *hestafla* í skipum, skal fara eftir þeim.

- j. *Siglingar innan fjarða eða flóa* ber að skilja sem siglingar með skipum, sem eru staðbundin við ákveðna firði eða flóa og eigi er ætlað að fara út fyrir þau takmörk.
- k. *Vélavörður* nefnist sá, sem hefur rétt til þess að gæta véla, sem eigi hafa yfir 15 hestöfl, en *vélstjóri* nefnist hver sá, sem rétt hefur til að stjórna aflvél samkvæmt lögum þessum.

3. gr.

- a. Próf þau og siglingatími, sem krafist er í lögum þessum til þess að öðlast skirteini, eru hið lægsta, sem þarf í hverju einstöku tilfelli. Æðra próf í sömu greinum gildir einnig fyrir þau skirteini, sem lægra próf þarf til að öðlast.

Ráðherra sá, sem fer með kennslumál, setur reglugerð um það, hvornig kennslu skipstjórnarmanna og vélamanna skuli hagað, svo og um inntöku-skilyrði í skóla fyrir þá, próf og skilyrði þau, sem sett eru fyrir prófum.

- b. Siglingatími vélamanna telst sá tími, sem maðurinn er lögskráður á skip og vinnur við það, að meðtöldum lögskráningardegi og afskráningardegi. Siglingatími stýrimanna og háseta telst aðeins sá tími, sem þeir eru skráðir á skip, sem er í förum. Sé skipi lagt upp án þess að afskráning fari fram, skal geta þess í sjóferðabók, og má þá telja til siglingatíma stýrimanna og háseta allt að $\frac{1}{2}$ hluta þess tíma, sem skipið hefur legið um kyrrt. Siglingatíma skal sanna með sjóferðabók, innlendri eða útlendri.

Til siglingatíma háseta getur aldrei talizt sá tími, sem hann er skráður á fiskiskip, en vinnur í landi að verkun afla eða veiðarfæra.

II. KAFLI

Skipstjórnarmenn á fiskiskipum.

4. gr.

Rétt til að vera skipstjóri eða stýrimaður í innanlandssiglingum á íslenzku skipi, 6—30 rúmlestir að stærð, hefur sá einn, er leggur fram vottorð frá siglingafróðum manni, tilnefndum af atvinnumálaráðuneytinu til 5 ára í senn eftir tillögum skólastóra Stýrimannaskólans í Reykjavík, um að hann:

- a. Þekki á áttavita og kunni að leiðrétta stefnur og miðanir fyrir segulskekkju og misvísun,

- 68
12. apríl
- b. kunni alþjóðareglur til að forðast ásiglingu og þekki neyðarbendingar og kunni að nota þær,
 - c. kunni að setja stefnur og miðanir á sjókort,
 - d. kunni að nota vegmæli og djúpmæli í sambandi við sjókort,
 - e. hafi þekkingu á vitakerfi landsins og björgunarstöðvum og kunni að nota algengustu björgunartæki,
 - f. kunni að finna, hvenær flóð verður og fjara,
 - g. þekki reglur um lífgun drukknaðra manna,
 - h. sanni með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn,
 - i. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti,
 - j. sanni með sjóferðabók eða vottorðum, að hann hafi verið háseti eftir 15 ára aldur á skipi yfir 6 rúmlestir í 18 mánuði,
 - k. sé 18 ára að aldri, en sé skipið stærra en 15 rúmlestir, skal aldurstakmarkið vera 21 ár, enda hafi hann þá verið stýrimaður á skipi yfir 15 rúmlestir í 6 mánuði eða formaður á skipi yfir 6 rúmlestir í 6 mánuði.

Hinir siglingafróðu menn, sem um getur í upphafi þessarar greinar, skulu skipaðir fyrir takmörkuð svæði, sem atvinnumálaráðuneytið tiltekur.

Gegn slíku vottorði og vottorði um sundkunnáttu gefur lögreglustjóri út skírteini, sem veitir rétt til að vera skipstjóri á skipum allt að 15 rúmlestir og stýrimaður á skipum allt að 30 rúmlestir, eða skipstjóraskírteini á skipi allt að 30 rúmlestir samkvæmt þessari grein.

5. gr.

Rétt til að vera skipstjóri í utan- og innanlandssiglingum á íslenzku fiskiskipi af hverri stærð sem er hefur sá einn, er fengið hefur hið meira skipstjóraskírteini á fiskiskipi.

6. gr.

Sá einn getur fengið hið meira skipstjóraskírteini á fiskiskipi, sem:

- a. staðizt hefur fiskimannapróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;
- b. hefur verið í 18 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir;
 eða: hefur verið 12 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður og 12 mánuði undirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir;
 eða: hefur verið 12 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir og skipstjóri á skipi yfir 15 rúmlestir í 6 mánuði;
 eða: hefur verið einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir í 6 mánuði og skipstjóri á skipi yfir 15 rúmlestir í 12 mánuði;
- c. er lögráður;
- d. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
- e. sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn.

7. gr.

Rétt til að vera stýrimaður í utan- og innanlandssiglingum á fiskiskipi af hverri stærð sem er hefur sá einn, er fengið hefur hið meira stýrimannsskírteini á fiskiskipi.

8. gr.

Sá einn getur fengið hið meira stýrimannsskírteini á fiskiskipi, sem:

- a. staðizt hefur fiskimannapróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;

- b. hefur verið 36 mánuði háseti á skipi eftir 16 ára aldur og af þeim tíma verið 68
að minnsta kosti 18 mánuði háseti á skipi yfir 60 rúmlestir; 12. apríl
eða: hefur verið 6 mánuði skipstjóri eða 12 mánuði stýrimaður á skipi
yfir 15 rúmlestir og 12 mánuði háseti á skipi yfir 60 rúmlestir;
c. er lögráður;
d. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
e. sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem
nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn.

III. KAFLI

Skipstjórnarmenn á verzlunarskipum og varðskipum ríkisins.

9. gr.

Rétt til að vera skipstjóri í innanlandssiglingum á íslenzku verzlunarskipi eigi yfir 400 rúmlestir að stærð hefur sá einn, sem fengið hefur hið minna skipstjóraskirteini á verzlunarskipi.

10. gr.

Sá einn getur fengið hið minna skipstjóraskirteini á verzlunarskipi, sem auk þess að fullnægja skilyrðum 6. greinar þessara laga, stafl. a, c, d og e:

hefur verið stýrimaður á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 18 mánuði, og þar af 12 mánuði einn stýrimaður eða yfirstýrimaður

eða: hefur verið einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 12 mánuði og stýrimaður á fiskiskipi yfir 100 rúmlestir í 12 mánuði;

eða: hefur verið einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 6 mánuði, og auk þess einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á fiskiskipi yfir 100 rúmlestir í 18 mánuði;

eða: hefur verið einn stýrimaður eða yfirstýrimaður á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 6 mánuði og auk þess skipstjóri á fiskiskipi yfir 30 rúmlestir í 18 mánuði.

11. gr.

Rétt til að vera stýrimaður í innanlandssiglingum á íslenzku verzlunarskipi eigi yfir 400 rúmlestir að stærð hefur sá einn, sem fengið hefur hið minna stýrimannsskirteini á verzlunarskipi.

12. gr.

Sá einn getur fengið hið minna stýrimannsskirteini á verzlunarskipi, sem auk þess að fullnægja skilyrðum 8. gr. þessara laga, stafl. a, c, d og e:

hefur verið háseti eftir 16 ára aldur í 48 mánuði á skipi yfir 100 rúmlestir, og þar af 12 mánuði fullgildur háseti á verzlunarskipi eða varðskipi;

eða: hefur verið 12 mánuði skipstjóri á skipi yfir 15 rúmlestir og auk þess fullgildur háseti í 6 mánuði eða viðvaningur í 12 mánuði á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir;

eða: hefur verið 12 mánuði stýrimaður á skipi yfir 30 rúmlestir og auk þess fullgildur háseti á verzlunarskipi eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 6 mánuði eða viðvaningur á slíku skipi í 12 mánuði.

13. gr.

Rétt til að vera skipstjóri í innan- eða utanlandssiglingum á íslenzku verzlunarskipi af hvaða stærð sem er hefur sá einn, er fengið hefur hið meira skipstjóraskirteini á verzlunarskipi.

12. apríl

14. gr.

- Sá einn getur fengið hið meira skipstjóraskirteini á verzlunarskipi, sem:
- hefur staðizt farmannapróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;
 - hefur verið stýrimaður í 36 mánuði á verzlunarskipi yfir 400 rúmlestir og af þeim tíma 12 mánuði yfirstýrimaður;

eða: hefur verið stýrimaður í 36 mánuði á verzlunarskipi yfir 100 rúmlestir og af þeim tíma 24 mánuði sem einn stýrimaður eða yfirstýrimaður og auk þess yfirstýrimaður í 12 mánuði á verzlunarskipi yfir 400 smálestir;

eða: hefur verið skipstjóri í 18 mánuði á verzlunarskipi yfir 100 rúmlestir og 12 mánuði yfirstýrimaður á verzlunarskipi yfir 400 rúmlestir;

eða: hefur verið skipstjóri í 24 mánuði á fiskiskipi yfir 100 rúmlestir og auk þess stýrimaður á verzlunarskipi yfir 400 rúmlestir í 18 mánuði, og af þeim tíma 12 mánuði yfirstýrimaður;
 - er 25 ára að aldri;
 - hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
 - sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórarmenn.

Til þess að vera skipstjóri í utanlandssiglingum á verzlunarskipi af ótakmarkaðri stærð skal hlutaðeigandi sanna með sjóferðabók, að hann hafi siglt sem yfirstýrimaður á verzlunarskipi yfir 400 rúmlestir í 12 mánuði í utanlandssiglingum.

Geta skal þess á skirteini, sem gefið er út samkvæmt þessari grein, hvort það gildir fyrir utan- eða innanlandssiglingar eða fyrir hvorttveggja.

15. gr.

Rétt til að vera stýrimaður í utan- og innanlandssiglingum á íslenzku verzlunarskipi eða varðskipi af hverri stærð sem er hefur sá einn, er fengið hefur hið meira stýrimannsskirteini á verzlunarskipi.

16. gr.

- Sá einn getur fengið hið meira stýrimannsskirteini á verzlunarskipi, sem:
- hefur staðizt farmannapróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;
 - hefur verið háseti eftir 16 ára aldur á verzlunar- eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 48 mánuði, og af þeim tíma 12 mánuði sem fullgildur háseti, timburmaður eða bátsmaður í utanlandssiglingum;

eða: hefur verið háseti eftir 16 ára aldur á verzlunar- eða varðskipi yfir 100 rúmlestir í 24 mánuði, og af þeim tíma 12 mánuði sem fullgildur háseti, bátsmaður eða timburmaður í utanlandssiglingum, og auk þess háseti á fiskiskipi yfir 30 rúmlestir í 24 mánuði;
 - er lögráður;
 - hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
 - sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.

17. gr.

Rétt til að vera skipstjóri á varðskipum ríkisins allt að 100 rúmlestir hefur sá einn, er:

- fullnægir skilyrðum þeim, er sett kunna að verða um próf;
- hefur siglt sem stýrimaður á varðskipum í 24 mánuði og þar af eigi skemur en 12 mánuði sem einn stýrimaður eða yfirstýrimaður;
- er lögráður;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;

- e. sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn.

68

12. apríl

18. gr.

Rétt til að vera skipstjóri á varðskipum ríkisins yfir 100 rúmlestir hefur sá einn, er:

- fullnægir skilyrðum þeim, er sett kunna að verða um próf;
- hefur siglt sem stýrimaður á varðskipum í 36 mánuði og þar af eigi skemur en 12 mánuði sem yfirstýrimaður á varðskipi yfir 100 rúmlestir;
- eða:* hefur siglt sem skipstjóri á varðskipi allt að 100 rúmlestir í 6 mánuði og sem yfirstýrimaður á varðskipi yfir 100 rúmlestir í 6 mánuði;
- er 25 ára að aldri;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningi;
- sannar með læknisvottorði, að sjón hans og heyrn sé svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjórnarmenn.

19. gr.

Sá, er öðlazzt hefur réttindi sem skipstjóri á varðskipum ríkisins yfir 100 rúmlestir, á rétt á að vera skipstjóri í utan- og innanlandssiglingum á íslenzku verzlunarskipi af ótakmarkaðri stærð, en þó því aðeins í utanlandssiglingum, að hann hafi siglt í 12 mánuði sem stýrimaður í utanlandssiglingum á verzlunarskipi yfir 400 rúmlestir.

Hins vegar getur sá, er fengið hefur hið meira skipstjóraskírteini á verzlunarskipi, öðlazzt réttindi til þess að vera skipstjóri á varðskipum ríkisins, ef hann hefur siglt í 12 mánuði sem stýrimaður á varðskipi yfir 100 rúmlestir og fullnægir að öðru leyti þeim skilyrðum, sem sett kunna að verða fyrir því að vera skipstjóri á varðskipum ríkisins.

IV. KAFLI

Vélamenn á eimskipum.

20. gr.

Sá einn hefur rétt til þess að vera undirvélstjóri á eimskipi með 300 hestafla vél eða minni, sem hefur öðlazzt skírteini það, sem ræðir um í 21. gr.

21. gr.

Sá einn getur öðlazzt undirvélstjóraskírteini á eimskipi með 300 hestafla vél eða minni, sem:

- hefur staðizt hið minna vélstjórapróf við vélstjóraskólann í Reykjavík;
- hefur verið kyndari á eimskipi í 12 mánuði;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningi;
- sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

22. gr.

Sá einn hefur rétt til þess að vera yfirvélstjóri á eimskipi með 300 hestafla vél eða minni, sem hefur öðlazzt skírteini það, sem ræðir um í 23. gr.

23. gr.

Sá einn getur öðlazzt yfirvélstjóraskírteini á eimskipi með 300 hestafla vél eða minni, sem eftir að hafa öðlazzt skírteini það, sem ræðir um í 21. gr.:

- hefur siglt sem undirvélstjóri á eimskipi í 24 mánuði;
- hefur lokið smíðaprófi fyrir vélstjóra;

- 68 c. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningi;
 12. apríl d. er lögráður;
 e. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

24. gr.

Sá einn hefur rétt til þess að vera undirvélstjóri á eimskipi með meira en 300, en ekki yfir 800 hestafla vél, eða aðstoðarvélstjóri á eimskipi með yfir 800 hestafla vél, sem öðlazzt hefur skirteini það, sem ræðir um í 25. gr.

25. gr.

Sá einn getur öðlazzt undirvélstjóraskirteini á eimskipi með meira en 300, en ekki yfir 800 hestafla vél, eða aðstoðarvélstjóraskirteini á eimskipi með meira en 800 hestafla vél, sem:

- hefur staðizt hið meira vélstjórapróf við vélskólann í Reykjavík;
- hefur verið kyndari á eimskipi í 12 mánuði;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningi;
- sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

26. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera yfirvélstjóri á eimskipi með meira en 300, en ekki yfir 800 hestafla vél, eða undirvélstjóri á eimskipi með meira en 800 hestafla vél, sem öðlazzt hefur skirteini það, sem ræðir um í 27. gr.

27. gr.

Sá einn getur öðlazzt yfirvélstjóraskirteini á eimskipi með meira en 300, en ekki yfir 800 hestafla vél, eða undirvélstjóraskirteini á eimskipi með meira en 800 hestafla vél, sem eftir að hafa öðlazzt skirteini það, sem ræðir um í 25. gr.:

- hefur siglt sem undirvélstjóri á eimskipi með yfir 300 hestafla vél í 24 mánuði, eða sem aðstoðarvélstjóri á eimskipi með meira en 800 hestafla vél í 36 mánuði, þó aldrei minna en 12 mánuði undirvélstjóri á eimskipi með meira en 300 hestafla vél, ef um yfirvélstjóraskirteini er að ræða;
- hefur lokið smiðaprófi fyrir vélstjóra;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningi;
- er lögráður;
- sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

28. gr.

Sá einn hefur rétt til þess að vera yfirvélstjóri á eimskipi með yfir 800 hestafla vél, sem öðlazzt hefur skirteini það, sem ræðir um í 27. gr.

29. gr.

Sá einn getur öðlazzt yfirvélstjóraskirteini á eimskipi með yfir 800 hestafla vél, sem:

- hefur eftir að hafa öðlazzt skirteini það, sem ræðir um í 27. gr., siglt sem undirvélstjóri á eimskipi með yfir 800 hestafla vél í 24 mánuði, þar af sem 2. vélstjóri í 12 mánuði, eða sem yfirvélstjóri á eimskipi með yfir 300 hestafla vél í 12 mánuði og 2. vélstjóri á eimskipi með yfir 800 hestafla vél í 12 mánuði;
- hefur staðizt próf í rafmagnsfræði fyrir vélstjóra við vélstjóraskólann í Reykjavík;

- c. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svivirðilegt er að almenningsáliti; 68
- d. er 25 ára að aldri; 12. apríl
- e. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

Þeim, sem tekið höfðu hið meira vélstjórapróf við vélstjóraskólann í Reykjavík, áður en rafmagnsdeildin var sett við hann, og komnir eru í starf á skipi í sérfræðigrein sinni áður en lög þessi öðlast gildi, veitir próf þeirra sömu réttindi og hið mesta vélstjórapróf samkvæmt lögum þessum, að rafmagnsfræðinni meðtalinni.

V. KAFLI

Vélamenn á mótorskipum.

30. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera vélavörður á mótorskipi með 15 hestafla vél eða minna, sem sýnt getur lögskráningarstjóra vottorð frá manni, er atvinnumálaráðuneytið tekur gildan, um, að hann sé fær um að gæta vélarinnar.

31. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera vélstjóri á mótorskipi með meira en 15, en ekki yfir 50 hestafla vél, eða undirvélstjóri á mótorskipi með meira en 50, en ekki yfir 150 hestafla vél, sem öðlalt hefur skirteini það, sem ræðir um í 32. gr.

32. gr.

Sá einn getur öðlalt vélstjóraskirteini á mótorskipi með meira en 15, en ekki yfir 50 hestafla vél, eða undirvélstjóraskirteini á mótorskipi með meira en 50, en ekki yfir 150 hestafla vél, sem:

- a. hefur staðizt hið minna mótórvélstjórapróf Fiskifélags Íslands;
- b. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svivirðilegt er að almenningsáliti;
- c. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

33. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera yfirvélstjóri á mótorskipi með 50, en ekki yfir 150 hestafla vél, sem öðlalt hefur skirteini það, sem ræðir um í 34. gr. þessara laga.

34. gr.

Sá einn getur öðlalt yfirvélstjóraskirteini á mótorskipi með meira en 50, en ekki yfir 150 hestafla vél, sem:

- a. hefur siglt sem undirvélstjóri á mótorskipi með yfir 50 hestafla vél í 12 mánuði, eða vélstjóri á eigin spýtur á mótorskipi með yfir 15 hestafla vél í 12 mánuði;
- b. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svivirðilegt er að almenningsáliti;
- c. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

35. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera undirvélstjóri á islenzku mótorskipi með meira en 150, en ekki yfir 400 hestafla vél, sem öðlalt hefur skirteini það, sem ræðir um í 36. gr. þessara laga.

36. gr.

Sá einn getur öðlalt undirvélstjóraskirteini á mótorskipi með meira en 150 en ekki yfir 400 hestafla vél, sem:

- a. hefur staðizt hið meira mótórvélstjórapróf Fiskifélags Íslands;

- 68 12. apríl b. hefur siglt sem yfirvélstjóri á mótorskipi með yfir 50 hestafla vél í 12 mánuði;
 c. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
 d. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

37. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera yfirvélstjóri á mótorskipi með meira en 150, en ekki yfir 400 hestafla vél, sem fullnægir skilyrðum þeim, sem sett eru í 38. gr.

38. gr.

Sá einn getur öðlzt yfirvélstjóraskírteini á mótorskipi með meira en 150, en ekki yfir 400 hestafla vél, sem:

- hefur siglt sem undirvélstjóri á mótorskipi með yfir 150 hestafla vél í 12 mánuði, eftir að hafa öðlzt skírteini það, sem ræðir um í 36. gr.;
- hefur verið kyndari eða aðstoðarvélamaður á eimskipi í 3 mánuði, eða aðstoðarvélamaður á mótorskipi, sem hefur eimketil, í 3 mánuði;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
- er lögráður;
- sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

Ákvæði b-liðar nær þó ekki til þeirra manna, sem öðlast réttindi á mótorskip, sem engan eimketil hafa, og skal geta þess í skírteinum þeim, sem veitt eru samkvæmt þessari grein, hvort þau gilda fyrir skip með eimkatli eða ekki.

39. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera aðstoðarvélstjóri á mótorskipi með meira en 400 hestafla vél, eða undirvélstjóri á mótorskipi með meira en 400, en ekki yfir 900 hestafla vél, sem öðlzt hefur skírteini það, sem ræðir um í 40. gr.

40. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera aðstoðarvélstjóri á mótorskipi með meira en 400 hestafla vél, eða undirvélstjóri á mótorskipi með meira en 400, en ekki yfir 900 hestafla vél, sem:

- hefur staðizt hið meira vélstjórarápróf við vélskólann í Reykjavík;
- hefur staðizt próf í rafmagnsfræði fyrir vélstjóra við vélskólann í Reykjavík, sbr. þó 54. gr.;
- hefur verið kyndari eða aðstoðarmaður á eimskipi í 4 mánuði;
- hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
- sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

41. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera yfirvélstjóri á mótorskipi með meira en 400, en ekki yfir 900 hestafla vél, eða undirvélstjóri á mótorskipi með meira en 900 hestafla vél, sem öðlzt hefur skírteini það, sem ræðir um í 42. gr.

42. gr.

Sá einn getur öðlzt yfirvélstjóraskírteini á mótorskipi með meira en 400, en ekki yfir 900 hestafla vél, eða undirvélstjóraskírteini á mótorskipi með meira en 900 hestafla vél, sem:

- hefur eftir að hafa öðlzt skírteini það, sem ræðir um í 40. gr., siglt sem undirvélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 24 mánuði, eða aðstoðarvélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 24 mánuði og undir-

- vélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 12 mánuði, eða sem að- 68
stoðarvélstjóri á mótorskipi með yfir 900 hestafla vél í 36 mánuði; 12. apríl
- b. hefur staðizt smiðapróf fyrir vélstjóra;
 - c. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
 - d. er lögráður, ef um yfirvélstjóraskirteini er að ræða;
 - e. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

43. gr.

Sá einn hefur rétt til að vera yfirvélstjóri á mótorskipi með yfir 900 hestafla vél, sem öðlazzt hefur skirteini það, sem ræðir um í 44. gr.

44. gr.

Sá einn getur öðlazzt yfirvélstjóraskirteini á mótorskipi með yfir 900 hestafla vél, sem:

- a. hefur eftir að hafa öðlazzt skirteini það, sem ræðir um í 42. gr., siglt sem undirvélstjóri á mótorskipi með yfir 900 hestafla vél í 24 mánuði, þar af annar vélstjóri í 12 mánuði, eða yfirvélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 12 mánuði og sem undirvélstjóri á mótorskipi með yfir 900 hestafla vél í 12 mánuði;
- b. hefur ekki verið dæmdur fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
- c. er 25 ára að aldri;
- d. sannar með læknisvottorði, að heyrn hans sé sæmileg.

VI. KAFLI

Almenn ákvæði.

45. gr.

Ekkert íslenzkt skip, sem stærra er en 20 rúmlestir, má afgreiða frá nokkurri höfn hér á landi til ferða á milli Íslands og annarra landa eða í innanlandssiglingum, nema á því sé til starfa, auk skipstjóra, einn eða fleiri stýrimenn, samkvæmt eftirfarandi ákvæðum:

- a. Á fiskiskipi allt að 300 rúmlestir og á verzlunarskipi allt að 200 rúmlestir í utan- og innanlandssiglingum sé einn stýrimaður að minnsta kosti;
- b. á fiskiskipi 300 rúmlestir og stærra í innan- og utanlandssiglingum og verzlunarskipi 200 rúmlestir og stærra í utanlandssiglingum séu að minnsta kosti tveir stýrimenn. Hið sama gildir um verzlunarskip í innanlandssiglingum, er flytur farþega og póst;
- c. á verzlunarskipi í innan- og utanlandssiglingum, er flytur farþega og póst og er 400 rúmlestir eða stærra, séu að minnsta kosti 3 stýrimenn. Sama gildir um skip, sem eru 1500 rúmlestir og stærri, þó þau flytji ekki farþega. Skip, sem eru undir 1500 rúmlestir, þurfa þó eigi að hafa þriðja stýrimanninn, nema þau hafi rúm fyrir 12 farþega.

Undanþegin ákvæði 1. málsg. þessarar greinar um skyldu til að hafa stýrimann auk skipstjóra eru fiskiskip og bátar undir 30 rúmlestum, ef þeim er ætlað að leggja afla sinn á land daglega.

46. gr.

Á varðskipum ríkisins yfir 200 rúmlestir séu að minnsta kosti 3 stýrimenn. Á varðskipum undir 60 rúmlestir sé að minnsta kosti einn stýrimaður, og á varðskipum 60—200 rúmlestir 2 stýrimenn. Rétt til skipstjórnar og stýrimennsku á skipum þessum geta þeir einir öðlazzt, er lokið hafa farmannaprófi.

68

12. apríl

47. gr.

- a. Á eimskipi með meira en 50, en ekki yfir 300 hestafla vél, skal vera að minnsta kosti einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 23. gr., og einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 21. gr.
- b. Á eimskipi með meira en 300, en ekki yfir 800 hestafla vél, skal vera að minnsta kosti einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 27. gr., einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr., og ef vél skipsins er yfir 500 hestöfl, einn aðstoðarmaður, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 23. gr.

Undanþegin ákvæðinu um aðstoðarmann í vél eru þó öll fiskiskip, sem hafa minni vél en 800 hestafla.

Ef skipið er notað til farþegaflutninga, skal í stað aðstoðarmannsins koma aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr.

Ef ferðir skipsins eru aðeins innan fjarða eða flóa, er nægilegt, að á því séu tveir vélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkvæmt 25. gr. og 27. gr.

- c. Á eimskipi með meira en 800, en ekki yfir 1200 hestafla vél, skal vera að minnsta kosti einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 29. gr., einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 27. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr.

Ef skipið er farþegaskip, varðskip eða björgunarskip, skal á því vera að minnsta kosti einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 29. gr., tveir undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkvæmt 27. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr.

- d. Á eimskipi með meira en 1200, en ekki yfir 2500 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 29. gr., og tveir undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkvæmt 27. gr.

Sé skipið farþegaskip og vél þess yfir 1800 hestafla, skal það auk þess hafa einn aðstoðarvélstjóra, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 25. gr.

- e. Á eimskipi með yfir 2500 hestafla vél skal vera að minnsta kosti einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 29. gr., tveir undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 27. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr.

Sé skipið farþegaskip, komi einn aðstoðarvélstjóri að auki, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 25. gr.

48. gr.

- a. Á mótorskipi með 15 hestafla vél eða minna skal vera í minnsta lagi einn vélavörður, sem öðlazzt hefur réttindi samkv. 30. gr.
- b. Á mótorskipi með meira en 15, en ekki yfir 50 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn vélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 32. gr., og einn aðstoðarmaður, sem öðlazzt hefur réttindi samkvæmt 30. gr. Aðstoðarmaður þessi má þó jafnframt gegna öðrum starfa á skipinu.
- c. Á mótorskipi með meira en 50, en ekki yfir 150 hestafla vél skal vera í minnsta lagi einn vélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 34. gr., og einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 32. gr. Fiskiskip og bátar, sem ætlað er að koma daglega að landi með afla sinn, eru þó ekki skyld til að hafa undirvélstjóra, ef skipstjóri hefur öðlazzt vélgæzluréttindaskirteini samkvæmt 32. gr.
- d. Á mótorskipi með meira en 150, en ekki yfir 400 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 38. gr., og einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 36. gr.

- e. Á mótorskipi með meira en 400, en ekki yfir 900 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 42. gr., einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 40. gr., og ef vél skipsins er meira en 600 hestöfl, einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 40. gr. 68
12. apríl

Ef skipið er notað til farþegaflutninga, skal að auki vera á því einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 40. gr.

- f. Á mótorskipi með meira en 900, en ekki yfir 1300 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 44. gr., einn undirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 42. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 40. gr.

Ef skipið er farþegaskip, varðskip eða björgunarskip, skal á því vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 44. gr., tveir undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 42. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 40. gr.

- g. Á mótorskipi með meira en 1300, en ekki yfir 2600 hestafla vél, skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 44. gr., tveir undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 42. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 40. gr.

Ef skipið er farþegaskip, varðskip eða björgunarskip og vél þess er yfir 1900 hestöfl, skal á því vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 44. gr., þrír undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 42. gr., og einn aðstoðarvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkv. 40. gr.

- h. Á mótorskipi með meira en 2600 hestafla vél skal vera í minnsta lagi einn yfirvélstjóri, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 44. gr., þrír undirvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 42. gr., og tveir aðstoðarvélstjórar, sem öðlazzt hafa skirteini samkv. 40. gr.

Ef skipið er farþegaskip, komi einn aðstoðarvélstjóri að auki, sem öðlazzt hefur skirteini samkvæmt 40. gr.

49. gr.

Dráttarbatar, sem aðeins eru notaðir á höfnum inni, svo og grafvélar og aðrar fleytur, sem hafa vélar innanborðs, en ekki eru knúnar áfram með vélafli, skulu vera undanþegnar ákvæðum þessara laga um fjölda vélstjóra. Þó skal á þessum fleytum vera að minnsta kosti einn vélstjóri, er hefur umsjón með vélunum.

50. gr.

Hver sá, sem fullnægir skilyrðum þeim, sem sett eru í 4., 6., 8., 10., 12., 14., 16., 17., 18., 21., 23., 25., 29., 30., 34., 36., 38., 40., 42. og 44. gr. þessara lagi, á heimtingu á að fá þau skirteini, sem þar um getur. Skirteinin skulu gefin út af lögreglustjóra, og skulu þau rituð á þar til gerð eyðublöð, eftir fyrirmynd, sem atvinnumálaráðuneytið semur. Skirteinið gildir um óákveðinn tíma frá dagsetningu þess, nema skirteinshafi fyrirgeri því, sbr. 52. gr.

Skirteini, er veitir rétt til skipstjórnar á skipi, 6—15 rúmlesta, og til stýrimennsku á skipi allt að 30 rúmlestir, kr. 2.00.

Skirteini, er veitir rétt til skipstjórnar á skipi allt að 30 rúmlesta, kr. 5.00.

Hið meira skipstjóraskirteini á fiskiskipi, hið minna skipstjóraskirteini á varðskipi og hið minna skipstjóraskirteini á verzlunarskipi kr. 20.00.

Hið meira skipstjóraskirteini á verzlunarskipi og hið meira skipstjóraskirteini á varðskipi kr. 30.00.

Hið meira stýrimannsskirteini á fiskiskipi kr. 10.00.

68
12. apríl

Hið minna stýrimannsskírteini á verzlunarskipi kr. 10.00.
Hið meira stýrimannsskírteini á verzlunarskipi kr. 15.00.
Vélavarðarskírteini kr. 2.00.
Hið minna undirvélstjóraskírteini kr. 5.00.
Hið minna yfirvélstjóraskírteini kr. 10.00.
Aðstoðarvélstjóraskírteini kr. 10.00.
Hið minna undirvélstjóraskírteini kr. 15.00.
Hið meira yfirvélstjóraskírteini kr. 20.00.
Andvirði skírteina rennur í ríkissjóð.

51. gr.

Nú vill einhver ekki hlíta úrskurði lögreglustjóra um útgáfu skírteinis, og getur hann þá lagt málið undir úrskurð atvinnumálaráðuneytisins. Við það skerðist þó ekki réttur hans til þess að leita dómsúrskurðar um málið.

52. gr.

Nú hefur skírteinishafi hlotið dóm fyrir verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti, og hefur hann þá fyrirgert skírteini sínu.

Verði skírteinishafi með dómi fundinn sekur um vanrækslu eða kunnáttuleysi í starfi sínu, svo tjón hlýzt af, má jafnframt dæma hann til að hafa fyrirgert skírteini sínu um stundarsakir, enda liggi ekki þyngri refsing við að lögum.

VII. KAFLI

Ákvæði ýmislegs efnis.

53. gr.

Allir þeir, er öðlzt hafa rétt til atvinnu við siglingar á íslenskum skipum áður en lög þessi öðlast gildi, halda réttindum sínum óskertum.

Þetta ákvæði tekur þó ekki til réttinda skipstjórna á varðskipum ríkisins, nema þau séu fengin með siglingatíma á þess konar skipum, innlendum eða erlendum, samkvæmt ákvæðum 17.—19. gr. þessara laga.

Sá, sem öðlzt hefur vélgæzlu- eða vélstjóraskírteini á íslensku skipi áður en lög þessi öðlast gildi, á rétt á að fá skírteini sínu breytt í vélavarðar- eða vélstjóraskírteini fyrir vél með sama hestaflafjölda, samkvæmt lögum þessum, en geta skal þess á hinu nýja skírteini, að það sé gefið út samkvæmt þessu ákvæði.

54. gr.

- a. Sá, sem öðlzt hefur undirvélstjóraskírteini á íslensku eimskipi með meira en 700 hestafla vél, eða yfirvélstjóraskírteini á eimskipi með 300 til 700 hestafla vél, samkvæmt lögum nr. 43 3. nóv. 1915, um atvinnu við vélgæzlu á gufuskipum, og hefur síðan siglt samkvæmt því í 10 ár áður en lög þessi öðlast gildi, skal eiga rétt á að öðlast skírteini það, sem ræðir um í 42. gr. þessara laga, ef hann hefur siglt sem undirvélstjóri eða aðstoðarvélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 12 mánuði.
- b. Sá, sem hefur öðlzt yfirvélstjóraskírteini á eimskipi með meira en 700 hestafla vél samkvæmt téðum lögum, nr. 43 3. nóv. 1915, og siglt sem yfirvélstjóri á eimskipi með yfir 700 hestafla vél í 10 ár áður en lög þessi öðlast gildi, skal eiga rétt á að öðlast skírteini það, sem ræðir um í 44. gr. þessara laga, ef hann hefur siglt sem undirvélstjóri eða aðstoðarvélstjóri á mótorskipi með yfir 400 hestafla vél í 12 mánuði.
- c. Sá, sem öðlzt hefur yfirvélstjóraskírteini á mótorskipi með 150 hestafla vél

og þar yfir samkvæmt 5. gr. laga nr. 50 7. júní 1924, um atvinnu við vélgæzlu á íslenskum mótorskipum, áður en lög þessi öðlast gildi, á rétt á að öðlast skírteini það, sem ræðir um í 44. gr. 68
12. apríl

- d. Þeir menn, sem fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í stafl. a og b þessarar greinar, að undanskildu ákvæðinu um siglingu á mótorskipi, skoðast fullnægja öllum þeim skilyrðum, sem sett eru í 40. gr. þessara laga, en geta skal þess á skírteinum þeim, sem þeim eru veitt samkvæmt lögum þessum, að þau séu veitt samkvæmt heimild þessarar greinar.

55. gr.

Atvinnumálaráðherra er heimilt, þegar skortur er á vélstjórum, að veita æfðum kyndurum leyfi til þess að gegna undirvélstjórastarfi við eimvél í skipum allt að 300 hestafla og aðstoðarmannsstarfi á eimskipum með vél allt að 800 hestafla.

Áður en undanþága er veitt, skal leita umsagnar skipaskoðunarstjórans og Vélstjórafélags Íslands.

56. gr.

Atvinnumálaráðuneytið semur sjóferðabók þá, sem um getur í 2. gr. þessara laga, stafl. h, og er lögskráningarstjóra skylt að afhenda slíka bók hverjum skipverja í fyrsta sinn, sem hann er lögskráður á íslenskt skip, eða síðar, ef sjóferðabók hefur glatazt eða er útnotuð. Skal sjóferðabókin ávallt sýnd við lögskráningu og þegar sanna á siglingatíma þann, sem ræðir um í 3. gr. stafl. b.

Í sjóferðabókina skal rita fullt nafn skipverja, fæðingardag og fæðingarár, fæðingarstað (sýslu eða kaupstað). Svo skal og vera þar stutt lýsing á útliti hans, vexti og sérkennum, ef einhver eru.

Í bókinni skal enn fremur skýrt frá stöðu skipverjans á skipinu, nafni, tegund og stærð skipsins, í hvaða ferðum það er og hvenær skipverjinn er skráður í skiprúm og úr skiprúmi. Einnig skal sjóferðabókin bera með sér, hve mikinn hluta lögskráningartímans skipverjinn hefur verið í förum með skipinu.

Skipstjóra ber að útfylla og undirskrifa sjóferðabækur skipverja. Skal sjóferðabók hvers skipverja við lögskráningu merkt með embættisstimpli lögskráningarstjóra. Skipstjóra er skylt að afhenda skipverja sjóferðabók hans undirritaða um leið og hann fer úr skiprúmi, eða þegar skráning úr skiprúmi fer fram. Vanræksla í þessum efnum varðar skipstjóra sektum frá 25 til 100 krónum, nema skipverji hafi hlaupizt burt af skipinu án vitundar hans.

57. gr.

Brot gegn lögum þessum, önnur en um ræðir í lok 56. gr., varða sektum allt að kr. 300.00, ef um fyrsta brot er að ræða. Sé brotið ítrekað, varðar það sektum frá kr. 300.00 til 1000.00. Sektir renna í ríkissjóð.

Brot gegn lögum þessum sæta opinberri rannsókn, og skal farið með mál út af þeim sem almenn lögreglumál.

58. gr.

Lög nr. 40 19. júní 1922, um atvinnu við siglingar, lög nr. 49 27. júní 1925 og lög nr. 31 8. sept. 1931, um breyting á nefndum lögum, lög nr. 43 3. nóv. 1915, um atvinnu við siglingar á gufuskipum, lög nr. 14 15. júní 1926 og lög nr. 72 19. júní 1933, um breyting á þeim lögum, lög nr. 50 7. júní 1924, um atvinnu við vélgæzlu á íslenskum mótorskipum, lög nr. 23 9. janúar 1935, um breyting á þeim lögum, svo og öll önnur ákvæði, sem koma í bága við lög þessi, eru hér með úr gildi numin.

68

Ákvæði til bráðabirgða.

12. apríl

Í næstu 5 ár, eftir að lagabreytingar þessar koma til framkvæmda, skal þeim, er lokið hafa hinu minna fiskimannaprófi samkv. lögum nr. 104 frá 1936 eða smáskipaprófi samkv. lögum nr. 40 frá 1922, gefinn kostur á að ganga undir sérstakt próf við stýrimannaskólann í Reykjavík, er veiti sömu réttindi og núverandi meira fiskimannapróf, enda hafi þeir siglt sem skipstjórar eða stýrimenn í 36 mánuði að minnsta kosti og hafi náð 30 ára aldri.

Atvinnumálaráðherra setur reglugerð um próf þetta, að fengnum tillögum skólastjóra stýrimannaskólans í Reykjavík og fulltrúa frá Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

Þeir menn, sem öðlzt hafa skipstjórnarréttindi samkv. l. nr. 104 23. júní 1936 á skipum allt að 75 rúmlestum, eru 35 ára, hafa verið skipstjórar eða stýrimenn á skipi yfir 30 rúmlestir í 5 ár, þegar lög þessi öðlast gildi, skulu öðlast rétt til að vera skipstjórar eða stýrimenn á skipi allt að 85 rúmlestum.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

69

12. apríl

L Ö G**um stýrimannaskólann í Reykjavík.****FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 14. gr. laga nr. 61 12. marz 1945, um breyting á lögum nr. 100 23. júní 1936 um stýrimannaskólann í Reykjavík, hef látið fella meginmál laganna inn í téð lög nr. 100 23. júní 1936, og gef þau út svo breytt sem lög um stýrimannaskólann í Reykjavík:

I. KAFLI**Markmið skólans og skipulag.****1. gr.**

Markmið stýrimannaskólans er að veita þá fræðslu, er þarf til að standast fiskimannapróf, farmannapróf og skipstjóraþróf á varðskipum ríkisins.

2. gr.

Skólinn starfar í þremur deildum, tveggja ára deild fyrir fiskimannapróf, þriggja ára deild fyrir farmannapróf og auk þess í sérstakri deild fyrir skipstjóraþróf á varðskipum ríkisins.

II. KAFLI**Kennslan.****3. gr.**

Í skólanum skal kenna:

Stærðfræði, siglingafræði, islenzku, dönsku, ensku, þýzku, eðlisfræði, vélfræði, sjórétt, veðurfræði, hjúkrunarfræði, bókhald, viðskiptafræði, sjómennsku

og leikfimi; auk þess þær fræðigreinar, sem krafizt er sérstaklega fyrir skipstjóra á varðskipum ríkisins.

69
12. apríl

III. KAFLI

Próf.

4. gr.

Í skólanum skulu vera þessi burtfararpróf: Fiskimannapróf, farmannapróf og skipstjórapróf á varðskipum ríkisins.

5. gr.

Til fiskimannaprófsins útheimtist:

I. Stærðfræði (skrifleg):

1. Í reikningi: Kunnátta í fræðinni um heilar tölur, almenn brot, tuga-brot, hlutföll talna, veldi og rót og notkun logaritma.
2. Í flatarmálsfræði: Beinar línur, horn, hringurinn, marghyrningur, sporbaugur, reglur um hliðar og horn í þríhyrningum og samhliðungum, rétthyrndur þríhyrningur, einslaga og samfalla þríhyrningar, flatarmál hrings og marghyrninga, uppdráttur og útreikningur flatarmáls einföldustu flata.
3. Í þríhyrningafræði: Þekking á grundvallaratriðum þríhyrningafræðinnar og á útreikningi flatra rétthyrndra þríhyrninga samkvæmt henni.
4. Í rúmfræði: Útreikningur rúmtaks ferstrendings og sívalnings.

II. Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

1. Þekking á jarðhnettinum, lögun hans og stærð, bauganeti hans, lengd og breidd; kompáslínur og kompásstrik.
2. Þekking á kompásnum og notkun hans, á misvísun og halla (inklination), segulskekkju og hvernig hún verður fundin með jarðlægum athugunum; þekking á hallasegulskekkju; kunna að finna misvísun eða segulskekkju með vikis-(amplitude-)athugun sólar og með azimuth-athugun sólar eða stjarna og staðarákvarðanir með radiomiðunum.
3. Þekking á sjókortum, innihaldi þeirra og notkun; að búa til vaxandi kort.
4. Þekking á skriðmæli, vegmæli, grunn- og djúplóði; þekking á leiðar-reikningi, straumi, drift; að setja stefnu skipsins og að finna stað skipsins í kortinu.
5. Þekking á dagbókarhaldi; kunna að finna, hvenær flóð verður og fjara.
6. Þekking á sextanti og notkun hans.
7. Þekking á himinhvolfinu og daglegri hreyfingu þess, á bauganeti þess, á því að ákveða afstöðu himinhnatta, á sólinni og hreyfingu hennar.
8. Þekking á mælingu tímans og skiptingu hans.
9. Kunna að finna ristíma, hágöngutíma og hvarftíma himinhnatta.
10. Þekking á hæðarleiðréttingum himinhnatta og að kunna að finna breiddina með athugun sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug.

III. Sjómennska (munnleg og verkleg):

1. Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og neyðarbendingum og á bjargtækjum og notkun þeirra.
2. Þekking á notkun alþjóða-merkjabókar og að geta lesið og gefið ljós- og hljóðmerki eftir Morse-stafrófi.
3. Þekking á hirðingu og meðferð á skipum, siglum, reiða, seglum, köðl-

um og vírum og samsetningu þeirra og öðru, sem þar að lýtur, enn fremur meðferð og hirðingu veiðarfæra.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í almennri sjómennsku.

IV. *Íslenzka* (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum og geta skýrt það nokkurn veginn. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orð og orðatiltæki, er að sjómennsku lúta. Nemendur skulu kunna nokkurn veginn lögskipaða réttitun og geta samið stutta ritgerð um einfalt efni, þannig að orðfæri sé sæmilegt og lesmerki rétt sett.

V. *Danska* (munnleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum, sérstaklega um líf og störf sjómanna, og að geta talað dönsku nokkuð, einkum um það, er snertir sjómennsku.

VI. *Enska* (munnleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti, einkum um sjómennsku, og geta talað ensku nokkuð, einkum um það, er gerist á sjó.

VII. *Sjóréttur* (munnlegur):

Að þekkja helztu lagaákvæði, er snerta rétt og skyldur skipstjóra.

VIII. *Hjúkrunarfræði* (munnleg):

Að hafa fengið yfirlit yfir það helzta, er stendur í lækningabókum sjómanna, og sé einkum lögð áherzla á þessi atriði:

1. hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu sjúkdóma;
2. samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim;
3. næma sjúkdóma og sóttvarnarreglur, sem skipum er skylt að hlýða;
4. almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur í skipum, hirðingu þeirra og umgengni, matvæli og fæði skipverja.

IX. *Vélfræði* (munnleg):

Einföldustu atriði mótörfræðinnar ásamt yfirliti yfir algengustu vélar, notkun þeirra, umhirðu og eldsneyti.

X. *Bókhald*:

Að kunna það bókhald, er staðan útheimtir.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í veðurfræði.

6. gr.

Til farmannaprófsins útheimtist: hið sama og til fiskimannaprófs og enn fremur:

Stærðfræði (skrifleg og munnleg):

- a. Í reikningi: Fyllri þekking á veldi og rót og á logaritnum. Reikningur með viðlægum og frádrægum stærðum með tölum og bókstöfum. Einfaldur vaxta-reikningur. Einfaldar líkingar.
 - b. Í flatarmálsfræði: Skyn á rétthyrndu Koordinatkerfi.
 - c. Í rúmfræði: Afstaða beinnar línu til flatar og afstaða flata innbyrðis. Þekking prisma, strýtu, keilu, kúlu, sívalnings og á línunum, sem myndast á yfirborði þessara hluta við beinan gegnumskurð. Skyn á bogahornum og bogaprí-hyrningum. Rúmtak prisma, strýtu, keilu, kúlu og sívalnings.
- Í ofangreindum atriðum stærðfræðinnar er þess eins krafizt, sem nauðsyn-

legt er að nemandinn viti til skilning á því, sem kennt er í siglingafræði, sjómennsku, eðlisfræði og vélfræði.

69
12. apríl

Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

Hið sama og krafizt er til meira fiskimannaprófsins og auk þess:

Kompásleiðréttingar. Djúpmælar.

Þekking á stefnumagnsmælinum (Deflector) og notkun hans við segul-skekkjurannsóknir. Hættuhorn. Fyllri þekking á himintunglum.

Að kunna að finna breiddina af athugun sólar, fastastjörnu og reikistjörnu í og fyrir utan hádegisbaug, að kunna að finna breiddina af athugun tunglsins í hágöngu.

Að kunna að fara með sjóúr og finna stöðu þess og daglegan gang.

Að kunna að finna lengdina með sjóúrinu og hæð sólar, fastastjörnu eða reikistjörnu.

Að kunna að finna stað skipsins með staðarlínunum byggðum á athugunum sólar, tungls, fastastjörnu eða reikistjörnu.

Þekking á notkun helztu raf- og radiótækja, sem notuð eru við siglingar.

Þekking á stórbaugskortum og siglingu eftir stórbaug.

Vélfræði (munaleg):

Þekking algengra eimvéla ásamt kötlum og hjálparvélum. Hestöfl, eldsneytis-eyðsla og gæzla vélarinnar.

Þekking á algengustu mótórvélum, einkum dieselvélum, og gæzlu þeirra, ásamt hjálparvélum og eldsneytiseyðslu.

Eðlisfræði (munaleg):

Þekking á eðlisfræðilegum eiginleikum hluta. Jafnvægi og hreyfing fastra, fljóandi og loftkenndra hluta, þyngdarlögmál.

Samstilling og sundurliðun afla. Einfaldar vélar. Eðlisþyngd. Dælur. Loftþyngdarmælar. Aðaldrættir hitafræðinnar. Einfaldar reglur um hljóðið, ljósið, rafmagn og rafsegulmagn.

Sjómennska (skrifleg, munaleg og verkleg):

Hið sama og til meira fiskimannaprófsins og enn fremur:

- a. Stutt lýsing á byggingu skipa, rúmlestir, djúprista, afturhlæðni og stöðugleiki. Viðhald skipa á sjó og landi. Áhrif skrófu og stýris.

Vatnsþéttar skiljur og tæmingartæki.

Helztu lagaákvæði um flokkun og skoðun skipa.

- b. Bátar og notkun þeirra. Tæki til fermingar og affermingar skipa. Meðferð farms og kjölfestu.

Öryggisráðstafanir við skipströnd, árekstur, eldsvoða, sjóskaða o. fl. Einfaldur jafnvægisreikningur með tilliti til fermingar og affermingar skipa. Línubýssur og önnur bjargtæki. Notkun leiðalýsinga o. fl. þ. h.

Notkun taflna um styrkleika, aðallega þeirra hluta, sem notaðir eru við fermingu og affermingu skipa.

Skyldur stýrimanns á verði.

Landafræði og veðurfræði (munaleg):

Stutt yfirlit yfir landslag hinna helztu meginlanda. Helztu skipgengar ár og fljót. Heimshöfin og helztu siglingaleiðir. Helztu verzlunarborgir.

Skyn á helztu loft- og sjávarmælitækjum. Skipting hitans á yfirborði jarðar. Vatnsgufa loftsins; ský og úrkoma. Veðurfregnir og veðurkort.

Rafmagn í gufuhvolfinu. Loftþrýstingur. Vindar og lögmál þeirra. Þekking helztu hafstrauma.

69 Íslenzka (skrifleg og munnleg):

12. apríl Að hafa lesið að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum og geta skýrt það vel. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orðtök, er að sjómennsku lúta. Jafnframt skulu þeir hafa lært það af íslenzkri málfræði, er þarf til þess að fara vel með íslenzkt mál í ræðu og riti, og geta skrifað á allgóðu máli og með góðri stafsetningu ritgerð um efni, er snertir sjóferðir, og samið laglega skjöl þau og skilríki, er staða þeirra heimtar.

Danska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum, einkum um líf og störf sjómanna, og geta talað dönsku sæmlega, einkum um það, er sjómennsku snertir, og að geta gert léttan danskan stíl.

Enska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti, einkum um líf og störf sjómanna, skilja „Nautical Almanac“ og geta talað ensku nokkurn veginn, einkum um það, er sjómennsku tilheyrir.

Pýzka (skrifleg og munnleg):

Krafizt er sömu kunnáttu og í ensku.

Sjóréttur (munlegur):

Nokkru fyllri þekking en til hins meira fiskimannaprófs, einkum um farmbréf og farmskírteini.

Hjúkrunarfræði (munlegur):

Nokkru fyllri þekking en til hins meira fiskimannaprófs, einkum um hitabeltissjúkdóma og varnir gegn þeim.

Bókhald og viðskiptafræði (skrifleg og munnleg):

Þau atriði, er farmmenn skiptir mestu og staða þeirra heimtar.

Ráðherra er heimilt, að fengnum tillögum skólastjóra, að ákveða, að aðeins skuli kennd tvö af hinum erlendu tungumálum til farmannaprófs.

7. gr.

Til skipstjórarprófs á varðskipum ríkisins útheimtis:

1. Að nemandi hafi lokið farmannaprófi og hlotið í meðaleinkunn að minnsta kosti $\frac{3}{4}$ þeirrar einkunnar, sem hæst verður gefin.
Undanþegnir þessu ákvæði eru þeir, sem fengið hafa skipstjóraréttindi á varðskipum ríkisins þegar lög þessi öðlast gildi; enn fremur má veita efnilegum nemendum undanþágu frá þessu skilyrði, ef kennarar skólans mæla eindregið með því.
2. **Stórskotafræði** (munleg og verkleg):
a. Þekking á byssum varðskipa ríkisins, notkun þeirra og hirðingu.
b. Þekking á fjarlægðamælum og notkun þeirra.
3. **Ljósfræði** (munleg):
Þekking á frumatriðum ljósfræðinnar, prismaglerjum og öðrum sjón-glerjum.
4. **Mælingafræði** (skrifleg og munnleg):
a. Mælistaðir og lega þeirra til staðarákvarðana.
b. Þekking á leiðréttingum horna, merkja og miðana á jörðinni til útsetningar í vaxandi kort.
c. Þekking á leiðréttingu sextanthorna vegna hæðarmismunar mælistaðanna.

5. *Alþjóðamerki* (verklegt):

69

12. apríl

Leikni í notkun ljós- og hljóðmerkja og merkjaflagga. Leikni í að nota handflögg til merkjagjafa eftir- alþjóðareglum.

6. *Alþjóðaréttur* (munnlegur):

Helztu ákvæði milliríkjasamninga um gæzlu landhelginnar og um fiskveiðar á hafinu. Þýðing og gæzla landhelginnar á ófriðartímum.

7. *Enska* (skrifleg og munnleg):

Fyllri kunnátta í að tala og rita málið en krafizt er til farmannaprófs.

8. *Þýzka* (skrifleg og munnleg):

Sama kunnátta og í ensku.

9. *Líkamsæfingar*:

Kunnátta í algengri leikfimi og æfing í að stjórna leikfimiflokki.

Róðraræfingar og kunnátta í að stjórna bátum.

8. gr.

Við burtfararpróf skulu auk kennarans, sem prófar, vera tveir prófdómendur í hverri grein, og skipar stjórnarráðið til þess sérfræðinga eftir föngum.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði.

9. gr.

Vilji maður ganga undir burtfararpróf skólans án þess að hafa stundað þar nám, skal hann senda kennslumálaráðuneytinu beiðni um það tveim mánuðum áður, og skal fylgja beiðninni vottorð um, að umsækjandi fullnægi kröfum þeim, er segir í 1.—5. lið 11. gr. þessara laga, og vottorð um þann undirbúning, er hann hefur fengið.

10. gr.

Þeir, sem staðizt hafa burtfararpróf við stýrimannaskólann, skulu fá próf-skirteini, er sýni aðaleinkunn þeirra og séreinkunnir.

Prófsskirteinin skulu gefin út á islenzku og að minnsta kosti einu stórbjóðamáli.

IV. KAFLI

Inntaka nemenda.

11. gr.

Almenn inntökuskilyrði eru:

1. Að fullnægja kröfum reglugerðar um siglingatíma.
2. Að hafa þá sjón, heyrn og málfæri, sem yfirmannsstaða heimtar.
3. Að kunna sund.
4. Að vera ekki haldinn af neinum næmum sjúkdómi eða líkamskvilla, er orðið geti öðrum nemendum skaðvænn.
5. Að hafa óflekkað mannorð.

12. gr.

Farmannaprófsnemendur skulu hafa þá þekkingu í islenzku, dönsku, ensku, þýzku og stærðfræði, er reglugerð áskilur.

69
12. apríl

V. KAFLI

Kennslutími.

13. gr.

Skólinn starfar frá byrjun októbermánaðar og eigi skemur en til aprílloka.

VI. KAFLI

Kennarar skólans.

14. gr.

Við stýrimannaskólann skulu auk skólastjóra vera að jafnaði þrír skipaðir kennarar, tveir kennarar í siglingafræði og tungumálakennari, og stundakennarar eftir þörfum.

Laun fastra kennara við skólann skulu ákveðin í launalögum.

15. gr.

Til þess að geta orðið skólastjóri stýrimannaskólans, verður hlutaðeigandi að hafa lokið farmannaprófi skólans og síðan viðtækara farmannaprófi við erlendan skóla, hvorttveggja með góðum vitnisburði.

Til þess að verða fastur kennari í siglingafræði verður hlutaðeigandi að hafa lokið að minnsta kosti góðu farmannaprófi við skólann.

Til þess að verða tungumálakennari skólans verður hlutaðeigandi að hafa lokið embættisprófi í einhverju af þeim málum, sem kennd eru við skólann. Þó má veita undanþágu frá þessu ákvæði þeim, sem reyndur er að nægri kunnáttu og kennarahæfileikum.

Enginn getur fengið veitingu fyrir embætti við skólann, nema hann hafi verið settur til að gegna því í eitt ár að minnsta kosti.

Stundakennara setur ráðuneytið samkvæmt tillögum skólastjóra.

VII. KAFLI

Ýmisleg ákvæði.

16. gr.

Yfirstjórn skólans hefur atvinnumálaráðuneytið.

17. gr.

Með reglugerð verður nánar ákveðið um tilhögun kennslunnar, próf og einkunnir, inntöku nemenda í skólann, kennslutíma og leyfi, reglu og aga, kennara skólans og skólalækni.

18. gr.

Námskeið, er veiti þá fræðslu, sem þarf til þess að öðlast skipstjórnarréttindi samkv. 4. gr. l. nr. 104 frá 1936, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, með áorðnum breytingum, og þá fræðslu, sem þarf til þess að setjast í II. bekk í fiskimannadeild stýrimannaskólans í Reykjavík, skal atvinnumálaráðuneytið fela skólastjóra stýrimannaskólans að láta halda á eftirfarandi stöðum, þegar næg þátttaka er fyrir hendi: Á Ísafirði, Akureyri, Norðfirði og í Vestmannaeyjum.

Námskeiðin skulu haldin annað hvert ár á hverjum stað, en þó eigi nema á tveim stöðum sama árið. Skulu þau standa yfir frá byrjun októbermánaðar og eigi skemur en til janúarloka. Heimilt er að hafa námskeiðin á öðrum tíma árs, en jafnan skulu þau standa yfir minnst 4 mánuði.

Í reglugerð skal ákveðið nánar um þátttöku, inntökuskilyrði, kennslufyrir- 69
komulag og próf við námskeiðin, en verkefni til prófs, sem réttindi veitir til II. 12. apríl
hekkjar stýrimannaskólans, skulu send frá stýrimannaskólanum í Reykjavík og
úrlausnir dæmdar þar.

Kostnaður við námskeiðin greiðist úr rikissjóði.

19. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Í næstu 5 ár, eftir að stýrimannaskólinn hefur fengið til þess nægan húsakost, skal þeim, er lokið hafa hinu minna fiskimannaprófi samkv. lögum nr. 104 frá 1936 eða smáskipaprófi samkv. lögum nr. 40 frá 1922, gefinn kostur á að ganga undir sérstakt próf við stýrimannaskólann í Reykjavík, er veiti sömu réttindi og fiskimannapróf, enda fullnægi þeir ákvæðum laga um siglingatíma og hafi náð 30 ára aldri.

Próf þetta nefnist fiskiskipapróf, og setur atvinnumálaráðherra um það reglugerð að fengnum tillögum skólastjóra stýrimannaskólans í Reykjavík og fulltrúa frá Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands.

20. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

L Ö G

um fasteignamat.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 12. gr. laga frá 12. marz 1945, um breyting á lögum nr. 3 6. jan. 1938, um fasteignamat, hef látið fella meginmál þeirra inn í lög nr. 3 6. jan. 1938, um fasteignamat, og gef þau hér með út svo breytt:

1. gr.

Allar jarðeignir, lóðir og hús á landinu skal meta til peningaverðs tuttugasta og fimmta hvert ár. Næsta aðalmat samkvæmt lögum þessum skal hefja svo tímanlega, að því sé að fullu lokið fyrir 1. janúar 1965.

Nú breytist verðgildi peninga að verulegu leyti á milli þess, að aðalmat fer fram, og má þá með lögum ákveða breyting á matsverði allra fasteigna í landinu í samræmi við það.

2. gr.

Fasteign hver skal metin sanngjörnu söluverði. Til hliðsjónar við matið skal hafa tekjur þær, er af fasteigninni fást, hlunnindi þau, er henni fylgja, leigumála þann, sem á henni er eða telja má hæfilegan, verð það, er fasteignin kann að hafa verið seld fyrir síðustu 10 árin áður en matið fór fram, söluverð nágrannafasteigna á sama tíma og virðingar til lántöku og brunabóta, þegar um húseign er að

- 70 ræða. Fjármálaráðherra ákveður með reglugerð, að fengnum tillögum yfirfasteignamatsnefndar, nánari grundvöll fyrir framkvæmd matsins. Fasteignir skulu metnar til peningaverðs í heilum hundruðum króna.

3. gr.

Til undirbúnings og fyrirgreiðslu við mat fasteigna skulu hreppstjórar í sveitum, en bæjarfógetar í kaupstöðum, hver í sínu umdæmi, semja skýrslu um allar fasteignir í hreppnum eða kaupstaðnum. Skýrslur þessar skulu ritaðar á eyðublöð, er yfirmatsnefnd lætur prenta, og skal senda þær formönnum undirmatsnefnda nokkru áður en aðalmat á að hefjast í hvert sinn.

Skýlt er hreppstjórum, bæjarfógetum og einstökum mönnum að láta í té allar upplýsingar, er matsnefndir óska og kostur er á, til leiðbeiningar við mat fasteigna.

4. gr.

Við matið skal hver jörð, sem hefur sérstök bæjarhús og afskipt tún og engi, metin sér til verðs, hvort sem hún telst lögbýli eða eigi og hvort sem hún er fornt býli eða býli byggt úr landi annarar jarðar.

Lönd, sem látin hafa verið á erfðafestu, skal meta sér, hvort sem hús hafa verið reist á þeim eða ekki. Verði um það ágreiningur milli undirmatsnefndar og aðilja, hvort meta skuli fasteign sér eða ekki, skal lögreglustjóri skera úr. Úrskurði hans má þó innan mánaðar skjóta til fjármálaráðherra, sem leggur á málið fullnaðarúrskurð.

Eyðijarðir og óbyggðar lóðir og lendur skal meta sér til verðs, nema nytjaðar séu að fullu frá annarri jörð eða lóð, enda sé sami eigandi að báðum.

Enn fremur skal meta sérstaklega allar lóðir og lendur, ásamt mannvirkjum, ítök og fasteignarréttindi, sem ekki fylgja neinni ákveðinni jörð eða húseign, svo sem vatnsréttindi, námuréttindi, veiðiréttindi og jarðhitaréttindi, sem seld eru undan jörðum.

5. gr.

Við mat jarðeigna skal:

1. meta sér verðmæti landsins, að frádregnu því verðmæti þess, er stafar af styrk ríkisins, sbr. jarðræktarlög;
2. meta sér þann hluta af verðmæti landsins, sem hvorki má selja né veðsetja (sbr. jarðræktarlög, nýbýlalög og lög um framlög ríkisins til endurbygginga á sveitabýlum);
3. meta sér þann hluta af verðmæti landsins, sem svarar til afgjaldskvaðar, sem jarðareiganda ber að telja sér til eignar;
4. meta sér þann hluta af verðmæti húsa, er jarðareigandi á, og telst þar með álag;
5. meta sér verðmæti þeirra húsa, sem ábúandi á;
6. meta sér verðmæti þeirra húsa, sem ekki má selja né veðsetja, sbr. jarðræktarlög og nýbýlalög.

Með landverðinu skal meta hlunnindi og ítök í lönd annarra jarða.

6. gr.

Húseignir allar í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, svo og hús þurra-búðarmanna í sveitum, ber að meta svo, að húsin skulu metin sér, lóðin sér og mannvirki á lóðinni, önnur en hús, sér. Að öðru leyti gilda ákvæði 5. gr. um mat á fasteignum þessum, ef styrkur hefur verið veittur til þeirra samkvæmt jarðræktarlögum eða nýbýlalögum.

7. gr.

70

12. apríl

Afréttarlönd, sem eru eign sveitarfélaga eða sameign fleiri jarða og notuð eru aðallega til upprekstrar, skal ekki meta sérstaklega, en taka skal upprekstrarréttinn til greina við mat þeirra jarða, er hann eiga.

Þrætulönd milli jarða skal meta sér í lagi.

8. gr.

Hverri fasteign, sem metin er, skal lýsa svo skýrt, að ekki verði um villzt, hver hún er. Nafngreina skal eiganda hennar og notanda. Geta skal þess, hvort landamerki og lóðamörk eru ágreiningslaus.

9. gr.

Til að framkvæma aðalmat skipar fjármálaráðherra þrjá menn í undirfasteignamatsnefnd í hverri sýslu og hverju bæjarfélagi. Tveir nefndarmanna skulu skipaðir eftir tilnefningu sýslunefndar eða bæjarstjórnar, en hinn þriðja skipar fjármálaráðherra án tilnefningar, og skal hann vera formaður nefndarinnar. Á sama hátt skal skipa varamenn, er taka sæti í nefndinni í forföllum hinna, eftir því sem reglugerð kveður nánar á um.

10. gr.

Fjármálaráðherra skipar þrjá menn í yfirfasteignamatsnefnd og þrjá til vara. Hann tilnefnir formann nefndarinnar.

Hlutverk nefndarinnar er að hafa eftirlit með störfum undirmatsnefnda undir yfirmensjón fjármálaráðherra. Hún skal endurskoða og samræma mat allra fasteigna. Ef henni þykir eitthvað óljóst eða rangt, getur hún heimtað nánari skýringar hjá undirmatsnefnd og eiganda eða notanda fasteignar.

Yfirmatsnefnd ákveður gerð eyðublaða undir lýsingar fasteigna og sendir þau til undirmatsnefnda í tæka tíð.

11. gr.

Hver, sem skipaður er í fasteignamatsnefnd, hvort heldur undirmats- eða yfirmatsnefnd, skal undirrita drengskaparheit um að rækja starf sitt af alúð og samvirkusemi. Nefndarmenn allir eru sýslunarmenn ríkisins og njóta þeirra réttinda og hafa þær skyldur, er því fylgja að lögum.

12. gr.

Milli þess, er aðalmat fer fram, sbr. 1. gr., skal meta öll ný hús svo og fasteignir, sem vegna einhverra sérstakra ástæðna breytast verulega að verðmæti. Mat þetta skulu úttektarmenn framkvæma, hver í sínum hreppi, en í kaupstöðum og annars staðar, þar sem ekki eru til úttektarmenn, skal til þess starfa kveðja tvo menn. Nefnir fjármálaráðherra annan, en hreppsnefnd eða bæjarstjórn kýs hinn. Fjármálaráðuneytið hefur eftirlit með því, að aukamat fari fram, þegar ástæða er til, og skal það annast endurskoðun á matinu. Skal framkvæma matið eftir sömu grundvallarreglum sem fylgt var við síðasta aðalmat.

Niðurstöður allra matsgerða, sem framkvæmdar eru samkvæmt þessari grein, skal þegar í stað tilkynna eigendum fasteignanna.

13. gr.

Laun matsmanna og annan kostnað af matinu, þar með talinn ferðakostnaður, síma- og ritfangakostnaður, skal greiða úr ríkissjóði. Fjármálaráðherra ákveður laun matsmanna.

- 70 Kostnaður af aukamati greiðist að hálfu úr ríkissjóði, en að hálfu úr við-
12. apríl komandi bæjar- eða sveitarsjóði.

14. gr.

Fjármálaráðherra setur nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd fasteignamats og störf matsnefnda, og skal hann í hvert skipti, er aðalmat á fram að fara, ákveða, hvenær það byrji og hvenær því skuli lokið.

Matsgerðir úr hverjum hreppi og kaupstað skal leggja fram á þingstað hreppsins eða kaupstaðarins þegar er undirmati er lokið, og skal auglýsa á venjulegan hátt, hvenær þær liggi frammi, og má það ekki vera skemmri tími en mánuður.

15. gr.

Við mat fasteigna skal gera eiganda eða umráðamanni kost á að bera fram þær skýringar, sem hann óskar, að teknar verði til greina við matið.

Nú er eigandi fasteignar óánægður með mat undirmatsnefndar eða þykir ekki samræmi í mati í hreppi, sýslu eða kaupstað, og getur hann þá kært það til undirmatsnefndar, enda skal hann þá leggja fram skrifleg rök máli sínu til stuðnings eigi síðar en mánuði eftir að matsgerðirnar lágu frammi í hreppnum eða kaupstaðnum.

Allar aðfinnslur og kærur, sem undirmatsnefnd berast, skal hún athuga og úrskurða. Að því búnu skal nefndin senda matsgögn öll til yfirmatsnefndar og láta fylgja lýsingu fasteignar, þær kærur og aðfinnslur, er fram hafa komið við matið og hana varðar, svo og umsögn eða úrskurð sinn í málinu.

Heimilt er aðilja að skjóta úrskurði undirmatsnefndar til yfirmatsnefndar, en hún leggur á málið fullnaðarúrskurð.

16. gr.

Að loknu hverju aðalmati skal fjármálaráðuneytið svo fljótt sem við verður komið gefa út sundurliðaða skrá yfir matsverð allra fasteigna í landinu. Skal bókin löggilt af fjármálaráðherra og send ókeypis öllum þeim mönnum og stofnunum, sem fá Stjórnartíðindi án endurgjalds.

17. gr.

Fjármálaráðuneytið leggur úrskurð á kærur út af aukamati. Slíkar kærur skulu vera skriflegar og komnar í hendur ráðuneytisins, áður en 4 mánuðir eru liðnir, frá því að mat var tilkynnt eiganda fasteignar.

Fjármálaráðuneytið skal halda skrá um allt aukamat, og skal jafnóðum tilkynna yfirvöldum þeim, sem hlut eiga að máli, breytingar á fasteignamati við aukamat.

18. gr.

Nú óskar einhver endurmats á fasteign sinni milli þess, að aðalmat fer fram, og skal hann þá senda fjármálaráðuneytinu um það rökstudda beiðni. Ráðuneytið úrskurðar síðan, hvort matið skuli fram fara.

19. gr.

Aukamatsmenn fá þóknun úr ríkissjóði fyrir starf sitt eftir lögum um laun hreppstjóra og aukatekjur m. m. Þó skal sá, er krefst endurmats, sbr. 18. gr., greiða matskostnaðinn, nema matsverðið breytist um 10% eða meira.

20. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 22 frá 3. nóv., um fasteignamat, lög nr. 14 frá 19. júní 1922, um skattmat fasteigna, lög nr. 41 frá 8. sept.

1931, um breyting á lögum nr. 22 frá 3. nóv. 1915, um fasteignamat, svo og önnur 70
ákvæði, sem koma í bága við lög þessi.

12. apríl

21. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt.

71

12. apríl

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér, að enn í ár sé nauðsynlegt að breyta tímaákvörðunum og frestum þeim, sem um ræðir í IV. kafla laga nr. 6 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt. Breytingar á skattalögunum voru gerðar á þessu ári svo seint, að skattastörfum varð víða ekki lokið innan lög-
mæts frests.

Skatturinn verður ekki löglega á lagður nema frestir séu haldnir lögum samkvæmt og tel ég því nauðsynlegt, að fjármálaráðuneytinu verði, svo sem nokkur undanfarin ár, gefið heimild til að breyta umræddum tímaákvörðun-
um og frestum eftir því sem þurfa þykir.

Vegna þessa gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Heimilt er ráðherra að breyta tímaákvörðunum og frestum þeim, sem um ræðir í IV. kafla laga nr. 6 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem þörf krefur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. apríl 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

72

31. maí

BRÁÐABIRGÐALÖG

um eignarnám á lóðarréttindum og mannvirkjum á Siglufirði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Atvinnumálaráðherra hefur tjáð mér, að ákveðið sé að hefja nú þegar byggingu 10 þús. mála sildarverksmiðju á Siglufirði. Samningaumleitarnir stjórnar sildarverksmiðja ríkisins um kaup á nauðsynlegum lóðarréttindum og mannvirkjum, sem á lóðunum eru, hafa ekki borið árangur og ber því brýna nauðsyn til, að þessi lóðarréttindi og mannvirki verði tekin eignarnámi.

Vegna þessa gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt vegna sildarverksmiðja ríkisins að taka eignarnámi réttindi yfir lóðunum nr. 18 og 21 við Norðurgötu og nr. 2 við Þormóðsgötu á Siglufirði ásamt húsum og öðrum mannvirkjum, sem á þessum lóðum eru.

2. gr.

Eignarnám það, sem um ræðir í 1. gr. hér að framan, skal fara fram samkvæmt lögum nr. 61 14. nóvember 1917, um framkvæmd eignarnáms.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. maí 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

73

31. maí

FORSETAÚRSKURÐUR

um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég, samkvæmt 15. gr. stjórnarskrárinnar og tillögu forsætisráðherra, set eftirfarandi ákvæði um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.:

- I. Forsætisráðherra Ólafur Thors. Undir hann heyra eftirgreind mál: Stjórnarskráin, Alþingi, nema að því leyti sem öðruvísi er ákveðið, almenn ákvæði um framkvæmdarstjórn ríkisins, skipun ráðherra og lausn, forsæti ráðuneytisins, skipting starfa ráðherranna, mál, er varða stjórnarráðið í heild. Enn fremur utanríkismál.
- II. Ráðherra Áki Jakobsson. Undir hann heyra sjávarútvegsmál, þar undir Fiskifélagið, sildarútvegsmál (sildarverksmiðjur og Sildarútvegsnefnd), Fiskimálanefnd, utanríkisverzlun með sjávarafurðir. Enn fremur Landssmiðjan, Atvinnudeild Háskólans, Rannsóknarráð ríkisins. Flugmál. Veðurstofan.

- III. Ráðherra Brynjólfur Bjarnason. Undir hann heyra kennslumál, þar undir skólar, sem ekki eru sérstaklega undan teknir, útvarpsmál og viðtækjaverzlun, barnaverndarmál. Menntamálaráð. Leikhúsa- og kvikmyndamál. Ríkisprentsmiðjan.
- IV. Ráðherra Emil Jónsson. Undir hann heyra kirkjumál, samgöngumál, þar undir vegamál, skipagöngur, atvinna við siglingar, Stýrimannaskólinn, skipaskoðun ríkisins. Póst- og sínamál og loftskýtamál, vitamál, hafnarmál, mælitækja- og vogarmál, rafmagnsmál, þ. á m. Rafmagnseftirlit ríkisins og rafveitur ríkisins, iðnaðarmál, þar undir iðnskólar, iðnaðarnám, iðnfélög, eftirlit með verksmiðjum og vélum, einkaréttarleyfi, vatnamál, þar undir sérleyfi til vatnsorkunotkunar, jarðboranir eftir heitu vatni og gufu. Námurekstur.
- V. Ráðherra Finnur Jónsson. Undir hann heyrir dómaskipun, dómsmál, þar undir framkvæmd hegningardóma, hegningarhús og fangahús, tillögur um náðun, veiting réttarfarslegra leyfisbréfa, málflutningsmenn, lögreglumálefni, þar undir gæzla landhelginnar, áfengismál, strandmál, sífjaréttarmál, erfðaréttarmál, persónuréttarmál, eignaréttarmál, yfirfjárráðamál, lög um kosningar til Alþingis og kjördæmaskipting, umsjón með framkvæmd alþingiskosninga, ríkisborgararéttur, útgáfa Stjórnartíðinda og Lögbirtingablaðs, húsameistari ríkisins. Félagsmál, þar undir alþýðutryggingar, atvinnubætur, vinnudeilur, sveitarstjórnarmál og framfærslumál. Félagsdómur. Almenn styrktarstarfsemi, þar undir styrkveitingar til berklasjúklinga og annarra sjúklinga, sem haldnir eru langvinnum sjúkdómum, sjúkrasjóðir, ellistyrktarsjóðir, öryrkjasjóðir, slysatryggingarsjóðir, lífsábyrgðarsjóðir og aðrir tryggingarsjóðir, þar með talið Bruna-bótafélag Íslands, nema sérstaklega séu undan teknir, byggingarfélag, heilbrigðismál, þar á meðal sjúkrahús og heilsuhæli, verzlunarmál, sem ekki eru í úrskurði þessum falin öðrum ráðherra, þar undir verzlunarskólar, verzlunarfélög, kaupfélög og samvinnufélög.
- VI. Ráðherra Pétur Magnússon. Undir hann heyra fjármál ríkisins, þar undir skattamál, tollamál og önnur mál, er varða tekjur ríkissjóðs, svo sem ef verzlun er rekin til að afla ríkissjóði tekna, undirskrift ríkisskuldabréfa, fjárlög, fjár-aukalög og reikningsskil ríkissjóðs, hin umboðslega endurskoðun, embættisveð, eftirlit með innheimtumönnum ríkisins, laun embættismanna, eftirlaun, lífeyrir embættismanna og ekkna þeirra, peningamál, þar undir peningaslátta. Yfirleitt fer þessi ráðherra með öll þau mál, er varða fjárhag ríkisins eða landsins í heild, nema þau eftir eðli sínu eða sérstöku ákvæði heyri undir annan ráðherra. Enn fremur Hagstofa Íslands, mæling og skrásetning skipa, viðskiptamál, þar undir innflutningsverzlun og utanríkisverzlun, önnur en verzlun með sjávarafurðir, bankamál og sparisjóðir, gjaldeyrismál, verðlagsmál (dýrtíðarráðstafanir), svo og landbúnaðarmál, þar undir ræktunarmál, þ. á m. skógræktarmál og sandgræðslumál, búnaðarfélag, búnaðarskólar, garðyrkjuskólar, húsmæðraskólar í sveitum, dýralækningamál, þjóðjarðamál.

Ráðherrafundi skal halda um nýmæli í lögum og mikilvæg stjórnarmálefni. Svo skal og ráðherrafundi halda, ef einhver ráðherra óskar að bera þar upp mál.

Með úrskurði þessum er úr gildi felldur forsetaúrskurður frá 21. október 1944, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.

Gjört í Reykjavík, 31. maí 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

74

29. júní

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka á leigu geymsluhús
Tunnuverksmiðju Siglufjarðar s/f.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Atvinnumálaráðherra hefur tjáð mér, að þegar sé hafin bygging 10 þús. mála síldarverksmiðju á Siglufirði. Tilraunir stjórnar Síldarverksmiðja ríkisins og byggingarnefndar Síldarverksmiðja ríkisins til þess að fá til umráða nauðsynlegt geymslurúm og athafnasvæði meðan á byggingu téðrar verksmiðjubyggingar stæði, hafa ekki borið nauðsynlegan árangur. Hins vegar getur oltið á því, hvort unnt verði að koma verksmiðjunni upp á tilsettum tíma, að geymslurúm fáiist. Geymsluhús Tunnuverksmiðju Siglufjarðar s/f er ekki notað eins og sakir standa, og ber brýna nauðsyn til, að geymsluhús þetta verði tekið leigunámi meðan á byggingu verksmiðjunnar stendur.

Vegna þessa gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka á leigu um ótiltekinn tíma, með eða án samþykkis eigenda, geymsluhús Tunnuverksmiðju Siglufjarðar s/f á Siglufirði, ásamt lóðarréttindum, enda komi fullt endurgjald fyrir afnotin eftir mati óvilhallra dómkvaddra manna. Skal ríkisstjórninni heimilt að taka geymsluhúsið til afnota þegar eftir gildistöku laga þessara, og greiðist leiga sú, er metin verður, frá þeim tíma, er afnotin byrja.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. júní 1945.

Sveinn Björnsson.
(L. S.)

Áki Jakobsson.

FORSETAÚRSKURÐUR

75

2. ágúst

um breyting á forsetaúrskurði 31. maí 1945 um skipun og skipting
starfa ráðherra o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég, samkvæmt 15. gr. stjórnarskrárinnar og tillögu forsætisráðherra, set eftirfarandi ákvæði um breyting á forsetaúrskurði 31. maí 1945 um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.

Á eftir orðinu áfengismál í V. lið úrskurðarins komi: nema innflutningur, sala og veitingar áfengis, annars en áfengislyfja.

Inn í fjórða málslið VI. liðs úrskurðarins komi á eftir orðinu „sjávarafurðir“ orðin innflutningur, sala og veitingar áfengis nema áfengislyfja.

Gjört á Bessastöðum, 2. ágúst 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

BRÁÐABIRGÐALÖG

76

2. ágúst

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að halda niðri dýrtíðarvísitölu með fjárgreiðslum úr ríkissjóði og um áhrif nokkurra landbúnaðarafurða á vísitöluna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér, að með því að Alþingi eigi ekki að koma saman fyrr en 1. október þ. á., en ákvæði laga nr. 58 3. marz 1945 gilda eigi lengur en til 15. september þ. á., verði að gera ráðstafanir með bráðabirgðalögum, ef halda eigi í skefjum verðlagsvísitölu, þar til er Alþingi getur gert ráðstafanir sínar í þá átt. Enn fremur telur hann nú þegar brýna þörf á ákvæðum er fyrirbyggja það, að verðlag á kjöti af sauðfé og kartöflum, framleiddu fyrir venjulegan framleiðslutíma, hafi áhrif á vísitöluna.

Með því, að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé á því, að hafðar séu hömlur á verðlagsvísitölunni, gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að verja fé úr ríkissjóði til þess að halda niðri dýrtíðarvísitölu á tímabilinu frá 15. september 1945 til jafnlengdar næsta ár, svo sem með niðurgreiðslu á tilteknum neyzluvörum, eða á annan hátt.

Ef vara er seld tvenns konar verði og niðurgreiðsla hefur farið fram á hæfilegu neyzlumagni vörunnar, að dómi ríkisstjórnar, skal vísitalan eingöngu miðuð við lægra verðið.

76

2. ágúst

2. gr.

Verðlag á kjöti af sauðfé, sem slátrað er áður en venjuleg haustslátrun hefst og á kartöflum, sem teknar eru upp fyrir venjulegan uppskerutíma, skal eigi hafa áhrif á dýrtíðarvísitölu.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört á Bessastöðum, 2. ágúst 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

Stjórnartíðindi 1945, A. 11.

77

7. maí

FYRIRMÆLI

um sparisjóðsdeild Búnaðarbanka Íslands.

1. gr.

Ríkissjóður ber ábyrgð á sparisjóðsdeild sem öðrum skuldbindingum Búnaðarbanks.

2. gr.

Deildin skal eiga að minnsta kosti 15% af innlánsfé með sparisjóðskjörum í tryggðum og auðseldum verðbréfum, svo sem ríkisskuldabréfum, jarðræktarbréfum, veðdeildarbréfum Búnaðarbanks eða Landsbanks eða öðrum verðbréfum, er bankastjórn og ráðherra telja jafntrygg. Í stað verðbréfa má koma inneign í sparisjóðsdeild Landsbanks.

3. gr.

Allur tekjuafgangur rennur í varasjóð deildarinnar, enda ber hann töp þau, sem deildin kann að verða fyrir og eigi verða greidd af árstekjum hennar.

4. gr.

Sparisjóðsdeild bankans tekur við fé til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, minnst 1 kr. í senn. Þó er deildin eigi skyld að taka við stórfé, þegar stjórn bankans telur honum það óhentugt.

5. gr.

Þegar innstæðan nemur minnst 5 kr., skal reikna vöxtu af heilum krónum frá og með næsta degi eftir að féð er lagt inn, þó eigi í minni hlutum en heilum aumum.

Vextir skulu reiknaðir til 31. desember ár hvert og lagðir þá við höfuðstól. Af fjárhæðum, sem nema 1000 kr. eða þar yfir, er bankinn eigi skyldur að greiða vöxtu, þegar slíkar fjárhæðir standa skemur en tvo mánuði í bankanum.

6. gr.

Af fé, sem bankinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórn bankans telur sér fært, en krafist getur hún þess, að fjárhæðum frá 1000—3000 kr. sé sagt upp með viku fyrirvara, fjárhæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti.

Eigi er bankinn skyldur að greiða meira en 5000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók, nema uppsögn liggi fyrir og er þá uppsagnarfrestur tveir mánuðir að minnsta kosti.

7. gr.

Þeim, sem í fyrsta sinn leggur inn fé með sparisjóðskjöllum, er þá fengin viðskiptabók og greiðir hann 50 auru fyrir. Stjórn bankans ákveður, hvort gjald þetta skuli tekið fyrir fram eða þegar bókin er útskrifuð eða ónýtt.

77
7. maí

Hvenær sem fé er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði, skal það um leið ritað í viðskiptabókina. Þó má taka við fé án þess að sýna bókina, gegn kvittun bókara og féhirðis, þegar sérstök atvik eru fyrir hendi.

Heimilt er að setja upp sérstaka deild í sparisjóðnum, þar er taka megí við innlögum og ávísá á innstæðu, án þess að viðskiptabókin sé sýnd. Skulu slík innlög og útgreiðslur færðar inn í viðskiptabókina, þegar hún er næst sýnd í bankanum. Viðskiptabækur þeirrar deildar skulu greinilega bera með sér, að rita megí ávísanir á innstæðuna.

Innlög og útgreiðslur kvitta bókari og féhirðir í viðskiptabók, og er það full sönnun.

Það er eigi á ábyrgð bankans, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til þess að fá greitt fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því. Á sama hátt ber sá skaða, er féð á, er fyrir kemur, að fölsuð ávísun er greidd af bankanum, nema um sé að kenna augljósu gáleysi bankans.

Vextir skulu tilfærðir í viðskiptabækur eftir áramót, fyrst þegar hreyft er við innstæðu. Stjórn bankans löggildir viðskiptabækur eða þeir starfsmenn bankans, sem stjórn hans veitir umboð til þess.

8. gr.

Ef viðskiptabók glatast, leitar eigandinn til stjórnar bankans, og annast hún þá um, að handhafa sé stefnt, að þeim hætti, er greinir í lögum nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði. Kostnað greiðir eigandi.

9. gr.

Stjórn bankans er heimilt að segja upp fé, sem á vöxtum er í bankanum með sparisjóðskjöllum, með þriggja mánaða fyrirvara. Skal uppsógnin annað hvort færð inn í viðskiptabókina eða birt í því blaði, er flytur auglýsingar stjórnarvalda, og að minnsta kosti í tveim blöðum öðrum.

Eftir gjalddaga eru ekki greiddir vextir af fé því, sem upp er sagt.

10. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn né tekur út í 15 ár samfleytt, verða eigi vextir reiknaðir af framar, og verður þá skorað á eiganda að hirða féð. Skal það gert með auglýsingu, er birt sé með misseris fyrirvara, að þeim hætti er segir í 8. gr. Ef hann gefur sig ekki fram, áður en frestur er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en féð, ásamt vöxtum, rennur til bankans. Þó má stjórn bankans greiða féð að meira eða minna leyti, ef réttur eigandi gefur sig fram innan fimm ára.

11. gr.

Mönnum verður eigi veitt vitneskja um eignir annarra í bankanum, nema skýlt sé að lögum.

12. gr.

Sá, er tekið hefur allt út úr viðskiptabók sinni, skal skila henni í bankann. Ef bók er útskrifuð, fær eigandi aðra ókeypis, ef hann vill halda viðskiptum áfram.

13. gr.

Heimilt er sparisjóðsdeild að taka fé til ávöxtunar eftir sérstökum samningi í hvert skipti og láta í té viðtökuskirteini fyrir fénu.

77

7. maí

Heimilt er deild þessari að kaupa og selja víxla, tékka og ávísanir, í samræmi við tilgang bankans.

14. gr.

15. gr.

Deildinni er enn fremur heimilt að veita lán gegn ábyrgð bæjar-, sýslu- eða sveitarfélaga, þegar þessi skilyrði eru fyrir hendi:

- a) Útskrift úr fundarbók lánbeiðanda, sem sýni, að löglega hafi verið samþykkt að taka lánið, og sé útskriftin staðfest af yfirvaldi því, er hlut á að máli.
- b) Yfirlýsing stjórnarvalds þess, er hlut á að máli, um ábyrgðina.
- c) Fjárhagsreikningur bæjar, sýslu eða sveitar næsta ár á undan lánbeiðninni.
- d) Samþykki æðra stjórnarvalds (sýslunefndar eða stjórnarráðs).
- e) Vottorð þeirra yfirvalda, er hlut eiga að máli, um það, að þeir menn, er annast um lántökuna, eða veita umboð til að taka lánið, séu réttir aðilar.

16. gr.

Heimilt er og deildinni að veita lán gegn tryggingu í 1. eða 2. veðrétti í jarðeignum, þar á meðal ræktuðum erfðafestulöndum með húsum.

Um slík lán skulu lánbeiðendur fullnægja þessum skilmálum:

- a) Leggja fram virðingargerð, er sett sé og samin svo sem nú skal greina.

Eignir þær, er setja skal að veði, skulu virtar af trúnaðarmönnum deildarinnar á kostnað lánbeiðanda. Bankinn leggur til eyðublöð að virðingargerðum. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þær hafa í kaupum og sölum eftir beztu vitund virðingarmanna, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla. Í virðingargerð skal eign lýst rækilega og greinilega. Skulu þar tjáð öll þau atriði, kostir og gallar, sem áhrif geta haft á verðmæti hennar. Skal þar tilgreint verð eignarinnar að fasteignamati, kúgildatala, afgangshæð, hlunnindi og kvaðir, allt það, er lýtur að högum hennar og ræktun, viðhald húsa og enn greind sérstök atvik, sem áhrif hljóta að hafa á verðmæti hennar, svo sem það, hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, skriðum, sandfoki, snjóflóðum o. s. frv. Þess skal getið, hver hús séu á jörðinni og hvers virði hver um sig, en eins fyrir því tekið fram virðingarverð jarðarinnar sjálfrar, án húsa.

Í virðingu húseigna skal nákvæmlega lýst hverju einstöku húsi, tilgreind stærð þess, tala herberga, telja til allt múr- og naglfast, sem henni fylgir, svo sem ofna, járneldstæði o. fl., efni það, er húsin eru gerð af, og gæði þess, að svo miklu leyti, sem unnt er, enn fremur aldur húsa og viðhald og kvaðir, ef nokkurar eru.

Ef eignin hefur gengið kaupum og sölum, svo að kunnugt sé, skal skýrt frá, hvað gefið hafi verið fyrir hana síðast. Á húsum er tilskilin váttrygging í félagi, sem stjórn bankans tekur gilt. Váttrygging í Brunabótafélagi Íslands skal jafnan tekin gild.

Hús, sem landi fylgja, hvort heldur er jörð eða erfðafestuland, verða eigi tekin að veði sérstaklega, jafnvel þótt váttryggð séu, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi.

- b) Útvega veðbókarvottorð.
- c) Útvega vottorð sama embættismanns, sem hlut á að máli, um þinglesna heimild lánbeiðanda að eigninni, eða, ef ekki er unnt, þá vottorð hans um, að eignin sé vitanleg eign hans.
- d) Afhenda bankanum váttryggingarskírteini, ef um váttryggðar eignir er að ræða, og
- e) kvittun fyrir síðustu iðgjaldagreiðslu.

17. gr.

77

Deildin lánar fé gegn sjálfskuldarábyrgð, sem stjórn bankans telur full- 7. maí nægjandi.

18. gr.

Lán gegn fasteign og handveði eru veitt til þess tíma, og með þeim árgreiðslukjörum er stjórn bankans ákveður. Lán gegn sjálfskuldarábyrgð eru eigi veitt til lengri tíma en eins árs í senn.

19. gr.

Stjórn bankans ákveður vöxtu af innlögum og útlánsfé í samráði við landbúnaðarráðherra. Vaxtabreytingar allar skulu jafnan auglýstar í Lögbirtingablaði.

20. gr.

Um samning og birting ársreiknings sparisjóðsdeildar fer eftir ákvæðum 58. gr. í lögum um Búnaðarbanka Íslands 7. nóv. 1941.

Fyrirmæli þessi eru hér með sett samkvæmt lögum um Búnaðarbanka Íslands nr. 115 7. nóv. 1941, og öðlast þegar gildi.

Jafnframt falla úr gildi fyrirmæli um sparisjóðs- og rekstrarlánadeild Búnaðarbanka Íslands frá 30. apríl 1930.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. maí 1945.

Pétur Magnússon.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

78

2. ágúst

um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir
verkfræðideild Háskóla Íslands.

Samkvæmt tillögu ráðuneytisins hefur forseti Íslands í dag staðfest eftirfarandi reglugerð fyrir verkfræðideild Háskóla Íslands.

1. gr.

Verkfræðideild Háskóla Íslands veitir kennslu:

1. Í vísindalegum undirstöðuatriðum verkfræðinnar.

2. Í höfuðgreinum verkfræðinnar, eftir því, sem ákveðið er á hverjum tíma.

Skilyrði til inntöku í deildina er stúdentspróf úr stærðfræðideild íslensks menntaskóla eða sambærilegt próf.

Deildin getur sett skilyrði um lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinafloknum.

2. gr.

Námið skiptist í fyrra hluta og síðara hluta. Í fyrra hluta námsins eru aðallega kennd vísindaleg undirstöðuatriði verkfræðinnar. Í síðari hluta námsins eru kenndar höfuðgreinar verkfræðinnar.

Fyrri hluti námsins miðast við 3 kennsluár og próf í lok hvers kennsluárs. Verklegt próf í landmælingu fer þó að jafnaði fram í byrjun 3. kennsluárs.

Áður en stúdent segir sig til prófs skal hann leggja fram vottorð um, að hann hafi lokið tilskildum æfingum á fullnægjandi hátt, samkvæmt nánari ákvæðum deildarinnar.

78
2. ágúst

Síðari hluti námsins miðast við $2\frac{1}{2}$ kennsluár. Próf fara fram í tvennu lagi. Skilyrði til þess að ganga undir próf við síðari hluta eru, að stúdentinn hafi lokið fyrra hluta prófi í verkfræði við Háskóla Íslands eða samsvarandi prófi við aðra háskóla og hafi skilað tilsettum æfingaverkefnum frá síðara hluta námsins.

3. gr.

Próf geta verið munnleg, skrifleg eða verkleg. Við gjöf einkunna má taka tillit til úrlausna æfingaverkefna, sem stúdentinn hefur leyst af hendi við námið, samkvæmt reglum, sem deildin setur.

Prófverkefni skulu vera í samræmi við kennslutilhögun og prófreglugerð deildarinnar.

4. gr.

Við gjöf einkunna skal nota talnaröð I í eftirfarandi töflu og hlýtur stúdent í hvert sinn þá einkunn, er næst liggur meðaltali einkunna kennara og prófdómara.

Sé ein fullnaðareinkunn veitt fyrir úrlausnir frá fleiru en einu ársprófi skal hún ákveðin þannig, að samsvarandi stigatala við hana sé sú tala úr talnaröð II, er næst liggur meðaltali stiga frá ársprófunum.

Um teikningar í rúmmyndafræði, húsagerð og landmælingu dæma kennarar þessara námsgreina ásamt teiknikennara og prófdómurum.

Einkunnir og stigagildi þeirra.

I	II
6	8
$5\frac{2}{3}$	$7\frac{2}{3}$
$5\frac{1}{3}$	$7\frac{1}{3}$
5	7
$4\frac{2}{3}$	$6\frac{1}{3}$
$4\frac{1}{3}$	$5\frac{2}{3}$
4	5
$3\frac{2}{3}$	$3\frac{2}{3}$
$3\frac{1}{3}$	$2\frac{1}{3}$
3	1
$2\frac{2}{3}$	$\div 1\frac{2}{3}$
$2\frac{1}{3}$	$\div 4\frac{1}{3}$
2	$\div 7$
$1\frac{2}{3}$	$\div 12\frac{1}{3}$
$1\frac{1}{3}$	$\div 17\frac{2}{3}$
1	$\div 23$

5. gr.

Við próf eru gerðar þessar kröfur um einkunnir:

- I. Til þess að standast fyrra hluta próf verður stúdentinn að hafa hlotið eigi minna en 5 stig að meðaltali í öllu prófinu, eigi minna en 4 stig að meðaltali í hverjum prófflokki og eigi minna en 5 stig að meðaltali í námsgreinum 1., 2. og 3. prófflokks, sbr. 8. gr.
- II. Til þess að standast síðara hluta próf verður stúdentinn að hafa hlotið eigi minna en 5 stig að meðaltali í öllu prófinu og eigi minna en 4 stig að meðaltali í námsgreinaflokkum II. og III. (sjá 12. gr.).

Aðaleinkunn 5.00—5.99 telst 2. einkunn, 6.00—7.49 telst 1. einkunn og ágætiseinkunn 7.50 eða meira.

6. gr.

78

2. ágúst

Í fyrra hluta námsins segir stúdentinn sig til prófs í árshlutum prófflokka eða heilum prófflokkum (sjá 8. gr.), enda hafi hann þá lokið, eða ljúki samtímis, prófi í fyrri árshlutum prófflokkanna. Í fyrsta sinn skal hann þó ganga undir próf í greinum I. og II. prófflokks.

Í síðara hluta námsins segir stúdent sig til prófs samkvæmt ákvæðum 11. gr.

Heimilt er að endurtaka fyrra og síðara hluta próf að nokkru eða öllu leyti. Þó verður að endurtaka heilan prófflokk eða þá hluta hans, sem eiga saman samkvæmt 8. gr. eða 12. gr. Við endurtekningu prófa er eigi skylt að endurtaka verkleg viðfangsefni eða æfingar, sem metnar eru til prófseinkunnar, eða verkleg viðfangsefni í sérgrein.

Fyrra hluta prófi skal stúdent hafa lokið eigi síðar en 4 árum eftir að hann er skráður í deildina og síðara hluta prófi eigi síðar en 4½ ári frá því hann lauk fyrra hluta prófi, nema sérstakar ástæður mæli með undanþágu að dómi deildarinnar.

7. gr.

Til fyrra hluta prófs eru kenndar þessar greinar:

Stærðfræði, aflfræði, burðarþolsfræði, rúmmyndafræði, eðlisfræði, efnafræði, jarðfræði, teiknun, landmæling og húsagerð.

Tilhögun kennslunnar í hverri grein ákveður háskólaráð eftir tillögum deildarinnar.

8. gr.

Námsgreinum er skipt í 4 prófflokka. Fjöldi einkunna og niðurröðun prófa er eins og eftirfarandi tafla sýnir:

Námsgrein	Flokkur	Árspróf			Einkunnir samtals
		1.	2.	3.	
Stærðfræði	I	2	—	1 — 1	4
Aflfræði	I			1 — 1	2
Burðarþolsfræði	I			1	1
Rúmmyndafræði	II	1	—	1	2
Eðlisfræði	II	1	—	1 — 1	3
Efnafræði	II	1	(1)		1
Jarðfræði	II	(1)	1		1
Teiknun: Prófteikn. og tekn. teikn. 1 eink., húsa- gerð, geómetr. teikn. og landmæl. teikn. 1 eink. }	III			2	2
Landmæling munnleg 1 eink., mæling og korta- gerð 1 eink., hallamæling 2×½ einkunn	IV			3	3
Húsagerð	IV			1	1
Samtals					20

9. gr.

Stúdent þá, sem ekki ætla að stunda framhaldsnám í byggingaverkfræði, getur deildin undanþegið þátttöku í einstökum námsgreinum.

10. gr.

Að loknu fyrra hluta prófi hefst nám í síðara hluta byggingarverkfræði.

Markmið kennslunnar er að gera stúdentinn hæfan til þess að leysa þau verkfræðileg viðfangsefni, er biða hans að afloknu námi. Kennslan miðast við það, að stúdentinn að afloknu burtfararprófi öðlist rétt til þess að nefna sig verkfræðing samkvæmt islenzkum lögum. Námið skal samræmt islenzkum staðháttum eftir því, sem við verður komið.

Til síðara hluta prófs er krafist kunnáttu í þessum greinum:

78 A. Aðalnámsgreinar: Burðarþolsfræði, járnþent steypa, mannvirki úr járn, hafnarmannvirki og grundun mannvirkja, vatnsorkuver, veituverkfræði. Í einni af þessum námsgreinum skal stúdentinn leysa af hendi verkfræðilegt prófviðfangsefni.

B. Aukanámsgreinar: Vega- og gatnagerð, efnisfræði, véla- og framleiðslutækni, rafmagnstækni, áætlanir og skipulagning framkvæmda.

Kennsla fer fram við háskólann í greinum þessum eftir því, sem við verður komið og er tilhögun kennslunnar ákveðin af deildinni og háð samþykki háskólaráðs að svo miklu leyti, sem ekki er nánara ákveðið í reglugerð þessari.

11. gr.

Síðara hluta próf er tekið í tvennu lagi:

1. Miðpróf og
2. aðalpróf.

Miðpróf skal að jafnaði tekið í lok þriðja misseris síðara hluta, en eigi síðar en hálfu ári eftir aðalpróf.

Deildin ákveður hvaða greinar stúdent getur valið sem sérgrein.

Fjöldi einkunna og niðurröðun prófa er eins og eftirfarandi tafla sýnir:

	Miðpróf			Fullnaðarpróf			Einkunnir alls
	skrifl.	munnl.	verkl.	s.	m.	v.	
Veituverkfræði		1	$\frac{1}{2}$				$1\frac{1}{2}$
Vega- og gatnagerð		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$				1
Efnisfræði		1					1
Véla- og framleiðslutækni		1					1
Rafmagnsverkfræði		1					1
Burðarþolsfræði				1	1		2
Mannvirki úr járn						1	1
Járnþent steypa				1	$\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$	1	3
Hafnarmannv. grundun mannv.				1	$\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$	1	3
Vatnsorkuver					1	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
Áætlun og skipulagn. framkv....					$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1
Úrlausn í sérgrein							2

Samtals 19

Til þess að geta innritast til miðprófs skal stúdentinn hafa lokið á fullnægjandi hátt og skilað eftirtöldum fjölda verkefna: Vega- og gatnagerð 3, veituverkfræði 2, mannvirki úr járn 3, járnþent steypa 2, hafnarmannvirki 3.

Til þess að geta innritast til aðalprófs skal enn fremur skila eftirtöldum fjölda verkefna: Mannvirki úr járn 1, járnþent steypa 3, hafnarmannvirki og grundun mannvirkja 1, orkuver 2, skipulagning 1.

12. gr.

Prófin skiptast í flokka eins og hér segir:

- I. Munnleg próf í miðprófinu, að undanskildum öllum prófum í námsgrein þeirri, sem er sérgrein stúdentsins.
- II. Öll próf í námsgrein þeirri, sem er sérgrein stúdentsins.
- III. Skrifleg og munnleg próf við aðalpróf, að undanskildum öllum prófum í námsgrein þeirri, sem er sérgrein stúdentsins.

13. gr.

Fyrst um sinn geta orðið takmarkanir á framkvæmd reglugerðar þessarar, að því er snertir námsgreinarnar vatnsorkuver og áætlanir og skipulagning fram-

kvæmda, er ekki verða teknar sem prófgreinar, fyrr en deildin ákveður að svo skuli verða. 78

2. ágúst

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 15. september 1945 fyrir stúdenta þá, er skráðir verða í deildina haustið 1945 eða síðar. Fyrri hluta próf verður háð að fullu í fyrsta skipti samkvæmt reglugerð þessari vorið 1948, miðpróf í janúar 1950 og aðalpróf í janúar 1951.

Stúdentar þeir, sem skráðir hafa verið í deildina haustið 1944 eða fyrr, eiga kost á kennslu og kost á að taka próf samkvæmt fyrirmælum, er deildin setur í samræmi við reglugerð þessa, að svo miklu leyti, er samrýmast má kennslutilhögun þeirri, er verið hefur við deildina.

Þetta tilkynnist hér með þeim, er hlut eiga að máli.

Menntamálaráðuneytið, 2. ágúst 1945.

Brynjólfur Bjarnason.

Birgir Thorlacius.

BRÁÐABIRGÐALÖG

79

20. ágúst

um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Landbúnaðarráðherra hefur tjáð mér, að með því að í lögum nr. 42 1943, um dýrtiðarráðstafanir sé ákveðið, að meðan ófriðarástandið haldist skuli verð á landbúnaðarvörum ákveðið í samræmi við vísitölu framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða, en lagaákvæði þetta sé nú úr gildi fallið við lok styrjaldarinnar og beri því fyrir 15. september n. k. að ákveða að nýju verð landbúnaðarafurða, sé nauðsynlegt að koma nú þegar nýrri skipan á þessi mál. Jafnframt þyki rétt til þess að tryggja fyllsta samræmi í verðlagi landbúnaðarafurða að breyta gildandi lögum á þann veg, að einn aðili ákveði útsöluverð mjólkur, kjöts og garðávaxta í stað þeirra þriggja nefnda, sem nú ákveða verðið.

Með því, að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé á því, að verðlagningu landbúnaðarafurða sé nú þegar skipað með lögum, gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar til eins árs í senn nefnd 25 manna, er nefnist „Búnaðarráð“. Nefndin skal skipuð bændum eða mönnum, sem á einn eða annan hátt starfa í þágu landbúnaðarins. Heimilt er að tilnefna jafnmarga varamenn. Ráðherra tilnefnir formann ráðsins og kallar hann það saman til fundar í síðasta lagi 5. september ár hvert. Það er borgaraleg skylda að taka sæti í búnaðarráði og mæta á fundum þess, nema lögleg forföll hamli.

2. gr.

Fundir búnaðarráðs eru því aðeins lögmatir, að allir nefndarmenn eða varamenn þeirra séu mættir. Nú stendur svo á, að hvorki aðalmaður né varamaður geta mætt á fundi og skipar þá ráðherra mann í þeirra stað, meðan á forföllum stendur.

3. gr.

Á 1. eða 2. fundi sínum skal búnaðarráð kjósa 4 menn í nefnd, er nefnist „Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða“. Nefndarmenn skulu að jafnaði valdir innan vébanda búnaðarráðs, en heimilt er þó að vikja frá því, ef heppilegra er talið. Verðlagsnefnd skal kosin meiri hluta kosningu og er enginn löglega kjörinn nema hann hafi hlotið atkvæði meiri hluta búnaðarráðsmanna. Ef ekki næst meiri hluti við endurtekna frjálsa kosningu, skal kosið bundinni kosningu milli þeirra, er flest hafa fengið atkvæði. Kjósa skal tvo menn til vara í nefndina og taka þeir þar sæti í forföllum aðalmanna.

4. gr.

Búnaðarráð gegnir enn fremur þessum störfum:

1. Gerir tillögur til landbúnaðarráðuneytisins um setning reglna um gæðaflokkun og verðflokkun landbúnaðarafurða.
2. Ákveður verðjöfnunarsvæði samkvæmt 1. gr. laga nr. 1 7. janúar 1935 og verðlagssvæði samkvæmt 9. gr. laga nr. 2 9. janúar 1935.
3. Ákveður verðjöfnunargjald á kindakjöt, mjólk og mjólkurafurðir.
4. Stuðlar að hagnýtri verkun og meðferð landbúnaðarafurða og hagkvæmri nýtingu markaða fyrir þær, jafnt innanlands sem utan.

5. gr.

Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða skal skipuð fimm mönnum, 4 kosnum samkvæmt ákvæðum 3. gr. laganna, en formaður búnaðarráðs er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar. Formaður kveður nefndina til funda og stjórnar störfum hennar.

6. gr.

Störf verðlagsnefndar eru:

1. Að ákveða verðlag á landbúnaðarafurðum á innanlandsmarkaði (kjöti alls konar, mjólk og mjólkurafurðum, garðávöxtum).
2. Að annast aðrar framkvæmdir, sem hingað til hafa verið í höndum mjólkur-sölunefndar, mjólkurverðlagsnefndar, kjötverðlagsnefndar og verðlagsnefndar garðávaxta, sbr. þó ákvæði 4. gr.

7. gr.

Verðlagsnefnd ræður sér framkvæmdastjóra og annað starfsfólk. Framkvæmdastjóri sér um daglega afgreiðslu mála og annast önnur störf, er verðlagsnefnd felur honum.

8. gr.

Á fundum verðlagsnefndar ræður afl atkvæða úrslitum.

9. gr.

Allur kostnaður, er leiðir af störfum búnaðarráðs og verðlagsnefndar, greiðist úr ríkissjóði, eftir reikningi, er ráðherra úskurðar.

10. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numin:

4. gr. og 8. gr. laga nr. 1 7. janúar 1935.
1. gr. og 2. málslíður 4. gr. laga nr. 2 9. janúar 1935.

1. og 2. málsgr. laga nr. 31 2. apríl 1943.

79

Loks eru úr gildi numin öll önnur lagaákvæði, sem koma í bága við þessi lög. 20. ágúst

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 20. ágúst 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

BRÁÐABIRGÐALÖG

80

um togarakaup ríkisins.

23. ágúst

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð mér, að með því að eitt af aðalatriðum í stefnuskrá ríkisstjórnarinnar sé að hlutast til um, að nýir togarar verði keyptir til landsins, þá hafi farið fram ýtarlegar athuganir á þessu máli, bæði innan lands og utan. Þessar athuganir hafi leitt í ljós, að öruggasta leiðin til þess að fá togara byggða erlendis fljótt og með hagkvæmustu kjörum sé, að ríkisstjórnin gerist aðili að væntanlegum samningum um togarasmíðina. Jafnframt sé nauðsynlegt að hefjast handa nú þegar um þær samninga-gerðir.

Með því, að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé á því að semja um smíði togarara nú þegar, gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta smíða eða kaupa allt að 30 togara erlendis með það fyrir augum, að þeir verði seldir einstaklingum, félögum eða bæjar- og sveitarfélögum.

2. gr.

Til framkvæmda samkvæmt 1. gr. er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 60 millj. króna lán, er greiðist upp, er skipin hafa verið seld.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. ágúst 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

81

29. sept.

BRÁÐABIRGÐALÖG**um áhrif kjötverðs á framfærsluvísitölu.****FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Viðskiptamálaráðherra hefur tjáð mér, að ríkisstjórnin telji óhjákvæmilegt að halda niðri framfærsluvísitölu með fjárgreiðslum úr ríkissjóði, en telji hins vegar, að eigi sé hægt að greiða uppbætur á landbúnaðarvörur að fullu á þann hátt, er gert hefur verið.

Hefur því þótt rétt að ákveða að reikna ekki með verðhækkun þeirri, sem nú hefur orðið á kjöti og kjötvörum, við útreikning framfærsluvísitölunnar, en bæta hins vegar neytendum úr ríkissjóði þá fjárhæð, er þeir greiða meira en þeim bar fyrir það magn af kjöti, sem reiknað er með í vísitölu.

Með því að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé til þess, að lög um þetta efni verði gefin út nú þegar, til þess að þau nái tilgangi sínum, gef ég út bráðabirgðalög, samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Við útreikning vísitölunnar 1. október 1945, og þar á eftir, skal aðeins reiknað með því verði á nýju og söltuðu dílkakjöti, hangikjöti og vinnsluvörum úr kjöti, sem talið var í vísitölunni 1. september 1945.

2. gr.

Mismun á útsöluverði og vísitöluverði kjöts þess, er um getur í 1. gr., eiga menn, að undanteknum þeim, er í 3. gr. segir, kost á að fá endurgreiddan ársfjórðungslega úr ríkissjóði frá 20. september 1945. Engum verður þó greidd niðurgreiðsla á meira magn en 40 kg á ári fyrir hann sjálfan og hvern mann, sem hann hefur á framfæri sínu.

3. gr.

Rétt til niðurgreiðslu samkvæmt 2. gr. hafa þó ekki:

1. Þeir, sem hafa sauðfjárrækt að atvinnu að meira eða minna leyti.
2. Atvinnurekendur, sem hafa 3 menn eða fleiri í þjónustu sinni.
3. Þeir, sem fá laun sín greidd að nokkru eða öllu leyti með fæði.

4. gr.

Skattanefnd eða skattstjóri í hverju umdæmi semji skrá um alla þá, sem rétt hafa til niðurgreiðslu, og skal skráin miðuð við síðustu skattskrá á hverjum tíma. Synjun skattanefnda eða skattstjóra um upptöku á skrá má áfrýja til yfirskattanefndar, sem kveður upp endanlegan úrskurð þar um.

5. gr.

Ákveða má með reglugerð um alla framkvæmd laga þessara, þar á meðal um fyrirkomulag niðurgreiðslna, ákvæði er miða til tryggingar því, að þeir, er fá niðurgreiðslur, hafi notað tilsvarendi kjötmagn og um fyrning á niðurgreiðslukröfu.

6. gr.

Brot á lögum þessum, reglugerðum eða öðrum fyrirmælum, sem sett kunna að verða samkvæmt þeim, varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum, og skal farið með mál út af þeim að hætti opinberra mála.

81

29. sept.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. september 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

BRÁÐABIRGÐALÖG

82

29. sept.

um viðauka við bráðabirgðalög frá 20. ágúst 1945,
um verðlagningu landbúnaðarafurða o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Landbúnaðarráðherra hefur tjáð mér, að nauðsyn beri til, að verðlagsnefnd landbúnaðarafurða fái skýlausa heimild til þess að ákveða mismunandi verð á nýmjólk, eftir því hvort hún er seld frá mjólkurbúi eða beint frá framleiðendum til neytenda, enda verði þá verðmunurinn greiddur úr ríkissjóði. Framleiðendur, sem láti mjólk sína í mjólkurbú, þar sem unnið er úr miklum hluta hennar, þurfi herra verð fyrir neytlumjólkina heldur en þeir framleiðendur, sem selja mjólkina alla beint til neytenda.

Með því að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé á því að setja bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar um framangreint efni, tel ég rétt að gefa út bráðabirgðalög á þessa leið:

1. gr.

Aftan við 1. tölulið 6. gr. laganna bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Verðlag á nýmjólk má ákveða mismunandi eftir því, hvort hún er seld frá mjólkurbúum eða beint frá framleiðendum til neytenda, enda verði þá verðmunurinn greiddur úr ríkissjóði.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. september 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

83

22. okt.

L Ö G

um viðauka við lög nr. 45 13. júní 1937,
um bann gegn dragnotaveiði í landhelgi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 1. gr. laganna komi ný grein, svo hljóðandi:

Samkvæmt tillögum Fiskifélags Íslands og fiskideildar atvinnudeildar háskólans er ráðherra heimilt að ákveða frekari takmörkun eða bann gegn notkun dragnóta en í 1. gr. segir.

Fyrir brot gegn fyrirmælum, sem sett verða samkvæmt þessari grein, skulu sektarákvæði og viðurlög öll hin sömu og gilda um brot gegn 1. gr. laganna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 22. október 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

84

13. sept.

FORSETA BRÉF

um að reglulegt Alþingi 1945 skuli koma saman til fundar
mánudaginn 1. október 1945.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Að ég hef ákveðið, samkvæmt lögum nr. 35. 12. febrúar 1945, að reglulegt Alþingi 1945 skuli koma saman til fundar mánudaginn 1. október n. k.

Um leið og ég birti þetta, er öllum, sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett eftir að guðsþjónusta hefur fram farið í dómkirkjunni, og hefst hún kl. 13,30.

Gjört í Reykjavík, 13. september 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

AUGLÝSING

um viðskiptasamning, er gerður var í Stokkhólmi hinn 7. apríl 1945
milli Íslands og Svíþjóðar.

85

3. sept.

Verzlunarsamningur
milli
Íslands og Svíþjóðar.

Handelsöverenskommelse
mellan
Island och Sverige.

Í þeim tilgangi að auka viðskipti milli Íslands og Svíþjóðar hefur eftirfarandi samningur verið gerður:

I syfte att utbygga varuutbytet mellan Island och Sverige har följande överenskommelse träffats:

1. gr.

Sænska ríkisstjórnin leyfir útflutning til Íslands og íslenska ríkisstjórnin leyfir innflutning á þeim vörum frá Svíþjóð, sem nefndar eru í meðfylgjandi skrá I.

Artikel 1.

Svenska Regeringen kommer att medgiva utförsel till Island och Isländska Regeringen kommer att medgiva införsel från Sverige av de varor, som angivas i bifogade förteckning I.

2. gr.

Íslenska ríkisstjórnin leyfir útflutning til Svíþjóðar og sænska ríkisstjórnin leyfir innflutning á þeim vörum frá Íslandi, sem nefndar eru í meðfylgjandi skrá II.

Artikel 2.

Isländska Regeringen kommer att medgiva utförsel till Sverige och Svenska Regeringen kommer att medgiva införsel från Island av de varor, som angivas i bifogade förteckning II.

3. gr.

Báðar ríkisstjórnirnar munu að svo miklu leyti sem hin innlenda vörupörf beggja landanna leyfir greiða fyrir eins og unnt er innflutningsleyfi og útflutningsleyfi einnig á öðrum vörum en því vörumagni og þeim vörutegundum, sem nefnt er í skráum I og II.

Artikel 3.

De båda regeringarna komma att, i den utsträckning det inhemska försörjningsläget medgiver, i möjligaste mån underlätta utförseln respektive införseln jämväl av varor utöver de i förteckningarna I och II upptagna kvantiteterna och varuslagen.

4. gr.

Báðar ríkisstjórnirnar lýsa því yfir, að þær séu reiðubúnar gagnkvæmt að veita gjaldeyrisleyfi til greiðslu á þeim vörum, sem um er getið í þessum samningi.

Artikel 4.

De båda regeringarna förklara sig beredda att å ömse sidor lämna de valuta-tillstånd, som erfordras för fullgörande av betalningen av de i denna överenskommelse förutsedda varuleveranserna.

5. gr.

Samningur þessi staðfestist af Hans hátign konungi Svíþjóðar að því áskildu, að samningurinn öðlist samþykki Ríkisþingsins og af Hans hágöfgi forseta Íslands.

Artikel 5.

Denna överenskommelse skall ratificeras av Hans Maj:t Konungen av Sverige, under förbehåll av riksdagens godkännande, och av Hans Excellens Islands President.

85 Samningurinn öðlast gildi þann dag, 3. sept. sem skipzt verður á staðfestingarskjölum, og fer það fram í Stokkhólmi eins fljótt og auðið er. Gildir samningur þessi fyrst um sinn til 31. marz 1946 að þeim degi meðtöldum.

Gjört í Stokkhólmi í tveim eintökum á sænsku og íslenzku, hinn 7. apríl 1945.

Fyrir Ísland:

Stefán Jóh. Stefánsson.

Fyrir Svíþjóð:

Herman Eriksson.

Överenskommelsen skall träda i kraft å dagen för ratifikationernas utväxling, som skall äga rum i Stockholm så snart ske kan, och gälla tills vidare till och med den 31 mars 1946.

Som skedde i Stockholm i två exemplar på svenska och isländska språken, den 7 april 1945.

För Island:

Stefán Jóh. Stefánsson.

För Sverige:

Herman Eriksson.

Skrá I.

Vörutegund	Magn	Verð i s.kr.	Athugasemdir
Eldspýtur		200 000	
Simastaurar og staurar til raf- veitu	1 025 st.		
Girðingarstaur- ar	300 stds.		
Sagað og hefðað timbur	6 500 —		Par af eigi fleiri en 300 timb- urhús (með fyrirvara um innanhusút- búnað, lagn- ir, leiðslur o. s. frv.)
Sildartunnur ..	125 000 st.		Svo að unnt sé að flytja inn jafnmargar tunnur afsild.
Pappi	3 500 smál.		
Pappir	3 500 —		
Viðarkola- steypujárn ..	260 —		
Stálblöndur ...		100 000	Parafekki meira en 10 smálest- irryðfrítt stál.
Kanthal-efni (málmblanda fyrir viðnám í raftæki) ..		100 000	
Pipur og pípu- hlutar, aducerade ..	50 —		
Verkfæri og áhöld		1 000 000	
Hnífar og skæri		125 000	

Förteckning I.

Varuslag	Kvantitet	Värde i sv.kr.	Anmärkingar
Tändstickor ...		200 000	
Telegrafstolpar och stolpar för elektriskt bruk	1 025 st.		
Stängselstolpar	300 stds.		
Sågade och hyvlade trä- varor	6 500 »		Därav högst 300 st. trähus (med reser- vation för in- stallations- material).
Silltunnor	125 000 st.		För möjliggö- rande av im- port av mot- svarande an- tal tunnorsill.
Papp	3 500 ton		
Papper	3 500 »		
Träkolstack- járn	260 »		
Legerat stål ..		100 000	Därav högst 10 ton rostfritt stål.
Kantahl- material		100 000	
Aducerade rördelar	50 »		
Verktyg och handredskap		1 000 000	
Knivar och saxar		125 000	

Vörutegund	Magn	Verð í s. kr.	Athugasemdir	Varuslag	Kvantitet	Värde í sv. kr.	Anmärkningar
Rakvélar, rak- hnifar og rak- blöð		230 000		Rakhyvlar, rakknivar och rakblad .		230 000	
Kúlu- og keflis- leg		250 000		Kul- och rul- lager		250 000	
Bátamótorar ..	1 000 000			Marinmotorer .	1 000 000		
Varahlutar í bátamótora smíðaða í Svíþjóð		100 000		Reserveelagar fyr i Sverige byggda		100 000	
Vélar til iðn- aðar		225 000		Verktýgs- maskiner ...		225 000	
Landbúnaðar- vélar		750 000	Smíðaðar í Svi- þjóð.	Jordbruks- maskiner ...		750 000	Av svensk till- verkning.
Skilvindur og strokkar		630 000		Separatorer och smörkärnor .		630 000	
Saumavélar ...		125 000		Symaskiner ...		125 000	
Prjónavélar og hlutar í þær		90 000		Stickmaskiner jámte delar .		90 000	
Kæliskápar og ísskápar		400 000		Kylskáp och isskáp		400 000	
Pvotta- og strauvélar ..		30 000		Tvätt och stryk- maskiner ...		30 000	
Sildarolíuskil- vindur		600 000		Silloljesepara- torer		600 000	
Sjálfvirk lönd- unartæki ...	6 st.		Fyrirvari um gerð og gúm- hluta.	Sjálvmátande lastnings- elevatörer ..	6 st.		Reservation för typer och in- gående gum- midetaljer.
Mótor-vegheflar	2 -			Motorvåg- hyvlar	2 »		
Vélar- og tæki til raforku- vera og raf- veitna		9 400 000	Fyrirvari um pípukatla, há- spennuein- angrara og þær til heyr- andi, svo og olíu á spenna.	Kraftstations- anläggningar		9 400 000	Reservation för eldrörs- pannor, hög- spännings- isolatörer med tillbehör samt trans- formatorolja.
Rafmagnsmót- oror og til- heyrandi efni		2 100 000		Elektriska mo- torer jámte tillhörande elektriskt material		2 100 000	
Rafmagnsvélar til heimilis- notkunar, snældur og ryksugur ...		500 000	Fyrirvari um snúrur.	Elektriska hus- hållsappara- ter, fläktar och dammsugare		500 000	Reservation för lednings- sladdar.
Símaefni		1 750 000		Telefon- material ...		1 750 000	
Reiðhjól	1 000 -		Fyrirvari um gúmhringa.	Velocipeder ...	1 000 »		Reservation för gummi- ringar.
Hlutar í reiðhjól		30 000	Aðeins í hjól smíðuð í Svi- þjóð, fyrir- vari um keðj- ur á hjól.	Delar till veloci- peder		30 000	Endast för svensk- byggda ve- locipeder, re- servation för kedjor till velocipeder.

85 3. sept.	Vörutegund	Magn	Verð i s. kr.	Athugasemdir	Varuslag	Kvantitet	Värde i sv. kr.	Anmärkningar
	Skip (þar af 15—20 diesel- togarar)	28 st.		Áskilið er, að nægilegt magn til smíð- anna af plötu- járni og járn- bitum hafi verið innflutt af kaupanda eða hlutað- eigandi skip- asmiðastöð.	Fartyg (därav 15—20 st. dieseltrålare)	28 st.		Det förutsattes, att erforder- liga kvantite- ter plåt och profiljárn av bes tällaren eller ifråga- kommande varv an- skaffas genom import.
	Fiskibátar (úr eik) með vél- um og búnaði	55 -		Áskilið er, að pöntun sé gerð í samráði við samgöng- umálanefnd ríkisins.	Fiskebátar (av ek) jämte mo- torer och till- behör	55 »		Beställning för- utsattes skola ske i samför- stånd med Statens trafik- kommission.
	Efni til vita ..		300 000		Fyrmaterial...		300 000	
	Mælitæki		35 000		Mätverktyg ...		35 000	
	Byssur		100 000		Gevär		100 000	
	Haglaskóthylki		25 000		Hagelpatroner.		25 000	

Ath. Yfirleitt er fyrirvari settur um afgreiðslu-
tíma, svo og bakelit og gúmmútúnað í útflut-
ningsvörunum, enn fremur kopar, tin, blý og
ferro-málmblöndur.

Anm. Allmän reservation för leveranstider,
ävensom för i exportvarorna ingående bakelit och
gummiutrustning samt koppar, tenn, bly och
ferrolegeringsmetaller.

Skrá II.			Förteckning II.		
Vörutegund	Magn	Athugasemdir	Varuslag	Kvantitet	Anmärkningar
Fryst dillkakjöt (ekki kjöt af fullorðnu fé)	1 000 smál.	Sænskt inn- flutningsleyfi háð verði og gæðum.	Fruset lamm- kött (icke får)	1 000 ton	Svenskt import- tillstånd be- roende på pris och kvalitet.
Sild	125 000 tonnur	Sjá hjálagða promemoriu.	Sill	125 000 tonnur	Se bifogad pro- memoria.
Harðfiskur	1 000 smál.		Torriskur	1 000 ton	
Hraðfrystur fiskur	200 —	Sænskt inn- flutningsleyfi komið undir vöruskoðun, þegar inn er flutt.	Snabbfrusen fisk	200 »	Svenskt import- tillstånd be- roende på prövning vid importtill- fället.
Saltfiskur	500 —		Salt fisk	500 »	
Porskhrogn ...	4 000 tonnur	Sænskt inn- flutningsleyfi háð verði.	Torskrom	4 000 tonnur	Svenskt import- tillstånd be- roende på priset.
Sildarolía	10 000 smál.	Sænskt inn- flutningsleyfi komið undir verði og gæða- prófi, svo og möguleikum til innflutn- ings á ann- arri feiti.	Sillolja	10 000 ton	Svenskt import- tillstånd be- roende på pris och kvalitets- prövning samt möjlig- heterna till import av annat fett.
Gærur og óunn- inskinnavara af sauðfé ...	200 000 st.		Fárskinn och obereddapäls- verk av får .	200 000 st.	
Ull	100 smál.	Sænskt inn- flutningsleyfi háð verði.	Ull	100 ton	Svenskt import- tillstånd bero- ende på priset.

Promemoria

um síldarkaup Svía frá Íslandi.

Verðið skal ekki fara fram úr 58 sænskum krónum á tunnu fyrsta flokks Íslandssíldar, er söltuð hefur verið eftir hinn 1. ágúst 1945, hausskorin og magadregin, þyngd 100 kg nettó þækilmettuð og gildir það f.o.b. í höfn á Norðurlandi. Í verðinu er ekki falið salt eða tunnur. Til söltunar skal nota 25 kg af salti í hverja tunnu, þar að auki salt það, er þarf til þæklunar.

Svo fremi að þess sé krafizt af sænskri hálfu og það tilkynnt íslenskum aðilum fyrir hinn 1. júlí 1945, má skipta á allt að 25% af tilgreindu magni saltsíldar fyrir sykursaltaða síld. Verðið á þessari síld f.o.b. höfn á Norðurlandi skal ekki fara fram úr 60 sænskum krónum á tunnu fyrsta flokks Íslandssíldar, er sykursöltuð hefur verið, hausskorin og magadregin eftir hinn 1. ágúst, og er þá miðað við 95 kg nettó þyngd, þækilmettuð. Krefjist sænsku innflytjendurnir þess, skal sykursaltaða síldin afhent þannig, að 100 kg nettó þyngd, þækilmettuð, sé í hverri tunnu, en í gegn komi verðhækkun eftir samkomulagi við íslensku útflytjendurna. Í verðinu skal ekki reikna tunnu, salt, sykur og saltpétur. Með síldina skal farið eins og venja er við sykursöltun og því velt upp úr salti og sykurlöndu áður en hún er lögð í tunnuna. Nota skal 6 kg af sykri, 14 kg af salti og 200 g af saltpetri í hverja tunnu. Þar kemur að auki það saltmagn, er þarf til þæklunar.

Sænsku innflytjendurnir skulu leggja til þær tómar tunnur, salt, sykur og saltpétur, sem til innflutningsins þarf. Af tunnum þeim, sem Síldarútvegsnefnd hefur keypt í Svíþjóð, skulu sænsku innflytjendunum látnar í té, samkvæmt óskum þeirra, allt að 125000 tunnum fyrir innkaupsverð. Svo að umræddur innflutningur geti orðið, skulu Íslendingar lýsa yfir því af sinni hálfu, að þeir séu

Promemoria

angående svenska inköp av sill från Island.

85

3. sept.

Priset, som beräknas exklusive tomtunnor och salt, skall icke överstiga 58 svenska kronor per tunna prima, efter den 1 augusti 1945 saltad, huvudskuren och magdragen islandssill om 100 kg netto saltdrucken vikt och gäller f.o.b. nordisländsk hamn. För saltning av sillen skall användas 25 kg salt pr. tunna. Härtill kommer erforderlig kvantitet salt för lakning.

Av den angivna kvantiteten salt sill skola, därest från svensk sida så påfordras och meddelande därom lämnas isländska vederbörande före 1 juli 1945, intill 25 procent kunna utbytas mot sockersaltad sill. Priset för denna sill f. o. b. nordisländsk hamn skall icke överstiga 60 svenska kronor per tunna prima, efter den 1 augusti sockersaltad, huvudskuren och magdragen islandssill om 95 kg. netto saltdrucken vikt. Därest de svenska importörerna så påfordra, skall den sockersaltade sillen leveras i tunnor med en vikt av 100 kg. netto saltdrucken vikt per tunna mot pristillägg efter överenskommelse med de isländska exportörerna. Priset beräknas exklusive tomtunna, salt, socker och salpeter. Sillen skall vara beredd enligt sedvanlig metod för sockersaltning och alltså före packning i tunna vara mjölad i blandning av salt och socker. Beredningen skall ske med användande av 6 kg socker, 14 kg salt och 200 gr. saltpeter per tunna. Härtill kommer erforderlig kvantitet salt för lakning.

För importen erforderliga tomtunnor, salt, socker och salpeter skola tillhandahållas av de svenska importörerna. Af de tomtunnor, som Síldarútvegsnefnd inköpt i Sverige, skola för möjliggörande av ifrågavarande import efter de svenska importörernas önskningsar på dem överlätas sammanlagt intill 125000 tunnor till inköpspris. Från isländsk side förklarar man sig beredd att på svensk begäran på

85 reiðubúnir, fari Svíar þess á leit, að aðstoða á allan hátt við útvegum og flutning á saltbirgðum þeim, sem með þarf, til Íslands. Tilskilið er, að tunnur og salt verði fyrir hendi á hinum ýmsu söltunarsstöðvum með þeim kostnaði, sem hlutaðeigandi sænsk yfirvöld geta fallizt á.

Stokkhólmi, 7. apríl 1945.

allt sätt medverka till anskaffande och transport till Island av erforderliga kvantiteter salt. Det förutsättes, att tunnor och salt kunna tillhandahållas på respektive saltningsplats till kostnader, som av vederbörande svenska myndigheter kunna godtagas.

Stockholm den 7 april 1945.

Bókun um staðfestingu þessa samnings fór fram í Stokkhólmi hinn 20. júlí 1945, og öðlast samningurinn því gildi þann dag.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðherrann, hinn 3. september 1945.

Ólafur Thors.

86

12. sept.

AUGLÝSING

um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar.

Hinn 20. apríl 1945 hefur með erindum utanríkisráðherra Íslands og sendifulltrúa Svíþjóðar í Reykjavík verið gerður samningur um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar. Er í erindum þessum ákveðið, að samningurinn öðlist gildi samdægurs.

Fara erindin hér á eftir í islenzkum og sænskum texta.

Herra sendifulltrúi Otto Johansson,
Sænska sendiráðið, Reykjavík.

Reykjavík, 20. apríl 1945.

Herra sendifulltrúi,

Ég leyfi mér hér með að viðurkenna móttöku á erindi yðar, dags. í dag, þar sem þér tilkynnið mér tillögu ríkisstjórnar yðar um orðalag á gagnkvæmum loftflutningasamningi milli Íslands og Svíþjóðar, og er hún í fullu samræmi við það, er við höfum rætt varðandi þetta mál.

Efni samnings þessa er því sem hér segir:

Loftflutningasamningur milli Íslands og Svíþjóðar.

Með tilliti til tillögu þeirrar, sem undirrituð var 7. desember 1944 á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago, Illinois, um að upp yrði tekið allsherjar samningsform um bráðabirgða loftleiðir og flugrekstur, og með því að æskilegt er

Herr Statsministern, m. m.,
Ólafur Thors, Reykjavík.

Reykjavík den 20 april 1945.

Herr Statsminister,

Under hänvisning till våra förhandlingar om ett luftfartsavtal mellan Sverige och Island har jag äran härmed bringe till Eder kännedom, att min Regering bemyndigat mig att med Eder medels notväxling avsluta ett sådant avtal av den lydelse, som framgår av nedanstående text, varom enighet uppnåtts under dessa förhandlingar.

Luftfartsöverenskommelse mellan Sverige och Island.

Med hänsyn till den vid den internationella civila luftfartskonferensen i Chicago, Illinois, den 7 december 1944 antagna rekommendationen avseende ett standardformulär till överenskommelser rörande provisoriske luftfartslinjer och

að örva gagnkvæmt og stuðla að heilbrigðri efnalegri þróun loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar, eru stjórnir beggja ríkja, sem aðilar eru að samningi þessum, ásáttar um, að stofnun og þróun flúg- rekstrar milli landa þeirra skuli hlíta þeim ákvæðum, er hér segir:

1. gr.

Samningsaðilar veita þau réttindi, er greind eru í viðbæti við samning þennan og nauðsynleg eru til að koma á þeim millilandaloftleiðum og flugrekstri, sem þar segir fyrir um, hvort heldur sem slíkur rekstur hefst þegar í stað eða síðar, samkvæmt ósk þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

2. gr.

a) Flugrekstur, sem þannig er lýst, skal látinn hefjast, þegar er sá samningsaðila, er veitt hafa verið réttindin samkvæmt 1. gr. til að tilnefna flugfélag eða flugfélög til að starfa á viðkomandi loftleið, hefur löggilt flugfélag fyrir slíka loftleið, og sá samningsaðili, sem réttindin veitir, skal samkvæmt ákvæðum 6. gr. þessa samnings skyldur að veita viðkomandi flugfélagi eða flugfélögum slíkt rekstrarleyfi, sem um er að ræða, að því tilskildu, að krefjast megi af flugfélögum þeim, er á þennan hátt hafa verið tilnefnd, að þau sanni hæfni sína gagnvart þar til bærum flugmálayfirvöldum þess samningsaðila, er réttindin veitir, samkvæmt þeim lögum og reglugerðum, sem að jafnaði er beitt af slíkum yfirvöldum, áður en þeim er heimilað að takast á hendur rekstur þann, sem fyrirhugaður er í samningi þessum; enn fremur að því tilskildu, að á ófriðar- og hernámssvæðum eða svæðum, þar sem áhrifa þessa gætir, sé upphaf loftferða háð samþykki réttra hernaðaryfirvalda.

b) Það er undirskilið, að hvor samningsaðili, sem veitt eru viðskiptaréttindi með samningi þessum, skuli neyta þeirra svo fljótt sem hagkvæmt þykir, nema svo standi á, að honum sé það ókleift um stundarsakir.

önskværdheten av att ömsesidigt uppmuntra och befordra en sund ekonomisk utveckling av lufttrafiken mellan Sverige och Island, överenskomme de två avtalslutande regeringarna att upprättandet och utvecklingen av lufttrafiken mellan deras respektive territorier skall regleras av följande bestämmelser:

86

12. sept.

Artikel 1.

De avtalsslutande parterna bevilja varandra i härvid fogande bilaga angivna rättigheter, vilka äro erforderliga för upprättande av i bilagan omförmälda civila internationella luftfartslinjer, oavsett huruvide avtalsslutande part, som beviljats ifrågavarande rättigheter, väljer att påbörja trafiken omedelbart eller vid en senare tidpunkt.

Artikel 2.

a) Trafiken på härnadan angivna luftfartslinjer skall taga sin början, så snart avtalsslutande part, som jämlikt artikel 1 erhållit rättighet utse ett eller flera luftfartsförttag att driva trafik å ifrågavarande linje, vidtagit dylik åtgärd, och har därvid avtalsslutande part, som beviljat denna rättighet att, under beaktande av innehållet i artikel 6 härnadan, lämna det eller de företag, varom fråga är, vederbörligt trafiktillstånd; dock ett företag, som sålunda utsetts, kan åläggas att, innan den i detta avtal avsedde trafiken tager sin början, inför behörig luftfartsmyndighet i det land, som beviljat de angivna rättigheterna, styrka sig ha erforderliga kvalifikationer jämlikt av denna luftfartsmyndighet sedvanligen tillämpade lager och bestämmelser, samt att i områden, varest fientligheter pågå eller vilka äro föremål för militär ockupation eller äro därav berörda, trafikens påbörjande skall bero av vederbörliga militära myndigheters godkännande.

b) Det förutsättes, att envar av de avtalsslutande parterna, som beviljats kommersiella rättigheter jämlikt denna överenskommelse, snarest möjligt skall begagna sig av desse, utom när tillfälliga orsaker lägga hinder i vägen härför.

12. sept.

Til þess að koma í veg fyrir misskipti í framkvæmd, og til að tryggja jafnræði í meðferð, samþykkja báðir aðilar:

a) að hvorum samningsaðila um sig heimilast að leggja á, eða leyfa að lögð verði á, réttmæt og sanngjörn gjöld fyrir afnot opinberra flughafna og annarra þæginda, sem hann hefur yfir að ráða. Hvor samningsaðili samþykkir þó, að þessi gjöld skuli eigi vera hærri en þau, sem greidd voru fyrir afnot slíkra flughafna og þæginda af hálfu innlendra loftfara, sem fást við sams konar rekstur.

b) Eldsneyti, smurningsoliur og varahlutir, sem fluttir eru inn á landssvæði annars samningsaðila af hinum samningsaðila eða þegnum hans og ætluð eru eingöngu til notkunar loftfara þess samningsaðila, skal fara með í samræmi við reglur um meðferð slíkra vara til innlendra aðila eða samninga um beztu kjör, hvað snertir álag tolla, skoðunargjalda og annarra innlendra gjalda eða álag af hálfu þess samningsaðila, er ræður yfir því landssvæði, er slíkar vörur eru fluttar inn í.

c) Eldsneyti það, smurningsoliur, varahlutir, venjulegur útbúnaður og loftfaraforði, sem geymdur er um borð í loftfari flugfélags annars samningsaðila, sem heimild hefur til að starfrækja loftleiðir og flugrekstur, og lýst er í viðbæti, skal, við komu og brottför frá landssvæði hins samningsaðilans, undanþegið tolli, skoðunargjöldum eða þess háttar gjöldum og álögum, jafnvel þótt slíkum forða sé eytt eða hans neytt af loftfarinu á flugi innan landssvæðisins.

Loftfærisskipteini, hæfnisvottorð og leyfisbréf, sem gefin eru út eða gerð eru gildandi af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd gild af hinum samningsaðilanum, um starfrækslu leiða þeirra og flugrekstrar, sem getið er í viðbætinum. Hvor samningsaðili áskilur sér þó rétt til þess að synja viðurkenningar um flug yfir eigið landssvæði, á hæfnisvottorðum og leyfisbréfum, sem gefin eru þegnum hans af öðru ríki.

För att undvika diskriminerande åtgärder och för att säkerställa behandling på lika villkor överenskomma de bägge avtalsslutande parterna att:

a) Envar av parterna må upptaga eller medgiva upptagande av rättvisa och skäligen avgifter för begagnandet av flygplatser och andra anläggningar, som stå under partens kontrall. Envar av parterna medgiver emellertid, att dessa avgifter icke skola vara högra, än ved landets inhemska luftfartyg i liknande internationell trafik erlægga för begagnande av sådana flygplatser och installationer.

b) Flytande drivmedel, smörjolja och reservdelar, som införas till den ens avtalsslutande partens territorium av den andra avtalsslutande parten eller dess medborgare och som uteslutande äro avsedda för sistnämnda parts flygplan, skola i vad avser tullavgifter, undersökningskostnader eller andra pålager medgivas nationell och mest-gynnadationsbehandling av den avtalsslutande part, till vers territorium flygplan ankommit.

c) Flytande drivmedel, smörjolja, reservdelar, sedvanlig utrustning och förnödenheter ombord på civilt luftfartyg tillhörande avtalsslutande parts luftfartsföretag, som erhållit tillstånd driva i bilagen angivna trafik, skola vid ankomst till eller avgång från den andra avtalsslutande partens territorium vara befriade från tullavgifter, undersökningskostnader samt liknande pålagor och avgifter, även när sådans förråd nyttjas eller förbrukas vid flygning över sistnämnda parts territorium.

Luftvårdighetsbevis, behörighetscertifikat och tillståndsbevis, som utfärdats eller förlänats giltighet av en av de avtalsslutande parterna, skola tillerkännas giltighet av den andra avtalsslutande parten i vad avser i bilagan angivna luftfartslinjer. Enhvar av de avtalsslutande parterna förbehåller sig emellertid rätt att, beträffande luftfart över dess eget territorium, vägra godkänna behörighetscertifikat och tillståndsbevis utfärdade för dess egna medborgarne av annan stat.

5. gr.

a) Lög og reglugerðir annars samningsaðila um för loftfars, sem rekið er í millilandaflugi, til eða frá landssvæði hans eða um starfrækslu og stjórn slíks loftfars, meðan það er innan landssvæðis hans, skulu gilda um loftför hins samningsaðilans, og skulu slík loftför hlýða þeim, þegar þau koma til landssvæðis hins fyrrnefnda samningsaðila, fara frá því eða eru innan landssvæðis hans.

b) Lögum og reglugerðum annars samningsaðilans um komu farþega, áhafnar eða farms loftfars til landssvæðis hans eða brottför frá því, svo sem reglum um komu, afgreiðslu, innflutning fólks, vegabréf, tollskoðun og lækniskoðun, skal fylgt af eða vegna farþega, áhafnar eða farms við komu til, brottför frá eða viðstöðu á landssvæði hins fyrrgreinda aðila.

6. gr.

Hvor samningsaðili geymir sér rétt til að halda eða afturkalla vottorð eða leyfi til flugfélags hins aðilans í sérhverju tilviki, þegar hann telur eigi nægilega upplýst, að þegnar annars hvors samningsaðila hafi yfir að ráða verulegum eignarrétti og fullnægjandi eftirliti, eða þegar flugfélag fullnægir eigi ákvæðum laga þess ríkis, er það starfrækir flug sitt yfir, svo sem lýst er í 5. gr. þessa samnings, eða leysir eigi af hendi skyldu sína samkvæmt samningi þessum.

7. gr.

Þessi samningur og allir samningar í sambandi við hann skulu skrásettir hjá Bráðabirgðastofnun alþjóðflugsamganga.

8. gr.

Hvor aðili getur sagt upp réttindum þeim til flugrekstrar, sem hann hefur veitt með samningi þessum, með því að senda hinum aðilanum uppsögn með eins árs fyrirvara.

Artikel 5.

86

12. sept.

a) Avtalsslutande parts lager och förordningar angående ankomst till och avfärd från samt färd över dess territorium med i internationell luftfart begagnade luftfartyg skola äga tillämpning på den andra avtalsslutande partens luftfartyg och skola av sådana iakttagas vid ankomsten till, avförden från samt uppehållet i förstnämnda parts territorium.

b) Avtalsslutande parts lagar och bestämmelser angående ankomst till eller avfärd från dess territorium av med luftfartyg befordrade passagerare, besättning och last, såsom bestämmelser om in- och utresa, immigration, pass tull och karantän, skola, personligen eller genom ombud, iakttagas av dessa passagerare och denna besättning samt tillämpas på denna last vid ankomsten till eller avförden från eller under uppehållet i nämnda stats territorium.

Artikel 6.

Envar av de avtalsslutande parterna förbehåller sig rätt att förvägra den andra partens lufttrafikföretag behörighetshandlingar eller trafiktillstånd eller att återkalla sådana, därest, den icke finner det tillfredställande styrkt, att en väsentlig del av äganderätten till företaget innehavas av och den effektiva kontrollen av det samma utövas av en av de avtalsslutande parternas medborgare, eller därest lufttrafikföretag undarlåter att, såsom berörts in artikel 5 härövan, ställa sig till efterrättelse lagarna i den stat, över vars territorium det driver trafik, eller därest företaget underlåter att fullgöra sina förpliktelser enligt föreliggande överenskommelse.

Artikel 7.

Denna överenskommelse ävensom alla därmed förbundna avtal skola inregistrerats hos den provisoriska internationella luftfartsorganisationen.

Artikel 8.

Envar av de avtalsslutande parterna må med ett års uppsägningstid bringa de trafikrättigheter att upphöra, som beviljats jämlikt denna överenskommelse.

86

12. sept.

9. gr.

Nú álitur annar hvor samningsaðila æskilegt að breyta þeim leiðum eða skilmálum, sem settir eru í viðbæti þeim, sem samningi þessum fylgir, og getur hann þá krafizt samningaumleitana milli réttra yfirvalda beggja samningsaðila, og skulu slíkar samningaumleitarnir hefjast innan 60 daga, frá því að slík krafa er gerð. Komi þessi yfirvöld sér gagnkvæmt saman um nýja eða endurskoðaða skilmála, er hafa áhrif á viðbætinn, skulu tillögur þeirra í þessu efni ganga í gildi, þegar þær hafa verið staðfestar með skiptum á diplomatiskum nótum.

Viðbætur við loftflutningasamning milli Íslands og Svíþjóðar.

A. Flugfélögum Svíþjóðar, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Íslands, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort heldur er farþegar, farmur eða póstur, í Keflavík, eða annarri hæfilegri flughöfn, á eftirfarandi leið:

Svíþjóð til Íslands og stöðvar handan þeirra endastöðva, með viðkomu á milli-stöðvum, í báðar áttir.

B. Flugfélögum Íslands, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Svíþjóðar, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort heldur er farþegar, farmur eða póstur, í Stokkhólmi eða annarri hæfilegri flughöfn á þessari flugleið:

Ísland til Svíþjóðar og stöðva handan þeirra endastöðva, með viðkomu á milli-stöðvum, í báðar áttir.

Leyfi ég mér hér með að tilkynna yður að ríkisstjórn Íslands fellst á, að með framangreindu erindi yðar og svarerindi þessu sé gerður samningur um loftflutninga milli Íslands og Svíþjóðar.

Artikel 9.

Därest andra av de avtalsslutande parterna finner det önskvärt att vidtaga förändringar i de router eller villkor, vilka fastställt i närslutna bilaga, må denna part begära att överläggningar skola äga rum mellan de båda avtalsslutande parternas behöriga myndigheter, varvid ifrågavärende överläggningar skola taga sin början inom sextio dagar räknat från den dag då begäran därom gjordes. Då dessa myndigheter ömsesidigt överenskommit om nya eller reviderade villkor, vilke avse bilagan, skola deras rekommendationer i ömnet träda i kraft, så snart dessa bekräftats genom en utväxling av diplomatiska noter.

Bilaga till luftfartsöverenskommelse mellan Sverige och Island.

A. Jämlikt föreliggande avtal auktoriserade luftfartsföretag i Sverige erhålla rätt att överflyga och företage tekniska mellanlandningar å isländskt territorium ävensom att i Keflavik eller annan härför lämpad flygplats upptaga och avlämna passagerarna, gods och post i internationall trafik på följande route:

Sverige till Island och platser därbortom, via mellanliggande platser, i båda riktningarna.

B. Jämlikt föreliggande avtal auktoriserade luftfartsföretag i Island erhålla rätt att överflyga och företage tekniska mellanlandningar å svenskt territorium ävensom att i Stockholm eller annan härför lämpad flygplats upptaga och avlämna passagerare, gods och post i internationall trafik på följande route:

Island till Sverrige, och platser därbortom, via mellan liggande platser, i båda riktningarna.

Därest Islands Regering delar den Svenska Regeringens mening i detta avseende, tillåter jag mig föreslå Eder, Herr Statsminister, att denna min skrivelse jämte det svar, Ni behagade tillställa mig därå, skola utgöra en i detta

Enn fremur leyfi ég mér að tilkynna yður, að fallizt er á, að samningurinn öðlist gildi frá og með þessum degi, og mun ríkisstjórn Íslands því skoða samninginn gildandi frá því í dag.

Ég leyfi mér að votta yður, herra sendi-fulltrúi, virðingu mína.

Ólafur Thors.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Útanríkisráðuneytið, hinn 12. september 1945.

Ólafur Thors.

hänseende mellan våra Regeringar träffad 86
överenskommelse.

12. sept.

Om från Isländsk sida ingenting finns att erinra däremot, vill jag dessutom föreslå, att avtalet träder ikraft denna dag.

Mottag, Herr Statsminister, försäkran, om min utmärkta högaktning.

Otto Johansson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

87

13. sept.

um breyting á lögum nr. 48 23. febrúar 1945, um skipakaup ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Atvinnumálaráðherra hefur tjáð mér, að í lögum nr. 48 23. febrúar 1945, um skipakaup ríkisins, sé heimild ríkisstjórnarinnar til að láta smíða eða kaupa fiskiskip bundin við það, að skipin séu smíðuð erlendis. Hins vegar hafi athuganir ríkisstjórnarinnar leitt í ljós, að til þess að tryggja eðlilegt viðhald og aukningu fiskibátaflotans, sé nauðsynlegt að ríkisstjórnin hafi forgöngu um smíði fiskibáta innanlands. Þetta fyrirkomulag tryggi skipasmíðastöðvarnar, skipin fáist smíðuð með beztu kjörum og kaupendum skipanna gert hægara fyrir um að eignast skipin. Jafnframt sé nauðsynlegt að heimila ríkisstjórninni lántöku í þessu augnamiði.

Með því að ég fellst á, að brýn nauðsyn sé á því að ríkisstjórninni heimilist að láta smíða fiskiskip innanlands, gef ég út bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. gr. laganna orðist þannig:

Ríkisstjórninni er heimilt að kaupa eða láta smíða fiskiskip, erlendis eða innanlands, með það fyrir augum, að þau verði seld einstaklingum, félagssamtökum eða bæjar- og sveitarfélögum.

2. gr.

1. mgr. 2. gr. laganna orðist þannig:

Til framkvæmda samkvæmt 1. gr. er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 30 milljóna króna lán, er greiðist upp er skipin hafa verið seld.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 13. september 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

88

L Ö G

7. nóv.

um breyting á lögum nr. 1 16. janúar 1943, um innflutning og gjaldeyrismeðferð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðari málsliður 8. gr. laga nr. 1 16. jan. 1943 hljóði svo:

Lög þessi falla úr gildi 1. des. 1945.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 7. nóvember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

Stjórnartíðindi 1945, A. 15.

89

L Ö G

23. nóv.

um heimild fyrir Sláturfélag Skagfirðinga til að innkalla stofnbréf sín.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Sláturfélagi Skagfirðinga veitist heimild til að innkalla stofnbréf þau, er út hafa verið gefin til félagsmanna, gegn því að afhenda félagsmönnum samtímis og bréf-um er skilað stofnfjárnækur fyrir innstæðu þeirra í stofnsjóði.

2. gr.

Auglýsing um innköllunina skal birta í Lögbirtingablaðinu á venjulegan hátt að minnsta kosti með þriggja mánaða fyrirvara. Einnig skal auglýsa innköllunina í þeim vikublöðum eða dagblöðum, sem ætla má, að hafi verulega útbreiðslu á félags-svæðinu. Í auglýsingu skal skýrt kveðið á um eindaga afhendingar og það jafnframt tekið fram, að þau bréf, sem ekki hafa verið afhent á eindaga, skuli ógild vera og réttlaus.

3. gr.

Að innköllunarfresti liðnum skal sláturfélagið færa inn í viðskiptabækurnar stofnfjäreign félagsmanna án tillits til þess, hvort bréfin hafa verið afhent eða eigi, enda fellur niður skylda félagsins til að innleysa bréfin, þótt þau komi síðar fram.

4. gr.

89

23. nóv.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 23. nóvember 1945.***Sveinn Björnsson.**

(L. S.)

*Pétur Magnússon.***L Ö G**

90

23. nóv.

um kaup á nýjum strandferðaskipum.**FORSETI ÍSLANDS***gjörir kunnugt:* Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta smíða þrjú strandferðaskip erlendis fyrir reikning ríkissjóðs. Sé eitt skipið um 1400—1500 rúmlestir brúttó og aðallega byggt sem farþegaskip. Hin tvö skipin séu um 300 rúmlestir brúttó, fyrst og fremst til vöruf lutninga.

2. gr.

Til framkvæmda samkvæmt 1. gr. er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 7 millj. króna lán.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 23. nóvember 1945.***Sveinn Björnsson.**

(L. S.)

*Emil Jónsson.***L Ö G**

91

30. nóv.

um innflutning og gjaldeyrismeðferð.**FORSETI ÍSLANDS***gjörir kunnugt:* Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skipar fimm manna nefnd, er nefnist Viðskiptaráð, og jafnmarga varamenn. Við skipun varamanna skal ákveða, fyrir hvaða aðalmenn hver þeirra um sig skuli taka sæti í ráðinu í forföllum aðalmanna eða ef sæti verður laust um stundarsakir.

91

30. nóv.

2. gr.

Viðskiptaráð hefur þessi verkefni með höndum:

1. Gerir tillögur til ráðherra um það, á hvaða vörutegundum innflutningur skuli vera háður leyfisveitingum og frá hvaða löndum, en ráðherra setur um þetta ákvæði, eftir að leitað hefur verið álits Verzlunarráðs Íslands og Sambands íslenskra samvinnufélaga.
2. Úthlutar til innflytjenda innflutningi á þeim vörum, sem háðar eru leyfisveitingum, og setur þau skilyrði um hann, sem nauðsynleg kunna að vera vegna viðskiptasamninga eða af öðrum ástæðum, samanber þó lög um Nýbyggingarráð frá 24. nóv. 1944.
3. Ráðstafar gjaldeyri til vörukaupa erlendis samkvæmt 1. tölulið þessarar greinar svo og til annarra nauðsynja, samanber þó lög um Nýbyggingarráð frá 24. nóv. 1944.
4. Ráðstafar, ef því þykir nauðsyn bera til, farmrými á skipum, er annast eiga vöruflytninga til landsins og eru eign íslenskra aðila eða á vegum þeirra.
5. Fer með verðlagsákvæðanir og verðlagseftirlit samkvæmt lögum nr. 3/1943 eða öðrum lögum, sem sett kunna að verða í þeirra stað, og vöruskömmtnun lögum samkvæmt.

Ráðherra setur Viðskiptaráði starfsreglur.

3. gr.

Nýbyggingarráð og Viðskiptaráð skulu sameiginlega útbúa fyrir ár hvert heildaráætlun um útflutning og innflutning þess árs, magn og verðmæti, svo og um, til hvaða landa útflutningurinn fari og frá hvaða löndum innflutningurinn komi. Skal áætlun þessi miðast við það að hagnýta sem best markaðsmöguleika og fullnægja sem hagkvæmast innflutningsþörf landsmanna. Mánaðarlega skulu ráðin hafa sameiginlega fundi til þess að endurskoða áætlun þessa og breyta henni svo sem nauðsynlegt kann að vera vegna viðskipta við útlönd og gjaldeyrisástands þjóðarinnar.

4. gr.

Að frásældum greiðslum fyrir vöruinnflutning, sem er ekki háður leyfisveitingum samkvæmt 1. tölulið 2. gr. laga þessara, má engan gjaldeyri láta af hendi án leyfis Viðskiptarráðs, nema séu greiðslur vegna ríkissjóðs og banka eða vextir og afborganir bæjar- og sveitarfélaga. Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h/f hafa einir kauprétt á erlendum gjaldeyri.

Þeim gjaldeyri, sem bankarnir kaupa, skal skipt milli Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands h/f, þannig að hinn síðarnefndi fái einn þriðja hluta alls gjaldeyris, ef hann óskar, fyrir innkaupsverð, hlutfallslega af hverri mynt, sem keypt er á mánuði hverjum. Hlutfalli því, sem hvor banki fær, getur ráðherra breytt, ef báðir bankarnir samþykkja. Enginn hefur rétt til að selja erlendan gjaldeyri nema Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h/f. Þó er pósthjórinn heimil slík verzlun innan þeirra takmarka, sem ráðherra setur.

Bannað er að flytja íslenskan eða erlendan gjaldmiðil úr landi, nema nauðsynlegan farareyri eftir reglum, sem ráðherra setur.

5. gr.

Ráðherra setur nánari fyrirmæli í reglugerð um efni þau, er í lögum þessum greindir, þar á meðal um úthlutun innflutnings og um gjaldeyrisleyfi, um gjaldeyrisverzlun, um eftirlit tollmanna til varnar við útflutningi innlands og erlands gjaldmiðils og til tryggingar því, að íslensk útflutningsverðmæti verði greidd með erlendum gjaldeyri, er renni til bankanna. Enn fremur ákvæði um það, að allur annar gjaldeyri, sem menn eiga eða eignast, renni til þeirra.

Sömuleiðis skýr og ótvíræð fyrirmæli um verkaskiptingu milli Viðskiptaráðs 91 og Nýbyggingarráðs, svo sem um útgáfu gjaldeyris- og innflutningsleyfa fyrir vör- 30. nóv. um, sem veitt eru samkvæmt tillögum hins síðarnefnda og greiðast með gjaldeyri af nýbyggingarreikningi.

6. gr.

Hver sá, er innflutningsleyfi fær, greiði Viðskiptaráði $\frac{1}{2}\%$ af upphæð þeirri, sem leyfi hljóðar um, þó aldrei minna en 1 krónu fyrir hvert einstakt leyfi. Skal gjaldi þessu varið til að standast kostnað af Viðskiptaráði og framkvæmd þessara laga.

Leyfisgjöld, sem til falla vegna útgáfu innflutningsleyfa samkvæmt tillögum Nýbyggingarráðs, renna til þess, enda sé sá innflutningur greiddur með gjaldeyri af nýbyggingarreikningi.

7. gr.

Brot á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim, þar á meðal skilyrðum um leyfi, er Viðskiptaráð setur, varða sektum allt að 100000 krónum. Ef miklar sakir eru eða brot er ítrekað, má og svipta sökunaut með dómi rétti til verzlunar. Upptaka eignar samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

8. gr.

Mál út af brotum samkvæmt 6. gr. fara að hætti opinberra mála.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 1 16. jan. 1943 og önnur ákvæði, sem fara í bág við lög þessi.

Lög þessi falla úr gildi 1. desember 1946.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þegar eftir að lög þessi hafa öðlzt gildi, setur ráðherra ákvæði um það, hvaða vörutegundir skulu háðar leyfisveitingum. Skulu þau ákvæði gilda, unz Viðskiptaráð hefur gert tillögur um þetta samkvæmt 1. tölulið 2. gr. laga þessara.

Gjört í Reykjavík, 30. nóvember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

92

AUGLÝSING

10. nóv.

um, að Ísland hafi staðfest sáttmálann um stofnun hjálpar- og endurreisnarstofnunar hinna sameinuðu þjóða (UNRRA).

Samkvæmt heimild í ályktun Alþingis, hinn 19. október 1943, staðfesti Ísland hinn 9. nóvember 1943 sáttmálann um stofnun hjálpar- og endurreisnarstofnunar hinna sameinuðu þjóða (UNRRA).

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 10. nóvember 1945.

Ólafur Thors.

93

AUGLÝSING

10. nóv.

um, að Ísland hafi staðfest bráðabirgðasamkomulag um alþjóðaflug, er gert var á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desember 1944.

Hinn 21. marz 1945 staðfesti Ísland bráðabirgðasamkomulag um alþjóðaflug (Interim Agreement on International Civil Aviation), er gert var á alþjóðaflugmálaráðstefnu þeirri, sem haldin var í Chicago í Bandaríkjunum í nóvember og desember 1944.

Tilkynning um þátttöku Íslands í samkomulagi þessu var skrásett hjá utanríkisráðuneyti Bankaríkjanna hinn 4. júní 1945.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 10. nóvember 1945.

Ólafur Thors.

94

AUGLÝSING

10. nóv.

um, að Ísland hafi staðfest alþjóðasamkomulag um viðkomuréttindi flugfara og alþjóðasamkomulag um loftflutninga, er gert var á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago í nóvember og desember 1944.

Hinn 4. apríl 1945 staðfesti Ísland eftirtalda 2 samninga, er gerðir voru á alþjóðaflugmálaráðstefnu þeirri, sem haldin var í Chicago í Bandaríkjunum í nóvember og desember 1944:

1. Alþjóðasamkomulag um viðkomuréttindi flugfara (International Air Service Agreement).
2. Alþjóðasamkomulag um loftflutninga (International Air Transport Agreement).

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 10. nóvember 1945.

Ólafur Thors.

L Ö G

95

12. des.

um breyting á lögum nr. 39 7. apríl 1943, um húsaleigu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 2. mgr. 6. gr. laganna komi ný mgr., svo hljóðandi:

Nú hefur húsaleiga verið hækkuð í samræmi við vísitölu og hækkunin innheimt, án þess að húsaleigunefnd hafi staðfest leigumálann eða án þess að skriflegur leigumáli hafi verið gerður, og er þá hækkunin ekki endurkræf frá leigusala, ef húsaleigunefnd staðfestir leigumálann síðar eða grunnleiguupphæðin er hófleg að hennar dómi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

96

12. des.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Búðahreppi landspildu úr Kjappeyyrarlandi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að selja Búðahreppi í Suður-Múlasýslu landspildu þá úr Kjappeyyrarlandi, sem ekki er í leigu ábúandans á Kjappeyyri samkvæmt byggingarbréfi. Námaréttindi skulu þó undanskilin.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

97

12. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 44 19. júní 1933, um stofnun happdrættis fyrir Ísland.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

A-lið 1. gr. laganna skal orða svo: Hlutatalan má ekki fara fram úr 25000, er skiptist í 12 flokka á ári hverju, og skal dráttur fara fram fyrir einn flokk í mánuði hverjum, dráttur fyrsta flokks í janúarmánuði og tólfta flokks í desembermánuði.

2. gr.

Í stað orðanna „í öllum 10 flokkum“ í e-lið 1. gr. laganna komi: í öllum 12 flokkum.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

98

12. des.

L Ö G

um breyting á jarðræktarlögum, nr. 54 4. júlí 1942.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

17. gr. laganna falli burt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Skal það fylgifié hverrar fasteignar, er til hefur orðið vegna ákvæða þeirra, sem úr gildi eru felld með lögum þessum, verða haftalaus eign eiganda fasteignarinnar.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

99

12. des.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1946 með viðauka.**FORSETI ÍSLANDS***gjörir kunnugt:* Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:**1. gr.**

Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta á árinu 1946 með 100% viðauka vitagjald, þær aukatekjur ríkissjóðs, sem talðar eru í I.—VI. kafla laga nr. 27 27. júní 1921, stimpilgjald samkvæmt lögum nr. 75 27. júní 1921 og síðari lögum, sem hafa ákvæði um stimpilgjald, leyfisbréfastgjöld og lestagjald.

Enn fremur heimilast ríkisstjórninni að innheimta á sama tíma með 50% viðauka gjöld samkvæmt lögum nr. 60 30. des. 1939, 2. gr., um gjald af innlendum tollvörutegundum, og eignarskatt samkvæmt 14. gr. laga nr. 6 9. jan. 1935, álagðan á árinu 1946.

2. gr.

Viðaukann skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir í 1. gr., en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1946.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

FORSETA BRÉF

100

20. des.

um frestun á fundum Alþingis.**FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Að ég, að tilskildu samþykki Alþingis, veiti forsætisráðherra umboð til þess að fresta um sinn fundum Alþingis, 64. löggjafarþings, frá 21. desember 1945, enda verði þingið kvatt til framhaldsfunda eigi síðar en 1. febrúar 1946.

Ritað í Reykjavík, 20. dag desembermánaðar 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

23

101

20. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 37 27. júní 1921, um lestagjald af skipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna breytist og verði þannig:

Lögreglustjórar innheimta gjald þetta í byrjun útgerðartímans, þar sem skipið er skrásett, þó aldrei síðar en 1. apríl ár hvert.

Um greiðslu gjaldsins í ríkissjóð fer sem um aukatekjubókargjöld.

2. gr.

Fyrri málslíður 4. gr. laganna falli niður.

3. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlast staðfestingu, skal færa þau inn í meginmál laga um lestagjald af skipum, nr. 37 27. júní 1921, og gefa þau út svo breytt.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1946.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

102

20. des.

L Ö G

um breyting á ábúðarlögum, nr. 87 19. júní 1933.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Hver sá, sem á jörð, er undanfarið hefur verið í sérábúð og hann nýttar ekki sjálfur, er skyldur að byggja hana hæfum umsækjanda gegn hóflegu eftirgjaldi að dómi úttektarmanna.

Nú hefur maður nýttjað jörð, sem hann á, og dvelur þar ekki sjálfur né fjölskylda hans, en tún fer í órækt, mannvirki níðast niður eða jörðin rýrnar svo, að sveitarfélagið bíður hnekki af, allt að dómi úttektarmanna, getur þá sveitarstjórn krafizt þess, að jarðeigandi bæti það, sem áfátt er, innan tveggja missira eða hann byggji jörðina frá næstu fardögum samkvæmt 1. málsgrein. Nú byggir landsdrott-

inn ekki jörð sína fyrir 15. marz, og skal honum þá skylt að bjóða sveitarstjórn 102
innan 6 daga að ráðstafa ábúð á jörðinni gegn hæfilegu eftirgjaldi. Ef ágreiningur 20. des.
verður um eftirgjald, skulu úttektarmenn meta, en hvor aðili um sig getur krafizt
yfirmats samkvæmt 53. gr.

Sveitarstjórn getur krafizt þess, að landsdrottinn láti fylgja jörðinni nauðsyn-
leg hús og mannvirki, er henni hafa fylgt, og ekki í lakara lagi en telja verður
meðallag í þeim hreppi að dómi úttektarmanna, miðað við landverð jarðarinnar, eða
setja tryggingu fyrir, að svo verði.

Sinni sveitarstjórn ekki boði landeiganda um að ráðstafa ábúð á jörð hans
samkv. grein þessari innan mánaðar, er landsdrottinn skylt að auglýsa jörðina til
ábúðar. Geti hann þá ekki byggt hana, má hann ráðstafa jörðinni næsta fardagaár.
Næsta ár skal hann bjóða sveitarstjórn enn að ráðstafa jörðinni, ef hann hefur ekki
byggt hana sjálfur fyrir þann tíma, er áður greinir. Er þá sveitarstjórn heimilt að
byggja jörðina til lífstíðar, þannig að óheimilt sé að byggja ábúanda út af jörðinni,
þó að landsdrottinn sjálfur eða skyldulið hans, sbr. 9. gr., óski að fá jörðina til ábúðar.

Þegar svo hefur gengið 3 ár í röð, að jörðin byggist ekki, er jarðeiganda
heimilt að ráðstafa jörðinni sem hentast þykir.

Hafi enginn not jarðarinnar, er landsdrottinn ekki skylt að greiða af henni opin-
bera skatta, en önnur lögskil verður hann að inna af höndum.

2. gr.

4. gr. laganna orðist þannig:

Nú sinnir jarðeigandi ekki kröfu sveitarstjórnar, er um ræðir í annarri málsg. 3. gr.,
eða vanrækir að bjóða sveitarstjórn jörðina til ráðstöfunar, svo að jörðin
fer í eyði eða hús á jörðinni eru fallin, hafa verið rifin eða annað það gert, er eig-
endur jarðarinnar síðustu 5 árin eiga að mestu sök á, og getur þá hlutaðeigandi
hreppsnefnd krafizt þess, að sýslumaður auglýsi jörðina til sölu. Sýslumaður rann-
sakar því næst alla málavexti og aflar sér nauðsynlegra upplýsinga, þar á meðal
umsagnar hlutaðeigandi úttektarmanna, ef um jarðniðslu er að ræða. Nú telur
sýslumaður kröfu hreppsnefndar réttmæta, og skal hann þá, að undangengnum
úrskurði, bjóða jörðina upp og selja hæstbjóðanda, endi leggi kaupandi fram skil-
riki fyrir því, að hann geti innleyst jörðina og rekið á henni hæfilegan búskap, og
enn fremur yfirlýsingu um, að hann geri jörðina að ættaróðali.

Nú fullnægir kaupandi ekki þessum skilyrðum, og hefur þá hreppsnefnd heim-
ild til að ganga í kaupin.

Söluákvæði þessi taka þó ekki til hjáleigna með óskiptu beitolandi úr heima-
jörð, þar sem sami er eigandi að báðum jörðunum, enda sé jörðin nytjuð og sam-
eiginlegt ræktað land ekki minnkað.

3. gr.

Aftan við 44. gr. laganna bætist: Geti ábúandi ekki keypt ábýlisjörð sína eða
vilji það ekki, hefur sveitarstjórn heimild til að ganga í kaupin með þeim skil-
málum, er hún var boðin ábúanda, og skal landsdrottinn því senda sveitarstjórn
samrit af tilboði sínu til ábúanda.

4. gr.

45. gr. laganna, 1. málsg., orðist svo:

Þá er leiguliðaskipti verða á jörðum, skal taka þær út með lögmati skoð-
unargerð. Áður en úttektin fer fram, skal byggingarbréfið liggja frammi til athug-
unar fyrir úttektarmenn, hvort það sé lögum samkvæmt. Þegar úttektarmenn hafa
fullvissað sig um, að svo sé, skulu þeir rita samþykki sitt á byggingarbréfið.

Nú telja úttektarmenn, að byggingarbréfið sé ekki lögum samkvæmt, og skulu

102 þeir þá leitast við að fá það leiðrétt. Takist það ekki, ber þeim að rita athugasemdir
20. des. sínar þar að lútandi á byggingarbréfið.

Úttekt á jörð skal fram fara fyrir 20. júní.

5. gr.

Brot gegn ákvæðum þessara laga varða sektum allt að kr. 3000.00. Mál út af brotum á lögum þessum svo og rannsókn sú, er um ræðir í 2. gr., skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

6. gr.

Með lögum þessum falla úr gildi lög nr. 22 7. maí 1940, um breyting á ábúðarlögnum, svo og önnur ákvæði, er koma í bága við ákvæði laga þessara.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

8. gr.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu, skal fella meginmál þeirra inn í texta laga nr. 87 19. júní 1933 og gefa ábúðarlögin út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

103

20. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 81 23. júní 1936, um sveitarstjórnarkosningar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

a. Aftan við 1. málsg. 7. gr. laganna bætist:

Kjörgengir eru einnig þeir, sem átt hafa heimili í kaupstaðnum eða hreppnum að minnsta kosti þrjá mánuði fyrir kjördag og uppfylla skilyrði 6. greinar.

b. 2. málsg. sömu greinar falli niður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.

L Ö G

104

20. des.

um aðstoðarlán til sildarútvegsmanna 1945.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka að láni allt að 4 milljónum króna eða ábyrgjast jafnháa fjárhæð til aðstoðar sildarútvegsmönnum árið 1945.

2. gr.

Útgerðarmenn og útgerðarfyrtæki, sem stunduðu sildveiðar með herpinót sumarið 1945, geta sótt um lán samkvæmt lögum þessum, ef þeir (þau) vegna aflabrests á sildarvertíðinni eiga erfitt með áframhaldandi rekstur.

3. gr.

Sameinað Alþingi kýs fimm manna nefnd, sem tekur á móti umsóknum um lán þessi. Nefndin ákveður, hve langan frest umsækjendur hafa til lánbeiðninnar. Lánbeiðnir skulu vera skriflegar. Þeim skulu fylgja skilríki sem hér segir:

1. staðfest eftirrit af skattframtali umsækjanda 1945;
2. efnahagsreikningur umsækjanda 30. sept. 1945;
3. rekstrarreikningur sildarútgerðar umsækjanda 1945;
4. veðbókarvottorð skipa og fasteigna umsækjandans.

Auk þess er umsækjanda skylt að gefa nefndinni allar þær upplýsingar, er hún telur nauðsynlegar. Með allar upplýsingar varðandi lánin skal farið sem trúnaðarmál.

4. gr.

Þegar lánveitinganefnd hefur fengið tilskilin skjöl í hendur, skal hún sannprófa, eins og unnt er, hvort þau eru rétt. Telji nefndin, að umsækjandi eigi erfitt með áframhaldandi rekstur, skal honum veitt lán, ef hann getur sett tryggingar, sem nefndin metur gildar. Nú sækir hlutafélag eða annað félag með takmarkaðri ábyrgð um lán eftir lögum þessum, og skal þá setja það skilyrði fyrir lánveitingunni, að aðalhluthafar eða aðaleigendur fyrirtækisins taki persónulega ábyrgð á láninu í hlutfalli við hlutafjáreign eða stofnfjáreign þeirra í félaginu, nema aðrar fullnægjandi tryggingar séu settar fyrir láninu. Nefndin ákveður, hver fjárhæð hvers láns skal vera. Einnig ákveður hún lánstíma og skiptingu afborgana. Lánstími má þó ekki vera yfir 5 ár. Ársvextir skulu vera 3%.

5. gr.

Ekkert lán má afgreiða, fyrr en ráðherra hefur veitt samþykki sitt til þess.

Fiskveiðasjóður Íslands sér um afgreiðslu lánanna og sér um bókhald og innheimtu þeirra fyrir þóknun, sem ráðherra ákveður.

6. gr.

Selji lántakandi skip sitt eða aðrar eignir, sem settar hafa verið sem trygging fyrir láninu, má innheimta lánið að nokkru eða öllu leyti þegar í stað.

104

20. des.

Deir, sem fá lán samkv. lögum þessum, eru skyldir til að láta reikningaskrifstofu sjávarútvegsins í té reikninga yfir rekstur skipa þeirra, sem lánin eru við miðuð, í því formi, sem reikningaskrifstofan ákveður.

7. gr.

8. gr.

Ráðherra og lánveitinganefnd geta sett nánari reglur um lánveitingar þessar, ef þurfa þykir.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

105

21. des.

L Ö G

um þátttöku Íslands í stofnun gjaldeyrissjóðs og alþjóðabanka samkvæmt tillögum Bretton Woods fundarins og um lántöku í því skyni.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórn Íslands er heimilt fyrir hönd hins isl. lýðveldis að gerast aðili að stofnun gjaldeyrissjóðs og alþjóðabanka, samkvæmt tillögum, sem samþykktar voru í júlí 1944 á fundi hinna sameinuðu þjóða og þeirra þjóða, sem með þeim vinna (United and Associated Nations) í Bretton Woods í Bandaríkjunum.

2. gr.

Ráðherra sá, sem hefur á hendi yfirstjórn bankamála landsins, skipar einn mann og annan til vara til 5 ára til að taka sæti í fulltrúaráði gjaldeyrissjóðsins og sömuleiðis einn man og varamann til sama tíma í bankaráð alþjóðabankans.

Þóknun fyrir störf þeirra skal ákveðin af ráðherra.

3. gr.

Til þess að standa straum af framlögum ríkisins til gjaldeyrissjóðsins og alþjóðabankans heimilast ríkisstjórninni að taka innanríkislán, er jafngildi allt að tveim milljónum dollara.

4. gr.

Óheimilt er hönkum landsins, sparisjóðum, bæjar- og sveitarfélögum og opinberum stofnunum að taka lán erlendis, nema með samþykki ráðherra þess, er fer með bankamál, sbr. þó 1. gr. laga nr. 10/1928, um Landsbanka Íslands.

5. gr.

Skyllt er öllum þeim, sem skulda fé í erlendum gjaldeyri, að gefa Hagstofu Íslands skýrslu um skuldir sínar ársfjórðungslega í því formi, er hún fyrirskipar.

6. gr.

105

Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 50 frá 27. júní 1941, um gjaldeyris-
varasjóð og eftirlit með erlendum lántökum.

21. des.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 21. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

FJÁRLÖG

fyrir árið 1946.

106

31. des.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

I. KAFLI

Tekjur:

1. gr.

Árið 1946 er ætlað til, að tekjur ríkissjóðs verði svo sem talið er í 2.—5. gr.
og að þeirra verði aflað með tekjugreinum, sem þar eru taldar.

2. gr.

Áætlað er, að þessir skattar og tollar nemi:

	kr.	kr.
1. Tekju- og eignarskattur, að meðtöldum tekjuskattsauka	29 000 000	
2. Stríðsgróðaskattur 6000000		
Þar af hluti bæjar- og sveitarfélaga 3000000	3 000 000	32 000 000
3. Vörumagnstollur	11 000 000	
4. Verðtollur	35 000 000	
5. Innflutningsgjald af benzíni	1 000 000	
6. Gjald af innlendum tollvörum	1 800 000	48 800 000
7. Fasteignaskattur	600 000	
8. Lestagjald af skipum	100 000	
9. Bifreiðaskattur	1 200 000	1 900 000
10. Aukatekjur	1 100 000	
11. Stimpilgjald	3 000 000	
12. Vitagjald	600 000	
13. Leyfisbréfastgjöld	100 000	
14. Erfðafjárskattur	200 000	
15. Veitingaskattur	800 000	
		5 800 000
Samtals ...	. . .	88 500 000

Tekjur af rekstri ríkisstofnana eru áætlaðar:

	kr.	kr.
A.		
1. Rekstrarhagnaður landssímans	555000	
2. — áfengisverzlunar	22462699	
3. — tóbakseinkasölu	9000000	
4. — ríkisútvarps	1564778	
5. — ríkisprentsmiðju	224000	
6. — landssmiðju	88000	
	33 894 477	
÷ Tap af rekstri póstsjóðs	700 000	
		33 194 477
Samtals ...	. . .	33 194 477
Sundurliðun.		
1. Póstsjóður.		
I. Tekjur		4 000 000
II. Gjöld:		
1. Póststjórnarkostnaður	275 000	
2. Póststofan í Reykjavík	1 526 000	
3. Önnur pósthús	920 000	
4. Póstflutningar	1 420 000	
5. Önnur gjöld	235 000	
6. Fyrning	4 000	
7. Rekstrarkostnaður bifreiða	320 000	
		4 700 000
Mismunur (halli) ...	. . .	700 000
2. Landssíminn.		
I. Tekjur		13 500 000
II. Gjöld:		
a. Til notendasíma í sveitum	800 000	
b. Til starfrækslu landssímanna m. m.:		
1. Kostnaður af aðalskrifstofu landssímans	600000	
2. Ritsímastöðin í Reykjavík	1725000	
3. Loftskeytastöðin í Reykjavík	170000	
4. Stuttbylgjustöðin í Reykjavík	300000	
5. Bæjarsíminn í Reykjavík og Hafnarfirði	2430000	
6. Áhaldahúsið	205000	
7. Ritsímastöðin á Akureyri	530000	
8. Ritsímastöðin á Seyðisfirði	270000	
9. Ritsímastöðin á Ísafirði	230000	
10. Símastöðin á Borðeyri	145000	
11. Símastöðin í Vestmannaeyjum	210000	
12. Símastöðin á Siglufirði	275000	
13. Til annarra símstöðva og eftirlitsstöðva	1780000	
		8 870 000

3. gr.

106
31. des.

	kr.	kr.
c. Eyðublöð, prentkostnaður, ritföng m. m.	225 000	
d. Viðbót og viðhald stöðva	650 000	
e. Viðhald landssímanna	2 000 000	
f. Framhaldsgjald	170 000	
g. Ýmis gjöld	80 000	
h. Fyrning á húsum og áhöldum	150 000	
		12 945 000
Fært á 3. gr. A. 1	. . .	555 000
<i>Eignabreytingar landssímans.</i>		
Út.		
I. Afborganir af lánum og til húsakaupa		400 000
II. Til viðauka símakerfa, smærri efnis- og áhaldakaupa		1 500 000
III. Til talstöðva í báta og skip		350 000
IV. Til loftskýtastöðva í skip		250 000
V. Til birgðahúss í Reykjavík		500 000
VI. Til nýrra landssímalína		400 000
Fært á 20. gr. Út I. 2. og II.	. . .	3 400 000
<i>3. Áfengisverzlun ríkisins.</i>		
I. Tekjur (brúttó hagnaður)		25 000 000
II. Gjöld:		
1. a. Grunnlaun	306655	
b. Verðlagsuppbót	536646	
	843 301	
2. Kostnaður við áfengisútsölur	500 000	
3. Annar rekstrarkostnaður	444 000	
4. Útsvar	750 000	
		2 537 301
Fært á 3. gr. A. 2	. . .	22 462 699
<i>4. Tóbakseinkasala ríkisins.</i>		
I. Tekjur (brúttó hagnaður)		10 249 000
II. Gjöld:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	186940	
2. Verðlagsuppbót	327145	
	514 085	
b. Annar rekstrarkostnaður	484 915	
c. Útsvar	250 000	
		1 249 000
Fært á 3. gr. A. 3	. . .	9 000 000

		kr.	kr.
<i>5. Ríkisútvarpið.</i>			
I. Tekjur:			
a. Afnotagjöld	2 700 000		
b. Aðrar tekjur	400 000		3 100 000
II. Gjöld:			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	298120		
2. Verðlagsuppbót	521710		
		819 830	
b. Útvarpsefni	500 000		
c. Skrifstofukostnaður	180 000		
d. Húsaleiga, ljós og hiti	90 000		
e. Til útvarpsstöðva	260 000		
f. Til hleðslustöðva, viðgerðaðaferða o. fl.	30 000		
g. Óviss útgjöld	25 000		
h. Vextir	15 000		
i. Fyrning á húsum og vélum	50 000		
			1 969 830
			1 130 170
III. Rekstur viðtækjaverzlunar:			
a. Tekjur	700 000		
b. Gjöld:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	64800		
b. Verðlagsuppbót	113400		
		178200	
2. Annar kostnaður	95692		
		273 892	
			426 108
IV. Rekstur viðgerðarstofu:			
a. Tekjur	290 000		
b. Gjöld:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	60000		
b. Verðlagsuppbót	105000		
		165000	
2. Efni	80000		
3. Annar kostnaður	40500		
		285 500	
			4 500

	kr.	kr.
V. Rekstur viðtækjasmiðju:		
a. Tekjur	160 000	
b. Gjöld:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun 30000		
b. Verðlagsuppbót 52500		
	82500	
2. Efni	45000	
3. Annar kostnaður	28500	
	156 000	
		4 000
Fært á 3. gr. A. 4	. . .	1 564 778
Eignabreytingar:		
1. Afborgun af láni til stækkunar		89 100
2. Til byggingar útvarpshúss í Reykjavík		1 080 000
Fært á 20. gr. Út II.	. . .	1 169 100
6. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.		
I. Tekjur (prentvinna)		1 700 000
II. Gjöld:		
1. a. Laun starfsmanna:		
1. Grunnlaun 45973		
2. Verðlagsuppbót 80452		
	126425	
b. Vinnulaun og aðkeypt vinna:		
1. Grunnlaun 340000		
2. Verðlagsuppbót 595000		
	935000	
	1 061 425	
2. Efnivörur	270 000	
3. Vélarekstur og viðhald	44 575	
4. Annar kostnaður	80 000	
5. Fyrning	20 000	
		1 476 000
Fært á 3. gr. A. 5	. . .	224 000
7. Áburðarsala ríkisins.		
a. Laun:		
1. Grunnlaun 26024		
2. Verðlagsuppbót 45542		
	71566	
b. Annar kostnaður	118434	
		190 000
÷ Tekjur af vörusölu og fasteignum	190 000	

		kr.	kr.
<i>8. Grænmetisverzlun ríkisins.</i>			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	39036		
2. Verðlagsuppbót	68313		
	-----	107349	
b. Annar kostnaður	92651		
		200 000	
÷ Tekjur af vörusölu og fasteignum		200 000	
<i>9. Landssmiðjan.</i>			
I. Tekjur (ágóði af seldri vinnu og vörum)			850 000
II. Gjöld:			
1. Laun starfsmanna:			
a. Grunnlaun	69720		
b. Verðlagsuppbót	122010		
	-----	191 730	
2. Vextir		70 000	
3. Fyrning		200 000	
4. Annar kostnaður		300 270	
			762 000
Fært á 3. gr. A. 6		. . .	88 000
B.			
Tekjur af fasteignum ríkissjóðs eru áætlaðar			10 000

4. gr.

Tekjur af verðbréfum, bankainnistæðum, hlutafjáreign o. fl.

	kr.	kr.
1. Vextir af veðdeildarbréfum Landsbankans, sem standa eiga undir og eru að veði fyrir lánum til veðdeildarbréfakaupa		111 260
2. Vextir af öðrum bankavaxtabréfum, jarðræktarbréfum og kreppulánasjóðsbréfum		4 197
3. Vextir af stofnfé Landsbankans, 6% af 3 millj.		180 000
4. Vextir af dönskum ríkisskuldabréfum		34 777
5. Arður af hlutafjáreign		235 000
6. Aðrir vextir		50 000
Samtals ...	. . .	615 234

5. gr.

Óvissar tekjur eru áætlaðar 100 000 krónur.

II. KAFLI

Gjöld:

106

31. des.

6. gr.

Árið 1946 eru veittar til gjalda fjárhæðir þær, sem tilgreindar eru í 7.—19. gr.

7. gr.

Vextir af lánnum ríkissjóðs eru taldir:

	kr.	kr.
1. Innlend lán		853 888
2. Lán í dönskum krónum		240 680
3. Lausaskuldir		50 000
Samtals ...		1 144 568

8. gr.

	kr.	kr.
Kostnaður við æðstu stjórn landsins		300 000

9. gr.

Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar ríkisreikninga er veitt:

	kr.	kr.
1. Til alþingiskostnaðar		1 500 000
2. Til yfirskoðunar ríkisreikninga		13 406
3. Fyrning á alþingishúsi (sjá 20. gr.)		2 170
Samtals ...		1 515 576

Til ríkisstjórnarinnar er veitt:

I. Stjórnarráðið:

1. Til ráðherra:

a. Laun:

1. Grunnlaun	90000	
2. Verðlagsuppbót	157500	
		247500

b. Til risnu samkvæmt reikningi 25000

c. 1. Húsaleiga forsætisráðherra	3000	
2. Húsaleiguuppbót	1080	
		4080

276 580

2. Til ráðuneytanna:

a. Atvinnumálaráðuneytið, laun:

1. Grunnlaun	84050	
2. Verðlagsuppbót	147087	
		231137

b. Dómsmálaráðuneytið, laun:

1. Grunnlaun	78550	
2. Verðlagsuppbót	137462	
		216012

c. Fjármálaráðuneytið, laun:

1. Grunnlaun	150215	
2. Verðlagsuppbót	262876	
		413091

d. Utanríkisráðuneytið, laun:

1. Grunnlaun	76215	
2. Verðlagsuppbót	133377	
		209592

e. Viðskiptamálaráðuneytið, laun:

1. Grunnlaun	27000	
2. Verðlagsuppbót	47250	
		74250

f. Aðrir starfsmenn ráðuneytanna, laun:

1. Grunnlaun	51555	
2. Verðlagsuppbót	90221	
		141776

g. Annar kostnaður ráðuneytanna 250000

1 535 858

3. Ríkisféhirzla og ríkisbókhald:

a. Laun:

1. Grunnlaun	96270	
2. Verðlagsuppbót	168472	
		264742

b. Annar kostnaður 30000

294 742

4. Ýmis kostnaður:

a. Pappír, prentun og hefting ríkisreikninga

20000

		10. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
b. Til þess að gefa út stjórnartíðindi:				
1. Þóknun fyrir ritstjórn tíð-				
indanna o. fl.	1200			
2. Til pappírs og prentunar	80000			
3. Til kostnaðar af sendingu				
með póstum	4500			
	85700			
c. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðs-				
húsinu	20000			
d. Fyrning á stjórnarráðshúsi og ráð-				
herrabústað (sjá 20. gr.)	2046			
		127 746		
II. Hagstofan:			2 234 926	
a. Laun:				
1. Grunnlaun	68900			
2. Verðlagsuppbót	120519			
		189 419		
b. Pappír, prentun og hefting hagskýrslna		60 000		
c. Prentun eyðublaða		4 500		
d. Húsaleiga, hiti og ljós		12 000		
e. Annar kostnaður		4 000		
			269 919	
III. Utanríkismál:				
1. Sendiráðið í Kaupmannahöfn:				
a. Laun sendiherra skv. launa-				
lögum	12000			
b. Laun annarra starfsmanna				
skv. launalögum	19200			
c. Laun starfsfólks utan launa-				
laga	7000			
	38200			
d. Risna og staðaruppbót á laun	66800			
e. Annar kostnaður	14800			
		119 800		
2. Sendiráðið í Stokkhólmi:				
a. Laun sendifulltrúa	10200			
b. Laun annarra starfsmanna .	10800			
c. Laun starfsfólks utan launa-				
laga	9400			
	30400			
d. Risna og staðaruppbót á laun	52500			
e. Annar kostnaður	26000			
		108 900		
3. Sendiráðið í London:				
a. Laun sendiherra	12000			
b. Laun annarra starfsmanna .	18600			
c. Laun starfsfólks utan launa-				
laga	33800			
	64400			
d. Risna og staðaruppbót á laun	11800			
e. Annar kostnaður	43000			
		219 200		

106
31. des.

		10. gr.	
		kr.	kr.
4. Sendiráðið í Washington:			
a. Laun sendiherra skv. launalögum	12000		
b. Laun annarra starfsmanna ..	16800		
c. Laun starfsfólks utan launalaga	35100		
	<u>63900</u>		
d. Staðaruppbót á laun	111600		
e. Annar kostnaður	55200		
	<u>230 700</u>	230 700	
5. Sendiráðið í Moskva:			
a. Laun sendiherra skv. launalögum	12000		
b. Laun annarra starfsmanna ..	6600		
c. Laun starfsfólks utan launalaga	22500		
	<u>41100</u>		
d. Staðaruppbót á laun	150200		
e. Annar kostnaður	17000		
	<u>208 300</u>	208 300	
6. Aðalræðismannsskrifstofan í New-York:			
a. Laun aðalræðismanns samkv. launalögum	10200		
b. Laun starfsfólks utan launalaga	13500		
	<u>23700</u>		
c. Staðaruppbót	44300		
d. Annar kostnaður	19500		
	<u>87 500</u>	87 500	
7. Ferðakostnaður		100 000	
8. Kostnaður vegna samninga við erlend ríki		60 000	
9. Kostnaður vegna þátttöku í alþjóðaráðstefnum ..		60 000	
		<u>1 194 400</u>	
Samtals ...		. . .	3 699 245

193

1945

11. gr.

106

Til dómgæzlu, lögreglustjórnar, kostnaðar við opinbert eftirlit, skatta- og tollainnheimtu o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
<i>A. Dómgæzla og lögreglustjórn.</i>		
1. Hæstiréttur:		
a. Laun hæstaréttardómara og hæstaréttarritara:		
1. Grunnlaun	92700	
2. Verðlagsuppbót	161379	
	254 079	
b. Annar kostnaður	60 000	314 079
2. Borgardómaraembættið í Reykjavík:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	55975	
2. Verðlagsuppbót	97956	
	153 931	
b. Húsaleiga, ljós og hiti	18 000	
c. Annar kostnaður	12 000	183 931
3. Borgarfógetaembættið í Reykjavík:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	68025	
2. Verðlagsuppbót	119043	
	187 068	
b. Húsaleiga, ljós og hiti	10 560	
c. Annar kostnaður	14 000	211 628
4. Sakadómaraembættið í Reykjavík:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	89933	
2. Verðlagsuppbót	157383	
	247 316	
b. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting	42 000	
c. Annar kostnaður	45 700	335 016
5. Lögreglustjóraembættið í Reykjavík:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	56840	
2. Verðlagsuppbót	99470	
	156 310	
b. Ljós, hiti, ræsting, dyravarzla og húskostnaður ..	67 000	
c. Annar kostnaður	28 200	251 510
6. Embætti sýslumanna, bæjarfógeta og lögreglustjóra utan Reykjavíkur:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	228600	
2. Verðlagsuppbót	400050	
	628 650	
b. Skrifstofukostnaður:		
1. Grunnlaun	278000	
2. Verðlagsuppbót	486500	
3. Annar kostnaður	200000	
	964 500	1 593 150

		kr.	kr.
7. Laun hreppstjóra:			
a. Grunnlaun		71 500	
b. Verðlagsuppbót		125 025	196 525
8. Lögreglukostnaður:			
a. Ríkislögregla:			
1. Laun lögregluþjóna:			
a. Grunnlaun	227725		
b. Verðlagsuppbót	398518		
	<u>626243</u>		
2. Annar kostnaður	185000		
	<u>811 243</u>		
b. Hluti ríkissjóðs af lögreglukostnaði í Reykjavík ..		360 000	1 171 243
9. Kostnaður við landhelgisgæzlu			3 000 000
10. Til hegningarhúsa og vinnuhæla:			
a. Hegningarhúsið í Reykjavík:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	15000		
b. Verðlagsuppbót	26250		
	<u>41250</u>		
2. Annar kostnaður	50000		
	<u>91250</u>		
(Þar af fyrning kr. 5300, sjá 20. gr.)			
÷ Framlag Reykjavíkurbæjar	45625		
	<u>45 625</u>		
b. Vinnuhælið á Litla-Hrauni:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	57000		
b. Verðlagsuppbót	99750		
	<u>156750</u>		
2. Annar kostnaður	186000		
	<u>342750</u>		
(Þar af fyrning kr. 5300, sjá 20. gr.)			
÷ Tekjur	140000		
	<u>202 750</u>		
c. Fangaklefar lögreglustöðvarinnar í Reykjavík:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	5070		
b. Verðlagsuppbót	8872		
	<u>13942</u>		
2. Annar kostnaður	5000		
	<u>18942</u>		
÷ Framlag Reykjavíkurbæjar	9471		
	<u>9 471</u>		
d. Til fangahúss í Hafnarfirði		50 000	
e. Önnur fangahús		10 000	
11. Kostnaður við sakamál og lögreglumál			317 846
12. Laun sjóðómsmanna			140 000
13. Kostnaður við störf setu- og varadómara			6 000
			15 000

		11. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
14.	Kostnaður við félagsdóm:			
a.	Laun félagsdómsmanna:			
1.	Grunnlaun	17100		
2.	Verðlagsuppbót	29925		
		47 025		
b.	Annar kostnaður	13 500		
			60 525	
15.	a. Laun sáttamanna í vinnudeilum:			
1.	Grunnlaun	5750		
2.	Verðlagsuppbót	9562		
		15 312		
b.	Annar kostnaður	5 000		
			20 312	
	Samtals A. ...	. . .	7 826 765	
<i>B. Opinbert eftirlit.</i>				
1.	Skipaskoðun ríkisins:			
a.	Laun:			
1.	Grunnlaun	33600		
2.	Verðlagsuppbót	58800		
		92 400		
b.	Ferðakostnaður	12 000		
c.	Annar kostnaður	13 600		
			118 000	
2.	Rafmagnseftirlit ríkisins:			
a.	Laun:			
1.	Grunnlaun	88700		
2.	Verðlagsuppbót	155200		
		243 900		
b.	Annar kostnaður	147 000		
		390 900		
÷	Tekjur	390 900		
3.	Eftirlit með verksmiðjum og vélum:			
a.	Laun:			
1.	Grunnlaun	21150		
2.	Verðlagsuppbót	37012		
		58 162		
b.	Ferðakostnaður	8 200		
c.	Annar kostnaður	15 900		
		82 262		
÷	Tekjur	82 262		
4.	Bifreiðæftirlit ríkisins:			
a.	Laun:			
1.	Grunnlaun	54600		
2.	Verðlagsuppbót	95550		
		150 150		
b.	Annar kostnaður	60 000		
		210 150		
÷	Tekjur	210 150		

106
31. des.

5. Löggildingarstofan:

a. Laun:

1. Grunnlaun	25800
2. Verðlagsuppbót	45150

70 950

b. Annar kostnaður

25 500

÷ Tekjur

96 450

96 450

6. Eftirlit með skipulagi bæja og sjávarþorpa:

a. Laun:

1. Grunnlaun	45000
2. Verðlagsuppbót	78750

123 750

b. Annar kostnaður

91 035

÷ Tekjur

214 785

214 785

7. Matvælaeftirlitið:

a. Laun:

1. Grunnlaun	7200
2. Verðlagsuppbót	12600

19 800

b. Annar kostnaður

25 000

÷ Tekjur

44 800

44 800

8. Kostnaður við mat á afurðum:

a. Fiskimat:

1. Laun:

a. Grunnlaun	58200
b. Verðlagsuppbót	101850
	160050

2. Skrifstofukostnaður

6000

3. Ferðakostnaður

5000

171 050

b. Sildarmat:

1. Laun:

a. Grunnlaun	18560
b. Verðlagsuppbót	32480
	51040

2. Annar kostnaður

25000

76 040

c. Laun kjötmatsmanna:

1. Grunnlaun	3900
2. Verðlagsuppbót	6825

10 725

d. Laun ullarmatsmanna:

1. Grunnlaun	5850
2. Verðlagsuppbót	11589

17 439

		11. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
e. Laun lýsismatsmanns:				
1. Grunnlaun	3000			
2. Verðlagsuppbót	5250			
		8 250		
f. Ferðakostnaður matsmanna		40 000		
			323 504	
9. Kostnaður við vörumerkjaskráningu:				
a. Grunnlaun		2 000		
b. Verðlagsuppbót		3 500		
			5 500	
10. Eftirlit með opinberum sjóðum:				
a. Grunnlaun		2 860		
b. Verðlagsuppbót		5 005		
			7 865	
11. Kostnaður við eftirlit á vegum:				
a. Laun:				
1. Grunnlaun	7800			
2. Verðlagsuppbót	13650			
		21 450		
b. Annar kostnaður		23 550		
			45 000	
12. Eftirlit með sparisjóðum:				
a. Laun:				
1. Grunnlaun	6600			
2. Verðlagsuppbót	11550			
		18 150		
b. Ferðakostnaður		5 000		
			23 150	
13. Eftirlit með viðskipta- og verðlagsmálum:				
a. Viðskiptaráð:				
Gjöld	750000			
÷ Tekjur	750000			
b. Kauplagnesfnd:				
1. Grunnlaun	4680			
2. Verðlagsuppbót	8290			
		12 970		
c. Búnaðarráð		165 000		
			177 970	
d. Nýbyggingarráð:				
1. Laun:				
a. Grunnlaun	96150			
b. Verðlagsuppbót	168262			
		264412		
2. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting .	22200			
3. Annar kostnaður	103600			
		390212		
÷ Tekjur		390212		
14. Kostnaður við húsaleigunefndir			80 000	
15. Kostnaður við embættiseftirlitsferðir			10 000	
Samtals B.		. . .	790 989	

106

31. des.

		kr.	kr.
<i>C. Kostnaður vegna innheimtu tolla og skatta.</i>			
I. Tollar:			
a. Tollstjóraembættið í Reykjavík:			
1. Laun tollstjóra og annarra starfsmanna:			
a. Grunnlaun	373422		
b. Verðlagsuppbót	653489		
	1026911		
2. Húsaleiga, ljós og hiti	45000		
3. Annar kostnaður	100000		
		1 171 911	
b. Tollgæzla:			
1. Í Reykjavík:			
a. Laun tollgæzlumanna:			
1. Grunnlaun	243595		
2. Verðlagsuppbót	426291		
	669886		
b. Húsaleiga, ljós og hiti	65000		
c. Annar kostnaður	110000		
		844 886	
2. Utan Reykjavíkur		150 000	
			2 166 797
II. Skattar:			
a. Ríkisskattanevnd:			
1. Laun nefndarmanna og annarra starfsmanna:			
a. Grunnlaun	41025		
b. Verðlagsuppbót	37679		
	78704		
2. Annar kostnaður	21600		
		100 304	
b. Skattstofan í Reykjavík:			
1. Laun skattstjóra og annarra starfsmanna:			
a. Grunnlaun	111400		
b. Verðlagsuppbót	194950		
	306350		
2. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting	35000		
3. Tímavinna	130000		
4. Annar kostnaður	48500		
5. Kostnaður við aukið skattaeftirlit	100000		
	619850		
÷ hluti bæjarsjóðs Reykjavíkur af kostnaðinum	206616		
		413 234	
c. Kostnaður við skattanevndir og skattstofur utan Reykjavíkur		450 000	
d. Kostnaður við nýbyggingarsjóðsnefnd		5 000	
e. Laun skattdómara:			
1. Grunnlaun	10200		
2. Verðlagsuppbót	17850		
		28 050	
f. Millimatskostnaður		10 000	
			1 006 588
Samtals C. ...		. . .	3 173 385

Til læknaþkipunar og heilbrigðismála er veitt:

	kr.	kr.
I. Landlæknisembættið:		
a. Laun landlæknis og skrifstofumanns:		
1. Grunnlaun	20800	
2. Verðlagsuppbót	36400	
	57 200	
b. Annar kostnaður	7 000	64 200
II. Laun héraðslækna:		
a. Grunnlaun	513 600	
b. Verðlagsuppbót	898 800	1 412 400
III. Ríkisspítalar:		
A. Landsspítalinn:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	482524	
b. Verðlagsuppbót	838778	
	1321302	
2. Matvörur	648000	
3. Annar kostnaður	739000	
	2708302	
Þar frá dragast tekjur	1586000	
Rekstrarhalli ...	1 122 302	
B. Ljósmaðra- og kjúkrunarkvennaskólinn:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	8800	
b. Verðlagsuppbót	15400	
	24200	
2. Fæðiskostnaður hjúkrunarnema	29200	
3. Annar kostnaður	3000	
	56400	
÷ Tekjur	4400	
Rekstrarhalli ...	52 000	
C. Geðveikrahælið á Kleppi:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	349236	
b. Verðlagsuppbót	611163	
	960399	
2. Matvörur	719000	
3. Annar kostnaður	717000	
	2396399	
÷ Tekjur	1884000	
Rekstrarhalli ...	512 399	

D. Heilsuhælið á Vífilsstöðum:

1. Laun:

a. Grunnlaun	276400
b. Verðlagsuppbót	483700
	760100

2. Matvörur 845000

3. Annar kostnaður 517000

2122100

÷ Tekjur 1671000

Rekstrarhalli ...

451 100

E. Heilsuhælið á Kristnesi:

1. Laun:

a. Grunnlaun	126000
b. Verðlagsuppbót	220500
	346500

2. Matvörur 250000

3. Annar kostnaður 189000

785500

÷ Tekjur 375500

Rekstrarhalli ...

410 000

F. Holdsveikraspítalinn í Kópavogi:

1. Laun:

a. Grunnlaun	27500
b. Verðlagsuppbót	48100
	75600

2. Matvörur 33000

3. Annar kostnaður 49800

158400

÷ Tekjur 10000

Rekstrarhalli ...

148 400

G. Fávitahælið á Kleppjárnshvækkjum:

1. Laun:

a. Grunnlaun	32742
b. Verðlagsuppbót	57298
	90040

2. Matvörur 45000

3. Annar kostnaður 37300

172340

÷ Tekjur 156700

Rekstrarhalli ...

15 640

H. Upptökuheimili í Elliðahvækkjum:

1. Laun:

a. Grunnlaun	20000
b. Verðlagsuppbót	35000
	55000

		kr.	kr.
2. Matvörur	30000		
3. Annar kostnaður	30000		
	115000		
÷ Tekjur	110000		
Rekstrarhalli ...		5 000	
I. Heilsuhælið í Kaldaðarnesi:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	12200		
b. Verðlagsuppbót	21350		
	33550		
2. Matvara	63000		
3. Annar kostnaður	55500		
	152050		
÷ Tekjur	127000		
Rekstrarhalli ...		25 050	2 741 891
IV. Til berklavarna:			
a. Styrkur til berklasjúklinga		2 200 000	
b. Styrkur samkv. 2. mgr. 19. gr. laga nr. 66 1939 ..		5 000	
c. Laun:			
1. Grunnlaun	27570		
2. Verðlagsuppbót	48247		
		75 817	
d. Annar kostnaður		30 000	2 310 817
V. Styrkur til sjúklinga samkv. lögum nr. 78 1936, um ríkisframfærslu sjúkra manna og örkumla			1 700 000
VI. Rekstrarstyrkir til sjúkrahúsa:			
a. Til sjúkrahúsanna á Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði, 100 kr. á rúm:			
1. Grunnstyrkur	12900		
2. Verðlagsuppbót	19350		
		32 250	
b. Til sömu sjúkrahúsa og sjúkrahúsanna á Siglufirði og í Vestmannaeyjum:			
1. Grunnstyrkur	40000		
2. Verðlagsuppbót	60000		
		100 000	132 250
Fjárhæð þessi skiptist á milli sjúkrahúsanna í hlutfalli við eðlilegan halla af vist innlendra utan-sveitarsjúklinga, enda samþykki heilbrigðisstjórnin daggjöld þeirra.			
VII. Styrkur til heilsuverndarstöðva í kaupstöðum gegn tvöföldu framlagi annars staðar að			100 000
Skilyrði fyrir styrknum er það, að heilsuverndarstöðin reki berklavarnastarfsemi undir yfirstjórn og			

12. gr.		106
	kr.	kr.
		31. des.
eftirliti berklayfirlæknis ríkisins og hagi störfum sínum öllum eftir reglum, er heilbrigðisstjórnin samþykkir.		
VIII. Styrkur til læknisbústaða, sjúkraskýla og sjúkrahúsbygginga, annarra en ríkis- og fjórðungssjúkrahúsa		1 100 000
IX. Til byggingar fjórðungssjúkrahúss á Akureyri ..		300 000
X. Til greiðslu vaxta af skuldum vegna læknisbústaða		3 000
XI. Bólusetningarkostnaður		7 000
XII. Kostnaður, er leiðir af fyrirmælum laga nr. 65 1933, um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands		2 000
XIII. Kostnaður, er leiðir af fyrirmælum laga nr. 66 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma		25 000
XIV. Styrkur til augnlækningaferða:		
a. Grunnstyrkur	2 400	
b. Verðlagsuppbót	4 200	
		6 600
XV. Laun kynsjúkdómalæknis:		
a. Grunnlaun	8 370	
b. Verðlagsuppbót	14 647	
		23 017
XVI. Til læknisvitjanasjóða skv. lögum nr. 59 4. júlí 1942 þar af 11950 kr. sem aukaframlög vegna hreppa, er eiga sérstaklega erfiða læknissókn, og skiptist upphæðin milli hreppanna í samræmi við ákvæði fjárlaga 1943 um læknisvitjanastyrki.		30 000
XVII. Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum		9 000
XVIII. Til ýmissa heilbrigðisráðstafana		4 000
XIX. Til Halldórs Arnórssonar umbúðasmiðs:		
a. Grunnstyrkur	3 870	
b. Verðlagsuppbót	6 772	
		10 642
XX. Styrkur til ýmissa sjúklinga, eftir úthlutun landlæknis		15 000
XXI. Hluti ríkissjóðs af launum ljósmæðra:		
a. Grunnstyrkur	80 000	
b. Verðlagsuppbót	140 000	
		220 000
Samtals ...	. . .	10 216 817

Til samgöngumála er veitt:

		kr.	kr.
<i>A. Vegamál.</i>			
I. Stjórn og undirbúningur vegagerða:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	130100		
b. Verðlagsuppbót	227675		
		357 775	
2. Annar skrifstofukostnaður		60 000	
3. Ferðakostnaður verkfræðinga og til aðstoðar og mælinga		150 000	
			567 775
II. Þjóðvegir:			
a. Til nýrra akvega:			
1. Kjósarvegur	10000		
2. Akrafjallsvegur	40000		
3. Hafnarfjallsvegur	200000		
4. Lundarreykjadalvegur	30000		
5. Bæjarsveitarvegur	35000		
6. Hálsasveitarvegur	20000		
7. Hvítársíðuvegur	20000		
8. Álftaneshreppsvegur	60000		
9. Hraunhreppsvegur	40000		
10. Hnappadalvegur	20000		
11. Ólafsvikurvegur	30000		
12. Útnesvegur	90000		
13. Hellissandsvegur	35000		
14. Fróðárhrepps- og Eyrarsveitarvegur:			
a. Í Fróðárhreppi	10000		
b. Í Eyrarsveit	30000		
		40000	
15. Skógarstrandarvegur	60000		
16. Dalasýsluvegur	80000		
17. Laxárdalsvegur	25000		
18. Klofningsvegur	40000		
19. Skarðsstrandarvegur	20000		
20. Reykhólavegur	60000		
21. Gufudalsvegur	30000		
22. Barðastrandarvegur	200000		
23. Tálknafjarðarvegur	60000		
24. Rauðasandsvegur	30000		
25. Bildudalsvegur	40000		
26. Dalahreppsvegur	20000		
27. Rafnseyrarheiðarvegur	150000		
28. Hjarðardalsvegur	30000		
29. Botnsheiðarvegur	20000		
30. Súðavíkurvegur	90000		
31. Aðalvíkurvegur	15000		
32. Þorskafjarðarheiðarvegur	125000		
33. Bolungavíkurvegur	90000		
34. Bitruvegur	200000		
35. Bæjarhreppsvegur	20000		

		106	
		kr.	kr.
			31. des.
36.	Húnvetningabraut í V.-Hún.	60000	
37.	Miðfjarðarvegur	40000	
38.	Vesturhópsvegur	50000	
39.	Svinvetningabraut	50000	
40.	Skagastrandarvegur	120000	
41.	Skagavegur	10000	
42.	Gönguskarðsvegur	30000	
43.	Vatnsskarðsvegur	200000	
44.	Sauðárkróksbraut	25000	
45.	Út-Blönduhlíðarvegur	50000	
46.	Hofsósvegur	50000	
47.	Hólavegur	50000	
48.	Siglufjarðarskarðsvegur	450000	
49.	Ólafsfjarðarvegur	400000	
50.	Hrisavegur	10000	
51.	Árskógsstrandarvegur	50000	
52.	Hörgárdalsvegur	10000	
53.	Öxnadalsheiðarvegur	500000	
54.	Laugalandsvegur	50000	
55.	Svalbarðsstrandarvegur	35000	
56.	Fnjóskadalsvegur	15000	
57.	Ljósavatnsskarðsvegur	40000	
58.	Kinnarbraut í Ljósavatnshreppi	70000	
59.	Kinnarbraut í Aðaldælahreppi	20000	
60.	Bárðardalsvegur	20000	
61.	Hvammshéiðarvegur	15000	
62.	Reykjahverfisvegur	20000	
63.	Tjörnesvegur	15000	
64.	Kelduhverfisvegur	40000	
65.	Kópaskers- og Raufarhafnarvegur ..	80000	
66.	Raufarhafnarvegur til Þistilfjarðar .	20000	
67.	Langanesvegur	25000	
68.	Brekkaheiðarvegur	60000	
69.	Bakkafjarðarvegur	10000	
70.	Vopnafjarðarvegur	25000	
71.	Jökulsárhlíðarvegur	5000	
72.	Hróarstunguvegur	30000	
73.	Upphéraðsvegur	15000	
74.	Jökuldalsvegur	10000	
75.	Úthéraðsvegur	45000	
76.	Borgarfjarðarvegur	5000	
77.	Fjarðarheiðarvegur	100000	
78.	Skógavegur	10000	
79.	Eskifjarðarvegur	25000	
80.	Oddsskarðsvegur	300000	
81.	Fáskrúðsfjarðarvegur	100000	
82.	Stöðvarfjarðarvegur	65000	
83.	Berunesvegur	15000	
84.	Breiðdalsvíkurvegur	15000	
85.	Geithellnavegur	30000	
86.	Lónsheiðarvegur	35000	

		13. gr.	
		kr.	kr.
87.	Almannaskarðsvegur	20000	
88.	Innnesjavegur	20000	
89.	Mýravegur	15000	
90.	Suðursveitarvegur	20000	
91.	Öræfavegur	20000	
92.	Síðuvegur	20000	
93.	Landbrotsvegur	20000	
94.	Meðallandsvegur	25000	
95.	Skaftártunguvegur	60000	
96.	Mýrdalssandsvegur	20000	
97.	Mýrdalsvegur	35000	
98.	Eyjafjallavegur	60000	
99.	Syðri-Landeyjavegur	40000	
100.	Ytri-Landeyjavegur	25000	
101.	Þykkvabæjarvegur	35000	
102.	Hagabraut	75000	
103.	Landvegur	35000	
104.	Gnúpverjahreppsvegur	20000	
105.	Hrunamannahreppsvegur	50000	
106.	Skálholtsvegur	10000	
107.	Partavegur	20000	
108.	Selvogsvegur	600000	
109.	Austurlandsvegur	160000	
		7 000 000	
b. Til endurgreiðslu á framlagi 1945:			
1.	Ólafsvíkurvegur	45000	
2.	Stykkishólmsvegur	60000	
3.	Hjarðardalsvegur	35000	
4.	Súðavíkurvegur	50000	
5.	Skagastrandarvegur	100000	
6.	Svalbarðsstrandarvegur	130000	
7.	Brekkaheiðarvegur	40000	
8.	Jökulsárhlíðarvegur	10000	
		470 000	
c. Viðhald og endurbætur		8 000 000	
			15 470 000
III. Brúargerðir:			
1.	Álftá í Hraunhreppi í Mýrasýslu	90 000	
2.	Langadalsá á Skógarströnd, fyrri greiðsla	45 000	
3.	Kverná í Eyrarsveit	35 000	
4.	Kjarlaksstaðaá í Dalasýslu	55 000	
5.	Bakkadalsá í Arnarfirði	15 000	
6.	Arnardalsá í Norður-Ísafjarðarsýslu	30 000	
7.	Ósá í Norður-Ísafjarðarsýslu, fyrri greiðsla	65 000	
8.	Tjarnará á Vatnsnesi	55 000	
9.	Blanda hjá Löngumýri, fyrri greiðsla	200 000	
10.	Svartá í Skagafirði	60 000	
11.	Hofsá í Svarfaðardal	40 000	
12.	Laxá í Lóni	60 000	
13.	Brúará í Fljótshverfi	30 000	
14.	Skaftá undan Heiði á Síðu	60 000	

		13. gr.	106
		kr.	31. des.
15.	Þverá í Hreppum í Árnessýslu	45 000	
16.	Ölfusá	500 000	
17.	Til brúa, sem áður hefur verið veitt fé til í fjárlögum	250 000	
18.	Ýmsar smábrýr	200 000	
19.	Miklagil á Holtavörðuheidi	50 000	
20.	Hrútafjarðará	50 000	
21.	Ártúnsá á Kjálarnesi	55 000	1 990 000
IV.	Til brúasjóðs samkvæmt lögum		400 000
V.	Til fjallvega		90 000
VI.	Til áhalda:		
1.	Til verkfærakaupa	100 000	
2.	Til kaupa á vegavinnuvélum	800 000	
3.	Til bókasafns verkamanna	4 000	904 000
VII.	Til sýsluvega:		
1.	Tillög til akfærra sýsluvega, allt að	200 000	
2.	Til sýsluvegasjóða eftir lögum nr. 102 1933	400 000	600 000
VIII.	Til steyptra og malbikaðra vega í kaupstöðum og verzlunarstöðum af bifreiðaskatti		100 000
IX.	Til ferjuhalds		5 000
X.	Styrkur til vetrarflutninga		20 000
XI.	Til ræktunarvega:		
a.	Í Vestmannaeyjum	30 000	
b.	Í Flatey á Breiðafirði	3 000	
c.	Í Flatey á Skjálfanda	3 000	
d.	Í Grímsey	3 000	
e.	Í Hrisey	4 500	43 500
XII.	Til vegalagninga á landi ríkissjóðs í Kópavogi		50 000
XIII.	Styrkur til að halda uppi byggð og gistingu handa ferðamönnum		111 000
XIV.	Til gistihússbyggingar að Múlakoti í Fljótshlíð		20 000
XV.	Til verkstjóranámskeiðs, eftir ráðstöfun vegamálastjóra og vitamálastjóra		5 000
XVI.	Til fyrrverandi vegaverkstjóra og til vegaverkstjóra-ekkna, eftir tillögum vegamálastjóra		13 000
XVII.	Iðgjöld til slysatryggingarinnar		90 000
XVIII.	Gjöld samkv. lögum nr. 16 1943, um orlof verkamanna		350 000
XIX.	Fyrning áhaldahússins (sjá 20. gr.)		3 000
Samtals A ...		. . .	20 832 275
<i>B. Samgöngur á sjó.</i>			
1.	Til strandferða:		
a.	Ríkissjóðs	2 500 000	
	(Þar af fyrning kr. 105000, sjá 20. gr.).		
b.	Til vöruflutninga í Skaftafellsýslu	10 000	
	enda sjái Skipautgerð ríkisins einnig fyrir flutningum til Öræfa eftir þörfum.		2 510 000

2. Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum

Skipaútgerð ríkisins hefur yfirumsjón með ferðum flóabáta, sem fara eftir fastri áætlun. Skilyrði fyrir greiðslu styrksins er, að fyrir liggi efnahags- og rekstrarreikningur 1945 frá útgerð þessara báta, ef styrk-
upphæð til þeirra það ár hefur numið yfir 1000 kr. Ferða-
áætlun 1946 og flutningsgjaldskrá sé samþykkt af póst-
og símamálastjórninni og Skipaútgerð ríkisins og reikn-
ingar ársins sendir henni, enda athugi hún, hversu rík sé
þörf á ferðum hvers þess báts, er styrks nýtur úr ríkis-
sjóði. Skip og bátar, sem njóta styrks úr ríkissjóði, eru
skyldir til að flytja póst endurgjaldslaust, sé þess krafizt.

Eigi skal styrkurinn greiddur að fullu, fyrr en skil-
riki hafa legið fyrir Skipaútgerð ríkisins um afkomu
hlutaðeigandi báta á styrktímabilinu, þeirra er varan-
legum samgöngum halda uppi á ákveðnu svæði, svo að
sýnt sé, að styrksins hefur verið þörf, eins og hann var
ákveðinn.

Samtals B. ...

C. Vitamál og hafnargerðir.

I. Stjórn og undirbúningur vita- og hafnarmála:

1. Laun vitamálastjóra, aðstoðarverkfræðings og skrifstofumanna:

a. Grunnlaun	41500
b. Verðlagsupphót	72625

114 125

2. Húsaleiga, ljós og hiti

18 000

3. Annar skrifstofukostnaður

15 000

4. Ferðakostnaður og fæðispeningar

10 000

5. Laun verkfræðinga:

a. Grunnlaun	41100
b. Verðlagsupphót	71925

113025

÷ áætlað fært á hafnargerðir 50000

63 025

220 150

II. Laun vitavarða:

1. Grunnlaun

70 000

2. Verðlagsupphót

122 500

192 500

III. Rekstrarkostnaður vitanna:

a. Vitaskipið

200 000

b. Vitarnir

250 000

450 000

IV. Viðhald og endurbætur vitanna

100 000

V. Sjómerki og viðhald sæluhúsa

25 000

VI. Til áhalda

300 000

VII. Ýmislegt:

a. Rekstur áhaldahússins	85 000
b. Viðhald og rekstur bifreiða	30 000
c. Annað	15 000

130 000
80 000

VIII. Fyrning vitanna

IX. Til hafnarmannvirkja:

1. Akureyri	100 000
2. Hafnarfjörður	300 000
3. Ísafjörður	100 000
4. Seyðisfjörður	50 000
5. Siglufjörður	100 000
6. Vestmannaeyjar	200 000
7. Akranes	300 000
8. Bolungavík	100 000
9. Dalvík	150 000
10. Eskifjörður	50 000
11. Fáskrúðsfjörður	50 000
12. Flateyri	50 000
13. Grafarnes	125 000
14. Höfsós	25 000
15. Höfn í Hornafirði	100 000
16. Hrísey	75 000
17. Húsavík	200 000
18. Keflavík	200 000
19. Neskaupstaður	100 000
20. Ólafsfjörður	200 000
21. Ólafsvík	25 000
22. Patreksfjörður	100 000
23. Raufarhöfn	40 000
24. Sauðárkrúkur	75 000
25. Skagaströnd	200 000
26. Stykkishólmur	100 000
27. Suðureyri í Súgandafirði	75 000
28. Þingeyri	100 000

3 290 000

X. Til lendingarbóta:

1. Alviðra í Dýrafirði	20 000
2. Arnarstapi	10 000
3. Borgarfjörður	60 000
4. Bæir á Snæfjallaströnd	20 000
5. Blönduós	25 000
6. Breiðdalsvík	40 000
7. Búðardalur	25 000
8. Djúpivogur	90 000
9. Flatey á Skjálfanda	25 000
10. Gerðar í Garði	25 000
11. Grímsey	25 000
12. Grunnavík	25 000
13. Hauganes	1 000
14. Hellnar	10 000

106

31. des.

	kr.	kr.
15. Hvammstangi	70 000	
16. Höfn í Hornafirði	25 000	
17. Járngerðarstaðir	75 000	
18. Kaldrananes	15 000	
19. Kópasker	20 000	
20. Króksfjarðarnes	10 000	
21. Sandgerði	100 000	
22. Selárdalur	10 000	
23. Stokkseyri	25 000	
24. Stöðvarfjörður	85 000	
25. Tálknafjörður	25 000	
26. Vogar	50 000	
27. Vopnafjörður	25 000	
28. Þorköttlustaðir	20 000	
29. Þorlákshöfn	50 000	
30. Örlygshöfn	25 000	
XI. Til hafnarbótasjóðs samkvæmt lögum		1 031 000
		800 000
Samtals C. ...	. . .	6 618 650
<i>D. Flugmál.</i>		
I. Stjórn og undirbúningur flugmála:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	43400	
b. Verðlagsuppbót	75940	
	119 340	
2. Annar kostnaður	74 600	
		193 940
II. Styrkir til námsmanna og til starfsemi áhugamanna		150 000
III. Til flugvallagerðar og landingarbóta fyrir flugvélar og til viðhalds og rekstrar flugvalla		600 000
Samtals D. ...	. . .	943 940

14. gr.

106

31. des.

Til kirkju- og kennslumála er veitt:

	kr.	kr.
<i>A. Kirkjumál.</i>		
I. Biskupsembættið:		
1. Laun biskups og starfsmanna á skrifstofu hans:		
a. Grunnlaun 25900		
b. Verðlagsuppbót 42325	68 225	
2. Risna:		
a. Grunnlaun 2000		
b. Verðlagsuppbót 3000	5 000	
3. Annar skrifstofukostnaður	3 000	
4. Ferðakostnaður biskups	5 000	81 225
II. Embætti sóknarpresta og prófesta:		
1. Laun sóknarpresta:		
a. Grunnlaun 928550		
b. Verðlagsuppbót 1624962		
2553512		
÷ framlag úr prestlaunasjóði 100000	2 453 512	
2. Laun prófesta:		
a. Grunnlaun 12600		
b. Verðlagsuppbót 22050	34 650	
3. Embættiskostnaður presta:		
a. Grunnlaun 61200		
b. Verðlagsuppbót 107109	168 300	
4. Til endurbóta á gömlum íbúðarhúsum á prests-	200 000	2 856 462
setrum		
III. Viðbót við eftirlaun þau, er fátaekir uppgjafaprestar		10 000
og prestsekkjur njóta samkv. lögum		
IV. Til söngmálastjóra þjóðkirkjunnar:		
1. Grunnlaun	9 000	
2. Verðlagsuppbót	15 750	
3. Ferðakostnaður	2 400	27 150
V. Til eflingar kirkjusöngs skv. ráðstöfun söngmálastjóra		15 000
VI. Kostnaður við kirkjuráð		500
VII. Til að gefa út ársskýrslu þjóðkirkjunnar		1 250
VIII. Til að gefa út minningarrit vegna 100 ára afmælis		6 000
prestaskólans		
IX. Til styrktar málgagni fyrir hina íslenzku þjóðkirkju		5 000
Samtals A ...	. . .	3 002 587

B. Kennslumál.

		kr.	kr.
I. Háskólinn:			
1. Laun kennara og annarra starfsmanna:			
a. Grunnlaun	358950		
b. Verðlagsuppbót	621687		
		980 637	
2. Hiti, ljós og ræsting		115 000	
3. Námsstyrkir		125 000	
4. Húsaleigustyrkir		50 000	
5. Til rannsóknarstofu í líffæra- og lífeðlisfræði ..		20 000	
6. Til tannlækningastofu		3 000	
7. Til rannsóknarstofu í lyfjafræði		7 000	
8. Til rannsóknarstofu í heilbrigðisfræði		7 000	
9. Til íþróttakennslu (til húsaleigu og áhaldakaupa)		7 500	
10. Ýmis gjöld		75 000	
			1 390 137
II. Til styrktar íslenzkum námsmönnum erlendis:			
a. Til íslenzkra stúdenta í erlendum háskólum		150 000	
b. Námsstyrkur samkv. ákvörðun menntamálaráðs ..		350 000	
Styrkurinn er bundinn því skilyrði, að þeir, sem styrks njóta, inni af hendi að loknu námi minnst 5 ára þjónustu í þágu landsins, ella endurgreiði þeir styrkinn.			
c. Til Önnu Þórhallsdóttur frá Hornafirði, til söngnáms í Vesturheimi		6 500	
d. Til stúdentaráðs, til þess að starfrækja leiðbeiningaskrifstofu undir stjórn Lúðvíks Guðmundssonar:			
1. Grunnlaun	4500		
2. Verðlagsuppbót	7875		
		12 375	
			518 875
III. Fræðslumálalastjóraembættið:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	51200		
b. Verðlagsuppbót	89600		
		140 800	
2. Annar kostnaður		45 000	
			185 800
IV. Menntaskólinn í Reykjavík:			
a. Föst laun:			
1. Grunnlaun	126900		
2. Verðlagsuppbót	222075		
		348 975	
b. Stundakennsla:			
1. Grunnlaun	58752		
2. Verðlagsuppbót	102816		
		161 568	
c. Hiti, ljós og ræsting		51 000	
d. Viðhald húsa og áhalda		30 000	
e. Náms- og húsaleigustyrkir		13 700	
f. Styrkur til bókasafns skólans		3 000	
g. Styrkur til bókasafnsins íþöku		2 000	

		14. gr.		106 31. des.
		kr.	kr.	
h.	Til prófdómara	20 000		668 283
i.	Vegna kostnaðar við skólastjórn:			
1.	Grunnlaun	2000		
2.	Verðlagsuppbót	3500		
		5 500		
j.	Annar kostnaður	29 000		691 909
k.	Fyrning	3 540		
V. Menntaskólinn á Akureyri:				
a.	Föst laun:			
1.	Grunnlaun	149700		
2.	Verðlagsuppbót	232574		
		382 274		
b.	Stundakennsla:			
1.	Grunnlaun	66500		
2.	Verðlagsuppbót	116375		
		182 875		
c.	Hiti, ljós og ræsting	55 000		
d.	Viðhald húsa og áhalda	25 000		
e.	Námsstyrkir	7 500		
f.	Til bóka og áhalda	5 000		
g.	Vegna kostnaðar við skólastjórn:			
1.	Grunnlaun	2000		
2.	Verðlagsuppbót	3500		
		5 500		
h.	Annar kostnaður	25 600		
i.	Fyrning	3 160		
VI. Kennaraskólinn:				308 727
a.	Föst laun:			
1.	Grunnlaun	67050		
2.	Verðlagsuppbót	117337		
		184 387		
b.	Stundakennsla:			
1.	Grunnlaun	20000		
2.	Verðlagsuppbót	35000		
		55 000		
c.	Hiti, ljós og ræsting	20 000		
d.	Bækur og áhöld	10 000		
e.	Námsstyrkir	8 250		
f.	Viðhald húsa og áhalda	15 000		
g.	Annar kostnaður	15 000		
h.	Fyrning	1 090		
VII. Stýrimannaskólinn:				
a.	Föst laun:			
1.	Grunnlaun	39000		
2.	Verðlagsuppbót	68250		
		107 250		
b.	Stundakennsla:			
1.	Grunnlaun	38000		
2.	Verðlagsuppbót	66500		
		104 500		

		kr.	kr.
c. Hiti, ljós og ræsting		15 000	
d. Til áhaldakaupa		10 000	
e. Til námskeiða utan Reykjavíkur		40 000	
f. Annar kostnaður		30 000	
g. Fyrning		700	
			307 450
VIII. Vélstjóráskólinn:			
a. Föst laun:			
1. Grunnlaun	34200		
2. Verðlagsuppbót	59850		
		94 050	
b. Stundakennsla:			
1. Grunnlaun	7500		
2. Verðlagsuppbót	13125		
		20 625	
c. Hiti, ljós og ræsting		12 000	
d. Til áhaldakaupa		50 000	
e. Annar kostnaður		14 000	
			190 675
IX. Sjómannaskólahúsið:			
a. Laun húsvardar:			
1. Grunnlaun	4800		
2. Verðlagsuppbót	8400		
		13 200	
b. Hiti, ljós og ræsting		75 000	
c. Opinber gjöld		10 000	
d. Fyrning		10 000	
		108 200	
Endurgreiddur kostnaður af hita og ræsting		30 000	
			78 200
X. Búnaðarkennsla:			
1. Bændaskólinn á Hólum:			
a. Föst laun:			
1. Grunnlaun	28200		
2. Verðlagsuppbót	49350		
		77550	
b. Stundakennsla:			
1. Grunnlaun	10800		
2. Verðlagsuppbót	18900		
		29700	
c. Til verklegs náms		12000	
d. Hiti, ljós og ræsting		20000	
e. Til verkfærakaupa		20000	
f. Annar kostnaður		16000	
g. Fyrning		1226	
			176 476
2. Bændaskólinn á Hvanneyri:			
a. Föst laun:			
1. Grunnlaun	37200		
2. Verðlagsuppbót	65100		
		102300	
b. Til verklegs náms		20000	
c. Hiti, ljós og ræsting		28000	

		14. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
d.	Til vatnsveitu, síðari greiðsla	25000		
e.	Til verkfærakaupa	40000		
f.	Til verkfærasafns	1000		
g.	Til byggingar kennarabústaðar	8000		
h.	Annar kostnaður	45000		
i.	Fyrning	2300		
		271 600		
3.	Garðyrkjuskólinn á Reykjum:			
a.	Föst laun:			
1.	Grunnlaun	21600		
2.	Verðlagsuppbót	37800		
		59400		
b.	Stundakennsla:			
1.	Grunnlaun	3410		
2.	Verðlagsuppbót	5970		
		9380		
c.	Hiti, ljós og ræsting	10400		
d.	Til kennsluáhalda	15000		
e.	Viðhald skólahúsa	9000		
f.	Annar kostnaður	15000		
g.	Fyrning	2500		
		120 680		
			568 756	
XI.	Iðnfræðsla:			
a.	Til iðnskólahalds	200 000		
		Ríkisstjórnin úthlutar styrk þessum að fengnum tillögum fræðslumálastjóra og Landssambands iðnaðarmanna, þó ekki yfir ¼ rekstrarkostnaðar til hvers skóla.		
		Iðnskólarnir skulu senda fræðslumálastjórninni skýrslu um starf sitt.		
b.	Til framhaldsnáms erlendis	30 000		
			230 000	
XII.	Verzlunarskólar o. fl.:			
a.	Til Verzlunarskóla Íslands:			
		100 króna styrkur með verðlagsuppbót fyrir hvern nemanda allt að		
		120 000		
b.	Til Samvinnuskólans:			
		100 króna styrkur með verðlagsuppbót fyrir hvern nemanda allt að		
		30 000		
c.	Kostnaður við próf löggiltra endurskoðenda:			
1.	Grunnlaun	500		
2.	Verðlagsuppbót	875		
		1 375		
			151 375	
XIII.	Til Kvennaskólans í Reykjavík:			
a.	Húsnæðisstyrkur	5 000		
b.	Rekstrarstyrkur	80 000		
c.	60 kr. fyrir hverja námsmey, sem er allt skólaárið	7 200		
d.	Námsstyrkur til sveitastúlkna	2 500		
e.	Til íþróttahúss	50 000		
			144 700	
		Skólinn stendur undir yfirstjórn ríkisstjórnarinnar.		

XIV. Almenn barnafræðsla:

1. Laun kennara í föstum skólum:

a. Grunnlaun	2000000
b. Verðlagsuppbót	3500000

5 500 000

2. Laun farkennara:

a. Grunnlaun	385000
b. Verðlagsuppbót	673750

1 058 750

3. Til aukakennara og stundakennslu

50 000

4. Til kennslueftirlits:

a. Laun:

1. Grunnlaun	52800
2. Verðlagsuppbót	92400

145200

b. Ferðakostnaður

40000

185 200

5. Til framkvæmda sundskyldu í barnaskólum samkvæmt tillögum íþróttafulltrúa

120 000

6. Styrkur til byggingar barnaskóla utan kaupstaða

1 700 000

7. Til fyrrv. barnakennara eftir till. fræðslumála-
stjóra:

a. Grunnlaun	14000
b. Verðlagsuppbót	24500

38 500

8. Ráðskonukaup við heimavistarbarnaskóla:

a. Grunnlaun	42000
b. Verðlagsuppbót	73500

115 500

9. Styrkur til tímaritanna „Menntamál“ og „Heimili og skóli“, kr. 1500 til hvors

3 000

10. Til kennaranámskeiðs eða utanfara

30 000

XV. Unglinga- og alþýðuskólar:

1. Til alþýðuskólans á Eiðum:

a. Laun:

1. Grunnlaun	24600
2. Verðlagsuppbót	43050

67650

b. Til verklegs náms og aukakennslu:

1. Grunnlaun	6000
2. Verðlagsuppbót	10500

16500

c. Hiti, ljós og ræsting

30000

d. Til kennsluáhalda

2000

e. Viðhald

7500

f. Til byggingar frystiklefa

12500

g. Annar kostnaður

10000

h. Fyrning

800

146 950

2. Til héraðsskóla samkv. lögum nr. 33 1940:

a. Grunnstyrkur	130000
b. Verðlagsuppbót	227500
c. Viðbótarstyrkur vegna launahækkunar	311255

668 755

8 800 950

	kr.	kr.
3. Stofnkostnaður héraðsskóla	1 300 000	
4. Til námsstjóra við framhaldsskóla:		
a. Grunnlaun	10200	
b. Verðlagsuppbót	17850	
	28050	
c. Ferðakostnaður	6000	
	34 050	
5. Til Snorrargarðs í Reykholti	10 000	
6. Til Skallagrímargarðs í Borgarnesi	1 000	
7. Til framkvæmda á Rafnseyri í minningu Jóns Sigurðssonar (önnur greiðsla af þremur)	50 000	
8. Til gagnfræðaskóla samkv. l. nr. 48 1930:		
a. Grunnstyrkur	145600	
b. Verðlagsuppbót	254800	
c. Viðbótarstyrkur vegna launahækkunar	220000	
	620 400	
9. Til viðgerðar á héraðsskólanum í Reykholti	50 000	
10. Til gagnfræðaskóla Reykvinga	100 000	
11. Til unglingafræðslu utan kaupstaða samkv. lögum nr. 48 1930	80 000	
12. Til byggingar gagnfræðaskóla	900 000	
13. Til bókasafna við unglingaskóla	2 500	
14. Til alþýðuskólans í Reykjavík	4 000	
15. Til handiðaskólans:		
a. Grunnstyrkur	31000	
b. Verðlagsuppbót	54250	
	85 250	
16. Til námsflokkestarfsemi undir eftirliti fræðslu- málastjórnarinnar:		
a. Grunnstyrkur	13750	
b. Verðlagsuppbót	24062	
	37 812	
XVI. Húsmæðrafræðsla:		4 090 717
1. Styrkur til húsmæðraskóla skv. lögum:		
a. Grunnstyrkur	110000	
b. Verðlagsuppbót	165000	
c. Vegna launahækkunar samkv. launa- lögum	360000	
	635 000	
2. Til byggingar húsmæðraskóla í kaupstöðum	700 000	
3. Til byggingar húsmæðraskóla í sveitum	600 000	
4. Til húsmæðrafræðslu Árnýjar Filippusdóttur:		
a. Grunnstyrkur	5000	
b. Verðlagsuppbót	8750	
c. Byggingarstyrkur	20000	
	33 750	
5. Til húsmæðrakennaraskólans:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	9600	
2. Verðlagsuppbót	16800	
	26400	

		kr.	kr.
b.	Stundakennsla	15000	
c.	Annar kostnaður	38500	
		79 900	
6.	Til húsmæðraskólans á Staðarfelli, til kaupa á ljósamótor	10 000	2 058 650
XVII. Til íþróttamála:			
1.	Til íþróttakennaraskóla ríkisins:		
a.	Laun:		
1.	Grunnlaun	15600	
2.	Verðlagsuppbót	27144	
		42744	
b.	Stundakennsla	10000	
c.	Íþróttatæki og húsmunir	20000	
d.	Ræsting o. fl.	6500	
		79 244	
2.	Til íþróttasjóðs	1 000 000	
3.	Til Íþróttasambands Íslands:		
a.	Til þess að hafa fastráðinn framkvæmdastjóra	8000	
b.	Til útgáfu glímubókar	10000	
		18 000	
4.	Laun Ólafs Pálssonar til eftirlits með sundkennslu og til prófdómarastarfa:		
a.	Grunnlaun	2925	
b.	Verðlagsuppbót	5118	
		8 043	
5.	Laun Lárusar Rist, sundkennara:		
a.	Grunnlaun	2600	
b.	Verðlagsuppbót	4550	
		7 150	
6.	Til íþróttaskóla Sigurðar Greipssonar:		
a.	Grunnstyrkur	5000	
b.	Verðlagsuppbót	8750	
		13 750	
7.	Til ferðakennslu í íþróttum	10 000	1 136 187
XVIII. Til kennslu heyrnar- og málleysingja:			
1.	Laun:		
a.	Grunnlaun	26400	
b.	Verðlagsuppbót	46200	
		72 600	
2.	Annar kostnaður	80 000	
	(Þar af fyrning húss kr. 550, sjá 20. gr.).		152 600
XIX. Til blindrastarfsemi			15 000
Ríkisstjórnin skipti styrknum milli Blindravinafélagsins og Blindrafélagsins.			

		14. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
XX.	Til Geirs Þormars, tréskurðarmeistara á Akureyri, til að halda uppi kennslu á Norðurlandi í teikningu og tréskurði í þjóðlegum stíl:			
	a. Grunnstyrkur	900		
	b. Verðlagsuppbót	1 575		
			2 475	
XXI.	Til Kristjáns Geirmundssonar til að setja upp fugla fyrir náttúrugripasafnið og skóla:			
	a. Grunnstyrkur	1 500		
	b. Verðlagsuppbót	2 625		
			4 125	
XXII.	Til Sigurðar Skúlasonar til kennslu í framsagnarlist:			
	a. Grunnstyrkur	3 000		
	b. Verðlagsuppbót	5 250		
			8 250	
XXIII.	Til Hallgríms Helgasonar tónskálds, til þess að vinna að endurbótum á söngkennslu í skólum í samráði við fræðslumálastjórnina:			
	a. Grunnstyrkur	3 500		
	b. Verðlagsuppbót	6 125		
	c. Ferðakostnaður	2 000		
			11 625	
XXIV.	Til menningar- og fræðslusambands alþýðu		5 000	
XXV.	Til skáksambands Íslands		1 600	
XXVI.	Til menningarsjóðs blaðamannafélags Íslands ...		10 000	
XXVII.	Til Alþýðusambands Íslands		10 000	
XXVIII.	Til sjóvinnuskóla í Vestmannaeyjum, gegn jafnmiklu framlagi frá Vestmannaeyjakaupstað		50 000	
XXIX.	Til Sigursveins Kristinssonar, Ólafsfirði, til tónlistarnáms		6 000	
XXX.	Til Helga Tryggvasonar til hraðritunarkennslu ..		1 200	
XXXI.	Til rannsókna á þroskastigi íslenzkra skólabarna:			
	1. Laun dr. Matthíasar Jónassonar:			
	a. Grunnlaun	7500		
	b. Verðlagsuppbót	13125		
		20 625		
	2. Annar kostnaður	15 000		
			35 625	
Samtals B ...			21 834 891	

Til bókmennta, lista og vísinda er veitt:

	kr.	kr.
A. Til opinberra safna, bókaútgáfu og listastarfsemi.		
I. Landsbókasafnið:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	63800	
b. Verðlagsuppbót	111650	
	175 450	
2. a. Til bóka-, tímarita- og handritakaupa	100000	
b. Til bókbands	50000	
	150 000	
3. Til Þorsteins Konráðssonar	400	
4. Til þess að semja spjaldskrá	1 200	
5. Til þess að semja og prenta skrá um handrit ...	5 000	
6. Til ritaukaskrár	4 800	
7. Til samningar íslenzkrar bókaskrár	10 000	
8. Ýmisleg gjöld	6 000	
		352 850
II. Þjóðskjalasafnið:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	39900	
b. Verðlagsuppbót	69825	
	109 725	
2. Til bókbands, bóka- og handritakaupa og til um- búnaðar skjala	12 000	
3. Ýmisleg gjöld	3 000	
		124 725
III. Þjóðminjasafnið:		
1. Laun:		
a. Grunnlaun	25500	
b. Verðlagsuppbót	44625	
	70 125	
2. Til aðstoðar, tímavinna	8 050	
3. Til þess að útvega gripi	5 000	
4. Til áhalda og aðgerða	2 200	
5. Til rannsóknar og ferðakostnaðar	2 500	
6. Til sjóminjasafns	3 500	
7. Til viðgerðar á Hólaakirkju	2 000	
8. Til viðhalds bæjarrústa í Stöng í Þjórsárdal	5 000	
9. Til viðhalds bæjarhúsa í Glaumbæ, Burstarfelli og Grenjaðarstað	20 000	
		118 375
IV. Til Náttúrufræðifélagsins		55 000
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að náttúru- fræðisafnið sé almenningi til sýnis.		
V. Safnahúsið:		
1. Laun dyravarðar:		
a. Grunnlaun	6000	
b. Verðlagsuppbót	10500	
	16 500	
2. Til hita, ljósa og opinberra gjalda	30 000	

	kr.	kr.	106 31. des.
3. Til viðhalds, áhalda og ræstingar	28 000		
5. Fyrning	3 639		
VI. Styrkir til bókasafna og lesstofa:		78 139	
1. Til amtsbókasafnsins á Akureyri, að því tilskildu, að Davíð Stefánsson skáld hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 3245 króna grunnlaunum:			
a. Laun bókavaraðar:			
1. Grunnlaun	3245		
2. Verðlagsuppbót	5678		
	8923		
b. Annar styrkur	2500		
	11 423		
2. Til bókasafnsins á Ísafirði, að því tilskildu, að Guðmundur Gíslason Hagalín rithöfundur hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 3245 króna grunnlaunum:			
a. Laun bókavaraðar:			
1. Grunnlaun	3245		
2. Verðlagsuppbót	5678		
	8923		
b. Annar styrkur	2500		
c. Byggingarstyrkur	15000		
	26 423		
3. Til bókasafns Hafnarfjarðar, að því tilskildu, að Magnús Ásgeirsson skáld hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 3245 króna grunnlaunum:			
a. Laun bókavaraðar:			
1. Grunnlaun	3245		
2. Verðlagsuppbót	5678		
	8923		
b. Annar styrkur	2500		
	11 423		
4. Til amtsbókasafnsins á Seyðisfirði	6 250		
5. Til bókasafns Neskaupstaðar	3 750		
6. Til bókasafns Siglufjarðar	6 250		
7. Til sjómannalessstofu á Bildudal	1 200		
8. Til bókasafns Vestmannaeyja	6 250		
9. Til iðnbókasafns í Reykjavík	2 500		
10. Til bæjarbókasafns Reykjavíkur, þó ekki yfir $\frac{1}{6}$ kostnaðar	37 500		
11. Til amtsbókasafnsins í Stykkishólmi	4 500		
12. Til amtsbókasafnsins í Stykkishólmi, byggingarstyrkur	10 000		
13. Til sýslubókasafnsins á Sauðárkróki	3 000		
14. Til sýslubókasafnsins á Blönduósi	2 000		
15. Til héraðsbókasafns Suðurlands	3 000		
16. Til sýslubókasafna, gegn eigi minna tillagi frá sýslusjóðum	11 250		
17. Til bókhlöðunnar á Húsavík	3 000		
18. Til bókasafns Akraness	3 750		
19. Til bókasafns í Flatey	1 250		

		kr.	kr.
20.	Til sýslunefndar V.-Ísafjarðarsýslu vegna bókasafns Sighvats Grímssonar, enda sé það geymt hjá héraðsskólanum á Núpi	1 250	
21.	Til kaupa á bókum handa konunglega bókasafninu í Stokkhólmi	1 000	
22.	Til lesstofu fulltrúaráðs verkalýðsfélaganna í Reykjavík	5 000	
23.	Til lesstofu byggingarfélags alþýðu	1 250	
24.	Til lesstofu sjómannaheimilis á Siglufirði	5 000	
25.	Til lesstofu sjómannaheimilis á Raufarhöfn	1 000	
26.	Til lesstofu Sjómannafélags Reykjavíkur	3 750	
27.	Til lesstofu á Ísafirði	1 250	
28.	Til sjómannalessstofu K. F. U. M. í Vestmannaeyjum	2 000	
29.	Til sjómannalessstofu í Bolungavík	1 200	
30.	Til sjómannalessstofu í Höfn í Hornafirði	1 200	
31.	Til styrktarsjóðs lestrarfélaga skv. l. nr. 120 1943	50 000	
VII. Styrkur til bókaútgáfu o. fl.:			228 619
1.	Til Hins íslenska bókmenntafélags, til útgáfu fornbréfasafns og annarra rita:		
	a. Grunnstyrkur	15000	
	b. Verðlagsuppbót	26250	
			41 250
2.	Til Þjóðvinafélagsins:		
	a. Grunnstyrkur	1400	
	b. Verðlagsuppbót	2450	
			3 850
3.	Til Fornleifafélagsins:		
	a. Grunnstyrkur	3000	
	b. Verðlagsuppbót	5250	
			8 250
4.	Til Sögufélagsins til þess að gefa út alþingisbækur, landsyfirrættardóma o. fl.:		
	a. Grunnstyrkur	4000	
	b. Verðlagsuppbót	7000	
			11 000
5.	Til ætt- og mannfræðifélagsins enda samþykki menntamálaráðuneytið starfsáætlun félagsins ...		20 000
6.	Til Hins íslenska fræðafélags til að gefa út jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalíns		15 000
	Félagið gefi ríkisstjórninni skýrslu um útgáfustarfsemina.		
7.	Til Fornritaútgáfunnar:		
	a. Til útgáfu á Íslendingasögum:		
	1. Grunnstyrkur	4000	
	2. Verðlagsuppbót	7000	
			11000
	b. Til útgáfu á Heimskringlu:		
	1. Grunnstyrkur	4000	
	2. Verðlagsuppbót	7000	
			11000
			22 000

		kr.	kr.
8. Til útgáfustarfsemi Þjóðvinafélagsins og menningarsjóðs, til útgáfu Íslendingasögu:			
a. Grunnstyrkur	4000		
b. Verðlagsuppbót	7000		
		11 000	
9. Til útgáfu á ævisögum lærðra manna eftir Hannes Þorsteinsson, fyrsta greiðsla af þremur		20 000	
10. Til Vísindafélags Íslendinga, til útgáfu rita:			
a. Grunnstyrkur	3000		
b. Verðlagsuppbót	5250		
		8 250	
11. Til Steins Dofra, ættfræðings:			
a. Grunnstyrkur	5000		
b. Verðlagsuppbót	8750		
		13 750	
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að, að honum látnum, verði ættfræðihandrit hans eign Landsbókasafnsins.			
12. Til dr. Jóns Dúasonar, vegna útgáfu rita hans			
a. Grunnstyrkur	5000		
b. Verðlagsuppbót	8750		
		13 750	
13. Til samningar íslenzkrar samheitaorðabókar:			
a. Grunnstyrkur	5000		
b. Verðlagsuppbót	8750		
		13 750	
14. Til Arnórs Sigurjónssonar, ritstyrkur		5 000	
15. Til útgáfu héraðssagnarita, eftir tillögum heim- spekideildar háskólans:			
a. Grunnstyrkur	5000		
b. Verðlagsuppbót	8750		
		13 750	
16. Til Björns Guðfinnssonar, utanfararstyrkur		30 000	
17. Til íslenzkra stúdenta í Kaupmannahöfn til útgáfu tímarits		5 000	
18. Til Norræna félagsins		5 000	
19. Til Íslendingafélagsins í Kaupmannahöfn		4 000	
20. Til Stefáns Einarssonar prófessors, fyrir samningu kennslubókar í íslenzku á enska tungu		10 000	
			274 600
VIII. Til skálda, rithöfunda og listamanna:			
a. Grunnstýrkir		175 000	
b. Verðlagsuppbót		306 250	
			481 250
Af fé þessu skal Gunnar skáld Gunnarsson njóta 6000 kr. heiðurslauna að viðbættri verðlagsuppbót og Steingrímur Matthíasson, fyrrum héraðslæknir, 5000 kr. heiðurslauna að viðbættri verðlagsuppbót.			
Að öðru leyti skal 4 manna nefnd, kosin af Alþingi, skipta fjárhæð þessari.			

		kr.	kr.
IX. Til vísindamanna og fræðimanna samkvæmt úthlutun menntamálaráðs:			
a. Grunnstyrkur		30 000	
b. Verðlagsuppbót		52 500	82 500
X. Til Sir William Craigie, vegna nýrrar útgáfu á orðabók Richard Cleasbys og Guðbrands Vigfússonar ..			12 000
XI. Til leiklistarstarfsemi:			
1. Til leikfélags Reykjavíkur, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi úr bæjarsjóði Reykjavíkur ..		30 000	
2. Til leikskóla Lárusar Pálssonar 3500 kr., til leiklistarskóla Soffiu Guðlaugsdóttur 2500 kr. og til leiklistarskóla Jóns Norðfjörðs 2500 kr.:			
a. Grunnstyrkur	8500		
b. Verðlagsuppbót	14875		
		23 375	
3. Til leikfélags Akureyrar, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi frá bæjarsjóði Akureyrar ..		6 000	
4. Til leikfélags Hafnarfjarðar, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi frá bæjarsjóði Hafnarfjarðar		3 000	
5. Til leikfélags Ísafjarðar, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi frá bæjarsjóði Ísafjarðar ..		1 500	
6. Til leikfélags Sauðárkróks, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að		1 500	
7. Til leikfélags Vestmannaeyja, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi frá bæjarsjóði Vestmannaeyja		1 500	
8. Til leikfélags á Siglufirði, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að		1 500	
9. Til leikfélags Dalvíkur, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að.		1 000	
10. Til leikfélags Eyrarbakka, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að		1 000	
11. Til leikfélags Akraness, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að		1 500	71 875
XII. Til tónlistarstarfsemi:			
1. Til Tónlistarskólans, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi frá bæjarsjóði Reykjavíkur:			
a. Grunnstyrkur	15000		
b. Verðlagsuppbót	26250		
		41 250	
2. Til tónlistarskóla á Akureyri, gegn að minnsta kosti jafnmiklu framlagi annars staðar að, enda náist samkomulag milli tónlistaraðila á Akureyri um stofnun sameiginlegs tónlistarfélags þar		20 000	
3. Til hljómsveitar Reykjavíkur		2 000	
4. Til Lúðrasveitar Reykjavíkur, gegn jafnmiklu framlagi annars staðar að		25 000	

		15. gr.		106
		kr.	kr.	31. des.
5.	Til Páls Ísólfssonar, til þess að starfa að tónlistar- málum og efla skilning alþýðu á tónmennt:			
	a. Grunnlaun	4620		
	b. Verðlagsuppbót	8085		
		12 705		
6.	Til þess að veita kirkjuorgelleikurum og barna- kennurum utan Reykjavíkur ókeypis kennslu í orgelleik, hljómfraði og söngstjórn í kirkjum og barnaskólum, með umsjá söngmálastjóra þjóð- kirkjunnar:			
	a. Grunnlaun	1950		
	b. Verðlagsuppbót	3412		
		5 362		
7.	Til sambands íslenzkra karlakóra:			
	a. Grunnstyrkur	6000		
	b. Verðlagsuppbót	10500		
		16 500		
8.	Til landssambands blandaðra kóra og kvennakóra:			
	a. Grunnstyrkur	3000		
	b. Verðlagsuppbót	5250		
		8 250		
			131 067	
XIII.	Til listasafns Einarssonar:			
1.	Laun Einarssonar:			
	a. Grunnlaun	8245		
	b. Verðlagsuppbót	14428		
		22 673		
2.	Til eldiviðar og ljósa	7 000		
3.	Ýmis gjöld	7 500		
4.	Fyrning	711		
			37 884	
XIV.	Til Guðjóns Samúelssonar, í viðurkenningarskyni fyrir að uppgötva aðferð við múrhúðun, fyrsta greiðsla af fimm		10 000	
XV.	Til Bandalags íslenzkra listamanna:			
	a. Grunnstyrkur	4 800		
	b. Verðlagsuppbót	8 400		
			13 200	
XVI.	Til eflingar menningarsambandi við Vestur-Íslendinga (Þar af 5000 kr. til Þjóðræknisfélags Íslendinga.)		8 000	
XVII.	Kostnaður við friðun Þingvalla, sbr. lög nr. 59 1928		8 000	
XVIII.	Til umbóta á Þingvöllum		80 000	
XIX.	Til Vesturheimsblaðanna Lögbergs og Heimskringlu, 10 000 til hvors.		20 000	
	Samtals A. ...	. . .	2 188 084	

		kr.	kr.
<i>B. Til ýmissa rannsókna í opinbera þágu o. fl.</i>			
I. Atvinnudeild háskólans:			
1. Iðnaðardeild:			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	70975		
2. Verðlagsuppbót	124206		
		195181	
b. Annar kostnaður		137500	
		332681	
÷ tekjur af rannsóknum	50000		
		282 681	
2. Fiskideild:			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	61525		
2. Verðlagsuppbót	107668		
		169193	
b. Til fiskirannsókna í Faxaflóa gegn jafnháu framlagi frá fiskimálasjóði ..	50000		
c. Til áhaldakaupa og útgáfustarfsemi ..	25000		
d. Ýmislegur rekstrarkostnaður	75000		
e. Til byggingar rannsóknarstofnunar fyrir fiskiðnfraði og fiskifraði á vegum Háskóla Íslands og á lóð hans ..	100000		
		419 193	
3. Landbúnaðardeild:			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	75100		
2. Verðlagsuppbót	131425		
		206525	
b. Tilraunabúið á Keldum, rekstrarhalli	94900		
c. Fjárræktarbúið á Hesti, rekstrarhalli	76500		
d. Annar rannsóknarkostnaður	101000		
		478 925	
4. Sameiginlegur kostnaður:			
a. Laun:			
1. Grunnlaun	14150		
2. Verðlagsuppbót	24762		
		38912	
b. Til ræstingar	22000		
c. Til eldiviðar og ljósa	12000		
d. Annar kostnaður	22000		
		94912	
÷ tekjur frá happdrætti Háskóla Íslands	25000		
		69 912	
5. Til fjörefnarannsókna		50 000	
			1 300 711
II. Rannsóknarstofa háskólans:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	110000		
b. Verðlagsuppbót	192500		
		302 500	

		15. gr.	
		kr.	kr.
			106 31. des.
2. Annar kostnaður		130 000	
		432 500	
÷ tekjur af rannsóknum		200 000	232 500
III. Til rannsóknaráðs:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	17400		
b. Verðlagsuppbót	30450		
		47 850	
2. Rannsóknakostnaður		20 000	67 850
IV. Veðurstofa Íslands:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	85125		
b. Verðlagsuppbót	148968		
		234 093	
2. Til veðurathugana utan Reykjavíkur, áhalda o. fl.		140 000	
3. Til veðurskeyta o. fl.		70 000	
4. Til loftskeytataekja		5 000	
5. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting		20 000	
6. Eftirlit með veðurathugunarstöðvum, aukavinna o. fl.		5 000	
7. Úrkomumælingar á fjöllum		10 000	
8. Til kaupa á tækjum til landskjálftamælinga		30 000	514 093
V. Til landmælinga			75 000
VI. Til jökulmælinga			1 500
VII. Til sjómælinga:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	14000		
b. Verðlagsuppbót	16800		
		30 800	
2. Skipaleigur og aðstoð		120 000	150 800
VIII. Til vatnsmælinga í fallvötnum			30 000
IX. Til jarðborana og kaupa á jarðborum			420 000
X. Til húsameistara ríkisins:			
1. Laun:			
a. Grunnlaun	41800		
b. Verðlagsuppbót	73150		
		114 950	
2. Annar kostnaður		36 800	151 750
Samtals B. ...		. . .	2 944 204

Til atvinnumála er veitt:

	kr.	kr.
<i>A. Landbúnaðarmál.</i>		
1. Til Búnaðarfélags Íslands, enda samþykki landbúnaðarráðherra fjárhagsáætlun félagsins		682 000
2. Til sama, til kynnisferða bænda		5 000
3. Til nýbýla		360 000
Þar af 50000 kr. sem viðbótarstyrkur til nýbýlamanna, sem við mesta örðugleika eiga að stríða vegna dýrtíðarinnar, eftir ráðstöfun nýbýlastjórnar.		
4. Gjöld samkvæmt jarðræktarlögum:		
a. Jarðabótastyrkur	1 700 000	
b. Til verkfærakaupasjóðs	120 000	
c. Til vélasjóðs skv. lögum	50 000	
d. Til ræktunarframkvæmda vélasjóðs	270 000	2 140 000
5. Til búfjárræktar samkv. lögum nr. 32 1931		200 000
6. Til tilraunastarfsemi í þágu landbúnaðarins		150 000
7. Til bygginga á Reykhólum		115 000
8. Til bygginga í sveitum:		
a. Til byggingar- og landnámssjóðs	300 000	
b. Byggingarstyrkir	500 000	
c. Vangoldin verðlagsuppbót á framlag ríkisins til byggingar- og landnámssjóðs árin 1942 og 1943 ...	532 500	1 332 500
9. Tillag til kreppulánasjóðs		343 344
10. Til ræktunarsjóðs, vaxtatillag		3 312
11. Til áveitufélags Ölfusinga		20 000
12. Til framræslu á löndum ríkissjóðs á Stokkseyri og Eyrarbakka, önnur greiðsla af þremur		100 000
13. Til fyrirhleðslu á Þverá og Markarfljóti		200 000
14. Til fyrirhleðslu í Kaldaklifsá undir Eyjafjöllum		50 000
15. Til fyrirhleðslu í Laugará í Austur-Eyjafjallahreppi ..		20 000
16. Til fyrirhleðslu í Geirastaðakvísl		30 000
17. Til sand- og sjóvarnargarðs í Vík í Mýrdal, $\frac{2}{3}$ kostnaðar, allt að		20 000
18. Tillag til mannvirkja á Flóaáveitusvæðinu, samkv. lögum nr. 68 1918 og lögum nr. 10 1926		4 000
19. Til vélasjóðs til verkfærakaupa		500 000
20. Til sandgræðslu:		
a. Laun:		
1. Grunnlaun	15300	
2. Verðlagsuppbót	26775	
	42 075	
b. Til sandgræðslustöðva	148 000	
c. Til nýrra sandgræðslugirðinga	100 000	
d. Ýmis gjöld	80 000	
		370 075

		kr.	kr.	106 31. des.
21.	Til skógræktar:			
	a. Laun:			
	1. Grunnlaun	41925		
	2. Verðlagsuppbót	73368		
		115 293		
	b. Skrifstofukostnaður	16 500		
	c. Til skógggræðslu	175 000		
	d. Annar kostnaður	50 000		
	e. Til skógræktarféлага	75 000		
	f. Til friðunar skóglendis á einstökum jörðum samkv. lögum nr. 10 13. febr. 1943	40 000		
			471 793	
22.	Til Garðyrkjufélags Íslands		2 000	
23.	Til skráðgarðs kvenfélagsins í Stykkishólmi		1 000	
24.	Til búreikningaskrifstofu, sbr. lög nr. 35 1941		20 000	
25.	Til mjólkurbúa og smjörsamlaga		80 000	
26.	Styrkur til byggingar nýrrar mjólkurstöðvar í Reykjavík, þó ekki yfir ¼ byggingarkostnaðar		300 000	
27.	Til klaksjóðs samkvæmt lögum nr. 36 1937		10 000	
28.	Kostnaður vegna l. nr. 112 1941, um lax- og silungsveiði		15 000	
29.	Til Loðdýraræktarfélags Íslands		6 000	
30.	Til loðdýraræktar:			
	a. Laun ráðunautar:			
	1. Grunnlaun	8400		
	2. Verðlagsuppbót	14700		
		23 100		
	b. Annar kostnaður	10 000		
			33 100	
31.	Til dýralækna:			
	a. Laun dýralækna:			
	1. Grunnlaun	39600		
	2. Verðlagsuppbót	69300		
		108 900		
	b. Styrkur til einstakra manna til að stunda dýralækningar, gegn tvöföldu framlagi annars staðar að:			
	1. Grunnstyrkur	6800		
	2. Verðlagsuppbót	11900		
		18 700		
	c. Skrifstofukostnaður yfirdýralæknis	3 000		
	d. Til Páls Pálssonar dýralæknis samkvæmt samningi	6 000		
			136 600	
32.	Til kláðalækninga		3 000	
33.	Kostnaður vegna sauðfjársjúkdóma, samkvæmt ákvörðun ríkisstjórnarinnar		2 800 000	
34.	Til vélsmiðju á Hólmi í Landbroti, stofnkostnaður		25 000	
35.	Til Páls G. Jónssonar, Garði, Fnjóskadal		1 000	
	Samtals A ...	. . .	10 549 724	

B. Sjávarútvegsmál.

	kr.	kr.
1. Til Fiskifélags Íslands, enda samþykki atvinnumálaráðuneytið fjárhagsáætlun fiskipingsins, og félagið sjái um útgáfu fiskimannaalmanaks á sinn kostnað		675 000
2. Til skuldaskilasjóðs vélbátæigenda		180 000
3. Til alþjóðahafrannsóknna		13 500
4. Til reikningaskrifstofu sjávarútvegsins		10 000
5. Til Kristins Kristjánssonar, Nýhöfn, í viðurkenningar-skyni fyrir að finna upp línulagningaráhöld fyrir fiski-flotann		20 000
Samtals B ...	. . .	898 500

C. Iðnaðarmál.

1. Til Landssambands iðnaðarmanna		50 000
2. Til iðnlánasjóðs		65 000
3. Styrkur til byggingar iðnskóla í Reykjavík, % kostnaðar allt að		300 000
Fjárveitingin er bundin því skilyrði, að ríkisstjórnin láti endurskoða reikninga stofnunarinnar og árlega sé gefin skýrsla um starfsemina, samþykkt af endurskoðanda.		
4. Til Halldóru Bjarnadóttur til þess að vinna að eflingu heimilisiðnaðar:		
a. Grunnlaun	2 340	
b. Verðlagsuppbót	4 095	6 435
5. Til Guðmundar Jónssonar frá Mosdal, til þess að halda uppi kennslu og námskeiðum í tréskurði og heimilisiðnaði:		
a. Grunnstyrkur	900	
b. Verðlagsuppbót	1 575	2 475
6. Til tóvinnuskóla Halldóru Bjarnadóttur á Svalbarðseyri við Eyjafjörð, stofn- og rekstrarstyrkur		30 000
7. Til Guðmundar Kristinssonar, myndskera:		
a. Grunnstyrkur	500	
b. Verðlagsuppbót	875	1 375
8. Til kolsýruverksmiðjunnar Sindra, stofnkostnaður		50 000
9. Til raforkusjóðs samkv. l. nr. 91 1942		500 000
Samtals C ...	. . .	1 005 285

17. gr.

106

31. des.

Til félagsmála er veitt:

	kr.	kr.
1. Tillag til bjargráðasjóðs, samkv. l. nr. 45 1913		33 000
2. Til alþýðutrygginga:		
a. Slysatryggingar	70 000	
b. Sjúkratryggingar	2 000 000	
c. Atvinnuleysistryggingar	15 000	
d. Ellilaun og örorkubætur	2 500 000	
e. Kostnaðartillag	232 500	
		4 817 500
3. Gjöld samkvæmt lögum nr. 39 1935 um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna		15 000
4. Gjöld samkvæmt 20. og 22. gr. framfærslulaga, nr. 52 1940		20 000
5. Til styrktar- og sjúkrasjóða samkv. úthlutun félagsmálaráðuneytisins		15 600
(Þar af 600 kr. endurveiting ógreidds styrks 1942 og 1943 til sjúkrasjóðs hjúkrunarfélags Ólafsvíkur).		
6. Gamalmennahæli:		
a. Til elliheimilisins Grundar í Reykjavík	7 000	
enda greiði vistmenn, sem framfærslusveit eiga utan Reykjavíkur, ekki herra daggjald en bæjarmenn.		
b. Til sjö gamalmennahæla utan Reykjavíkur, 3000 kr. til hvers	21 000	
		28 000
7. Til sambands íslenzkra berklasjúklinga:		
a. Byggingastyrkur	200 000	
b. Rekstrarstyrkur vegna læknilauna	30 525	
		230 525
8. Til sumardvalarheimila, dagheimila og vistarheimila fyrir börn úr bæjum og kaupþúnum, gegn jöfnu framlagi annars staðar að		200 000
9. Kostnaður við barnaverndarráð		20 000
10. Til barnavinafélagsins Sumargjafar, gegn a. m. k. tvöföldu framlagi frá Reykjavíkurbæ		150 000
11. Til upptökuheimilis fyrir börn og unglínga		25 000
12. Til ýmiss konar líknar- og hjálparstarfsemi:		
a. Til Rauðakross Íslands	15 000	
b. Til Sambands íslenzkra berklasjúklinga	3 000	
c. Til félagsins „Heyrnarhjálp“	5 000	
d. Til félagsins „Sjálfbjargar“	2 000	
e. Til mæðrastyrksnefnda	50 000	
Þar af 15 þús. kr. til mæðrastyrksnefnda utan Reykjavíkur. Ráðherra úthlutar fénu, að fengnum til- lögum mæðrastyrksnefndar í Reykjavík.		75 000
13. Til slysavarna		100 000
14. Til umferðarslysavarna		50 000
15. Til hjálpar nauðstöddum Íslendingum erlendis		5 000
16. Til Stórstúku Íslands til bindindisstarfsemi		200 000
Þar af til bindindisstarfsemi í skólum 15 000.		

	kr.	kr.
17. Ungmennastarfsemi:		
a. Til Ungmennafélags Íslands	12 000	
Félagið gefi ríkisstjórninni skýrslu um það, hvernig fénu er varið.		
b. Til Bandalags skáta	2 000	
c. Til Bandalags íslenzkra farfugla	1 500	
		15 500
18. Til útgáfu sögu verkalýðshreyfingarinnar á Íslandi ..		12 000
19. Til Kvenfélagasambands Íslands, til húsmæðrafræðslu, heimilisiðnaðar og garðyrkju		125 000
20. Til kvennaheimilisins Hallveigarstaða, byggingarstyrkur		50 000
21. Til Kvenréttindafélags Íslands		15 000
22. Til vinnumiðlunar		20 000
23. Til jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga		700 000
24. Tillag til byggingarsjóða kaupstaða og kauptúna		450 000
25. Til Bálfarafélags Íslands		35 000
26. Til Dýraverndunarfélags Íslands til dýraverndunar- starfsemi		5 000
27. Til kreppulánasjóðs bæjar- og sveitarfélaga, rekstrar- halli		60 000
Samtals ...	. . .	7 472 125

18. gr.

106

31. des.

Til eftirlauna og styrktarfjár er veitt:

I. Samkvæmt eftirlaunalögum:

a. Embættismenn:

1. Ari Arnalds, fyrrv. sýslumaður	1968.75
2. Ágúst H. Bjarnason prófessor	2405.00
3. Árni Þorvaldsson, fv. menntaskólak.	1798.34
4. Bogi Brynjólfsson, fv. sýslum.	1885.00
5. Dr. Einar Arnórsson, fv. hæstar.d.	15000.00
6. Einar Sæmundsson, fv. skógarvörður	2670.00
7. Guðm. Björnsson, fv. sýslum.	2502.81
8. Guðmundur Eggerz, fyrrv. sýslum.	2442.69
9. Guðm. Guðmundsson, fv. héraðsl.	1625.00
10. Guðmundur Hannesson prófessor	3586.67
11. Guðm. Sveinbjörnsson, fv. skrifstj.	1820.00
12. Halldór Kr. Júlíusson, fv. sýslum.	1984.73
13. Halldór Steinsson, fv. héraðslæknir	1562.50
14. Ingólfur Gíslason, fv. héraðslæknir	1781.45
15. Jóhannes Jóhannesson, fv. bæjarfög.	7620.00
16. Jón Hermannsson, fv. tollstjóri	7620.00
17. Jónas Kristjánsson, fv. héraðslæknir	1620.00
18. Karl Einarsson, fv. bæjarfógeti	2374.48
19. Magnús Jónsson, fyrrv. bæjarfógeti	6370.00
20. Magnús Torfason, fyrrv. sýslum.	3650.00
21. Ólafur Danielsson, fv. yfirkennari	1812.50
22. Ólafur Finsen, fyrrv. héraðslæknir	1620.00
23. Ólafur Thorlacius, fv. héraðslæknir	1397.50
24. Páll Einarsson, fv. hæstaréttardómari	15000.00
25. Sigurður Briem, fv. póstmeistari	7620.00
26. Sigurður Thoroddsen, fv. yfirkennari	1843.75
27. Sigurjón Jónsson, fv. héraðslæknir	1551.88
28. Sigurjón Markússon, fv. sýslumaður	2145.00
29. Sigvaldi Kaldalóns, fv. héraðslæknir	1335.81
30. Skúli Arnason, fv. héraðslæknir	1300.00
31. Steingrímur Jónsson, fv. bæjarfógeti	7120.00
32. Steingrímur Matthíasson, fv. héraðsl.	1397.50

116 431 36

b. Embættismannaekkkjur:

1. Aðalbjörg Jakobsdóttir, læknisekkja	710.94
2. Aðalbjörg Sigurðardóttir, ekkja próf. Har. Nielss.	552.50
3. Álfheiður Briem	1015.63
4. Anna Gunnlaugsson, læknise., Vestm.	243.75
5. Anna Kl. Jónsson ráðherraekkkja	1218.75
6. Cathinka Sigfússon kennaraekkkja	390.00
7. Guðrún B. Gísladóttir læknisekkja	307.73
8. Guðrún Tulinius sýslumannsekkja	762.37
9. Ingibjörg Magnúsdóttir læknisekkja	345.31
10. Ingibjörg Sigurðardóttir læknisekkja	243.75
11. Ingileif Aðils prófessorsekkja	552.50
12. Jenny Forberg landssímastjóraekkkja	812.50
13. Kristín Þórarinsdóttir læknisekkja	385.94

14. Margrét Árnadóttir sýslumannsekkja	568.75
15. Margrét Björnson læknisekkja	1421.88
16. Margrét Kr. Lárusdóttir læknisekkja .	243.75
17. Rannveig Tómasdóttir læknisekkja ..	304.69
18. Sigríður Arnljótsdóttir læknisekkja .	345.31
19. Sigríður Blöndal læknisekkja	243.75
20. Sigríður H. Jensson yfirdómarasekkja	812.50
21. Sigríður Jónsdóttir prófessorsekkja ..	1539.20
22. Sigríður R. Pálsson yfirkennaraekkjja	731.25
23. Sigrún Bjarnason yfirkennaraekkjja ..	650.00
24. Soffía Guðmundsson ráðherraekkjja ..	731.25
25. Solveig Eggerz	3960.00
26. Steinunn Frimannsdóttir skólameist- araekkjja	1163.21
27. Súsanna Fr. Erlendsson læknisekkja	304.69
28. Theodóra Thoroddsen sýslum.ekkja .	869.65
29. Valgerður Sveinsdóttir læknisekkja .	568.75
30. Vigdís G. Blöndal læknisekkja	304.69
31. Þóra Gísladóttir læknisekkja	345.31
32. Þóra Magnússon ráðherraekkjja	1950.00
33. Þórunn Hafstein sýslumannsekkja ..	511.88

25 112 18

c. Prestsekkjur:

1. Anna Stefánsd. frá Stað í Súgandaf. ..	162.50
2. Ástriður Petersen frá Svalbarði	162.50
3. Bergljót Blöndal frá Hvammi í Skagaf.	162.50
4. Björg Einarisdóttir Dvergasteini	417.37
5. Björg Einarisdóttir Undirfelli	162.50
6. Guðbjörg Hermannsd. frá Þingvöllum	192.24
7. Guðný Þorsteinsdóttir frá Nesi, Norðf.	205.47
8. Guðríður Helgadóttir frá Kvinnabrekku .	273.00
9. Guðríður Ólafsdóttir frá Húsavík	220.58
10. Guðrún Hermannsd. frá Breiðabólstað	346.03
11. Guðrún G. Jóhannesdóttir frá Bergst.	174.75
12. Guðrún Runólfisdóttir	267.27
13. Guðrún Torfadóttir frá Hólmum	218.40
14. Helga Jónsdóttir frá Eskifirði	313.63
15. Helga Skúladóttir frá Kálfafellsstað	118.53
16. Helga Stephensen frá Holti	299.59
17. Ingibjörg Jónasdóttir frá Árnesi	203.61
18. Ingibjörg Magnúsdóttir frá Laufási ..	230.91
19. Ingvaldur Einarisdóttir frá Raufarhöfn	162.50
20. Jóhanna Magnúsd. frá Staðarhrauni..	364.00
21. Kristín Ísleifsdóttir frá Eyrarbakka ..	193.38
22. Líney Sigurjónsdóttir frá Görðum ...	511.57
23. Margrét Jónasdóttir frá Stað	213.46
24. Margrét Sigurðardóttir frá Höskuldss.	214.26
25. Ólína Snæbjörnsdóttir frá Stað á Reykjanesi	312.86
26. Ragnheiður H. Magnúsdóttir frá Stað í Steingrímsfirði	213.46

27. Sigríður Hansdóttir frá Djúpavogi ..	179.14
28. Sigríður Helgadóttir frá Odda	350.51
29. Sigríður Jóhannesdóttir frá Hruna ..	210.31
30. Sigrún Kjartansdóttir frá Mosfelli ..	239.69
31. Sigurlaug Árnad. Knudsen frá Breiða- bólsstað	216.13
32. Steinunn E. Stephensen frá Bjarnanesi	325.36
33. Vilborg Jónsdóttir frá Prestbakka ..	166.81
34. Þóra Jónsdóttir Auðkúlu	134.42
35. Þorbjörg Pálsdóttir frá Gilsbakka ..	162.50
36. Þórhildur Sigurðardóttir frá Stöð ...	192.12

8 493 86

d. Framlag samkv. l. nr. 51 1921, 8. gr.

1. Aldný Magnúsdóttir símritaraekkjja ..	286.00
2. Anna Þorgrímsdóttir lækni-sekkja	390.00
3. Ásta Einarson dýralækni-sekkja	325.00
4. Ásta Halldórsdóttir póstafrgm.ekkjja .	312.00
5. Björg Jónsd. prestsekkja frá Vallanesi	260.00
6. Guðbjörg Tómasdóttir lækni-sekkja ..	455.00
7. Guðbjörg Árnadóttir lækni-sekkja	455.00
8. Guðfinna Þórðard. vitavarðarekkja ..	117.00
9. Harriet Jónsson lagaprófessorsekkja .	585.00
10. Hedvig Blöndal póstritaraekkjja	455.00
11. Hrefna Jóhannesdóttir lækni-sekkja ..	390.00
12. Ida Stefánsdóttir simamannsekkja ...	286.00
13. Ingibjörg Guðjónsd. símritaraekkjja ..	234.00
14. Ingibjörg Ögmundsdóttir símstj.ekkjja	234.00
15. Kristín Guðmundsdóttir	195.00
16. Lára Bjarnadóttir símritaraekkjja	286.00
17. Margrét Lárusdóttir lækni-sekkja	390.00
18. Margrét Þórðardóttir lækni-sekkja	585.00
19. María Guðmundsd. fiskmatism.ekkjja .	312.00
20. María J. Klemens póstafrgm.ekkjja ..	312.00
21. Marta Eiríksdóttir lækni-sekkja	390.00
22. Marta Þórarínsdóttir simamannsekkja	234.00
23. Rígmor Ófeigsson yfirkennaraekkjja .	442.00
24. Þrúður I. Jónsdóttir símstjóraekkjja .	338.00
25. Þuríður Benediktsdóttir lækni-sekkja .	390.00

8 658 00

e. Verðlagsuppbót

277 715 00

436 410

II. Styrktarfé og eftirlaun, auk lögboðinna eftirlauna:

a. Embættismenn:

1. Ari Arnalds, fyrrv. bæjarfógeti	4275,00
2. Ágúst H. Bjarnason prófessor	5000,00
3. Árni Þorvaldsson, fyrrv. yfirkennari ..	1625,00
4. Bogi Brynjólfsson, fyrrv. sýslumaður .	1040,00
5. Eggert Stefánsson, fyrrv. símafulltrúi Akureyri	1950,00
6. Eiríkur Kjerúlf læknir	1625,00
7. Guðmundur Björnsson, fyrrv. sýslum.	1625,00

106
31. des.

8. Guðmundur Eggerz, fyrrv. sýslumaður	2925,00
9. Guðmundur Hannesson prófessor	1950,00
10. Guðm. Sveinbjörnsson, fyrrv. skrifstofustjóri	7500,00
11. Halldór Kr. Júlíusson, fyrrv. sýslum. .	1300,00
12. Halldór Steinsen, fyrrv. héraðslæknir	3245,00
13. Ingólfur Gíslason, fyrrv. héraðslæknir í Borgarnesi	1625,00
14. Ingólfur Gíslason, fyrrv. héraðslæknir á Djúpavogi, biðlaun, full embættislaun .	10200,00
15. Jakob Kristinsson, fyrrv. fræðslum.stj., lögboðinn lífeyrir meðtalinn	7620,00
16. Jakob Jóh. Smári, adjunkt, biðlaun, $\frac{3}{4}$ embættislauna	7200,00
17. Jónas Kristjánsson, fyrrv. héraðslæknir	1625,00
18. Jósep Björnsson, fyrrv. skólastjóri ...	2565,00
19. Karl Finnbogason, fyrrv. skólastj.	2100,00
20. Kofoed-Hansen, fyrrv. skógræktarstjóri	2515,00
21. Magnús Jónsson, fyrrv. bæjarfógeti ...	1200,00
22. Magnús Torfason, fyrrv. sýslumaður .	2970,00
23. Ólafur Danielsson, fyrrv. yfirkennari .	3245,00
24. Ólafur Finsen, fyrrv. héraðslæknir ...	1625,00
25. Ólafur Thorlacius, fyrrv. héraðslæknir	1625,00
26. Páll Halldórsson, fyrrv. skólastjóri ..	1625,00
27. Sigurður Thoroddsen, fyrrv. yfirkennari	3245,00
28. Sigurjón Markússon, fyrrv. sýslum. ..	4455,00
29. Sigvaldi Kaldalóns, fyrrv. héraðslæknir	3350,00
30. Skúli Árnason, fyrrv. héraðslæknir ..	870,00
31. Steingrímur Matthíasson, fyrrv. héraðsl.	1625,00
32. Th. Krabbe, fyrrv. vitamálastjóri	2160,00
33. Þorbjörn Þórðarson, fv. héraðslæknir	1140,00
34. Þórður Sveinsson, fyrrv. yfirlæknir ..	3245,00
35. Þorkell Þorláksson, fyrrv. aðstoðarm.	2440,00

104 330

b. Embættismannaekkjur og börn:

1. Aðalbjörg Jakobsdóttir læknisekkja ..	815,00
2. Aðalbjörg Sigurðardóttir	1950,00
3. Anna Ásmundsdóttir	490,00
4. Anna Jónsson, ekkja Kl. Jónssonar ..	730,00
5. Anna Þorgrímsdóttir læknisekkja	975,00
6. Ásta Einarson	975,00
7. Camilla Hallgrímsson	1235,00
8. Cathinka Sigfússon	1625,00
9. Dómhildur Jóhannesdóttir	1950,00
10. Guðbjörg Tómasdóttir, 975 kr., auk 490 kr. með hverju barni í ómegð	2445,00
11. Guðlaug Magnúsdóttir	3245,00
12. Harriet Jónsson	730,00
13. Helga Finnisdóttir	1950,00
14. Hrefna Jóhannesdóttir 975 kr., auk 400 kr. með hverju barni í ómegð	1955,00

		kr.	kr.
15. Ingibjörg Magnúsdóttir lækni-sekkja ..	1465,00		
16. Ingileif Snæbjarnardóttir Aðils	650,00		
17. Jenny Forberg	975,00		
18. Júlíana Jónsdóttir, ekkja H. Jóns- sonar dýralæknis	815,00		
19. Kristín Thorberg	600,00		
20. Kristín Þórarinsdóttir lækni-sekkja ...	975,00		
21. Laufey Vilhjálmisdóttir	3870,00		
22. Magnea Ásgeirsson	325,00		
23. Margrét Árnadóttir	975,00		
24. Margrét Björnson	2600,00		
25. Margrét Lárusdóttir, ekkja Guðmundar Guðfinnssonar héraðslæknis	1140,00		
26. Margrét K. Lárusdóttir lækni-sekkja ..	650,00		
27. Margrét Þórðardóttir lækni-sekkja, 975 kr., auk 490 kr. með hverju barni í ómeðð	2445,00		
28. Ragnheiður Jónasson sýslumannsekkja	1300,00		
29. Rannveig Tómasdóttir	975,00		
30. Rigmor Ófeigsson	1300,00		
31. Sigríður Arnljótsdóttir lækni-sekkja ..	1300,00		
32. Sigríður Blöndal	490,00		
33. Sigríður Finnbogadóttir	1300,00		
34. Sigríður Fjeldsted	975,00		
35. Sigríður Jónsdóttir, ekkja Sigurðar heit. Magnússonar, prófessors	2450,00		
36. Sigríður Hjaltadóttir Jensson	1300,00		
37. Sigrún Bjarnason	975,00		
38. Sofia Guðmundsson	3245,00		
39. Soffía Hjaltsted	975,00		
40. Stefanía Stefánsdóttir	400,00		
41. Steinunn Frimannsdóttir	730,00		
42. Sússanna Friðriksdóttir Erlendsson ...	815,00		
43. Theodóra Thoroddsen	1950,00		
44. Valgerður Sveinsdóttir, lækni-sekkja ..	1140,00		
45. Vigdís Blöndal	815,00		
46. Þóra Gísladóttir, lækni-sekkja	1465,00		
47. Þórhildur Eiríksdóttir Magnús	975,00		
48. Þórunn Hafstein sýslumannsekkja ...	650,00		
49. Þrúður Ingibjörg Jónsdóttir	600,00		
50. Þuríður Benediktsdóttir, lækni-sekkja, 1140 kr., auk 490 kr. með barni í ómeðð	1630,00		

66 310

c. Uppgjafaprestar:

1. Árni Þórarinsson	945,00
2. Ásgeir Ásgeirsson, Hvammi	1025,00
3. Ásmundur Gíslason	1275,00
4. Bjarni Hjaltsted	815,00
5. Böðvar Bjarnason	1950,00
6. Einar Pálsson	1190,00
7. Einar Thorlacius	900,00

8. Dr. Eiríkur Albertsson, lögboðinn lifeyrir meðtalinn	7620,00
9. Friðrik Hallgrímsson, fyrrv. dómprófastur	7126,83
10. Haraldur Þórarinnsson	1300,00
11. Ingvar Nikulásson	1115,00
12. Jes A. Gíslason	815,00
13. Jón Norðfjörð Johannessen	1235,00
14. Kristinn Danielsson	1335,00
15. Magnús Bjarnarson	1065,00
16. Matthías Eggertsson	1245,00
17. Ófeigur Vigfússon	945,00
18. Ólafur Magnússon	685,00
19. Pálmi Þóroddsson	920,00
20. Runólfur Magnús Jónsson	1185,00
21. Sigtr. Guðlaugsson	4495,00
22. Stefán Kristinsson	1625,00
23. Theódór Jónsson	2330,00
24. Vigfús Þórðarson	1115,00
25. Þórður Ólafsson	1090,00
26. Þorvaldur Jakobsson	2070,00
27. Þorvarður Þorvarðsson	1260,00

48 676 83

d. Prestsekkjur:

1. Anna Stefánsdóttir frá Stað	975,00
2. Arnbjörg Einarsdóttir	1300,00
3. Ástríður Petersen frá Svalbarði	975,00
4. Auður Gísladóttir	1140,00
5. Bergljót Blöndal	975,00
6. Björg Einarsdóttir frá Dvergasteini	975,00
7. Björg Einarsdóttir frá Undirfelli	1465,00
8. Björg Jónasdóttir frá Eskifirði	1140,00
9. Björg Jónsdóttir frá Vallanesi	1140,00
10. Dorothea Guðmundsson	1140,00
11. Guðbjörg Guðmundsdóttir	1300,00
12. Guðbjörg Hermannsdóttir	945,00
13. Guðný Þorsteinsdóttir	930,00
14. Guðríður Helgadóttir	1110,00
15. Guðríður Ólafsdóttir	915,00
16. Guðrún Hermannsdóttir	650,00
17. Guðrún J. Jóhannesdóttir	1790,00
18. Guðrún Jónsdóttir 1950 kr., auk 490 kr. með hverju barni hennar til 16 ára aldurs	4890,00
19. Guðrún P. Jónsdóttir frá Sauðlauksdal 1950 kr., auk 490 kr. með barni hennar til 16 ára aldurs	2440,00
20. Guðrún Runólfsdóttir	1140,00
21. Guðrún Torfadóttir	1140,00
22. Helga Jónsdóttir frá Eskifirði	1140,00
23. Helga Skúladóttir	1020,00

		kr.	kr.
24.	Ingibjörg Jónasdóttir frá Árnesi	1140,00	
25.	Ingibjörg Magnúsdóttir	1140,00	
26.	Ingveldur Einarsdóttir frá Raufarhöfn	1140,00	
27.	Ingveldur Guðmundsdóttir	975,00	
28.	Jóhanna Magnúsdóttir prófastsekkja .	1140,00	
29.	Jóhanna Pálsdóttir frá Otrardal	1140,00	
30.	Kristín Ísleifsdóttir frá Eyrarbakka ...	1465,00	
31.	Líney Sigurjónsdóttir	1465,00	
32.	Margrét Jónasdóttir	1140,00	
33.	Margrét Björnsdóttir frá Bildudal, 1950 kr., auk 490 kr. með hverju barna henn- ar til 16 ára aldurs	3420,00	
34.	Margrét Sigurðardóttir prófastsekkja .	1465,00	
35.	Ólína Snæbjörnsdóttir frá Stað	1140,00	
36.	Sigríður Hansdóttir	1275,00	
37.	Sigríður Helgadóttir	1140,00	
38.	Sigríður Jóhannesdóttir	1140,00	
39.	Sigríður Kjartansdóttir, 1950 kr., auk 490 kr. með hverju barna sinna	3910,00	
40.	Sigrún Kjartansdóttir	1140,00	
41.	Sigurlaug Knudsen	1140,00	
42.	Steinunn Eiríksdóttir Stephensen	975,00	
43.	Steinunn Pétursdóttir	1140,00	
44.	Vilborg Jónsdóttir	1140,00	
45.	Þorbjörg Pálsdóttir	650,00	
46.	Þóra Jónsdóttir	1000,00	
47.	Þórhildur Sigurðardóttir	1140,00	
e. Kennarar, kennaraekkjur og börn:			
1.	Aðalbjörg Steinsdóttir	815,00	
2.	Ásdís Þorgrímsdóttir	490,00	
3.	Áslaug Thorlacius	1500,00	
4.	Ásta Magnúsdóttir	325,00	
5.	Brynjólfur Þorláksson söngkennari ...	1950,00	
6.	Elisabet Jónsdóttir	490,00	
7.	Friðrik Bjarnason tónskáld	1625,00	
8.	Guðbjörg Kristjánsdóttir	1950,00	
9.	Hallgrímur Jónsson skólastjóri	3635,00	
10.	Ingunn Bergmann kennslukona	815,00	
11.	Ingivaldur Nikulásson kennari	650,00	
12.	Lárus Bjarnason skólastjóri	5310,00	
13.	Lárus Rist kennari	975,00	
14.	Magdalena Ásgeirsdóttir, ekkja Berg- sveins Haraldssonar kennara, kr. 200,00 og kr. 350,00 með hverju barni þeirra innan 16 ára	1600,00	
15.	Margrét Rasmus	2925,00	
16.	Ragnheiður Torfadóttir	650,00	
17.	Samúel Eggertsson	815,00	
18.	Sigurður Sigurðsson	1000,00	
19.	Sigurjón Rögnvaldsson	325,00	

106
31. des.

		kr.	kr.
20.	Valdimar Snævarr	2680,00	
21.	Viktoría Bjarnadóttir	245,00	
22.	Vilborg Torfadóttir, ekkja Eyjólfssonar kennara	490,00	
23.	Þorleifur Erlendsson	600,00	
			31 860
f.	Póstmenn, póstar og ekkjur þeirra, samkv. úthlutun atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins eftir tillögum póst- og símamálastjóra		34 450
g.	Sigurður Nordal, samkvæmt samningi	3 245	
h.	Ólafur Friðriksson	2 925	
i.	Dr. Helgi Péturss	7 620	
j.	Séra Guðmundur Einarsson	3 245	
k.	Sigurjón Friðjónsson	3 245	
l.	Páll E. Ólason dr. phil. enda semji hann ókeypis ævisögur lærðra manna fyrir bókmenntafélagið.	9 120	
m.	Pétur Zóphóníasson ættfræðingur	7 060	
n.	Árni Pálsson	6 605	
o.	Páll Sveinsson yfirkennari, biðlaun, full embættisl.	9 600	
p.	Árni Thorsteinsson tónskáld	4 495	
q.	Sigurbjörn Sveinsson	3 245	
r.	Lárus Sigurjónsson skáld	2 440	
s.	Dr. Jón Stefánsson, London, án verðlagsuppbótar ..	3 146	
t.	Ekkjur og börn skálda og listamanna:		
	1. Anna Pálsdóttir 975 kr., auk 490 kr. með hvoru fósturbarna sinna	1955,00	
	2. Eleanor Sveinbjörnsson	1950,00	
	3. Guðrún Jónsdóttir Erlingsson	1625,00	
	4. Guðrún Oddsdóttir	1625,00	
	5. Ólína Þorsteinsdóttir	1625,00	
	6. Sigriður Jónsdóttir frá Hvítadal	815,00	
	7. Sigriður Snæbjarnardóttir, ekkja Þór. B. Þorlákssonar málara	815,00	
	8. Sigurlaug G. Gröndal	650,00	
	9. Valborg Einarsson	1625,00	
	10. Valgerður Benediktsson	3870,00	
	11. Þórunn Pálsdóttir, ekkja Þorsteins Gíslasonar	1625,00	
			18 180
u.	Hafnsögumenn, vitaverðir og vitavarðaekkjur, skv. úthlutun atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, eftir tillögum vitamálastjóra		13 165
v.	Matsmenn, samkv. úthlutun atvinnumálaráðuneytisins		19 580
x.	Ýmsir starfsmenn og ekkjur:		
	1. Aðalheiður Pálsdóttir ljósmóðir	490,00	
	2. Ágústa Þ. Ólafsdóttir	490,00	
	3. Andrés Johnson, fornminjasafnari	6370,00	
	4. Anna Bjarnadóttir, ekkja Hj. Láruss.	490,00	
	5. Arndís Sigurðardóttir	490,00	

		106	
		kr.	kr.
			31. des.
6.	Arnleif Kristjánsdóttir	490,00	
7.	Ásdís M. Sigurðardóttir ljósmóðir	490,00	
8.	Ásgeir Jónsson, Gottorp	490,00	
9.	Ásta Þorvaldsdóttir	490,00	
10.	Bjarni Magnússon fangavörður	650,00	
11.	Björg Guðmundsdóttir	650,00	
12.	Björn Einarsson	3245,00	
13.	Davíð Gíslason	975,00	
14.	Eggert Brandsson, sjómaður	1950,00	
15.	Einar Markússon, fyrrv. ríkisbókari ..	3245,00	
16.	Einar E. Sæmundsen	1950,00	
17.	Elin Runólfssdóttir	300,00	
18.	Friðfinnur Guðjónsson leikari	1300,00	
19.	Gróa Dalhoff	1300,00	
20.	Guðbjörg Jónsdóttir ljósmóðir	490,00	
21.	Guðbjörg Þorleifsdóttir, Múlakoti	650,00	
22.	Guðmundur Davíðsson, fv. umsjónarm.	2440,00	
23.	Guðmundur Eiríksson á Þorfinnsstöðum	490,00	
24.	Guðm. Gestsson, fv. dyrav. Menntaskól.	1950,00	
25.	Guðríður Eiríksdóttir	815,00	
26.	Guðrún Egilson	3245,00	
27.	Guðrún Indriðadóttir leikkona	1300,00	
28.	Guðrún Ragúels	490,00	
29.	Halldór Brynjólfsson blindi	570,00	
30.	Halldóra Þórðardóttir	975,00	
31.	Helga Ingibjörg Stefánsdóttir, loft- skeytamannsekkja	490,00	
32.	Helgi Árnason, fyrrv. safnahúsvörður	1300,00	
33.	Henriette Kjær, fv. yfirhjúkrunarkona	975,00	
34.	Hlín Johnson	2925,00	
35.	Hólmfríður Björnsdóttir, ekkja G. Hjaltasonar	490,00	
36.	Hólmgeir Jensson	490,00	
37.	Ingibjörg Guðjónsdóttir	490,00	
38.	Ingibjörg Jakobsdóttir	600,00	
39.	Ingibjörg Lárusdóttir, Blönduósi	815,00	
40.	Ingibjörg Loftsdóttir, ljósmóðir	490,00	
41.	Jón Bach, fyrrv. dyravörður	2000,00	
42.	Jón Runólfsson, fyrrv. sýsluskrifari ..	975,00	
43.	Jóney Guðmundsdóttir, ekkja Guðjóns Guðlaugssonar	975,00	
44.	Jónína Marteinsdóttir, fyrrv. hjúkrunar- kona	490,00	
45.	Kristín Eiríksdóttir ljósmóðir	490,00	
46.	Kristín Guðmundsdóttir, ekkja E. Helgasonar	975,00	
47.	Kristjana Benediktsdóttir	650,00	
48.	Kristólína Kragh	490,00	
49.	Lára Bjarnadóttir	650,00	
50.	Margrét Ásmundsdóttir	650,00	
51.	María Sigurðardóttir	490,00	

106
31. des.

		kr.	kr.
52.	Marta Þórarinsdóttir simamannsekkja	815,00	
53.	Matthías Þórðarson frá Móum	1950,00	
54.	Nielsína Ólafsdóttir, ekkja Daniels Danielssonar	975,00	
55.	Ólafur Guðmundsson, fyrrv. ferjum. ..	1625,00	
56.	Ólafur Ketilsson	815,00	
57.	Ólöf Steingrímsdóttir, ekkja Páls Er- lingssonar	815,00	
58.	Petrea Jónsdóttir	490,00	
59.	Ragnheiður Erlendsdóttir	490,00	
60.	Runólfur Pétursson, innhm.	975,00	
61.	Sigríður Gísladóttir 490 kr., og 165 kr. með hverju barni hennar til 16 ára aldurs	1150,00	
62.	Sigríður Gísladóttir	490,00	
63.	Sigríður Jónasdóttir ljósmóðir	490,00	
64.	Sigríður Jónasdóttir ljósmóðir	490,00	
65.	Sigurður Nielsson	1625,00	
66.	Sigurður Pétursson, fyrrv. fangav.	1625,00	
67.	Soffía Ásgeirsdóttir hjúkrunarkona ..	815,00	
68.	Valgerður Steinsson, fv. spítalaráðsk. .	815,00	
69.	Þóra Sigurðardóttir	490,00	
		74 110	
y.	Magnús Friðriksson hreppstjóri og kona hans	3 870	
z.	Verðlagsuppbót	941 000	
þ.	Framlag ríkissjóðs samkv. 10. gr. lífeyrissjóðslaga, nr. 101 1943 og 8. gr. laga nr. 102 1943	1 650 000	
æ.	Framlag ríkissjóðs samkv. 6. gr. reglugerðar frá 24. nóv. 1944	200 000	
			3 334 717
	Samtals ...	. . .	3 771 127

19. gr.

106

31. des.

Til óvissra útgjalda o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
1. Niðurgreiðsla á nokkrum landbúnaðarafurðum til neyzlu innanlands	12 000 000	
2. Til óvissra útgjalda	500 000	
		12 500 000
Samtals ...	. . .	12 500 000

106

31. des.

III. KAFLI

Eignahreyfingar.

20. gr.

	kr.	kr.
Inn:		
I. Fyrningar:		
1. Samkvæmt 3. gr. A.	424 000	
2. — 3. — B.	3 649	
3. — 9. —	2 170	
4. — 10. —	2 046	
5. — 11. — A.	10 600	
6. — 12. —	89 000	
7. — 13. —	188 000	
8. — 14. —	25 866	
9. — 15. —	4 350	
		749 681
II. Væntanlega útdregið af bankavaxtabréfum og dönskum ríkisskuldabréfum		2 025 000
III. Endurgreiddar fyrirframgreiðslur		10 000
IV. Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna		50 000
Samtals ...	. . .	2 834 681
Út:		
I. Afborganir lána ríkissjóðs og ríkisstofnana:		
1. Ríkissjóðslán:		
a. Innlend lán	1572517	
b. Lán í dönskum krónum	471330	
		2 043 847
2. Lán ríkisstofnana:		
a. Landssíminn (sjá 3. gr. A. 1.)	400000	
b. Ríkisútvarpið (sjá 3. gr. A. 5.)	89100	
		489 100
		2 532 947
II. Til eignaaukningar ríkisstofnana:		
1. Landssíminn (ný símakerfi o. fl.)	3 000 000	
2. Ríkisútvarpið (sjá 3. gr. A. 5.)	1 080 000	
		4 080 000
III. Til bygginga á jörðum ríkisins		200 000
IV. Til viðbótarhúsnæðis við ríkisspítalana		2 000 000

	kr.	kr.	106 31. des.
V. Til vitamála, eignaaukning:			
a. Til byggingar áhalda- og skrifstofuhúss	350 000		
b. Til að kaupa nýtt vitaskip	350 000		
c. Til að gera nýja vita	700 000		
		1 400 000	
VI. Til flugvallagerða og lendingarbóta í Vestmanna- eyjum og á Ísafirði		400 000	
VII. Til byggingar Menntaskólahúss í Reykjavík		500 000	
VIII. Til byggingar heimavistarhúss við Menntaskólann á Akureyri		500 000	
IX. Til byggingar sjómannaskólans		1 000 000	
X. Til byggingar bændaskóla í Skálholti		1 000 000	
XI. Til byggingar tilraunaskóla		250 000	
XII. Til byggingar íþróttakennaraskóla		200 000	
XIII. Til byggingar þjóðminjasafns		1 000 000	
XIV. Til kaupa á skóglendi		70 000	
XV. Til byggingar á prestssetrum		650 000	
Þar af 150000 kr. til byggingar prestsseturshúss í Hestþingum.			
XVI. Til skólastjórabústaðar á Hólum		100 000	
XVII. Til lögboðinna fyrirframgreiðslna		10 000	
Samtals ...	. . .	15 892 947	

[illegible]

Yfirlit.
yfirlit.

106
31. des.

		kr.	kr.
	Gjöld:		
7. gr.	Vextir		1 144 568
8. gr.	Kostnaður við æðstu stjórn landsins		300 000
9. gr.	Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar ríkis- reikninga		1 515 576
10. gr.	Til ríkisstjórnarinnar		3 699 245
11. gr. A.	Dómgæzla og lögreglustjórn	7 826 765	
— B.	Opinbert eftirlit	790 989	
— C.	Kostnaður vegna innheimtu tolla og skatta	3 173 385	
— D.	Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur ..	825 000	12 616 139
12. gr.	Til læknaþjálfunar og heilbrigðismála		10 216 817
13. gr. A.	Vegamál	20 832 275	
— B.	Samgöngur á sjó	3 363 150	
— C.	Vitamál og hafnargerðir	6 618 650	
— D.	Flugmál	943 940	31 758 015
14. gr. A.	Kirkjumál	3 002 587	
— B.	Kennslumál	21 834 891	24 837 478
15. gr. A.	Til opinberra safna, bókaútgáfu og listastarfsemi	2 188 084	
— B.	Til rannsókna í opinbera þágu o. fl.	2 944 204	5 132 288
16. gr. A.	Landbúnaðarmál	10 549 724	
— B.	Sjávarútvegsmál	898 500	
— C.	Iðnaðarmál	1 005 285	12 453 509
17. gr.	Til félagsmála		7 472 125
18. gr.	Til eftirlauna og styrktarfjár		3 771 127
19. gr.	Óviss útgjöld og niðurgreiðslur		12 500 000
	Samtals ...	. . .	127 416 887

		kr.
Inn:		
2.—5. gr.	Rekstrartekjur samkvæmt rekstraryfirliti	122 419 711
Aðrar innborganir og fyrningar ¹⁾ :		
20. gr. I.	Fyrningar	749 681
— II.	Væntanlega útdregið af bankavaxtabréfum o. fl.	2 025 000
— III.	Endurgreiddar fyrirframgreiðslur	10 000
— IV.	Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna	50 000
	Greiðslujöfnuður	18 055 442
Samtals ...		148 309 834

22. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt:

- I. Að greiða Kristjönu Jónsdóttur, skrifstofukonu í fræðslumálaskrifstofunni, hálf laun meðan hún er sjúklingur.
- II. Að greiða Ágústu Erlendsdóttur símakonu 1 200 kr. á ári, meðan hún er sjúklingur.
- III. Að láta niður falla að svo miklu leyti, sem ástæða þykir til, að innheimta framlög ríkisins á stríðsárunum til nauðstaddra Íslendinga erlendis.
- IV. Að greiða Ingibjörgu Jóhannsdóttur, fyrrverandi kennara, 10 þús. kr.
- V. Að selja varðskipið Þór, ef viðunanlegt boð fæst.
- VI. Að endurgreiða skemmtanaskatt af fé því, sem aflað er með samkomum og rennur til eflingar slysavörnum hér við land.
- VII. Að endurgreiða tónlistarfélagi Akureyrar toll af blásturshljóðfærum, sem það flutti inn í lok ársins 1944, svo og að endurgreiða Háskóla Íslands toll af orgeli í kapelli háskólans. Enn fremur að endurgreiða Fornritafélaginu aðflutningsgjöld af ljósprentuðum eintökum af Laxdælu, er flutt voru frá Vesturheimi.
- VIII. Að verja allt að 50 þús. kr. til kaupa og heimflutnings á listaverkinu „Saltfiskstöflun“ eftir Sigurjón Ólafsson myndhöggvara.
- IX. Að greiða séra Þorsteini Briem full embættislaun, ef hann lætur af embætti á árinu.
- X. Að greiða Ólafi Magnússyni, fyrrv. prófasti í Arnarbæli, 1 400 kr. vegna vangoldinna þjónustulauna við Strandarkirkju í Selvogi.
- XI. Að greiða Matthiasi lækni Einarssyni prófessorslaun, er hann lætur af yfirlæknisstörfum í Landakotsspítala, og Þorkeli Þorkelssyni full embættislaun, ef hann lætur af starfi veðurstofustjóra.
- XII. Að greiða Jóni Sveinbjörnsson, fyrrv. ríkisráðsritara, 5 þús. kr. eftirlaun.
- XIII. Að greiða Guðmundi Guðmundssyni, fyrrv. héraðslækni, viðbótareftirlaun, svo að eftirlaun hans úr lífeyrissjóði og ríkissjóði nemi samtals $\frac{2}{3}$ héraðslæknislauna 3. fl.
- XIV. Að greiða 5 000 kr. til húsmæðraskólans á Hallormsstað fyrir að kenna kennslukonuefnum vefnað.
- XV. Að greiða Jörundi Gestssyni, bónda á Hellu í Steingrímsfirði, allt að 5 þús. kr. styrk til þess að koma upp hjá sér verkstæði, sem annazt geti viðgerðir og smíði smærri báta.

1) Fyrningar eru færðar hér til jafnaðar sömu fjárhæð, sem talin er í rekstrarútgjöldum.

yfirlit.

106

31. des.

		kr.
Út:		
7.—19. gr.	Rekstrarútgjöld samkvæmt rekstraryfirliti	127 416 887
Aðrar útborganir:		
20. gr. I.	Afborganir lána og eignaaukningar skv. 20. gr. Út	15 892 947
Samtals ...		143 309 834

- XVI. Að kaupa sildarverksmiðjuna Ægi í Krossanesi, ef viðunandi samningar nást, eða taka hana á leigu.
- XVII. Að láta Blindravinafélag Íslands fá að láni allt að 10 útvarpstæki til afnota fyrir blinda menn, og sé kostnaður, er af þessu leiðir, færður á fjárhagsáætlun viðtækjaverzlunar ríkisins. Enn fremur að lána allt að þremur tækjum til sjúklinga, sem liggja rúmfastir árum saman í heimahúsum.
- XVIII. Að verja allt að 100 000 kr. til verðlagsuppbótar á endurbyggingarstyrki til sveitabýla, ef framlagið í 16. gr. A. 7. b. hrekkur ekki til.
- XIX. Að verja allt að helmingi af lóða- og jarðaleigum úr Vestmannaeyjum árið 1945 til varnar gegn landbroti og uppblæstri í eyjunum, enda sé allt, er að því lýtur, gert í samráði við Búnaðarfélag Íslands.
- XX. Að verja allt að 50 000 kr. til fyrirhleðslu við Klifanda í Mýrdal, eftir að verkið hefur verið undirbúið.
- XXI. Að greiða 18 þús. kr. til fyrirhleðslu í Grjótá og Staðará, gegn greiðslu $\frac{1}{3}$ kostnaðar annars staðar að.
- XXII. Að verja úr ríkissjóði allt að 200 þús. kr. til þess að reisa embættisbústaði fyrir héraðsdómara.
- XXIII. Að verja allt að 4 000 kr. til þess að styrkja afskekkt staði til að hafa lærða hjúkrunarkonu, eftir tillögum heilbrigðisstjórnarinnar.
- XXIV. Að greiða læknisvitjanastyrki til þeirra læknishéraða, sem eru læknislaus þrjá mánuði af árinu eða lengur, og nemi þeir allt að læknislaunum þann tíma, sem héraðið er læknislaust.
- XXV. Að greiða kostnað við að láta steypa í málmyndastyttu þá af Hirti Snorrasyni, er Ríkarður Jónsson hefur gert, og reisa styttuna á Hvanneyri, eins og ákveðið hefur verið.
- XXVI. Að leggja til hliðar og geyma það fé á sérstökum reikningi, sem ætlað er til verklegra framkvæmda í lögum þessum, ef skortur á efnivörum eða vinnuafli gerir ókleift að vinna þær, og er óheimilt að verja því til annarra hluta.
- XXVII. Að taka frá af tekjum ársins 1946, ef ástæður leyfa, 2 millj. kr. til stofnunar áburðarverksmiðju.
- XXVIII. Að taka að láni allt að 2 millj. kr. sem viðbótarframlag af hálfu ríkisins til fiskihafna vegna aukningar fiskiflotans.
- XXIX. Að kaupa, ef viðunandi boð fæst, húseignir og lóðarréttindi verzlunar Jóns Björnssonar og Jóhanns Tryggvasonar á Þórshöfn.

106

31. des.

- XXX. Að selja sildarverksmiðju ríkisins á Húsavík, ef viðunandi boð fæst.
- XXXI. Að greiða allt að 60 þús. kr., þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ hluta kostnaðar við almenningsútgáfu af Heimskringlu Snorra Sturlusonar í 13 þús. eintökum, ef menntamálaráð og Þjóðvinafélagið gefa út þetta verk sem félagsmanna-bók 1946.
- XXXII. Að ábyrgjast vegna sildarverksmiðju Siglufjarðar, Rauðku, 1,3 millj. kr. lán til þess að greiða áfallinn byggingarkostnað og vegna stækkunar verksmiðjunnar upp í 10 þús. mála afköst fyrir næstu sildarvertíð, gegn þeim tryggingum, er ráðherra metur gildar.
- XXXIII. Að ábyrgjast 160 þús. kr. lán fyrir Ólafsfjarðarkaupstað til fiskmjöls- og niðursuðuverksmiðju.
- XXXIV. Að greiða til mjólkurbús á Blönduósi $\frac{1}{4}$ stofnkostnaðar. Einnig að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs lán fyrir Sláturfélag Austur-Húnavetninga til þess að stofna mjólkurbúið, allt að helmingi stofnkostnaðar.
- XXXV. Að verja allt að 1 800 000.00 kr. til háspennulínu og héraðsveitu frá Selfossi til Þykkvabæjar og Hellu á Rangárvöllum.
- XXXVI. Að greiða úr ríkissjóði halla þann, er verða kann á rekstri húsmæðra-skólanna árið 1945.
- XXXVII. Að ábyrgjast fyrir Samband íslenzkra berklasjúklinga rekstrarlán allt að 300 000 kr., gegn þeim tryggingum, er ríkisstjórnin metur gildar.
- XXXVIII. Að greiða allt að 100 þús. kr. vegna rekstrarhalla, sem kynni að verða á fyrirhugaðri landbúnaðarsýningu í Reykjavík 1946.
- XXXIX. Að draga úr framlögum til verklegra framkvæmda, sem ekki eru bundin í öðrum lögum en fjárlögum, um allt að 30%, eftir jöfnum hlutföllum, að því er við verður komið, svo framarlega sem ríkisstjórnin telur, að vinnuafli dragist um of frá framleiðslustörfum. Telji stjórnin hins vegar, að ekki sé ástæða til að draga úr framkvæmdum, skal henni heimilt að taka innanlands lán, allt að 15 millj. kr., ef tekjur ríkissjóðs hrökkva ekki fyrir gjöldum.

23. gr.

Ef lög verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1945 og hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, forsetaúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

107

31. des.

um breyting á lögum nr. 107 11. ágúst 1933, um ullarmat.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsgr. 8. gr. laganna orðist þannig:

Árslaun ullarmatsformanns skulu vera 1200 kr., en árslaun yfirullarmatsmanna skulu vera 600 kr. til hvers þeirra og greiðast úr ríkissjóði.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1946.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

L Ö G

108

31. des.

um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp,
sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Heimilt er sýslunefnd að gera byggingarsamþykkt fyrir sýsluna. Undanþegnir þessu ákvæði eru löggiltir verzlunarstaðir, er hafa sett sér byggingarsamþykkt samkvæmt l. nr. 19 frá 20. okt. 1905.

Setji löggiltur verzlunarstaður sér siðar sérstaka samþykkt, þá eru þau kaup-tún þar með undanþegin ákvæðum byggingarsamþykktar sýslunnar.

2. gr.

Sýslunefnd skal kjósa nefnd manna, er semur frumvarp að byggingarsamþykkt og leggur það síðan fyrir sýslunefnd til samþykktar.

Sýslunefndin kveður að því loknu til fulltrúafundar á því svæði, er samþykkt-inni er ætlað að ná til, og skal hver hreppsnefnd tilnefna 2 fulltrúa á fund-inn. Sýslunefnd tiltekur fundarstað, en oddviti hennar eða sá, er nefndin hefur kosið til þess, boðar til fundar og stjórnar honum.

3. gr.

Á fundi þeim, sem um getur í 2. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp það til samþykktar, sem sýslunefndin hefur áður samþykkt. Fallist fundurinn á frum-

108 varpið óbreytt með $\frac{3}{4}$ atkvæða mætttra fulltrúa, sendir sýslumaður það stjórnar-
31. des. ráðinu til staðfestingar. Samþykki fundurinn breytingar á frumvarpinu, skal það aftur lagt fyrir sýslunefnd, og getur hún enn breytt því, þó því aðeins, að $\frac{3}{4}$ sýslunefndar greiði þeim breytingum atkvæði. Skal frumvarpið síðan sent stjórnarráðinu til staðfestingar. Vilji stjórnarráðið breyta einhverjum ákvæðum samþykktarinnar, þá skal leggja þær breytingar fyrir sýslunefnd. Samþykki hún eigi breytingarnar, skal stjórnarráðið eigi að síður staðfesta samþykktina, nema einhver ákvæði hennar séu lögum gagnstæð.

Frumvarp til samþykktar, sem ekki hefur náð $\frac{3}{4}$ greiddra atkvæða á fulltrúafundi, er fallið, og má eigi bera það upp að nýju í sýslunefndinni, fyrr en á næsta aðalfundi hennar.

Staðfestar byggingarsamþykktir skal birta í B-deild Stjórnarliðindanna.

4. gr.

Í byggingarsamþykkt skal ákveða, að í hverjum hreppi skuli vera byggingarnefnd. Í henni eiga sæti 3 menn, skulu 2 vera kosnir af hreppsnefnd og jafnmargir til vara. Kosning þeirra fer fram að afloknum hverjum almennum hreppsnefndarkosningum og gildir til jafnlangs tíma og hreppsnefndarinnar. Enn fremur skal þar ákveðið, að sýslunefnd ráði byggingarfulltrúa í samráði við stjórn teiknistofu landbúnaðarins og stjórn hlutaðeigandi búnaðarsambands, og er hann jafnframt formaður allra byggingarnefnda hreppanna. Heimilt er 2 eða fleiri sýslufélögum að hafa sameiginlegan byggingarfulltrúa.

Laun byggingarfulltrúa greiðist af þessum aðilum: Sýslusjóði að $\frac{1}{3}$, nýbýlasjóði að $\frac{1}{3}$ og byggingarsjóði að $\frac{1}{3}$.

Oddviti sýslunnar annast greiðslu til fulltrúans.

5. gr.

Í byggingarsamþykktum skulu vera fyrir mæli um:

1. Að ákveða legu og afstöðu nýrra bygginga úr varanlegu efni, sömuleiðis bygginga, þótt ekki séu úr varanlegu efni, ef þeim er fyrirhugaður staður fast við íbúðarhús eða í nágrenni þess.
2. Eftirlit með byggingarframkvæmd þeirri, er um ræðir í 1. lið. Byggingarnefnd hefur í því sambandi heimild til að heimta, þegar byggja skal nýtt hús, að uppdráttur af húsinu sé lagður fram, að þær breytingar séu gerðar á húsinu, er henni þykir ástæða til, og að ákveða, að hús, sem ætluð eru til atvinnurekstrar, sem hefur brunahættu í för með sér, skuli byggð á afviknum stöðum eða svo tryggilega útbúin sem henni þykir þörf á eða gildandi lög um brunamál skipa fyrir. Enn fremur hafi nefndin gætur á, að ný hús séu byggð eins og hún hefur ákveðið, og hafi eftirlit með aðalviðgerðum á húsum úr varanlegu efni.
3. Að enginn megi byggja nýtt hús úr varanlegu efni, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi byggingarnefndar.
4. Að ef einhver byrji á smíði slíkra húsa án leyfis nefndarinnar eða byggi öðruvísi en hún hefur ákveðið, þá skuli hann og yfirmsiður hússins sæta sektum frá 100—1000 krónum, er renni í sýslusjóð, og þar að auki geti nefndin látið rífa niður á kostnað eiganda, það sem gert hefur verið, ef henni þykir ástæða til. Sama gildir, ef byrjað er á verulegum breytingum húsa, sem lög þessi taka til, áður en fyrir liggur skriflegt leyfi nefndarinnar.
5. Eftirlit með íbúðum í sýslunni og leiðbeiningar og ihlutun um nauðsynlegar umbætur á þeim í samráði við héraðslækni.
6. Eftirlit með fjósum og þeim byggingum, þar sem vinnsla mjólkurvara fer fram, og hlutast til um, að bætt verði úr því, sem áfátt er samkvæmt þeim reglum,

er þar um gilda. Þar, sem árleg dýralæknisskoðun fer fram vegna mjólkurframleiðslunnar, er heimilt að ákveða, að hlutaðeigandi stjórn mjólkurbús hlutist til um, að byggingarfulltrúi fái afrit af skýrslu dýralæknis um þau atriði, sem áfátt er og máli skiptir í þessu sambandi. 108
31. des.

Verkefni byggingarnefndar er: 6. gr.

1. Að veita byggingarleyfi.
2. Að hafa umsjón með því, að byggingarsamþykktum og skipulagsupphráttum sé fylgt.

7. gr.

Hver byggingarnefnd skal halda að minnsta kosti einn fund á ári, þar sem tekin séu til meðferðar byggingarmál hreppsins og ráðstafanir gerðar fyrir væntanlegum framkvæmdum.

Fundir skulu rækilega auglýstir hreppsbúum með hæfilegum fyrirvara, enda hafi byggingarfulltrúi undirbúið fundinn, svo að unnt sé að afgreiða þau mál, er fyrir liggja.

Nefndin skal halda sérstaka fundarbók, er hún ritar í allar gerðir sínar, og sé hún undirskrifuð í lok hvers fundar af öllum viðstöddum nefndarmönnum. Bækur þessar og ritföng greiðist af sýslusjóði. Þóknun til hinna hreppskjörnu nefndarmanna greiðist úr sveitarsjóði.

8. gr.

Nú er hlutaðeigandi óánægður með ákvörðun byggingarnefndar, og getur hann þá skotið ágreiningnum undir úrskurð forstöðumanns teiknistofu landbúnaðarins, er fellir fullnaðarúrskurð um málið, eftir að hafa fengið skriflegar ástæður beggja aðila.

9. gr.

Auk þess, sem áður er fram tekið, skulu verkefni byggingarfulltrúa vera þessi:

1. Fara um sýsluna og leiðbeina sýslubúum um hvers konar byggingar og láta þeim í té eða útvega teikningar af þeim, ef þess er óskað. Ferðum þessum sé hagað þannig, að hann komi á hvert byggt ból í sýslunni ekki sjaldnar en 5. hvert ár.
2. Vera trúnaðar- og eftirlitsmaður Búnaðarbankans og nýbýlastjórnar með þeim byggingum, sem byggðar eru fyrir lán eða fjárstyrk frá þessum stofnunum. Hann aðstoði enn fremur, ef þess er óskað, við athuganir og tilraunir með byggingarefni o. fl. í því sambandi. Starfssvið byggingarfulltrúa skal nánar fram tekið í byggingarsamþykkt.

10. gr.

Nú hefur húsagerðarsamþykkt verið sett samkv. l. um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og er þá stjórn þeirra mála heimilt að ráða byggingarfulltrúa, sem starfar á því svæði, er samþykktin gildir fyrir, til þess að hafa á hendi jafnframt því starfi sínu framkvæmdastjórn við hinar fyrirhuguðu byggingarframkvæmdir að fengnu samþykki sýslunefndar og teiknistofu landbúnaðarins.

11. gr.

Sýslunefnd hefur heimild til, í samráði við byggingarfulltrúa og teiknistofu landbúnaðarins, að semja sérstaka reglugerð um byggingu húsa úr varanlegu efni, svo sem styrkleika steinsteypu og máttarviða, hæð undir loft, útbúnað reykháfa, yfirklaðningu, raflagnir o. s. frv. Reglugerð þessi öðlast því aðeins gildi, að hún hafi hlotið staðfestingu stjórnarráðsins.

108

31. des.

Með mál um brot á samþykktum, sem gerðar eru samkvæmt lögum þessum, skal farið sem opinber lögreglumál, og skal byggingarfulltrúi kæra þau tafarlaust fyrir lögreglustjóra.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

109

31. des.

L Ö G

um togarakaup ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að láta smíða eða kaupa allt að 30 togara erlendis með það fyrir augum, að þeir verði seldir einstaklingum, félögum eða bæjar- og sveitarfélögum.

2. gr.

Til framkvæmda samkvæmt 1. gr. er ríkisstjórninni heimilt að taka allt að 60 millj. króna lán, er greiðist upp, er skipin hafa verið seld.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

110

31. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 32 11. júní 1942, um váttryggingarfélög fyrir vélbáta.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „til ársloka 1946“ í ákvæði til bráðabirgða í lögunum, shr. lög nr. 15 24. marz 1944, komi: til ársloka 1948.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og falla samtímis úr gildi lög nr. 15 24. marz 1944. 31. des.

110

Gjört i Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Áki Jakobsson.

L Ö G

111

31. des.

um tekjuskattviðauka árið 1946.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Auk skatta þeirra, sem í 6. gr. laga nr. 6 1935, sbr. 1. gr. laga nr. 20 1942, og í lögum nr. 21 1942 getur, skal árið 1946 leggja á tekjur ársins 1945 skattaauka samkvæmt eftirfarandi reglum:

Af skattskyldum tekjum lægri en 8000 kr. greiðist enginn skattauki.

Af skattskyldum tekjum yfir 8000 kr., en undir 9000 greiðist 2%.

Af	9—10 þús. kr.	greiðist	20 kr. af	9 þús. og	4 % af afg.
—	10—12	— — —	60	— — —	5 — — —
—	12—14	— — —	160	— — —	6 — — —
—	14—17	— — —	280	— — —	7 — — —
—	17—20	— — —	490	— — —	8 — — —
—	20—25	— — —	730	— — —	9 — — —
—	25—30	— — —	1180	— — —	10 — — —
—	30—40	— — —	1680	— — —	11 — — —
—	40—100	— — —	2780	— — —	12 — — —
—	100—125	— — —	9980	— — —	10 — — —
—	125—150	— — —	12480	— — —	7 — — —
—	150—200	— — —	14230	— — —	5 — — —
—	200	— — —	16730	— — —	200 —

2. gr.

Um álagningu, gjalddaga, lögtaksrétt, viðurlög og innheimtu þessa skatts fer að lögum um tekjuskatt og eignarskatt (sbr. lög nr. 20 20. maí 1942, 14. gr. a.).

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört i Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

Pétur Magnússon.

112

31. des.

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Innri Akraneshreppi jörðina Staðarhöfða.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að selja Innri Akraneshreppi í Borgarfjarðarsýslu jörðina Staðarhöfða í sama hreppi, enda liggi fyrir yfirlýsing hreppsnefndarinnar um, að hreppurinn skuldbindi sig til, ef hann selur jörðina, að tryggja það, að jörðin verði gerð að ættaróðali. Námaréttindi skulu þó undanskilin.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

113

31. des.

L Ö G

um fyrirhleðslu Héraðsvatna norður af Vindheimabrekkum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Til þess að varna yfirvofandi, stórfelldum skemmdum af ágangi vatns úr Héraðsvötnum á undirlendi Skagafjarðar vestan Vatna skulu gerðar fyrirhleðslur með nauðsynlegum flóðgáttum.

2. gr.

Ríkissjóður greiðir kostnað af fyrirhleðslunni og öðrum framkvæmdum en flóðgáttum að $\frac{7}{8}$ hlutum, en sýslufélag Skagafjarðar annast um greiðslu $\frac{1}{8}$ hluta. Kostnaður af flóðgáttum greiðist af ríkissjóði að $\frac{3}{4}$ hlutum, en sýslufélaginu að $\frac{1}{4}$ hluta. Viðhald mannvirkja þeirra, sem þegar eru gerð og gerð verða samkvæmt lögum þessum, greiðist einnig af áðurnefndum aðilum og í sömu hlutföllum.

3. gr.

Sýslunefnd Skagafjarðarsýslu veitist heimild til að jafna niður að einhverju eða öllu leyti þeim hluta fyrirhleðslukostnaðarins, sem sýslufélaginu ber að annast um greiðslu á samkv. 2. gr., á þær jarðir, sem eiga lönd, hús og mannvirki í hættu, ef Héraðsvötnin brytust vestur í Svartá og norður Vallhólminn. Við niðurrjöfnun þessa skal aðallega miðað við fasteignamat þeirra landa, húsa og annarra mannvirkja, sem hættan vofir yfir.

4. gr.

113

31. des.

Sýslunefndin kýs 3 óvilhalla menn til að kveða á um, hvaða jarðir falli undir ákvæði laga þessara, og semja gjaldskrá, er sýni hundraðshluta hverrar jarðar í fyrirhleðslukostnaðinum. Eigendur þeirra jarða, sem matsgerð þessi tekur til, geta krafizt yfirmats. Í yfirmat dómkveður héraðsdómari 3 óvilhalla menn. Gjaldskrána skal endurskoða á 10 ára fresti.

5. gr.

Gjald það, sem jafnað er niður á jarðirnar samkv. 3. gr., greiðist af jarðareigendum. Nú er gjaldið ekki greitt af jörð, svo sem sýslunefnd hefur áskilið, og getur hún þá látið fara fram fjárnám í jörðum til lúkningar skuldinni.

6. gr.

Ríkisstjórnin sér um byggingu og viðhald þeirra mannvirkja, er um ræðir í 1. gr.

7. gr.

Bætur fyrir landspjöll við framkvæmd fyrirhleðslunnar eða spjöll, sem sannað þykir, að fyrirhleðslan hafi beinlinis valdið, skal telja með kostnaði við verkið. Má ákveða slíkar skaðabætur eftir samkomulagi milli landeigenda og umboðsmanna stjórnarvalda þeirra, er bætur eiga að greiða. Nú næst ekki samkomulag, enda sé um verulegt tjón að ræða, og skal þá ákveða bætur eftir mati tveggja dómkvaddra manna að tilkvöddum báðum málsaðilum. Skal að öðru leyti fara um framkvæmd og greiðslu skaðabóta svo sem fyrir er mælt í vatnalögunum frá 20. júní 1923.

8. gr.

Heimilt er sýslunefnd Skagafjarðarsýslu að fela framkvæmdir þær, er um ræðir í 3. og 5. gr., félagi, sem hefur það markmið að vinna að fyrirhleðslu Héraðsvatna og í eru jarðeigendur þeir, er lög þessi taka sérstaklega til, enda starfi félagið samkvæmt samþykkt, er ráðherra staðfestir. Skyld er félaginu að taka að sér áðurgreindar framkvæmdir, ef sýslunefndin óskar þess.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum til ríkissjóðs, allt að 1000 kr., og skulu mál út af brotum sæta meðferð opinberra mála.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Bráðabirgðaákvæði.

Kostnaður sá vegna fyrirhleðslu Héraðsvatna, sem unnin var á síðastliðnu hausti að forsögn vegamálastjóra, greiðist á sama hátt sem fyrir er mælt í 2. gr.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

114

31. des.

FORSETABRÉF

um starfsháttu orðunefndar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Samkvæmt 3. gr. forsetabréfs frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, eru hér með staðfest eftirgreind fyrirsmáli um starfsháttu orðunefndar:

I. KAFLI

Veiting orðunnar.

1. gr.

Stórmeistari hinnar íslenzku fálkaorðu sáemir innlenda menn og erlenda heiðursmerkinu samkvæmt tillögu orðunefndar. Við hátíðleg tækifæri getur stórmeistari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna nefndarinnar.

2. gr.

Nefndarmaður hver getur borið fram tillögu á fundi um veiting orðunnar. Samþykki a. m. k. fjögurra nefndarmanna þarf til þess að tillaga um orðuveiting verði borin upp fyrir stórmeistara.

Geti nefndarmaður eigi fjallað um mál sakir fjarvista eða annarra ástæðna, skal varamaður til kvaddur.

3. gr.

Heimilt er nefndinni að bera upp fyrir stórmeistara tillögur um orðuveitingar, án þess að málið hafi verið tekið til meðferðar á fundi, enda hafi orðuritari að boði formanns aflað tillögunni samþykkis nefndarmanna, sbr. 2. gr.

Staðfesta skal slíkar tillögur á næsta nefndarfundi.

Berist nefndinni tillaga um orðuveitingar, skal orðuritari afla þeirrar vitneskju í málinu, er nefndarmenn telja nauðsynlega til þess að tillagan hljóti afgreiðslu.

4. gr.

Stórmeistari getur veitt allt að tuttugu Íslendingum fálkaorðuna ár hvert samkvæmt tillögum orðunefndar. Skulu orðuveitingar aðallega fram fara á nýársdag og 17. júní. Þó má eigi veita fleiri en sjö heiðursmerki hvorn daginn, en hin þegar henta þykir, eitt eða fleiri í senn. Til orðuveitinga telst þegar þeir, er hlotið hafa heiðursmerkið áður, fá æðra stig þess.

Þótt orðuveitingar til Íslendinga samkvæmt tillögum orðunefndar séu hér takmarkaðar við tuttugu á ári, er eigi með því skertur réttur stórmeistara til orðuveitinga samkvæmt 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

5. gr.

Um allar orðuveitingar til erlendra ríkisborgara ber að leita umsagnar utanríkisráðherra Íslands. Tekur þetta ákvæði einnig til þeirra orðuveitinga, er stórmeistari framkvæmir án atbeina orðunefnda, sbr. 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

6. gr.

Sá, sem sámdur er fálkaorðunni í fyrsta sinn, skal að jafnaði hljóta lægsta stig hennar. Þó má frá þessu vikja, ef sérstakar ástæður mæla með því.

Ef þjóðhöfðingjum eða forsætisráðherrum er veitt fálkaorðan, skulu þeir 114
jafnan hljóta æðsta stig hennar — stórkrossinn.

Sé orðan veitt Íslendingum, sem hlotið hafa erlend heiðursmerki, skal eigi að 31. des.
jafnaði taka tillit til þess þótt hið erlenda orðustig sé hærra en það stig fálkaorð-
unnar, er veita á.

Ef orðan er veitt erlendum mönnum, sem bera heiðursmerki heimalands síns, skal sæma þá samsvarandi stigi fálkaorðunnar.

Þegar stig hinnar erlendu orðu eru fleiri en fjögur, samsvarar stórkrossstigið aðeins hæsta stiginu, en stig stórriddara með stjörnu því næst hæsta. Séu stigin fleiri en tíu, samsvarar stórriddarakross með stjörnu tveimur hinum næst hæstu, en stigin þar fyrir neðan skiptast sem næst að jöfnu, og samsvarar stig stórriddara æðri stigunum, en stig riddara hinum lægri.

7. gr.

Eigi má veita þeim, er sæmdur hefur verið fálkaorðunni, æðri stig hennar en hið næsta fyrir ofan það, er hann áður hlaut. Riddara má því eigi sæma æðra stigi en stórriddarakrossi o. s. frv.

Þrjú ár skulu liða hið skemmsta frá því að sá, er hlotið hefur riddarakross, hlýtur stórriddarakross. Stórriddara má eigi sæma stjörnu fyrr en að liðnum sex árum frá því að hann hlaut stórriddarakrossinn, og stórriddara með stjörnu má eigi sæma stórkrossi fyrr en að liðnum tólf árum frá því að hann hlaut stjörnu. Stórmeistari getur þó vikið frá þessu, ef honum þykir hlýða, sbr. 1. gr.

II. KAFLI

Afhending heiðursmerkja og birting orðuveitinga.

8. gr.

Stórmeistari afhendir sjálfur stórkross, ef því verður við komið. Formaður orðunefndar afhendir að jafnaði önnur stig orðunnar, en varaformaður eða orðuritari, ef formaður er forfallaður. Þó má haga afhendingunni á annan hátt eftir samkomulagi nefndarmanna.

Afhending heiðursmerkja til manna, sem búsettir eru erlendis, skal falin sendiveitum Íslands. Innanlands, þar sem hvorki formaður né aðrir nefndarmenn geta annast afhendinguna, skal hún falin hlutaðeigandi lögreglustjóra. Þó er heimilt að gera um þetta aðrar ráðstafanir.

Ef stórmeistari æskir, afhendir hann sjálfur heiðursmerkin, hvaða stigs sem þau eru.

9. gr.

Frá orðuveitingum skal skýra í Lögbirtingablaði og Stjórnartíðindum. Einnig skal senda ríkisútvarpinu og dagblöðum fregnir um þær, þegar heiðursmerkin hafa borizt viðtakendum.

III. KAFLI

Fundahöld o. fl.

10. gr.

Orðunefnd heldur fundi er þurfa þykir. Formaður nefndarinnar stýrir þeim, en varaformaður í forföllum hans. Sá, er lengst hefur átt sæti í orðunefnd, er sjálfkjörinn varaformaður.

Um áramót hver skal orðuritari leggja fram ársreikning orðunnar og skýrslu um birgðir heiðursmerkja. Þegar nefndarmenn hafa athugað reikninginn og sam-

114 þykkt, skal orðuritari senda hann fjármálaráðuneytinu til endurskoðunar, ásamt 31. des. fylgiskjöllum, en forsætisráðuneytinu skal senda samrit reikningsins.

Orðuritari veitir viðtöku öllum tillögum um orðuveitingar, sér um að þær komi undir atkvæði nefndarmanna og leggur tillögur nefndarinnar fyrir stórmeistara.

Orðuritari varðveitir heiðursmerki orðunnar, innsigli hennar, bækur og skjöl. Orðuritari annast fundarboðanir að fyrirlagi formanns.

IV. KAFLI

Samkomur orðubræðra.

11. gr.

Orðunefnd getur í samráði við stórmeistara, kvatt orðubræður saman við hátíðleg tækifæri eða þegar merkilegt mál, sem orðubræður varðar, er á döfinni.

Ef henta þykir, setur stórmeistari slíkum fundum eða samkomum reglur, í samráði við orðunefnd.

Ritað í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

115

31. des.

FORSETABRÉF

um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: 2. málsg. 4. gr. forsetabréfs frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, orðist þannig:

Við hátíðleg tækifæri getur stórmeistari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna orðunefndar.

Ritað í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

L Ö G

116

31. des.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1946.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Skemmtanaskatt samkvæmt lögum nr. 56 31. maí 1927 skal árið 1946 heimilt að innheimta af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með 20% álagi. Þó skulu leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna undanþegnar álagningu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Brynjólfur Bjarnason.

L Ö G

117

31. des.

um breyting á lögum nr. 62 27. nóv. 1944, um nýbyggingarráð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 1. gr. laga nr. 62 27. nóv. 1944, um nýbyggingarráð, kemur svo hljóðandi málsgrein:

Á þennan sérstaka reikning skal og leggja 15% af andvirði útflutnings eftir á fyrir hvert ár. Skal það fé háð fyrirmælum þessara laga að öllu leyti.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

118

L Ö G

31. des.

um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Heimildir þær, sem ríkisstjórninni voru veittar með ákvæðum 3. gr. laga nr. 98 9. júlí 1941, sbr. lög nr. 5 1945, skulu koma í gildi af nýju frá 1. janúar 1946 að telja og gilda til loka þess árs.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

119

L Ö G

31. des.

um samkomudag reglulegs Alþingis 1946.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Reglulegt Alþingi 1946 skal koma saman 1. dag októbermánaðar, hafi forseti Íslands eigi tiltekið annan samkomudag fyrr á árinu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

AUGLÝSING

120

22. des.

um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands.

Hinn 4. desember 1945 var undirritaður í Helsingfors svo hljóðandi viðskiptasamningur milli Íslands og Finnlands:

**Viðskiptasamningur
milli
Íslands og Finnlands.**

**Islannin ja Suomen
välinen
kaupallinen sopimus.**

**Handelsöverenskommelse
mellan
Island och Finland.**

Í þeim tilgangi að stuðla að auknum verzlunarviðskiptum milli Íslands og Finnlands er eftirfarandi samningur gerður:

1. grein.

Ríkisstjórn Finnlands mun leyfa útflutning til Íslands og ríkisstjórn Íslands mun leyfa innflutning frá Finnlandi á þeim vörum, sem taldar eru í fylgiskjali I.

2. grein.

Ríkisstjórn Íslands mun leyfa útflutning til Finnlands og ríkisstjórn Finnlands mun leyfa innflutning frá Íslandi á þeim vörum, sem taldar eru í fylgiskjali II.

3. grein.

Ríkisstjórnir beggja landa munu enn fremur, að því leyti sem vöruforði hvors lands leyfir, greiða eins og frekast er unnt fyrir útflutningi og innflutningi á vörum, umfram það magn og þær tegundir, sem um getur í fylgiskjölum I og II.

4. grein.

Ríkisstjórnir beggja landa lýsa sig reiðubúnar gagnkvæmt að leyfa yfir-

Islannin ja Suomen välinen kauppavaihdon edistämiseksi on tehty sopimus:

1 artikla.

Suomen hallitus sallii oheenliitetyssä luettelossa I mainittujen tavarain viennin Islantiin ja Islannin hallitus sallii samojen tavarain tuonnin Suomesta.

2 artikla.

Islannin hallitus sallii oheenliitetyssä luettelossa II mainittujen tavarain viennin Suomeen ja Suomen hallitus sallii samojen tavarain tuonnin Islannista.

3. artikla.

Mikälai kotimaan huolotilanne sallii, molemmat hallitukset helpoittavat mahdollisimman suuressa laajuudessa tavarain viennin ja vastaavasti tuontia luetteloissa I ja II mainittujen tavaramäärien ja lajien lisäksi.

4 artikla.

Molemmat hallitukset ilmoittavat olevansa valmiit kumpikin puolestaan salli-

Artikel 1.

Finlands Regering kommer att medgiva utförsel till Island och Islands Regering kommer att medgiva införsel från Finland av de varor, som angivas i bifogade förteckning I.

Artikel 2.

Islands Regering kommer att medgiva utförsel till Finland och Finlands Regering kommer att medgiva införsel från Island av de varor, som angivas i bifogade förteckning II.

Artikel 3.

De båda regeringarna komma att, i den utsträckning det inhemska försörjningsläget medgiver, i möjligaste mån underlätta utförseln respektive införseln jämväl av varor utöver de i förteckningarna I och II upptagna kvantiteterna och varuslagen.

Artikel 4.

De båda regeringarna förklara sig beredda att å ömse sidor medgiva transferering

120 færslur á þeim fjárhæðum
22. des. í amerískum dollurum, sem
á þarf að halda til þess að
standa í skilum með
greiðslur fyrir vörur, sem
inntar eru af hendi sam-
kvæmt þessum samningi.

Að því er tekur til
greiðslu fyrir íslenska síld
og ull, sem flutt er inn til
Finnlands, mun ríkisstjórn
Íslands, ef þess er óskað,
taka til vinsamlegrar at-
hugunar, hvort unnt muni
að veita eins árs greiðslu-
frest gegn víxlum, sem rík-
isstjórn Finnlands sam-
þykkir eða ábyrgist.

5. grein.

Engin ákvæði í samningi
þessum má túlka svo, að
þau skuldbindi ríkisstjórn-
ir Íslands og Finnlands til
að veita útflutnings- eða
innflutningsleyfi til fyrir-
tækja eða einstaklinga,
sem ekki eiga rétt á slíkum
leyfum samkvæmt þeim
reglum, sem gilda í hvoru
landi.

Veiting innflutningsleyfa
er því skilyrði bundin, að
hlutaðeigandi stjórnarvöld
í hvoru landi felli sig við
verð og gæði varanna.

6. grein.

Ríkisstjórnir beggja
landa skulu stuðla að því,
að svo fljótt sem unnt er
hefjist samningaumleitanir
milli innflytjenda og út-
flytjenda í báðum löndum
um kaup og sölur innan
ramma þessa samnings.

maan niiden Amerikan
dollarimäärien siirron,
jotka tarvitaan tämän sopi-
muksen edellyttämien ta-
varatoimitusten maksujen
suorittamiseksi.

Suomen tuotavan islanti-
laisen sillin ja villan mak-
suun nähden tulee Islannin
hallitus, sitä toivottaessa,
suopeasti harkitsemaan
mahdollisuutta myöntää
yhden vuoden luotto Suo-
men hallituksen hyväksy-
miä tai takaamia vekseleitä
vastaan.

5 artikla.

Tämän sopimuksen
määräyksiä ei saa tulkita
sitte, että ne velvottaisivat
Suomen tai Islannin halli-
tuksen myöntämään vienti-
tai tuontilupia sellaisille
toiminimille tai henkilöille,
jotka eivät ole oikeutettuja
tällaisten lupien saantiin
kummassakin maassa voi-
massa olevien määräysten
mukaan.

Tontilisenssin myöntä-
misen edellytyksenä on,
että molempien maiden
asianomaiset viranomaiset
hyväksyvät tavaran hinnan
ja laadun.

6 artikla.

Molempien maiden halli-
tukset pitävät huolta siitä,
että niiden tuopien ja vie-
jien välillä mahdollisim-
man pian aikaansaadaan
sopimuksen puitteissa ta-
pahtuvaa ostoa ja myyntiä
koskevia neuvotteluja.

av de belopp amerikanska
dollars, som erfordras för
fullgörandet av betalningen
av de i denna överenskom-
melse förutsedda varuleve-
ranserna.

Beträffande betalningen
av isländsk sill och ull, som
importeras till Finland
kommer Islands Regering
att, om så önskas, välvilligt
pröva möjligheten att be-
vilja ett års kredit mot
växlar, som accepterats
eller garanterats av Fin-
lands Regering.

Artikel 5.

Inga bestämmelser i
denna överenskommelse
kunna tolkas sålunda att de
skulle förplikta Finnlands
eller Islands Regering att
bevilja export- eller import-
tillstånd åt firmor eller per-
soner, som icke äro berät-
tigade till erhållande av så-
dana tillstånd enligt de i
respektive land gällande be-
stämmelserna.

Förutsättning för be-
viljande av införseltillstånd
är att varornas pris och
kvalitet godkännas av
vederbörande myndigheter
i respektive länder.

Artikel 6.

Båda ländernas rege-
ringar skola bemöda sig om
att snarast möjligt åstad-
komma förhandlingar mel-
lan importörer och export-
örer i bägga länderna an-
gåande köp och försäljning
inom överenskommelsens
ram.

7. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þegar í stað og skal gilda til ársloka 1946.

Gert í Helsingfors í tveim eintökum á íslenzku, finnsku og sænsku, hinn 4. desember 1945.

Fyrir ríkisstjórn Íslands
Pétur Benediktsson.

Fyrir ríkisstjórn Finnlands
Johan Nykopp.

7 artikla.

Tämä sopimus astuu välittömästi voimaan ja on voimassa vuoden 1946 loppuun.

Tehtiin Helsingissä kahden kappaleena islanniksi, suomeksi ja ruotsiksi päivänä joulukuuta 1945.

Islannin Hallituksen puolesta
Pétur Benediktsson.

Suomen Hallituksen puolesta
Johan Nykopp.

Artikel 7.

Denna överenskommelse träder omedelbart i kraft och skall gälla till och med utgången av år 1946.

Som skedde i Helsingfors i två exemplar på isländska, finska och svenska språket, den 4. december 1945.

För Islands Regering
Pétur Benediktsson.

För Finlands Regering
Johan Nykopp.

120

22. des.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, hinn 22. desember 1945.

Ólafur Thors.

Fylgiskjal I.

Útflutningur frá Finnlandi til Íslands.

	Stk.
Sildartunnur	150000
(þar af 50000 fyrir 1/6—1946)	
	Smál.
Dagblaðapappír	750
Umbúðapappír, véslétt- aður	100
Prentpappír, almennur .	1000
Prentpappír, lakari («no- vel printing»)	200
Pappír fyrir reiknivélur	5
Pappi og spjaldpappi ..	1200
Toiletpappír	10
Veggfóður	35

Dollarar

Vasaklútar, pentudúkar, borðdúkar og aðrar vörur tilbúnar úr pappír	5000
Húsgagnahlutar, til að setja saman	100000
Íþróttavörur	10000
Ýmsar vörur úr tré, svo sem verkfæraskepti, búsmunir, renndir munir og leikföng ...	20000

I.

Vienti Suomesta Islantiin.

	Määrä Kpl.
Sillitynnurit	150000
(joista 50000 kpl ennen 1/6—1946)	
	To
Sanomalehtipaperi	750
M. G. Voimapaperi	100
Painopaperi	1000
Novel Printing	200
Laskukonepaperi	5
Pahvi ja kartonki	1200
Toalettipaperi	10
Tapetit	35

U.S.A.
dollaria

Nenäliinat, lautasliinat, päytäliinat ja muut paperiljalosteet	5000
Kokoonpantavat huonek- aluosat	100000
Urheiluvälineet	10000

Export från Finland till Island.

	Mängd St.
Silltunnor	150000
(varav 50000 st. före 1/6—1946).	
	Ton.
Tidningspapper	750
M. G. Kraftpapper	100
Tryckpapper	1000
Novel Printing	200
Papper för räknemask- iner	5
Papp och kartong	12000
Toalettpapper	10
Tapeter	35

U.S.A.
dollars

Näsdukar, servietter, borddukar och andra pappersförädlingspro- dukter	5000
Hopfogbara möbeldelar .	100000
Sportartiklar	10000

120		Smál.		To		Ton
22. des.	Alopecurus fræ	40	Alopecurus	40	Alopecurus	40
		Kassar		Laatikkoa		Lador
	Eldspýtur	5000	Tulitikut	5000	Tändsticor	5000
		1000		á 1000		á 1000
		stokkar		rasiaa		askar
		hver				
				U.S.A.		U.S.A.
				dollaria		dollars
			Erinäiset puuteokset, kut-		Diverse träarbeten, så-	
			en työkaluvarret, talao-		som skaff för arbets-	
			usesineet, sorvaustuot		redskap, hushallsföre-	
			teet, leikkikalut y. m. .	20000	mål, svarvade arbeten	
					och leksaker m. m. .	20000

Fylgiskjal II.

Innflutningur frá Íslandi til
Finnlands.

	Tunnur
Sild	20000
	Smál.
Hraðfrystur fiskur	750
Porskalýsi	200
Ull	200

II.

Tuonti Islannista Suomeen.

	Määra astiaa
Silliä	20000
	to
Pikajäädytettua kalaa ..	750
Kalanmaksäöljyä	200
Villaa	200

Import från Island till Finland.

	fat
Sill	20000
	ton
Snabbfrusen fisk	750
Fiskleverolja	200
Ull	200

L Ö G

um breyting á lögum nr. 102 19. júní 1933, um samþykktir um sýsluvegasjóði.

1. gr.

Í stað orðanna „og ekki hærra en 6 af þúsundi“ í 3. gr. komi: og ekki hærra en 10 af þúsundi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 12. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.